

نشریه شماره ۴۳

کمیته ملی آبیاری و زهکشی

آبیاری و شوری

یک بررسی جهانی

توسط

JOSEPH SHALHEVET

و

JOSEPHINE KAMBUROV

با نظر

K. K. FRAMJI

دبیر کل کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی

ترجمه

پرهام جواهری

کارشناس مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک

شهریور ۱۳۵۷

	سیاسگزارى	سازمان برنامه و بودجه
۱	فهرست اختصارات	کتابخانه مرکزی
۲	فهرست علائم	
۳	دبیاچه	
۵	پیشگفتار	
۷	۱- مقدمه	
۱۰	۲- اطلاعات عمومی	
۱۱	۲-۱- اراضى تحت کشت ، تحت آبیاری و شور	
۱۱	۲-۲- آب و هوا و شرائط فیزیوگرافی	
۱۱	۲-۳- مقدار آب موجود	
۱۲	۲-۴- زراعت ، میزان مصرف آب و محصول زراعى	
۱۳	۳- کیفیت آب آبیاری	
۱۳	۳-۱- خصوصیات عمومی منابع آبهای آبیاری	
۱۴	۳-۲- متدهای مطالعه کیفیتی نمونه برداری و تجزیه	
۱۴	۳-۳- ارزیابی و طبقه بندی کیفیت آب آبیاری	
۱۵	۳-۳-۱- خطر شوری	
۱۹	۳-۳-۲- خطر قلیائیت	
۲۴	۳-۳-۳- خطر سمیت یونهای ویژه	
۲۴	۳-۳-۳-۱- خطر کلر و سدیم	
۲۶	۳-۳-۳-۲- خطر بر	
۲۶	۳-۳-۳-۳- سایر عناصر کمیاب	
۲۷	۳-۳-۴- خطر سموم آفات	
۲۷	۳-۴- فاکتورهای موثر در تناسب طبقه بندی آبهای آبیاری	
۲۷	۳-۴-۱- آب و هوا	
۲۹	۳-۴-۲- خاک و توپوگرافی	
۲۹	۳-۴-۳- متد آبیاری	
۳۰	۳-۵- رقیق نمودن آب آبیاری	
۳۳	۴- اثر آب شور آبیاری روی خاکها	

۳۴	۴-۱- مطالعات اولیه
۳۴	۴-۱-۱- تعیین خصوصیات شیمیائی و فیزیکی
۳۵	۴-۱-۲- خصوصیات اراضی آبیاری
۳۸	۴-۲- مندهای آزمایش و نحوه گزارش نتایج
۳۹	۴-۳- طبقه‌بندی خاکهای شور و قلیائی
۴۱	۴-۴- تغییرات خصوصیات خاک در اثر آبیاری
۴۲	۴-۴-۱- تسطیح زمین قبل از آبیاری
۴۲	۴-۴-۲- افزایش شوری و قلیائیت
۴۴	۴-۴-۳- افزایش شوری آب زیرزمینی
۴۵	۴-۴-۴- تغییر در حاصلخیزی فیزیکی خاک
۵۰	۵- تأثیر شوری آب آبیاری روی گیاهان
۵۰	۵-۱- مندهای تجزیه شیمیائی و ترکیبات شیمیائی گیاه
۵۰	۵-۲- عکس‌العمل گیاه بشوری
۵۶	۵-۳- فاکتورهای تغییر دهنده مقاومت
۵۷	۵-۳-۱- آب و هوا
۵۷	۵-۳-۲- حاصلخیزی خاک و توزیع املاح
۶۰	۵-۳-۳- دوره رشد گیاه و نوع وارپته
۶۱	۵-۳-۴- مند آبیاری
۶۳	۶- اصلاح خاکهای شور و قلیائی
۶۳	۶-۱- کشت در طول اصلاح
۶۵	۶-۲- شستشوی خاکهای شور
۶۵	۶-۲-۱- کیفیت آب شستشو
۶۵	۶-۲-۲- مند شستشو و کمیت آب شستشو
۷۰	۶-۲-۳- عمق اصلاح خاک
۷۰	۶-۲-۴- روابط عملی شستشو
۷۰	۶-۲-۴-۱- مدل‌های بنیان شده بر فواصل زمانی طولانی
۷۶	۶-۲-۴-۲- مدل‌های بنیان شده بر فواصل زمانی کوتاه
۷۷	۶-۳- اصلاح خاکهای قلیائی
۷۷	۶-۳-۱- نوع و مقدار مواد اصلاحی
۸۰	۶-۳-۲- مندهای کاربرد گچ

۸۱	۳-۳-۶- متدهای زراعی یاری دهنده اصلاح
۸۱	۴-۳-۶- اصلاح با آب رقیق شده دریا
۸۲	۴-۶- بررسیهای زهکشی
۸۶	۷- جوانب اقتصادی آبیاری با آب شور
۸۹	۸- خلاصه و توصیه کلی
۸۹	۱-۸- اطلاعات کلی
۸۹	۲-۸- کیفیت آب آبیاری
۹۱	۳-۸- تأثیر شوری آب آبیاری در خاک
۹۲	۴-۸- تأثیر شوری آب آبیاری در گیاهان
۹۳	۵-۸- اصلاح خاکهای شور و قلیائی
۹۵	۶-۸- جوانب اقتصاد آبیاری با آب شور
۹۸	شناسائی مسائل شوری در جنوب ایران

سپاسگزاری

لازم میدانم از همکاریهای پرارزش
آقای مهندس محمد ادیب کارشناس
وزارت نیرو در تهیه و تنظیم این
کتاب صمیمانه تشکر نمایم .

پرهام جواهری

فهرست اختصارات

<i>CEC</i>	ظرفیت تبادل کاتیونی
<i>DU</i>	کاتیون های دو ظرفیتی
<i>ex(Ca+Mg)</i>	کلسیم ، منیزیم تبدالی
<i>ex (Na)</i>	سدیم تبدالی
<i>ESP</i>	درصد سدیم تبدالی
<i>ESR</i>	نسبت سدیم تبدالی
<i>FC</i>	ظرفیت نگهداری (زراعی)
<i>LF</i>	کسر آبشویی
<i>LR</i>	نیاز آبشویی
<i>ME</i>	رطوبت معادل
<i>OC</i>	کربن آلی
<i>OM</i>	مواد آلی
<i>P</i>	نفوذ پذیری
<i>PWP</i>	درصد رطوبت پژمردگی دائم
<i>RSC</i>	کربنات سدیم باقیمانده
<i>SAR</i>	نسبت جذب سدیم
<i>SAR_{dw}</i>	<i>SAR</i> مجاز در آب زهکشی
<i>SAR_{fw}</i>	<i>SAR</i> مجاز در آب آبیاری
<i>SP</i>	درصد رطوبت اشباع
<i>SPE</i>	درصد رطوبت خمیر اشباع
<i>TCC</i>	کل غلظت کاتیونی
<i>TDS</i>	کل املاح محلول
<i>WHC</i>	ظرفیت نگهداری آب

فهرست علائم

<i>a</i>	ثابت (۱/۴ - ۱/۲)
<i>b</i>	ثابت (۳-۵)
<i>B</i>	میزان رطوبت خاک در طول آبخوئی
<i>C</i>	غلظت محلول خاک
<i>C_o</i>	غلظت اولیه محلول خاک
<i>C_i</i>	غلظت نمک آب آبیاری
<i>C_t</i>	غلظت نمک محلول خاک که قابل تحمل گیاه است
<i>C_e</i>	غلظت نمک عصاره خمیر اشباع
<i>d</i>	ضریب رقت
<i>D</i>	ضرائب پخشیدگی و انتشار با هم
<i>D_d</i>	ارتفاع آب زهکشی
<i>D_e</i>	ارتفاع آب مصرفی
<i>D_i</i>	ارتفاع آب آبیاری
<i>D_e</i>	عمق خاک
<i>D_w</i>	ارتفاع آب آبخوئی
<i>E</i>	شدت تبخیر
<i>E_d</i>	کمبود آب از حد ظرفیت نگهداری
<i>EC_e</i>	هدایت الکتریکی عصاره خمیر اشباع
<i>EC_i</i>	هدایت الکتریکی آب آبیاری
<i>I</i>	سرعت نفوذ
<i>J</i>	شدت جریان
<i>K</i>	ضریب آبگذری
<i>L</i>	ارتفاع آبخوئی
<i>M</i>	شدت آبخوئی
<i>M_{fc}</i>	میزان رطوبت خاک در ظرفیت نگهداری
<i>M_{ez}</i>	میزان رطوبت خاک در خمیر اشباع
<i>Q</i>	مقدار آب آبیاری (لیتر در کیلوگرم خاک)
<i>q</i>	شدت جریان حجمی محلول خاک
<i>S</i>	شوری اولیه خاک (گرم در کیلوگرم خاک)

S_0	شوری نهائی مورد نظر خاک
S_n	شوری اولیه خاک
t	زمان
T_0	تناوب آبیاری
t_i	زمان نفوذ
v	متوسط سرعت جریان در خاک
V_w	حجم آب بدون نمک در محلول خاک
V_s	حجم آب شور در محلول خاک
x	ضریب تورم
y	ضریب آبگذری نسبی
Z	عمق خاک
x	ضریب تولید نمک (تجربی)

دیباچه

یکی از هدف‌های کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID) که بتصویب رسیده اینستکه نسبت به مرتب نمودن مطالعات و آزمایشات موضوعات مختلف حیطه فعالیت خود اقدام نماید .

آقای کانتور رئیس کمیته ملی اسرائیل در سال ۱۹۶۸ پیشنهادی مبنی بر گذاردن موضوع شناسائی شوری کشورهای مختلف در بحث هفتمین کنفرانس آبیاری و زهکشی سال ۱۹۶۹ مکزیکوسیتی نمود . موضوع پیشنهاد شده با موافقت روبرو شد و تصمیم گرفته شد که در بحث کنفرانس مکزیکو گنجانده شود . بنابراین دبیر کمیته اهمیت موضوع را با پرزیدنت پایا دوپولوس در آتن مطرح کرد . موافقت بعمل آمد و بر اساس پیشنهاد کمیته دائمی نشریات (که بنائید سرکنسول بین‌المللی نیز رسید) مسائل " بررسی جهانی شوری آب آبیاری و تأثیر آبهای شور بر روی اراضی و محصولات و استفاده از آب شور در آبیاری " در جلسه مکزیکو سال ۱۹۶۹ در دستور قرار گرفت .

اداره مرکزی پرسش نامه‌هایی را برای جمع آوری اطلاعات و داده‌ها در سال ۱۹۷۰ به کمیته‌های ملی فرستاد تا مطالب این مطالعه را تهیه نمایند . ۱۶ کمیته ملی با پر نمودن پرسشنامه به تقاضای دادن اطلاعات برای شناسائی جهانی جواب مساعد دادند . دبیر کمیسیون از آنان تشکر فراوان مینماید .

در جلسه ۱۹۷۱ لندن ، سرکنسول بین‌المللی با پیشنهاد معاون جلسه آقای کانتور در مورد تهیه گزارش جهانی موافقت نمود و کمیته ملی اسرائیل گروه تعقیب‌کننده را مرکب از آقایان : دکتر ژوزف شالهاوت ، ام - بوآز ، آی - هاوژن برگ ، اس - کری ، اس - کانتور تعیین نمود و دکتر ژوزف شالهاوت و خانم ژوزفین کامبراو از مؤسسه آب و خاک سازمان تحقیقات کشاورزی مرکز ولکانی اسرائیل را جهت تألیف معین نمود .

اولین پیش نویس گزارش شامل اطلاعات داده شده ۲۳ کشور در اگست ۱۹۷۴ از کمیته ملی اسرائیل دریافت شد و به کمیته‌های ملی جهت تکمیل و تازه نمودن اطلاعات فرستاده شد . گزارش حاضر شامل اطلاعات و داده‌های ۲۵ کشور تا دسامبر ۱۹۷۵ میباشد .

این شناسائی به ۸ بخش تقسیم شده است : بخش ۱ - مقدمه ، بخش ۲ - اطلاعات عمومی ، بخش ۳ - کیفیت آب آبیاری ، بخش ۴ - تأثیر آب شور آبیاری روی خاک ، بخش ۵ - تأثیر شوری آب آبیاری روی گیاه ، بخش ۶ - اصلاح خاکهای شور و قلیائی ، بخش ۷ - جنبه اقتصادی آبیاری با آب شور ، بخش ۸ - خلاصه و توصیه‌های عمومی . لیست سمبول‌ها و اختصارها در ابتدا و ضمیمه‌ها در انتهاست . مراجع مورد استفاده و پرسشنامه در انتهاست . امیدواری ما در اینست که این شناسائی جهانی از آبیاری و شوری بمحققین و سایر

فعالان مزرعه بخاطر محتوای خلاصه شده اطلاعاتی خود کمک نماید .
مبادله معلومات و آزمایشات در علم و تکنولوژی در یک سطح بین المللی ، دارای فایده
دو طرفه ایست ؛ برای کسانی که آزمایشات و معلومات خود را در دسترس دیگران قرار میدهند
و کسانی که مایلند مهارت و جنبه عملی کار خود را پیشرفت دهند . بدین ترتیب این
شناسائی (نشریه موجود) در آینده مورد تجدیدنظر قرار میگیرد و ویرایش (چاپ) آینده
آن بسیار جامعتر خواهد بود .

از طرف کمیسیون این وظیفه خوش آیند بمن محول شده که تشکرات و قدردانی فراوان
از دکتر ژوزف شالهوات و خانم ژوزفین کامبرو بخاطر کار دشواری که انجام داده اند و این
شناسائی با ارزش را تألیف نموده اند بنمایم . من بآنان بخاطر اوج موفقیتشان در کاری که
انجام داده اند تبریک میگویم .

همچنین تشکرات کمیسیون را به تمام آن کمیته های ملی و تک تک اعضاءشان بخاطر
همکاریهایشان (که بدون آن این شناسائی ممکن نبود) اینچنین با ارزش تمکیل یابد) ابلاغ
مینمایم و در خاتمه میبایستی از همکاران اداره مرکزی بخاطر علاقه و همکاری در کلیه مراحل
مختلف این نشریه تشکر نمایم .

۱۲ مارچ ۱۹۷۶

ک - ک - فرامجسی

دبیرکل کمیسیون بین المللی آبیاری و زهکشی

پیش‌گفتار

اهمیت آبیاری بسرعت در جهان کشاورزی رو با افزایش است. با وجودیکه آبیاری در مقیاس زیادی مخصوصاً در نواحی خشک و نیمه خشک که قسمت اعظم جمعیت دنیا را در برمیگیرد از قبل متداول بوده، هم اکنون آبیاریهائی بصورت تکمیلی (مکمل بارندگی) در نواحی مرطوب نیز روبگسترش است.

تاریخ آبیاری در نواحی خشک و نیمه خشک خود بیانگر چگونگی افزایش محصولات زراعی است. امکان ندارد که تاریخ و همچنین کشاورزی مدرن و پیشرفته و درحقیقت اقتصاد عمومی و بهبود جامعه بعضی کشورها را بخصوص خاور نزدیک بدون در نظر گرفتن مسئله آبیاری ترسیم نمود. سئوالی که باقی میماند اینست که تا چه مدتی این امر با موفقیت ادامه دارد. قضاوت تاریخ نشان میدهد که آبیاری سرانجام در بسیاری از نواحی به علت آنکه تکنولوژی جامعه و زمان مربوطه تکافوی رفع مشکلات ایجاد شده را نمینمود بشکست منتهی شد. برای مثال در جائیکه سفره آب بالا میآید و در نتیجه شوری را بدنیاال داشت هیچ راهی برای زهکشی اراضی پست غیر از پمپاژ که یک شاهکار غیر قابل تصور آن زمان است وجود نداشت. بنابراین دوام کشاورزی بستگی به امکانات بشر در کنترل شوری آب آبیاری و خاک دارد.

اخیراً صحبت‌های زیادی در مورد تراکم جمعیت و نیاز به تولید بیشتر و بهبود غذا و مواد فیبری پیش آمده است. با توجه به میزگرد تولید جهانی غذا (۱۹۷۶) انتظار می‌رود که جمعیت جهان در طول ۱۰ سال آینده ۳۰ درصد افزایش یابد. اغلب این افزایش به کشورهای توسعه یافته مربوط میشود که میتوانند تحمل آنرا بنمایند. بهرحال حتی اگر جمعیت در سطح نامناسب کنونی نگهداشته شود احتیاج است که تولیدات غذائی بسرعت زیادی افزایش یابد. فکر میشود که آبیاری رل مهمی در کم نمودن شدت مسئله و کنترل آن دارد. انتظار می‌رود اراضی مورد آبیاری در ۱۰ سال آینده ۳۰ تا ۴۰ درصد بیش از ۲۰۰ میلیون هکتار کنونی گردد. در پیش‌بینی این افزایش، مصرف آبهای شور در اراضی خشک (جائی که اینگونه آبها منحصر بدانجاست ولی بصورت فراوانی وجود دارد) رل رو به توسعه‌ای را ایفا مینماید. تکنولوژی و ایده آبیاری با آب شور امروزه در اختیار مآقرار دارد و بحد کافی توسعه یافته که بتواند تولید را بر روی یک پایه ثابت اقتصادی نگهدارد. آبیاری با آب شور در سطوح وسیعی در بعضی نواحی و در سطوح کوچکتر در بسیاری نقاط امتحان شده و خود را بخوبی نشان داده است.

هدف از شناسائی موجود، جمع آوری تمام آزمایشات موجود دنیا بطریقی است که هر کشوری بتواند از چگونگی توسعه کشورهای دیگر بهره بگیرد. مشخص است که این چگونگی

مستقیماً قابل انتقال نیست. بایستی هوشیارانه عمل کرد و قبل از استفاده وسیع از آنها تمام شرایط از قبیل آب و هوا، وضع خاک و وضع آب، فرهنگ و جامعه را بررسی و معلوم نمود که در تحت کدام یک اطلاعات جمع آوری شده است.

ابتدا تنها ۱۶ کشور زیر مستقیماً به پرسشنامه ارسال شده اداره مرکزی کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی پاسخ داده‌اند:

- ۱- مصر، ۲- بلغارستان، ۳- کانادا، ۴- کلمبیا، ۵- یونان، ۶- گویان (قسمتی)، ۷- ایران، ۸- عراق (قسمتی)، ۹- اسرائیل، ۱۰- جمهوری کره، ۱۱- مراکش، ۱۲- پرو (قسمتی)، ۱۳- رودزیا، ۱۴- جمهوری چین، ۱۵- ترکیه، ۱۶- شوروی

بعضی از کشورها از جمله استرالیا، مجارستان، هندوستان، اندونزی و آمریکا پس از آنکه اولین ویرایش (edition) بگردش گذارده شد توصیه‌های ارزشمندی را نمودند.

این نشریه جهت جمع آوری مطالب چاپ شده تهیه نشده است. اینگونه مطالب در سطوح عالی و در جنبه‌های مختلف شوری و آبیاری اخیراً منتشر شده‌اند. بهر حال جهت آنکه نشریه حاضر شامل اطلاعات مهم بعضی از کشورها که به پرسش‌نامه‌ها جواب ندادند ولی بدون آنها این شناسائی کامل نباشد، از بعضی از مقالات منتشر شده مربوط به کشورهای زیر استفاده گردید:

- ۱- استرالیا، ۲- قبرس، ۳- مجارستان، ۴- عراق، ۵- پاکستان، ۶- سوریه، ۷- تونس، ۸- ایالات متحده آمریکا.

مراجع مورد استفاده بر اساس کشورها مرتب شده است. از این مراجع بصورت آزاد استفاده شده است و در متن گزارش از آنها استفاده ویژه‌ای نشده است مگر آنکه قبلاً در مجلات علمی چاپ شده باشند. هیچگونه تلاشی جهت تکمیل اینگونه مطالعات مراجع نشده است. توجه بخصوصی به کتاب مهم:

“Irrigation, Drainage and Salinity - An International Source book” شده است که توسط فائو و یونسکو به تازگی چاپ گردیده است.

مجموعه خیلی کاملی از مطالب تحقیقات مختلف در کتاب؛

“Salinity Problems in Arid Lands Irrigation”

میباشد که توسط Haugh E. Casey تهیه شده و بوسیله اداره تحقیقات منابع آب ایالات متحده در ۱۹۷۲ چاپ شده است.

باین گزارشها تنها ممکن است بدیده شروع نکریست. امید است که محرکی برای

کشورهای عضو باشد که اطلاعات بدست آمده و موجود خود را بصورت مفهوم و آموزنده

خلاصه نموده بنحویکه یک گزارش گویا و کاملتری با اطلاعات روز در آینده بچاپ رسد .

ژوزف شالهوت

ژوزفین کامبراو

مقدمه

کشاورزی و آبیاری با آب شور یک کشاورزی معمولی نیست و شکست در تشخیص این امر عواقب ناگواری را بدنبال دارد، قیود و اجبارهایی وجود دارند که میبایستی تشخیص داده شوند و جهت روبرو نشدن با شکست لازمست که آنها را در خاطر سپرد. عناصر کشاورزی با آب شور بشرح زیر است:

(۱) انتخاب گیاهان و سیستمهای مناسب زراعی - گیاهان مقاوم بشوری برای تمام شرایط اکولوژی مورد نظر میبایستی شناخته شوند.

(۲) جلوگیری از تجمع املاح در خاک - چگونگی حرکت املاح در خاک برای انواع خاکها، آب و هواها و شرایط هیدرولژیکی مورد نظر میبایستی شناخته شوند. بعلاوه روابط بین شستشو و عکس العمل گیاه میبایستی معلوم گردد.

(۳) استفاده از تکنیک های پیشرفته آبیاری و زهکشی - متدهای آبیاری میبایستی مناسب جهت مصرف آب شور باشد و میبایستی هم از نظر تکنیکی و هم از نظر اقتصادی با صرفه باشد. سیستم زهکشی در هر زمان که لازم باشد میبایستی کارگذارده شود. با توجه باین امر، جنبه آلودگی آبهای برگشتی در آبیاری نیز نمیبایستی فراموش گردد.

(اصل مهم عناصر فوق شستشو می باشد) میتوان گفت که کلیه موفقیت های کشاورزی با آب شور در اثر شستشو حاصل میگردد. (شستشوی تمام جنبه های تجمع املاح در خاک (غلظت حرکت، رسوب گذاری، تبادل و حلالیت) را کنترل مینماید) و با عکس العمل گیاه، عملیات زراعی و آلودگی آبهای زیرزمینی و رودخانه ها رابطه نزدیکی دارد.

۲- اطلاعات عمومی

جهت امکان مقایسه اطلاعات یک کشور با کشور دیگر لازمست که قبلاً اطلاعاتی در باره نواحی مختلفی که اطلاعات از آنجا برداشته شده داشته باشیم. این اطلاعات همچنین جهت ارزیابی مقدار مسائلی که گریبانگیر آنها است و بازدهی که در اثر حل آنها پیش میآید مهم است.

اطلاعاتی که در ضمیمه‌های ۱ تا ۴ بصورت جدول داده شده خلاصه‌ای مربوط بسطح مقدار آب، آب و هوا، وضع پستی و بلندی و محصولات را ارائه میدهد.

۱-۲ اراضی تحت کشت، تحت آبیاری و شور

ضمیمه یک مجموع سطح زیر کشت کشورهای مورد بحث در این گزارش را با استثناء استرالیا شوروی و ایالات متحده آمریکا را مشخص مینماید. بطور کلی از ۲۶۸/۴ میلیون هکتار اراضی زیر کشت ۲۱ درصد تحت آبیاری میباشد. با در نظر گرفتن این سه کشور بزرگ، کل اراضی زیر کشت ۷۳۷/۲ میلیون هکتار است که ۸۵/۳ میلیون هکتار (برابر ۱۲/۶ درصد) تحت آبیاری میباشد. در اروپا و آمریکای لاتین تنها چند کشور که از کلیه کشورها که بیش از یک میلیون هکتار زمین زیر آبیاری دارند به سئوالات داده شده برای این گزارش جواب داده‌اند (۱۱ درصد کل اراضی تحت آبیاری و ۲ درصد کل اراضی کشت شده). گزارش شامل اغلب کشورهای آسیائی و آفریقائی که دارای اراضی وسیع تحت آبیاری هستند می‌شود. اراضی تحت تأثیر شوروی در بعضی کشورها مخصوصاً " استرالیا، کلمبیا، هندوستان، عراق، و پاکستان کاملاً" مشخص است. اغلب کشورها گزارشی در مورد سطوح خراب شده توسط هجوم شوری و یا سطوح تحت آبیاری با آبهای شور را نداده‌اند.

۲-۲ آب و هوا و شرایط فیزیوگرافی

بعضی اطلاعات در مورد درجه حرارت فصلی و بارندگی در ضمیمه ۲ داده شده که همراه با آن شرح مختصری در باره وضع آب و هوائی و فیزیوگرافی اراضی تحت آبیاری ارائه گردیده است. اختلافات زیادی در شرایط آب و هوائی کشورهای گزارش دهنده دیده میشود که از شرایط خشک در عراق و مصر تا شرایط مرطوب در کانادا و جمهوری چین حکایت مینماید. خصوصیت مشترک اغلب کشورها فصل بارندگی است.

۳-۲ مقدار آب موجود

کل آب موجود برای استفاده در کشورهای مختلف و مقداری که عملاً جهت آبیاری

در بعضی کشورها استفاده میشود در ضمیمه ۳ گزارش شده است . اغلب کشورها در مورد مقدار آب شور موجود و یا در مورد مصرف در آبیاری گزارشی نداده اند .

۴-۲. زراعت ، میزان مصرف آب و محصول زراعی

در ضمیمه ۴ گیاهان عمده کشورهای مختلف گزارش شده همراه با زمان کشت و برداشت میزان احتیاجات آبی و متوسط محصول تا آنجا که ارقام آنها موجود بوده جمع آوری شده است . جدول بجای آنکه بر اساس کشورهای ترتیب داده شود بر اساس گیاه تنظیم گردیده تا مقابله بین کشورها ساده و روشن باشد . مهمترین گیاهان کشورها گندم ، برنج ، ذرت ، پنبه و چغندر قند است . در نیمکره شمالی تاریخهای کشت و برداشت تقریباً یکسان است ولی میزان احتیاجات آبی و میزان محصول بطور واضح متغیر میباشد . امکان ارزیابی اعتبار اطلاعات مربوط به میزان احتیاجات آبی وجود نداشت . ارقام ممکن است شامل آب های فراوانی باشد که بصورت آب نقلی خارج میشوند و یا شامل سایر فاکتورهائی که راندمان را کم میکنند باشد .

۳- کیفیت آب آبیاری

۳-۱ خصوصیات عمومی منابع آبهای آبیاری

تعریف کیفیت آب بستگی به چگونگی مصرف آب دارد. در زمانی که آب جهت آبیاری مصرف میشود دو خصوصیت "مجموع غلظت املاح محلول TDS" و "ترکیبات یونی ویژه" اهمیت زیادی پیدا مینماید. در بعضی از شرایط بخصوص در مقایسه سیستمهای آبیاری رسوباتی که بصورت تعلیق حمل میگردد اهمیت مییابند. رسوبات ممکن است باعث گرفتگی آیفشانها و قطره چکانهای آبیاریهای بارانی و قطره‌ای، فیلترها، لوله‌ها، پمپ‌ها، کانال‌ها، و محل ذخائر گردد. اخیراً اهمیت غلظت سموم نیز بعنوان عاملی در کیفیت آب زیاد گشته است.

تفاوتهای زیادی بین TDS و ترکیبات یونی آب در آبهای آبیاری نقاط مختلف دنیا وجود دارد. ضمیمه ۵ خلاصه‌ای از اطلاعاتی است که از کشورهای مختلف بوسیله سؤال و یا منابع دیگر بدست آمده است. اختلاف بین آبهای متفاوت به شرایط آب و هوایی، منبع آب، محل جریان آب، موقع سال، ژئولوژی و تأسیسات آبیاری بستگی دارد. ضمیمه ۵ بطور عمومی نشان میدهد که در نواحی مرطوب آبها دارای غلظت کمتری نسبت بنواحی خشکند، آبهای زیرزمینی شورتر از آبهای رودخانه‌ها بوده، آب در انتهای رودخانه‌ها دارای غلظت نمک‌بیشتری نسبت بآب ابتدای رودخانه میباشد، آب رودخانه‌ها در بهار غلظت کمتری نسبت بپائیز دارد و بالاخره رودخانه‌ها و آبهای زیر زمینی قبل از ایجاد تأسیسات آبیاری دارای شوری کمتری نسبت به بعد از آن میباشند.

شوری آب رودخانه‌ها بین ۳۰ تا ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر متغیر بوده که ۱۲۰ میلی گرم در لیتر متوسطی برای دنیا می باشد. معمولاً دیده شده که با زیاد شدن غلظت کل، نسبت سدیم و کلرید در آب نیز افزایش یافته در حالی که نسبت کلسیم و منیزیم تقلیل یافته است. کربنات‌ها در آب رودخانه‌ها بندرت یافت میشوند فقط هندوستان و پاکستان و ایران گزارش مقداری کربنات ($۰/۲$ تا $۰/۷$ میلی اکوالنت در لیتر) را داده‌اند. زابطه بین کلر و سولفات بستگی به محل منبع آب دارد و بیشتر تحت تأثیر عوامل زمین شناسی است.

طبق نقشه تیپ آبهای ایران، تغییراتی در تیپ آبهای ایران از غرب بشرق وجود دارد که از آب کلرید با آب سولفات و آب بی کربناته تغییر مینماید (کلردرسواحل خلیج فارس بیش از ۵۰۰۰ میلی گرم در لیتر میباشد). فلات مرکزی بطرف مشرق غالباً دارای آب کلرید میباشد که غلظتش حتی بیش از ۵۰۰۰ میلی گرم در لیتر است. تغییرات شوری آبهای زیرزمینی بین ۳۰۰ تا ۱۰۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر میباشد که هیچگونه توزیع مشخصی در سطح کشور ندارد.

۲-۳. متدهای مطالعه کیفیتی نمونه برداری و تجزیه

تفاوتهای زیادی در کیفیت آب بطور فصلی، سالانه‌ای و همچنین در طول مسیر رودخانه بوجود می‌آید (ضمیمه ۵). تغییرات بعلت فعالیت‌های انسانی (آبیاری و پاک نمودن مزارع)، رقیق شدن در اثر بارندگی و طبقات زمین شناسی است که آب در آنها جریان مییابد. علت هرچه که باشد دیده شده است که تنها یک تجزیه کافی نیست. از آب میبایستی در فواصل منظم (حداقل فصلی) و در چند ایستگاه در طول مسیر رودخانه نمونه برداشت بنابراین ارزیابی آب بستگی به محل زمان و مدت نمونه برداری دارد. شکست در تشخیص این عوامل ممکن است باعث انحراف در نتیجه‌گیری گردد.

ضمیمه ۶ خلاصه‌ای از اطلاعات کشورهای گزارش دهنده در مورد تکنیک نمونه برداری و تجزیه، عناصر مورد تجزیه، متدهای تجزیه و واحد بیان نتایج میباشد. در یک تجزیه کامل مجموع نمکهای محلول، TDS و یا هدایت الکتریکی EC، کاتیونهای عمده Ca^{++} و Mg^{++} و Na^{+} و آنیونهای Cl^{-} ، $SO_4^{=}$ ، HCO_3^{-} و CO_3 بعضی اوقات کلسیم و منیزیم در مقایسه با کربنات و بی کربنات باهم گزارش می‌شوند. تمام کشورهای گزارش دهنده تجزیه کامل را انجام میدهند. بعضی کشورها تجزیه‌هایی اضافی از قبیل K^{+} ، PH، B، Fe، Mn، Zn، Si، NO_3 ، PO_4 و مواد آلی را معین می‌کنند (ضمیمه ۶). متدهای استاندارد تجزیه با تغییرات جزئی در تمام کشورهای کارگرفته میشود این متدها در نشریات مختلفی چاپ شده است (۱۱۷، ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۲۹، ۱۳۴) که در بین آنها بیشتر از راهنمای شماره ۶۰ آزمایشگاه شوری ایالات متحده استفاده شده است. ضمیمه ۷ خلاصه کوتاهی از متدها را مشخص مینماید.

فواصل نمونه برداری در کشورهای مختلف بسیار متغیر است. بطوریکه از نمونه برداری مداوم در اسرائیل و هفته‌ای دومرتبه در مراکش تا دوره‌های زیاد (کمتر از یکمرتبه در سال) در کلمبیای انگلیس و کانادا تغییر مینماید. معمولیترین دور نمونه برداری ماهیانه است (مصر، هندوستان، رودزیا، استرالیا، ترکیه، پرو). روش نمونه‌گیری فقط توسط مصر، جمهوری کره و هندوستان گزارش شده است.

۳-۳. ارزیابی و طبقه بندی کیفیت آب آبیاری

ارزیابی و طبقه‌بندی آبهای آبیاری بستگی به چگونگی مصرف نهائی آن دارد. وقتی که آب برای منظور آبیاری گیاهان مصرف میشود پنج فاکتور میبایست در ارزیابی کیفیت آن مد نظر داشت:

۱) کل املاح و ترکیبات شیمیائی آب، (۲) آب و هوا و ناحیه، (۳) خاک و شرایط زهکشی، (۴) گیاهان اصلی که آبیاری میشوند، و (۵) عملیات زراعی بخصوص متد آبیاری. روابط مابین این ۵ فاکتور مشخص کننده چگونگی طبقه‌بندی آب است. یک منبع آب با توجه به خصوصیات این ۵ فاکتور ممکن است که برای آبیاری جزء دسته مناسب و یا غیر مناسب قرار گیرد. یک چنین قرارداد و طبقه‌بندی خلاصه‌ای از معلومات ما در مورد روابط بین این پنج فاکتور است. بدین ترتیب با پیشرفت معلومات ما این چنین تقسیم بندی همواره در معرض تغییر است.

مشخص است که ارزیابی یک منبع آب شور مسئله‌ای پیچیده بوده و برای هر ناحیه با توجه شرایط محلی میبایستی بطور جداگانه معلوم گردد. با این وجود برای سادگی امر تا بحال چندین طرح طبقه‌بندی پیشنهاد شده و بکار رفته است. اغلب این طبقه‌بندیها سه عامل اصلی را در بر میگیرند: مجموع نمکهای موجود (شوری)، غلظت یونهای سدیم، کربنات و بی کربنات در رابطه با یونهای کلسیم و منیزیم (قلیائیت)، و سمیت یونهای ویژه مانند کلروبر. عیب این طرحها در صرف نظر نمودن از سایر عوامل مؤثر در مناسب بودن آب میباشد. در نتیجه این عیب، استفاده از یک منبع آب که برای جائی مناسب است ممکن است طبق طرح رد گردد و بالعکس در جائی که بعلت شرایط خاص محلی نبایستی مورد استفاده قرار گیرد قبول گردد. بهر حال وقتی طرحها تنها بر اساس ترکیبات شیمیائی آب بعنوان یک راهنمای عمومی مورد استفاده قرار میگیرند فقط با ارتباط دادن با سایر عوامل، طبقه‌بندی ممکن است خیلی مفید واقع شود.

مقایسه بین طرحهای متفاوت طبقه‌بندی آب کشورهای مختلف با ارزیابی آنها تحت تأثیر آب و هوای محل، خاک و عملیات کشت در زیر بیان خواهد شد.

۱-۳-۳ خطر شوری

مجموع نمکهای موجود مهمترین فاکتور منفرد برای ارزیابی کیفیت آب می باشد. مجموع نمکهای موجود یا ممکنست بصورت هدایت الکتریکی (EC) و یا بصورت غلظت ppm یا meq/l بیان گردد. اهمیت مجموع نمکها در اینست که اغلب گیاهان در طول رشد بیشتر نسبت به کل غلظت یونهای محیط عکس العمل نشان میدهند (تأثیر اسمزی) تا نسبت به بهر یک از یونهای منفرد. بهر حال بعضی از گیاهان نسبت به بعضی یونهای سمی حساس هستند و برای این گیاهان مجموع شوری نمیتواند مشخص کننده خوبی برای ارزیابی آب آبیاری باشد.

بطور کلی هرگونه افزایش در موجودی نمک آب آبیاری باعث افزایش در شوری محلول خاک میگردد. سرعت و شدت افزایش بستگی به نسبت شستشو دارد که عبارت از مقدار آب اضافی آبیاری و یا باران نسبت به احتیاجات آب گیاه میباشد. از طرف دیگر راندمان شستشو بستگی به شرایط فیزیکی خاک از قبیل ظرفیت نفوذ پذیری، خصوصیات رطوبتی، زهکشی و سرعت عرضه آب دارد. در نتیجه، تعریف طبقات شوری مناسب و یا غیر مناسب خیلی هم ساده نیست. شرح های اضافه شده بهر طبقه که محدودیتهای استفاده از آب را مشخص مینماید معمولاً کافی نیست.

ضمیمه ۸ چند طرح طبقه بندی مورد استفاده در نقاط مختلف دنیا را ارائه میدهد. طبقه بندی پیشنهادی آزمایشگاه شوری ایالات متحده و یا صورت تغییر یافته آن (Peterson, Thorne) (۱۱۱) بیشترین استفاده را در نقاط مختلف دارد (کانادا، عراق، کلمبیا، مراکش، رودزیا، سوریه، ترکیه، جمهوری چین، پاکستان، یونان، هندوستان، ایران، جمهوری کره). بعضی کشورها بتناسب شرایط محلی آب موجودشان تغییراتی در این سیستم داده اند. طرح آزمایشگاه شوری ایالات متحده بیشتر برای کشورهای متناسب است که اکثریت آب موجود در یک میدان پائین شوری قرار گرفته باشد. برای کشورها و یا نواحی که اکثریت آب موجود در یک میدان بالا و یا متوسط از شوری قرار گرفته در طبقات پیشنهاد شده بعضی تغییرات دیده میشود. بنابراین مصر (ضمیمه ۸) طبقات C_1 و C_4 آمریکائی را در یک طبقه C_1 ترکیب نموده در حالیکه طبقه C_4 آمریکائی به طبقات C_1 و C_4 قسمت شده است. در استرالیا طبقات آمریکائی را توسعه داده اند تا شامل آبهای با شوری بیشتر شود بدین ترتیب تمام آبهای که در کشاورزی ممکن است از آنها حتی بصورت گاه گاهی استفاده شود در میدان این طبقه بندی قرار میگیرد.

Thorne, Peterson (۱۱۳) در آمریکا طبقه C_4 (شوری ۲۲۵۰ تا ۵۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر) را به دو طبقه C_4 (۲۲۵۰ تا ۴۰۰۰ میلی موس در سانتی متر) و C_5 (۴۰۰۰ تا ۶۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر) تقسیم کرده اند. در هندوستان طبقه C_5 به طبقه بندی آمریکائی اضافه شده است. و در تحت شرایط قبرس طبقه بندی آمریکائی به نظر خیلی دقیق میآید.

در شوروی (ضمیمه ۸) طبقه بندی عمومی آب تا غلظت ۳۰۰۰ پی پی ام را به ۳ گروه تقسیم مینماید که در آمریکا بجای آن ۴ گروه میباشد. آبهای با غلظتهای بیشتر در این کشور به ۳ گروه دیگر تقسیم میشوند در حالیکه در آمریکا این آبها شامل یک گروه میگردند بطور کلی آبهای با ۴-۶ گرم در لیتر نمک در حد بحرانی شناخته شده اند. به هر حال تحت شرایط زهکشی مناسب حتی آبهای با شوری بیشتر نیز مصرف شده است. بنا به Schukarev در هر ۴۹ طبقه آب سه گروه مورد توجه است. طبقات بر

حسب کاتیون و آنیون غالب و یا ترکیب آنها تعریف شده‌اند درحالیکه گروه‌بندی داخلی هر طبقه برحسب کل غلظت نمک آب مشخص گردیده‌اند. در مقایسه با سیستم آمریکائی طبقات C_1 و C_2 و C_3 در گروه A با شوری تا $1/5$ گرم در لیتر متمرکز شده‌اند درحالی که گروه B خیلی وسیعتر بوده و شامل آب‌بهای تا شوری 10 گرم در لیتر می‌شود. در این گروه غلظت 2 تا 5 گرم در لیتر را (در صورتیکه شستشو با اندازه کافی انجام شود) برای اکثر گیاهان بی ضرر تشخیص داده‌اند Alekim آبها را سه طبقه برحسب آنیونها (Cl ، HCO_3 و SO_4) تقسیم نمود که هر طبقه به سه گروه برحسب کاتیونها (Mg ، Ca و Na) مشخص میشد.

در اسرائیل هیچگونه طبقه‌بندی جدی بکار گرفته نمی‌شود. تناسب آبها براساس تجربیات محلی مشخص میگردد.

در ترکیه هیچگونه اثر سوء بخاطر استفاده از آب‌های تا غلظت 4600 میکروموس در سانتیمتر بجز در سالهای خیلی خشک دیده نشده است.

در جمهوری چین بخاطر قرار گرفتن اغلب آبها در طبقات C_1 و C_2 آمریکائی خطرات شوری خیلی کم میباشد. تنها $1/5$ درصد کل اراضی مورد آبیاری با آب C_3 آبیاری میشوند.

در ایران آب‌های با شوری بیش از 2250 میکروموس در سانتیمتر در نقاطی که بارندگی زمستانه بحد کافی باشد بدون آنکه خطری متوجه خاک نماید مصرف میشود.

در جمهوری عربی مصر استفاده از آب با کیفیت 2000 میکروموس در سانتیمتر بدون اجرای شستشوی کافی باعث تأثیر کم حتی بر روی گیاهان مقاوم به شوری شد در بلغارستان خطر شوری بطور عموم بسیار اندک است. آب مورد آبیاری رودزیا همانند مراکش در طبقه C_3 طبقه‌بندی آمریکائی واقع میشود.

تجزیه سه ساله آب 35 رودخانه و 4 مخزن در هندوستان مشخص مینماید که متوسط شوری از 80 پی‌پی‌ام در رودخانه Brahmaputra (پل آندرسن) تا 600 پی‌پی‌ام (430 میکروموس در سانتیمتر) در رودخانه Mahi (در Sevalia) تغییر مینماید. معمولاً اغلب رودخانه‌ها دارای مقدار کم یا متوسط مواد معدنی هستند (C_1S_1 — C_2S_1 در طبقه بندی آمریکائی). در رودخانه‌های شمالی کلسیم و بی‌کربنات غالب میباشد در حالیکه در رودخانه‌های جنوبی یونهای اصلی سدیم و بی‌کربنات است.

یک طبقه بندی مشروحتری بر اساس شرایط فیزیکی خاک و گروه‌های گیاهان مقام به شوری توسط Durand (125) پیشنهاد شده است. نامبرده ارقامی جهت حد بالائی و مجاز شوری آب‌های آبیاری برحسب میلی‌موس در سانتیمتر برای ترکیبات مختلف سه گروه مقاومت بشوری و پنج بافت خاک ارائه داده است (جدول ۱).

جدول ۱

حد بالائی و مجاز شوری آبهای آبیاری برحسب میلی موس در سانتیمتر برای سه گروه گیاه و پنج بافت خاک

گروههای مقاومت بشوری گیاه						
۳			۲		۱	
بیشتر از ۱۰				۴ تا ۱۰	کمتر از ۴	عصاره اشباع خاک میلی موس در سانتیمتر
گیاهان مزرعهای	گیاهان علوفه‌ای	گیاهان باغی	نخل			بافت خاک

حد بالائی و مجاز برای شوری آب آبیاری برحسب میلی موس در سانتیمتر

۱۰/۰	۱۲/۰	۸/۰	۲۰/۰-۱۵/۰	۶/۵	۲/۵	شن
۶/۰	۷/۰	۴/۵	۱۰/۰-۶/۰	۴/۰	۱/۶	شن لومی
۴/۵	۵/۰	۳/۵	۸/۰	۳/۰	۱/۰	لوم
۳/۰	۳/۵	۲/۴	۶/۰	۲/۰	۰/۸	رس لومی
۱/۶	۱/۸	۱/۸	۳/۰	۱/۰	۰/۴	رس

بنابراین برای آبیاری نخلی که در خاک شنی رشد می‌نماید آب تا شوری ۲۰۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر را میتوان بکار برد.

Rhoades و Bernstein (۱۰۷) جدول مشابهی را برای چهار گروه مقاوم به شوری و چهار نسبت ممکنه شستشوارائه داده‌اند (جدول ۲).

جدول ۲

نسبت شستشوی LF				حداکثر ممکنه EC _d در
				محلول خاک (میلی موس
				در سانتی متر)
۰/۴	۰/۲	۰/۱	۰/۲	۰/۱
حداکثر ممکنه EC _i در آب آبیاری (میلی موس در سانتیمتر)				
۰/۸	۰/۶	۰/۴	۰/۲	۲
۱/۶	۱/۲	۰/۸	۰/۴	۴
۳/۲	۲/۴	۱/۶	۰/۸	۸
۶/۴	۴/۸	۳/۲	۱/۶	۱۶

جدول ۲ براساس رابطه احتیاجات شستشویی که در زیر مشخص است تنظیم شده است .

$$LR = \frac{EC_i}{EC_d} = LF \quad (\text{رابطه ۱-۳})$$

که در آن

LR = احتیاجات شستشویی

EC_i = هدایت الکتریکی آب آبیاری

EC_d = هدایت الکتریکی زه آب

LF = نسبت شستشویی

۲-۳-۳ خطر قلیائیت

در بین اجزاء محلول آب آبیاری ، سدیم را خطرناک ترین تشخیص داده اند . آبی که در تقسیم بندی شوری مناسب تشخیص داده شده ممکن است بخاطر آنکه سدیم در آن بصورت غالب است برای آبیاری مناسب نباشد . تأثیر سدیم بدو طریق است . ممکن است که بر روی نفوذ پذیری خاک با ایجاد آماس و پخشیدگی ذرات خاک و گرفتگی منافذ تأثیر بگذارد و امکان دارد که به گیاهان بخصوص آنها که به سدیم حساس بوده (مثل گیاهان میوه ای) صدمه بزند . شدت آماس و پخشیدگی همچنین بکل غلظت الکترولیت آب بستگی دارد . طبقه بندی آب از لحاظ مقدار سدیم اکثراً مبتنی بر تأثیر سدیم بر روی شرایط فیزیکی خاک میباشد .

تأثیر سدیم بستگی به کل غلظت آن در آب ندارد بلکه بستگی به غلظت نسبی آن در مقایسه با غلظت سایر کاتیونها دارد. غلظت زیاد کربنات و بی کربنات معمولاً باعث ازدیاد غلظت نسبی سدیم میشود چون که کلسیم کربنات و یا منیزیم کربنات در اثر تماس با خاک رسوب مینماید. بنابراین خطر قلیائیت آب میبایست برای آبهایی که دارای بی کربنات ها هستند جداگانه در نظر گرفته شوند.

طبقه بندی آب از نظر وجود سدیم بر اساس نسبت سدیم به مجموع کلسیم و منیزیم می باشد. در آمریکا نسبت جذب سدیم SAR مورد استفاده است.

$$SAR = \frac{Na^+}{\sqrt{\frac{Ca^{++} + Mg^{++}}{2}}} \quad 3-2$$

که در آن واحد غلظتها میلی اکوالنت در لیتر می باشد. نسبت تبادل سدیم ESR خاک طبق فرمول زیر بستگی به SAR دارد.

$$ESR = K SAR \quad \text{که در آن } ESR = \frac{\text{سدیم قابل تعویض}}{\text{کلسیم + منیزیم قابل تعویض}} \quad (3-3)$$

مقدار K برای هر خاک بطور عملی مشخص میگردد. برای بسیاری از خاکها مقدار آن بین ۰/۰۱۲ تا ۰/۰۱۵ متغیر است.

تأثیر سدیم بر روی نفوذ پذیری خاک رابطه معکوس با غلظت کل یونها دارد. هر چه غلظت بیشتر باشد تأثیر کمتر است. از طرف دیگر شدت قلیائیت خاک بطور مستقیم به غلظت کل الکترولیتها بستگی دارد. هر چه غلظت بیشتر باشد شدت قلیائی شدن سریعتر است. در نتیجه هر سیستم طبقه بندی میبایست دو فاکتور SAR و غلظت مجموع الکترولیتها را در نظر بگیرد. علاوه بر دو فاکتور اصلی، فاکتورهای دیگری وجود دارند که تأثیراتی میگذارند مثل مینرالوژی خاک (مونت موریلونیت خیلی بیشتر از خاکهای ایلیت و کائولونیت حساس می باشد)، وجود مواد جوش دهنده (Cementing agent) سزکوئی اکسید آهن و آلومینیم که ساختمان خاک را تشکیل میدهد و وجود گچ در خاک. این فاکتورها را مانند سابق نمیتوان در تعیین خطر قلیائیت نادیده گرفت.

مشهورترین و متداولترین روش در دنیا (کشورهای کلمبیا، مصر، هندوستان، ایران، عراق، اسرائیل، مراکش، پرو، جمهوری چین، ترکیه) همانست که آزمایشگاه شوروی ایالات متحده پیشنهاد نموده است که بر اساس SAR آب و غلظت کل الکترولیت یعنی هدایت

الکتریکی میباشد. در این طبقه‌بندی هرچه EC بیشتر شود خطر قلیائیت بیشتر است. طرح کلی طبقه‌بندی در ضمیمه ۹ میباشد. وقتی شوری کم است طبقات در SARهای ۱۰، ۱۸ و ۲۶ از یکدیگر جدا میشوند در حالیکه در شوری زیاد طبقه‌بندی در درجات ۲/۵، ۶/۵ و ۱۱ SAR میباشد. سیستم بر اساس رابطه کل غلظت با شدت سدیم تشکیل شده در خاک میباشد و در آن اثر غلظت کل الکترولیتها در بهبود نفوذ پذیری خاک صرفنظر شده است. بنابراین این سیستم با وجودیکه بطور گسترده‌ای مورد استفاده قرار میگیرد احتیاج به یک تجدید نظر اساسی دارد. ایالات متحده (۹۰) و استرالیا (۱۱) مقداری روابط بین نفوذ پذیری و SAR ارائه داده‌اند. این چنین روابطی میبایستی در طرح طبقه‌بندی آب مورد استفاده قرار گیرد.

مدلهای شیمیائی که توسط Dutt و همکارانش (۷۴) در آمریکا تهیه شده میتواند در تخمین چگونگی توزیع قلیائیت (SAR) در پروفیل خاک مورد استفاده قرار گیرد. در این مدل: فعالیت حلالها قدرت یونی، ترکیب یونی، تعادل شیمیائی CaSO_4 و CaCO_3 عکس‌العمل‌های تبادلی و نسبت شستشو بحساب آمده است. با اطلاع از توزیع SAR در خاک میتوان روابط نفوذ پذیری با SAR، عکس‌العمل نبات با سدیم قابل تعویض و خطر قلیائیت را ارزیابی نمود.

در شوری (ضمیمه ۹) یک رابطه بین یونهاى محلول (نسبت کاتیونهاى یک طرفیتی به کل کاتیونها) مورد استفاده میباشد و طبقات بر اساس آن بوجود آمده است. با توجه به Kader و Antipov - Karataev و Kader وقتی که آب در شرایط $1 < \text{Mg}^{++} + \text{Na}^+ / \text{C} / (\text{Na}^+ + \text{Mg}^{++})$ باشد سالم است. در اینجا C کل غلظت نمک میباشد. همانطور که قبلاً نیز اشاره شد اگر آب دارای یون کربنات یا بی کربنات باشد خطر شوری ممکن است افزایش یابد. معمولاً باقیمانده سدیم کربنات (RSC) به عنوان یک شاخص جهت نمایش تمایل کلسیم کربنات و تا حدودی منیزیم کربنات به رسوب در خاک و در نتیجه افزایش نسبی غلظت یون سدیم و ESP مصرف میشود.

$$\text{RSC} = (\text{CO}_3^{--} + \text{HCO}_3^-) - (\text{Ca}^{++} + \text{Mg}^{++})$$

بر اساس بعضی مطالعات طبقه‌بندی زیر توسط Eaton (۷۵) در آمریکا پیشنهاد شده است:

برای اغلب موارد سالم

آب مشکوک

نامناسب جهت آبیاری

کمتر از ۱/۲۵ میلی اکوالنت در لیتر

۲/۵-۱/۲۵ میلی اکوالنت در لیتر

بیشتر از ۲/۵ میلی اکوالنت در لیتر

این تقسیم بندی در بیشتر کشورها (از جمله مصر، ایران، عراق و هندوستان) استفاده میشود. در هندوستان **Shukha و Bapat** (۱۹) یک طبقه بندی بر اساس نسبت کاتیونهای دو ظرفیتی (D_u) به کل غلظت کاتیونها (**TCC**) پیشنهاد نموده اند. آبی که نسبت D_u/TCC آن بیشتر از ۰/۳ باشد از نظر کلیائیت سالم فرض شده است. در طبقه بندی **RSC** میتوان مقدار رسوب کربنات را تخمین زد. بهر حال مقدار رسوب بستگی به فشار پارشال انیدرید کربنیک هوای خاک و همچنین بستگی به نسبت

شستشویی **LF** دارد. در ایالات متحده یک ایده جدید توسط **Maasland و Bower** (۴۹) بر اساس کارهای انجام شده در پاکستان پیشنهاد شده است. در این ایده شاخص اشباع **Langelier** جهت تخمین میزان رسوب کربنات در تحت عمل اشباع کربنات

کلسیم در محلول خاک بکار رفته است. شاخص برای خاک عبارتست از $S.I. = (8/4 - PH_C^0)$ که در آن ۸/۴ مربوط به **PH** خاک غیر کلیائی است که در تعادل با $CaCO_3$ می باشد و $PH_C^0 = (PK_C - PK_C) + P(Ca + Mg) + P(Co_3 + HCo_3)$ که در آن K_C و K_C بترتیب ثابت تجزیه H_2Co_3 و عدد ثابت حلالیت $CaCO_3$ میباشد در فرمول فوق $(Ca + Mg)$ و $(Co_3 + HCo_3)$ غلظت مولاریتی یونهای مربوطه است. **P** نشان دهنده لگاریتم منفی متغیرها میباشد.

آبهای زیرزمینی پاکستان بر اساس ایده فوق مورد ارزیابی قرار گرفت و معلوم شد که ۲/۳ جاههای مناطق هالیزآباد، خانقاه، دوگران، جاران والا و بران والا دارای غلظت خطرناکی از بی کربنات میباشد. بیش از ۲/۳ آب زیرزمینی ناحیه شمالی که از لحاظ شوری بی خطر میباشد بعلت زیادی سدیم و مقدار **RSC** غیر مناسب تشخیص داده شد. استفاده از گچ جهت اصلاح بخاطر احتیاج بمقادیر زیادی از آن غیر عملی بود.

در آمریکا **Bernstein و Rhoades** (۱۰۷) جدول ۳ را جهت مشخص نمودن ماکزیمم سطح ممکنه نسبت جذب سدیم آب آبیاری SAR_{iw} در نسبتهای شستشویی مختلف **LF** و با توجه به نسبت جذب سدیم زه آب SAR_{dw} و PH_C آب آبیاری تهیه نمودند.

جدول ۳

SAR _{dw}			PH _c	LF
۲۷	۱۷	۷		
حد اکثر ممکنه SAR _{iw}				
۴/۷	۳/۰	۱/۲	۶/۶	
۷/۳	۴/۶	۱/۹	۷/۶	
۱۳/۱	۸/۳	۳/۴	۸/۴	۰/۱
۱۶/۴	۱۰/۳	۴/۲	۸/۶	
۷/۱	۴/۵	۱/۸	۶/۶	
۱۱/۰	۶/۹	۲/۹	۷/۶	
۱۹/۹	۱۲/۵	۵/۱	۸/۴	۰/۲
۲۴/۸	۱۵/۶	۶/۴	۸/۶	

در جلگه رودخانه مورای استرالیا بسیاری از منابع آبهای زیر زمینی با نسبت جذب سدیم ۱۰-۱۱ جزء دسنته مشکوک از نظر SAR میباشند. این آبهای زیرزمینی اصولاً برای مصرف دام استفاده میشوند. کیفیتهای بهتر آب زیرزمینی که نزدیک به رودخانه هاست بعنوان منابع کوچکتر آب فقط برای مقاصد آبیاری استفاده میگردند.

در اسرائیل اغلب آبهای کمی خطر قلیائیت را دارا میباشند. بهرحال بعضی از آبهای زیرزمینی که امروزه در آبیاری استفاده میشوند دارای SAR برابر ۲۶ و EC برابر ۴۲ میلی موس در سانتیمتر میباشند. اغلب گچ بخاک اضافه میشود. RSC در آبهای غیر فاضل آب بندرت زیاد است. آزمایشاتی که هم اکنون در جریان است (۴۰) نشان میدهد که تا وقتی خاک سطحی دارای مقدار کافی کلسیم بخاطر عرضه گچ باشد هیچگونه مسئله جدی برای ساختمان خاک پیش نمیآید. دوره بحرانی در عرضه گچ فصل پائیز و قبل از آنست که باران زمستانی املاح خاک را رقیق نموده و آن را شسته در نتیجه ایجاد پخشیدگی در ذرات خاک نموده و نفوذ پذیری خاک را بشدت کم مینماید.

در کانادا خطر قلیائیت بسیار کم است. در جمهوری چین فقط ۳ رودخانه از ۱۹ رودخانه اصلی دارای SAR بزرگتر از یک میباشند (SAR = ۲ - ۳/۵). RSC خیلی پائین است. در آبهای بلغارستان مسئله قلیائیت وجود ندارد.

در مراکش بعضی از آبها (L'Oum یا Rhia) تقریباً دارای SAR زیاد میباشند. در ایران همچون تونس علی رغم شوری زیاد آب، خطر قلیائیت و کربنات کم است. مقدار SAR کمتر از ۱۰ میباشد. یک رابطه خطی بین EC و SAR آب های چاه مرودشت در ایران پیدا شده است.

در ترکیه میدان SAR آبهای آبیاری بین ۳ تا ۳۳ با متوسط ۱۰ در فصل آبیاری میباشد. علی رغم زیادی SAR، خاکهای آبیاری شده کاملاً نفوذ پذیرند در حالی که ESP متوسط آنها ۴۲ میباشد. بطور عموم خطر RSC وجود ندارد. بهرحال در خاکهای آهکی حتی آبهای با RSC برابر ۵ میلی اکوالنت در لیتر خطری برای خاک و یا گیاه ایجاد نمینمایند.

در غرب آمریکا اغلب آب رودخانهها خطر سدیم با کربنات را نشان نمی دهند. بهرحال بعضی رودخانهها مثل رودخانه Pecos تحتانی در نیومکزیکو بخاطر آب برگشتی آبیاری دارای SAR تقریباً زیادی میباشند. (حدود ۱۴). رودخانه Gila در آریزونا دارای SAR خیلی زیادی است (حدود ۱۷) که خطر جدی قلیائیت را ایجاد مینماید. کیفیت آبهای زیرزمینی خیلی متغیر بوده و بعضی اوقات خطر قلیائیت را هم از نظر SAR و هم RSC ایجاد مینمایند.

بطور عمومی اغلب آبهای آبیاری کشورهای که از آنها سؤال شده دارای خطر قلیائی نسبتاً کمی میباشند که در این مورد آبهای زیرزمینی پاکستان و غرب آمریکا استثناء میباشند. آبهای سطحی متفقاً دارای بی کربنات خیلی بیشتر از کربنات میباشند و RSC آنها در میدان سالمی قرار دارند.

۳-۳-۳ خطر سمیت یونهای ویژه ۱-۳-۳-۳ خطر کلر و سدیم

بعضی اوقات خطر سدیم با خطر شوری اشتباه میشود و این بخاطر آنست که در بعضی مناطق شوری آب بجای ترمهای TDS و یا EC با ترم کلور سدیم بیان میگردد. کلر را فقط برای گیاهان حساس به کلر که اغلب جوی چند ساله هستند میبایستی مضر دانست. از آنجا که اغلب کلر با سدیم ظاهر میشود اثر هر دو ممکن است با یکدیگر اشتباه شود. سدیم نیز برای گیاهان جوی سمیت اختصاصی دارد.

در شوری از یک فاکتور K جهت طبقه بندی آبهای آبیاری براساس ضرر کلر استفاده میشود. $K = \frac{288}{5Cl}$ که در آن Cl بر حسب میلی اکوالان در لیتر بیان میشود. آبهای با K بزرگتر از ۱۸ ($Cl < 3/2 meq/l$) خوب، و آبهای با K بین ۶ و ۱۸ ($3/2 \leq Cl \leq 9/6 meq/l$) مناسب، و آبهای با K کوچکتر از ۶ ($Cl > 9/6 meq/l$) نامناسب میباشند.

جدول ۴ براساس نظریه احتیاجات شستشویی توسط **Bernstein و Rhoades** (۱۰۷) در آمریکا تهیه شده که حداکثر مجاز غلظت کلر آب آبیاری را برای یک نسبت شستشویی بر حسب میلی اکوالان در لیتر و مقاومت گیاه به کلر در آب خاک نشان میدهد.

نسبت شستشویی			حداکثر مجاز کلر در آب خاک
۰/۳	۰/۲	۰/۱	
حداکثر مجاز غلظت کلر در آب آبیاری			
۴	۲	۱	۱۰
۸	۴	۲	۲۰
۱۲	۶	۳	۳۰

طبقه بندی دیگر آب بر اساس خطر کلر برای گیاهان حساس (گیاهان چوبی) توسط **Kraus و Fireman** (۱۳۰) و توسط **Nielsen و Biggar** (۶۹) در آمریکا ارائه شده است. چهار طبقه آب در جدول ۵ مشخص شده است.

جدول ۵
طبقه بندی کلر

امکانات خطر	غلظت میلی اکوالنت در لیتر	شاخص کلر
معمولاً سالم	۲	۱
گیاهان حساس صدمه ملایم تا متوسط نشان می دهد	۲-۴	۲
گیاهان نیمه مقاوم صدمه ملایم تا متوسط نشان میدهد	۴-۸	۳
بعضی گیاهان مقاوم صدمه ملایم تا متوسط نشان میدهد	۸	۴

در اسرائیل **Shalhevet و Yaron** یک طبقه بندی کلر را برای آبیاری مرکبات پیشنهاد نمودند. طبقه بندی براساس یک شناسائی مرتب شوری و برای سه گروه بافت خاک تهیه شده است. برای خاکهای رسی که نسبت به تجمع املاح حساس تر می باشد گروه ها عبارتند از:

C ₁	کوچکتر از ۶/۵	میلی اکوالنت در لیتر	سالم
C ₂	بین ۶/۵ تا ۷/۵	میلی اکوالنت در لیتر	خطر کم
C ₃	بین ۷/۵ تا ۹/۵	میلی اکوالنت در لیتر	خطر متوسط
C ₄	بین ۹/۵ تا ۱۵/۵	میلی اکوالنت در لیتر	خطرناک

در استرالیا بزرگ مرکبات از حد شوری بیش از ۱۰۰ میلی گرم کلر در لیتر صدمه می بینند
کشورهای دیگر در مورد خطرات کلر آبهایشان گزارشی نداده اند.

۲-۳-۳ خطر بر

وجود بر برای اغلب گیاهان در غلظت کم در محلول خاک خیلی سمی است. بعضی آبهای آبیاری دارای بر در غلظت های سمی بوده و بنابراین احتیاج به مواظبت های مخصوص دارند. معمولاً "شستشوی بر مشکلتر از سایر املاح میباشد. مقاومت نسبت به بر برای گیاهان مختلف در یک دامنه وسیع قرار دارد. بعضی مثل مرکبات در غلظتی از بر که برای رشد سایر نباتات مثل یونجه و چغندر قند ضروری است صدمه می بینند. برای نباتات حساس غلظت بیش از ۱/۵ پی پی ام بر در آب آبیاری ممکن است خطرناک باشد در حالیکه گیاهان مقاوم تا ۳ پی پی ام را جذب مینمایند. Fireman Kraus چهار طبقه جهت غلظت بر پیشنهاد کردند: طبقه اول بین صفر تا ۵/۵ پی پی ام، طبقه دوم بین ۵/۵ تا ۱۰ پی پی ام، طبقه سوم بین ۱۰ تا ۳۰ پی پی ام و طبقه چهارم بیش از ۳۰ پی پی ام.

اغلب کشورها عدم خطر بر را در آب آبیاری گزارش داده اند (رودزیا، ترکیه، شوروی، ایران، عراق، اسرائیل). ترکیه ۵/۵ تا ۸/۵ پی پی ام بر را در آب رودخانه گزارش داده است. بعضی از آبهای سطحی در ژاپن دارای غلظتی حدود ۱/۵ - ۱/۸ پی پی ام بر است. در جنوب غربی ایالات متحده بعضی از آبهای آبیاری دارای غلظتی از بر در سطح سمی است. (رودخانه Gila در آریزونا دارای ۲/۶ پی پی ام بر). در آب زیرزمینی پنجاب در هندوستان غلظت بر تا ۱/۶ پی پی ام اندازه گیری شده است.

۳-۳-۳ سایر عناصر کمیاب

سدیم، کلر و بر معمولاً تنها عناصر ویژه سمی اند که بطور منظم در آرزایی آبهای آبیاری مورد بررسی قرار میگیرند. در تحت بعضی شرایط مخصوصاً وقتی که آب از فضولات کارخانجات آلوده میشود سایر عناصر مانند سلینیوم، لیتیم، مس، آرسینک، روی و غیره در آب در حد غلظت سمی وجود دارند. بهر حال در خاکهای آهکی با PH بیش از ۷/۵ عناصر جزئی مثل Al، Cu، Mn، Zn رسوب مینمایند. هیچ کشوری گزارشی از مسائل عناصر جزئی نداده است.

منیزیم وقتی که نسبت Ca/Mg کم است تولید اشکال مینماید. با توجه باستان دارد

شوری آبهای با نسبت $\frac{Mg}{Mg+Ca} > 0.5$ غیر مناسب میباشند. این امر احتمالاً بخاطر عدم موازنه مواد غذایی و کمبود کلسیم میباشد تا سمیت ویژه منیزیم. سولفات نیز ممکن است مسائل تغذیهای ویژه‌ای در اثر رسوب با کلسیم و یا ایجاد تسریع در جذب سدیم بوجود میآورد.

۳-۳-۴ خطر سموم آفات

بطور کلی غلظت سموم حشره کش و سموم علف کش در آبها از نقطه نظر آبیاری مسئله‌ای را ایجاد نمینماید. این سموم در صورتیکه آب جهت مصارف خانگی و شرب انسان و دام باشد ایجاد اشکال مینماید. حدی جهت غلظت علف کشها، در آب آبیاری در ایالات متحده (۷۰) پیشنهاد شده است. براساس این طبقه‌بندی بیشتر آبی که محصول داده میشود غلظتی کمتر از حد بحرانی دارند. حدود تقریبی غلظت برای آکرولین، دالاپون، دی کوت، اندوتال، D-۴ و ۲ پیکلورام معین گردیده است.

در شوری حدود زیر برای آب آبیاری معین شده است. دی یارون ۱ میلی گرم در لیتر، مونارون ۵ میلی گرم در لیتر، تری یازین ۵ میلی گرم در لیتر، دالاپون ۲ میلی گرم در لیتر. در مورد سموم حشره کش، فسفاتهای آبی بعلت پایداریشان بحرانی فرض شده‌اند. قوانین شوری بصورتی است که ورود سموم را به منابع آب با اتخاذ تدابیری کم مینماید.

سایر کشورها گزارشی در مورد خطرات جدی سموم نداده‌اند.

۳-۴ فاکتورهای مؤثر در تناسب و طبقه‌بندی آبهای آبیاری

سه فاکتور اصلی در تناسب آب برای آبیاری تأثیر میگذارد که عبارتند از: آب و هوا، خاک و پستی و بلندی، و تکنیک آبیاری.

۱-۴-۳ آب و هوا

آب و هوا یک تأثیر قاطع در تناسب آب دارد. آبی که در یک شرایط آب و هوایی مناسب نیست ممکن است در ناحیه دیگر کاملاً قابل قبول باشد. جایی که میزان بارندگی زیاد باشد همانطور که در آمریکا نشان داده شده است (۸۲) میتوان حتی آب دریا رانیز مصرف کرد بشرطی که تنها از آن جهت یک نوبت آبیاری آنهم برای غلبه بر دوره کوتاه خشکی استفاده شود. جائیکه میزان بارندگی کم باشد و در تحت شرایط خشکی و گرما بطور کلی اثر شوری افزایش مییابد و این نکته مورد تأکید بعضی کشورهای جواب دهنده به سئوالات بود (شوری، ترکیه، مصر). بارندگی بمیزان زیاد و یا متوسط و در صورتی که مثل کشورهای مدیترانه‌ای در یک دوران کوتاه متراکم باشد در شستشوی خاک مؤثر است. در اسرائیل کیفیت آب عموماً در طبقه مشکوک است (۱۷۰-۲۵۰ میلی‌گرم کلر و ۷۰۰-۱۲۰۰ پی‌پی‌ام نمک) و اگر تأثیر شستشوی باران نمیبود اثر این سطح شوری بر روی مرکبات سخت و مضر

بود .

در ترکیه ثلث بارندگی در بهار اتفاق میافتد املاح متراکم شده خوب شسته میشوند بعلاوه نباتات در تحت شرایط رطوبتی مناسبی رشد خود را شروع مینمایند .
در کانادا ، باران شستشوی لازم را بعمل میآورد و شوری خاک معمولاً کمتر از ۰/۲ میلی موس در سانتیمتر میباشد .

در عراق ، سیلاب فصل بارندگی شوری آب رودخانهها را به نصف آنچه در فصل خشکی است میرساند .

در ایران متوسط بارندگی سالیانه ۲۵۰ میلیمتر است که در طول مدت کوتاه سرماریزش مینماید . این مقدار جهت کنترل شوری در حد قابل قبولی است حتی اگر آب شور جهت آبیاری مصرف شده باشد . تبخیر در فصل خشکی سفره آب رادرخوزستان پائین میاندازد و در نتیجه غلظت شوری آنرا از ۱۰۰۰ به ۴۰۰۰ پی پی ام میرساند .

در هندوستان شستشو توسط باران باعث میشود که آبی با غلظت ۵۰۰۰ پی پی ام (۹ میلی موس در سانتیمتر) برای آبیاری گندم در راجستان و آبی با غلظت ۱۲-۱۰ میلی موس در سانتیمتر برای آبیاری جو در هاریانا مصرف شود .

در جمهوری عربی مصر ، بارندگی زمستانه در محاسبات تعادل املاح شرکت داده میشود . در طول تابستان شوری بعلت شدت زیاد تبخیر افزایش مییابد .

شدت تبخیر تابستان همچنین در شدت تجمع املاح در خاک مؤثر است . هر چه شدت تبخیر بیشتر باشد افزایش شوری سریعتر است . این امر مخصوصاً در صورتیکه سفره آب شور زیرزمینی بالا باشد اتفاق میافتد و نتیجه آنستکه مناطق وسیعی شور میشود همچنانکه در عراق ، پاکستان ، سوریه و ایالات متحده رخ داده است . وقتیکه در اثر زیاد شدن تبخیر به مقدار آب بیشتر در آبیاری سطحی احتیاج باشد ، خاک سریعتر ممکن است شور گردد .

آب و هوا از نقطه نظرهای دیگر نیز ممکن است تأثیر بگذارد . مثلاً باد در توزیع آب آبیاری در سیستم بارانی اثر میگذارد و در نتیجه بر روی شور شدن خاک و غیر یک نواختی عمل شستشو مؤثر است . بدین جهت بهتر است که آبیاری در طول ایام بدون باد انجام پذیرد (در اسرائیل آبیاری در شب اجرا میشود) . بعضی شرایط ویژه بیابانی که کشت گیاه را در خارج از فصل ممکن میسازد (مانند ناحیه آراوادر اسرائیل) باعث استفاده از آب شور محلی میشود . شرایط مشابهی در **Almeria** اسپانیا وجود دارد که در آنجا مند مخصوصی جهت کاربرد آب شور در اراضی مردابی اجرا میگردد . این خاک توسط ۴۰ تا ۶۰ تن در هکتار کود آلی حیوانی و ۱۰۰۵ متر مکعب در هکتار (۱۰ سانتیمتر) شن پوشانیده شده است . سبزیجات با شدت ۶۰۰۰ متر مکعب در ساعت بوسیله آبی که دارای ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ پی پی ام نمک است آبیاری میشود و محصول رضایتبخش و گران قیمت در

خارج از فصل بازار میدهد .

۲-۳-۳ خاك و توپوگرافی

درجه شسته شدن یا دردسترس گیاه قرار گرفتن و یا فیکس و غیر قابل استفاده شدن عناصر موجود در آب آبیاری بستگی زیاد به خصوصیات فیزیکی ، فیزیک و شیمیائی خاک دارد . بافت و ساختمان خاک روی گنجایش نگهداری آب ((WHC)) و بر روی آبگذری خاک و در نتیجه سرعت و راندمان شستشو مؤثر است ، خاکهای شنی بخاطر گنجایش کم نگهداری آب و آبگذری زیاد نسبت به خاکهای رسی زودتر شسته میشوند که این امر مخصوصاً در مورد باران زمستانه قابل توجه است (طبق گزارش مصر ، شوری و اسرائیل) .

در هندوستان بافت خاک همچون فاکتور گیاهی در طبقه بندی آب تأثیر داده میشود (۲۴) . درجاتی به بافت خاک داده میشود ، به رس ۴ ، لوم رسی ۳/۵ ، لوم ۳ ، لوم شنی ۲/۵ و شن ۲ . به گیاهان حساس ۳ ، نیمه مقاوم ۲ و به گیاهان مقاوم ۱ درجه می دهند . شوری و قلیائیت نیز بین ۱ تا ۴ درجه بندی میشوند . در شرایطی که جمع درجات از ۹ تجاوز نکند میتوان آب را تحت شرایط مناسب بکار برد . مثلاً "آبی با شوری درجه ۳ و قلیائیت درجه ۱ برای گیاهان حساس (درجه ۳) فقط در خاکهای شنی (درجه ۲) میتوان بکار برد در اینجا مجموع کل درجات ۹ میگردد . بطور کلی از کشورهای مصر ، مراکش شوری ، اسرائیل ، عراق و پاکستان گزارش شده است که ارتفاع زیاد ولی با موقعیت توپوگرافی هموار مناسبتر از ارتفاع کم باپستی و بلندیهای ناهموار است .

۳-۴-۳ متد آبیاری

سیستم آبیاری ممکن است بر روی تناسب آب برای آبیاری تأثیر بگذارد . سه سیستم اصلی آبیاری وجود دارد : آبیاری ثقلی که شامل آبیاری کرتی و جوی و پشته ای می شود بارانی و قطره ای . آبیاری ثقلی در اغلب کشورهای گزارش دهنده مورد استفاده قرار میگیرد (کلمبیا ، کانادا ، یونان ، مصر ، ایران ، مراکش ، پرو ، جمهوری چین ، ترکیه و شوری) . آبیاری بارانی تا حدودی در بعضی کشورها مورد استفاده است ولی در اسرائیل متداصلی آبیاری میباشد . قطره ای یک سیستم نوین آبیاری است که در اسرائیل ، استرالیا و آمریکا تا حدودی استفاده میشود . گزارش شده است که آبیاری کرتی در ایران بمنظور شستشو خیلی مؤثر است . در کلمبیا و در تونس صدمه به برگ بهنگام استفاده از سیستم بارانی گزارش شده است . کانادا در مورد تجمع املاح بر روی سطح یک منطقه در اثر آبیاری بارانی بسا مقایسه به آبیاری سطحی گزارش داده است که این امر بخاطر فقدان شستشوی کافی خاک اتفاق افتاده است . در مصر آبیاری جوی و پشته ای بر روی خاکهای رسی و لوم و آهکی انجام میشود در حالیکه بر روی خاکهای شنی سیستم بارانی با آب رودخانه نیل نیز عملی میگردد .

ایران گزارش افزایش شوری از ۴ به ۶۵ میلی موس در سانتیمتر پس از ۲۲ نوبت آبیاری هفتگی را بر روی پشته یک آبیاری جوی و پشته‌ای در آزمایش چغندر قند داده است. مند آبیاری قطره‌ای که اخیراً توسعه داده شده در مقابل شوری دارای مزیت بزرگی است. با عرضه آب از یک نقطه شستشوی زیادی در اطراف محل ارائه اتفاق می‌افتد. در اسرائیل نشان داده شده است که ۸۰ درصد ریشه گیاه در ناحیه پیاز رطوبتی قطره چکان شعاع ۲۰ سانتیمتر قرار می‌گیرد که در آن حداکثر شستشو انجام می‌شود. مزیت دیگر آبیاری قطره‌ای دور بسیار کم آبیاری است. این امر باعث می‌شود که رطوبت خاک همیشه زیاد باشد و غلظت املاح در محلول خاک کم گردد. بنابراین کل فشار رطوبتی در ناحیه محدود ریشه‌های یک گیاه که بوسیله سیستم قطره‌ای آبیاری می‌گردد بمراتب کمتر از وقتی است که سایر متدهای آبیاری با کیفیت مشابه بکار رود.^۹

در ناحیه بحرالمیت آبی با کیفیت ۴/۹ میلی موس در سانتی متر به وسیله سیستم قطره‌ای بطور تجارتي مورد مصرف آبیاری سبزیجات از قبیل گوجه فرنگی، بادنجان وخیار قرار می‌گیرد.

۳-۵ رقیق نمودن آب آبیاری

یک راه عملی کاربرد آبهای خیلی شور امتزاج آنها با آبهای با کیفیت بهتر و در نتیجه کم کردن غلظت نمک و یا تغییر دیگر شاخص‌های شیمیائی آب (کم نمودن SAR) میباشد. این کار مقدار کل آب مورد استفاده برای آبیاری را زیاد میکند ولی در این حال کیفیت خوب آب موجود را هم پائین می‌آورد. سه نکته مبیایستی در نظر گرفت.

(۱) - ازدیاد محصول در اثر زیاد شدن کمیت آب مبیایستی با اندازه‌ای باشد که بتواند جبران کم شدن محصول در اثر بدتر شدن کیفیت آب آبیاری را بنماید. مثلاً در اسرائیل مشخص شده است که مرکبات تا شوری ۲۰۰ میلی گرم در لیتر کلر محصول معمولی میدهد دو منبع آب در دسترس است که یکی دارای حدود ۳۰۰ میلی گرم کلر در لیتر و دیگری ۱۵۰ میلی گرم کلر در لیتر میباشد. اگر کل آب مورد احتیاج مرکبات ۶۰۰ میلی متر باشد لازم است ۴۰۰ میلی متر آب خوب و ۲۰۰ میلی لیتر آب با کیفیت بد امتزاج یابد تا شوری از ۲۰۰ میلی گرم کلر در لیتر افزایش نیابد. در مثال دیگر بعلت استفاده از آب ۳۰۰ میلی گرم کلر در لیتر تقلیلی حدود ۱۵ درصد در محصول نسبت با استفاده از آب ۲۰۰ میلی گرم کلر در لیتر پیش می‌آید. از طرف دیگر با دادن ۶۰۰ میلی متر آب بجای ۴۰۰ میلی متر آب شیرین موجود بمرکبات ۳۰٪ افزایش محصول دیده میشود. بنابراین در تحت این شرایط مشخص است که اضافه کردن منبع آب شور جهت بدست آوردن اضافه محصولی بمیزان ۱۵ درصد با ارزش میباشد. مقایسه مشابهی میتوان برای زیر کشت آوردن اراضی بیشتر با زیاد شدن موجودی آب بجای افزایش محصول در واحد سطح به عمل آورد. یک

چنین امتزاجی عملاً در اسرائیل بین آبهای رزروارها (مخازن) با آب زیرزمینی داخل سیستم **National Water Carrier** (سیستمی که آب شمال را به توسط لوله به جنوب منتقل مینماید و در مسیر آبهای زیرزمینی بدان اضافه میشود و دارای آب نسبتاً شوری است . مترجم) صورت می پذیرد .

(۲) - اگر کیفیت بد حاصله از امتزاج مسئله شستشوی خاک را پیش کشاند ، آب اضافی جهت رفع احتیاجات شستشوی خاک را میبایستی بحساب آورد . بعلاوه اگر خارج کردن آب شستشو احتیاج به ایجاد یک سیستم زهکشی مصنوعی داشته باشد ، این امر نیز میبایستی در ارزیابی بحساب آورده شود .

(۳) - استفاده از آب با کیفیت خوب جهت رقت زه آب بنحویکه زه آب قابل استفاده مجدد باشد و کل آب مورد احتیاج آبیاری افزایش یابد مورد تردید است . زه آب رقیق شده را موقعی میتوان بکار برد که شستشو تنها بوسیله باران انجام شود . وقتی که در نظر باشد که شستشو بوسیله آب آبیاری انجام گردد ، زه آبی که میبایستی از ناحیه ریشه خارج شود نسبت بآنکه مصرف میشود بیشتر میباشد . برای مثال وقتی که آب یک میلی موس در سانتیمتر در دسترس باشد ۱۷ درصد احتیاجات شستشوی لازم است تا شوری زه آب از حد ۶ میلی موس در سانتیمتر تجاوز ننماید . برای یک گیاه با احتیاجات آبی ۶۰۰ میلی متر این مقدار احتیاجات شستشوی برابر ۱۱۵ میلیمتر میگردد که میبایستی به صورت زه آب خارج شود . اگر این آب دوباره با آب آبیاری ممزوج شود آب حاصله دارای شوری متوسطی حدود ۲ میلی موس در سانتیمتر است این آب ۳۴ درصد یا ۳۱۰ میلیمتر آب اضافی جهت شستشو احتیاج دارد . بالنتیجه در جمع تقلیلی در مقدار آبی که به مصرف گیاه میرسد ایجاد میگردد . (اگر کل آب مورد احتیاج از آب شیرین تأمین گردد ۱۱۵ + ۶۰۰ میلیمتر آب جهت آبیاری لازم است و اگر از زه آب هم بخواهیم استفاده کنیم ۳۱۰ + ۶۰۰ میلیمتر آب جهت آبیاری احتیاج است که از آن فقط ۱۱۵ میلیمتر آن از زه آب قبلی میباشد و مابقی یعنی ۷۹۵ میلیمتر آب میبایستی از آب شیرین مصرف شود و ملاحظه میگردد که با کاربرد زه آب در آبیاری نوبت دوم بجای مصرف ۷۱۵ میلیمتر آب شیرین میبایستی ۷۹۵ میلیمتر مصرف نمود که این عمل نه تنها مصرف آب شیرین را کم ننموده بلکه زیاد هم کرده است مترجم)

در جلگه رودخانه Murray در استرالیا توصیه شده است که آب زیرزمینی با املاح ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ پی پی ام با آب سطحی ۱۰۰ پی پی ام ممزوج گردد . این موضوع بدین خاطر پیشنهاد شد که به زه آب منطقه و سطحی مورای که دارای سفره آب زیرزمینی بالا بود احتیاج بود . جهت تهیه آبی با ۴۵۰ پی پی ام نمک که تصور می شود حد مقاومت گیاه است ، یک آب زیرزمینی با ۲۰۰۰ پی پی ام نمک میبایستی با فاکتور ۴/۴ رقیق شود

(یک قسمت آب زیرزمینی به ۴/۴ قسمت آب سطحی) تا در نتیجه ۲۳ درصد مقدار آب افزایش یابد . تصور میشود که این امر زمانی که تقلیل محصول بیشتر از ۱۹% نباشد مناسب است . در منطقه علیای مورای وجود بر در آب زیرزمینی اجازه چنین رقیق نمودنی را نمیدهد .

آب رودخانه نیل در منطقه **Maruit** مصر با زه آب ناحیه بنسبت ۶ به ۱ مخلوط شد تا آبی بغلظت ۵۰۰ پی پی ام حاصل شود . در پروژه آتلانتیکو کلمبیا آب مخزن **Guajaro** در تابستان بعلت تبخیر زیاد بیک حد زیاد شوری میرسد . در این پروژه آب رودخانه **Magdalena (Canal del Dique)** که دارای شوری کمی است سالی دوبار با آب مخزن ممزوج میگردد تا کیفیت آب را بهبود بخشیده و مناسب آبیاری ۳۵۰۰ هکتار اراضی سازد .

در جمهوری چین آب شور زیرزمینی با آب سطحی جهت تهیه آبی بشوری کمتر از ۱/۵ میلی موس در سانتیمتر ممزوج میشود . مقصود از امتزاج آب چاهها با آب کانال در پاکستان پائین آوردن نسبت **Na** و در نتیجه **SAR** در آب میباشد . نسبتهای ۱۰/۱/۲ و ۱۰/۳/۸ بترتیب جهت پائین آوردن **ESP** محاسبه شده به مقادیر ۲۰ و ۱۰ بکار رفت . در عمل نسبت ۱:۱ مصرف میشود . در یونان و لهستان هر جا که منبع آب شیرین موجود است رقیق نمودن آبهای شور نیز مطرح است .

در شوری رقیق نمودن هم برای کم نمودن شوری و هم پائین آوردن **SAR** عملی میگردد . نسبت مقدار آب آبیاری که برای رقیق نمودن استفاده میشود به مقدار آبی که میبایستی رقیق شود توسط فرمول $X = (A - C) / (C - B)$ معین میگردد که در آن **A** و **B** بترتیب مقدار نمک آبی است که رقیق میشود و مقدار نمک آبی است که جهت رقیق نمودن استفاده میشود و **C** مقدار نمک آب حاصله میباشد .

در بلغارستان ، کانادا ، ایران و ترکیه عمل رقیق نمودن متداول نیست . در رودزیا آب زرروار به آب زهکش جهت بدست آوردن آب بشوری ۴۰۰ تا ۶۰۰ میکروموس در سانتیمتر ممزوج میشود .

۴- اثر آب شور آبیاری روی خاکها

از آنجا که تمام آبهای آبیاری دارای مقداری نمک محلول است در اثر آبیاری همیشه مقداری تغییرات در خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک اتفاق میافتد. در تحت اوضاع و احوال معمولی این تغییرات کم و قابل صرف نظر میباشد. بهر حال بعضی اوقات تغییرات حاصله ممکن است بحدی عمیق و مخرب باشد که اصلاح آن خیلی گران تمام شود.

در اثر فروری آب آبیاری ، نفوذ آن بخاک ، هدر رفتن آن توسط تبخیر و تعرق و توسط تراوشهای عمیق اتفاقیهای زیر رخ میدهد : (الف) - حرکت نمکهای مختلف به طرف اعماق پروفیل در طول نفوذ آب بخاک و بطرف بالا در طول تبخیر ، (ب) - تغلیظ محلول خاک در اثر کم شدن رطوبت و در نتیجه تجمع املاح ، (ج) - رسوب نمکهای محلول خاک ، (د) - تبادل کاتیونی و تغییر آبدگری خاک ، و (ه) هوازدگی و حلالیت مینرالهای خاک و املاح . بین این ۵ اتفاق وابستگی های نزدیکی وجود دارد .

تنها پارامتری که بشدت بر روی تمام این اتفاقات اثر می گذارد نسبت شستشویی (LF) است . این پارامتر تجمع املاح در خاک ، رسوب و حلالیت نمکها ، هوازدگی مینرالهای خاک و عکس العمل های تبادل را کنترل مینماید . بنابراین در یک خاک انتخاب شده جهت آبیاری میبایستی بر روی قدرت شستشویی خاک مقدم بر همه چیز حساب گذارد

۱-۴ مطالعات اولیه

۱-۱-۳ تعیین خصوصیات شیمیائی و فیزیکی

اغلب کشورها گزارش تعیین خصوصیات فیزیکی خاک قبل از شروع پروژه را داده اند (ضمیمه ۵) . بطور عمومی ، توافق مناسبی در تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیائی بین کشورها وجود دارد . بعضی کشورها مثل استرالیا ، کانادا ، شوروی ، اسرائیل ، کلمبیا ، مصر و جمهوری چین تجزیه های اولیه را بطور کاملتر و بعضی مثل بلغارستان ، یونان ، مراکش ، رودزیا و ترکیه کمتر و فقط تجزیه معدودی از پارامترها را انجام میدهند .

خصوصیات اصلی فیزیکی که معمولاً مشخص میشوند آنهایی هستند که در ارتباط با امکانات شستشویی است لاین خصوصیات عبارتند از : عمق سفره آب ، خصوصیات انتقال آب در خاک ، آبدگری ((P)) ، هدایت هیدرولیکی ((K)) ، نفوذ پذیری ((I)) ، درصد اشباع ((SP)) ، ظرفیت زراعی ((FC)) ، نقطه پژمردگی دائم ((PWP)) ، معادل رطوبتی (ME) ، و منحنی مکش . سایر خصوصیات فیزیکی که به خصوصیات فوق بستگی دارد مثل بافت (توزیع اندازه ذرات) ، ساختمان ، لایه بندی خاک ، خلل و فرج و وزن مخصوص نیز مشخص میشوند . خصوصیات شیمیائی که معلوم میگردد آنهایی هستند که برای تعیین میزان احتیاج شستشو لازم میباشد مثل مجموع نمکهای محلول TDS ، هدایت الکتریکی عصاره اشباع (EC) ، و با آنهایی که برای تعیین میزان احتیاج به اصلاح لازمند مثل نسبت جذب سدیم (SAR) ، گنجایش تبادل کاتیونی (CEC) ، کاتیونهای قابل تبادل بخصوص درصد سدیم قابل تبادل (ESP) و PH در بعضی از کشورها (استرالیا و کلمبیا) پارامترهای حاصلخیزی (N و P و K) نیز مشخص میشود .

نقشه های طبقه بندی خاک و اراضی با مقیاسهای متفاوت بر اساس مورد استفاده نقشه

تهیه شده است. برای عملیات مزرعه‌ای، نقشه‌های تفصیلی معمولاً با مقیاس ۱:۵۰۰۰ تا ۱:۲۰۰۰ تهیه می‌شود. معمولاً نقشه‌های خاکشناسی با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ تا ۱:۱۰۰۰۰۰۰ تهیه می‌گردد. قبل از آبیاریهای معمولی و بخصوص قبل از آبیاری نا آب شور یک شناسائی اجمالی خاک و همچنین ارزیابی زمین مورد لزوم است. در پاکستان شکست بعضی پروژه‌ها از جمله سیستم کانال باری دوآب تحتانی ((Lower Bari Doab Canal)) در اثر عدم اجرای چنین شناسائی می‌باشد.

در اسرائیل یک شناسائی تفصیلی خاک برای هر مزرعه مورد آبیاری انجام می‌گیرد و مروجین مزرعه راهنمائیهای لازم را جهت بهترین استفاده از مزرعه بعمل می‌آورند. یک کاتالوگ مرکزی خاک بوسیله سرویس حفاظت خاک نگهداری می‌شود. بهر حال میبایستی تذکر داد که هراز چندی با وجود در دسترس بودن نقشه‌های تفصیلی خاکشناسی، زارعین مایل به کنارگذاشتن آن می‌باشند. در کانادا (دشت بزرگ جنوبی) اراضی برای آبیاری بر اساس "هندبوک طبقه بندی اراضی آبیاری استان برابری" انتخاب می‌گردند. در شوروی و بلغارستان تناسب خاک برای آبیاری بر اساس ارزیابی راندمان اقتصادی و بهبود شرایط حاصلخیزی خاک می‌باشد. در شوروی اراضی آبیاری معمولاً در مناطق پست، تراس‌های آبرفتی، دلتاهای ساحلی و دشتهای آبرفتی دامنه‌ای قرار دارد.

در مصر، ایران و یونان شناسائی مقدماتی بر اساس عکسهای هوایی و مطالعات خاک شناسی استوار است. تناسب اراضی بر اساس تناسب کلاسها و ارزیابی اقتصادی صورت می‌گیرد. در ایران یک شناسائی کلی منابع زمین، اطلاعات لازم را جهت تهیه جدول انواع تپیه‌های غالب زمین، پوشش گیاهی موجود آنها و چگونگی استفاده از زمین در دسترس می‌گذارد.

در رودزیا اراضی آبیاری اغلب بین مسطح تا موجدار با موجهای خیلی ملایم متغیر هستند.

۲-۱-۴ خصوصیات اراضی آبیاری

بعضی از کشورها گزارشی در مورد خصوصیات خاک تحت آبیاری خود داده اند. مطالب زیر خلاصه گزارشات مختلف با یک شرح مختصر از نمونه‌های تیپیک تجزیه‌های شیمیائی انجام شده می‌باشد. نمونه‌های مفصل تر در گزارشات جداگانه کشورها داده شده است. استرالیا - اکثر "نواحی بزرگ آبیاری در دشتهای رسوبی پهناور است. خاک‌ها اکثر "از رس با شوری کم در ناحیه تشکیل شده و شستشو دارای محدودیت هائسی است. باغبانی و بعضی آبیاری‌های متراکم بر روی مناطق محدودی از اراضی واریزه سنگریزه دار با نفوذ پذیری نسبتاً خوب و خاکهای آتولین صورت می‌گیرد. شوری زیاد بعضی از این

خاکها نتیجه بالا آمدن سفره آب شور ناحیه‌ای می‌باشد .

کانادا - خصوصیات لازم یک خاک خوب آبیاری عبارتند از: نفوذپذیری خوب ، عمق بیش از ۲ متر لایه غیر قابل نفوذ ، گنجایش ذخیره آبی بیش از ۷/۵ سانتیمتر در هر متر (حدود ۸ درصد حجمی) ، K بزرگتر از ۵/۵ سانتیمتر در ساعت برای عمق ۱۲۰ سانتیمتر اولیه ، هدایت الکتریکی کمتر از ۶ میلی موس در سانتیمتر برای عمق ۱۲۰ سانتی متر اولیه SAR کمتر از ۰.۸ در بریتیش کلمبیا اکثر خاکها شوری کمتر از ۱ میلی موس در سانتیمتر را دارا می‌باشند . در دشت بزرگ جنوبی پروفیل خاک تا عمق ۳ متری دارای شوری بین ۲ تا ۲۰ میلی موس در سانتیمتر و SAR حدود ۲ تا ۲۰ می‌باشد .

ایران - در ایران یک نمونه تیپیک خاکهای شور مربوط به ناحیه ساوه نشان میدهد که EC عصاره اشباع خاک ۸/۵ میلی موس در سانتی متر و ESR برابر ۵۷ درصد در لایه ۵۶-۸ سانتیمتری خاک می‌باشد . هیچ گیاهی در چنین خاکی رشد نمی‌کند . یون کلر تقریباً حدود ۱۰۰ درصد آنیونها و یون سدیم ۶۰ درصد کاتیونها را شامل میشود . این خاکها دارای EC حدود ۱۰ تا ۳۵ میلی موس در سانتیمتر می‌باشند و برای خاک سطحی EC تا ۶۵ میلی موس در سانتیمتر و حتی بالاتر میرسد . ESP برابر ۵ تا ۲۰ ، آهک ۲۰-۳۰ درصد و هراز چندی ۳-۱ درصد کج دارا می‌باشند . در بعضی موارد استثنائی گچ تا بیش از ۶ درصد در اعماق پائین تر از ۶۰ سانتیمتر یافت می‌شود . نمک NaCl حدود ۷۰ درصد کل املاح است ، Ca ۱۵ درصد و Mg ۱۵ درصد می‌باشد .

اسرائیل - از آنجا که اراضی اسرائیل آبیاری می‌گردند لذا خصوصیات خاکهای آبیاری کاملاً متفاوت است و از خاکهای سنگین رسی تا توده‌های شنی می‌باشد . لایه غیر قابل نفوذ ممکن است در اعماق سطحی باشد و خاکها ممکن است دارای نفوذپذیری بسیار کندی باشند . در اغلب موارد نفوذ پذیری از ۸ میلی متر در ساعت متجاوز است . اغلب خاکها نه شور و نه قلیائی می‌باشند . یک نمونه تیپیک برای خاک معمولی مرکبات در بهار نشان میدهد که شوری از ۰/۸۶ میلی موس در سانتیمتر در عمق ۳۰- سانتی متری به ۱/۵۴ میلی موس در سانتیمتر برای شوری در عمق ۱۵۰-۱۲۰ سانتیمتری افزایش می‌یابد کلر از ۰/۹۲ تا ۵/۲۳ میلی اکوالنت در لیتر و SAR از ۲/۹ تا ۳/۱ افزایش می‌یابد . در پائین پس از فصل آبیاری افزایش بطور متوسط ۱/۲ میلی موس در سانتیمتر برای شوری در عمق ۹۰- سانتیمتری پروفیل ، ۵/۲۵ میلی اکوالنت در لیتر برای کلر و ۴/۷ برای SAR اتفاق می‌افتد . در خاکهایی که با آبهای شور (هدایت الکتریکی آب آبیاری برابر ۳/۷ میلی موس در سانتیمتر) آبیاری میشوند هدایت الکتریکی عصاره اشباع ممکن است به مقدار ۸-۷ میلی موس در سانتیمتر در طول یک فصل آبیاری برسد .

مراکش - خاکهای آبیاری از نظر بافت از سبک تا سنگین و از نظر خصوصیات

زهکشی از ضعیف تا زهکشی خوب متغیر است. شوری اغلب مشکلی ایجاد نمی‌نماید. مقدار ESP معمولاً از رقم ۱۲ روی سطح خاک تا ۱۸ در اعماق افزایش می‌یابد (نواحی Rharb و بینی امیر). علیرغم ESP زیاد، پرمابیلیتی خاک باعث زیاد بودن مقدار کربنات مسئله ای نمیباشد.

پاکستان - خاکهای شور بوسیله غالب بودن نمکهای سدیم مشخص می‌شوند. در جلگه سند شمالی ۵۷ درصد خاکهای شنی هستند در حالیکه در ناحیه دلتا ۴۰-۵۵ درصد رسی میباشند.

روڈزیا - خاکهای آبیاری اغلب در اراضی پست یافت میشوند. بعضی در تیسول تیره و اغلب با بافت متوسط میباشند. هدایت الکتریکی کم بوده (۵/۰ میلی موس در سانتی متر) که اکثریت به کلسیم قابل تبدیل میباشند (۴۰ درصد).

جمهوری چین - خاکهای آبیاری دارای بافت لوم تا سیلتی لوم میباشند. خاک های اراضی تعاونی قند دارای ESP حدود ۴ تا ۳۰، وزن مخصوص ۱/۳ تا ۱/۷ گرم در سانتیمتر مکعب PH برابر ۵/۵ تا ۸/۵ کربناتها ۱ تا ۳ درصد و CEC برابر ۵ تا ۲۵ گرم در ۱۰۰ گرم خاک میباشند. یک نمونه تیپیک نشان میدهد که شوری با افزایش عمق زیاد میگردد بطوریکه برای عمق ۴۵-۱۵ سانتیمتری مقدار آن ۲۰ میلی موس در سانتیمتر و در عمق ۹۵ سانتیمتری برابر ۸/۵ میلی موس در سانتیمتر میباشند. یون سدیم در حدود $\frac{۳}{۴}$ کل کاتیونها بوده و یون کلر ۸۵ درصد آنیونها میباشند. در نتیجه ESP خاک خیلی زیاد است و از ۱۵ تا ۳۰ متغیر است.

ترکیه - خاکهای آبیاری رسوبی عمیق بوده که اغلب در سطح رسی تا رسی لوم و در عمق سیلت تا سیلتی لوم است. پرمابیلیتی خوب و ساختمان مناسب دارند. درصد اشباع ۵۰ برای خاکهای رسی و ۳۰ برای خاکهای لوم است. خاکها آهکی است و PH بین ۷/۸ تا ۸/۳ میباشند. سفره آب بین ۱۲۰ تا ۱۶۰ سانتیمتری سطح خاک قرار دارد. یک مثال تیپیک از خاکهای شور مشخص میدارد که هدایت الکتریکی در اثر افزایش عمق خاک کم میگردد. بطوریکه از ۱۶ میلی موس در سانتیمتر در عمق سطحی به ۹/۲ میلی موس در عمق ۶۰-۱۲۰ سانتیمتری میرسد. ESP از ۱۴ در عمق ۶-۳۰ سانتیمتری به ۱۲ در عمق ۶۰-۱۲۰ سانتیمتری میرسد. یون سدیم تقریباً ۳۳ تا ۴۰ درصد کاتیونها و یون سولفات $\frac{۲}{۳}$ تا $\frac{۳}{۴}$ کل آنیونها میباشند.

شوروی - خاکهای کلرید سالون چاک در Trans Caucasus کاهش در شوری عمق خاک را از ۶/۲ درصد در عمق ۵-۰ سانتیمتری تا ۰/۹۵ درصد در عمق ۹۰-۱۰۰ سانتیمتری نشان میدهد. کلرید از ۲/۲۵ درصد به ۰/۳۵ درصد و سولفات از ۰/۴۷ در صده ۰/۱۲ درصد در این فاصله تقلیل مییابد. سولفات سالون چاک در سیردریا Syrdarya

یک گاهش در باقیمانده خشک را برای اعماق پروفیل خاک از ۵/۳۷ تا ۵/۳۸ درصد نشان میدهد. کلر از ۳٪ درصد به ۵/۱۳ درصد افزایش دارد و SO_4 از ۲/۹۵ درصد تا ۱٪ درصد تقلیل نشان میدهد. سولفونتر در استپ های **Kamennaye** نشان داد که سدیم قابل تعویض از ۱۰ درصد در عمق ۱۵-۰ سانتیمتر تا ۳۷ درصد در عمق ۶۹-۵۵ سانتیمتری افزایش یافت و در عمق ۱۴۴-۱۲۰ سانتیمتری تا مقدار ۱۲ درصد تنزل یافت این خاک تا عمق ۸۰ سانتیمتری عاری از آهک میباشد.

۲-۴. متدهای آزمایش و نحوه گزارش نتایج

ضمیمه ۱۱ خلاصه‌ای از مندهای جاری در کشورهای مختلف گزارش دهنده در مورد تعیین خصوصیات خاکهای شور و قلیائی را ارائه میدهد. تجزیه‌های مختلف شیمیائی و روش تجزیه در کشورهای مختلف شبیه یکدیگر و همانند روشهایی است که برای تجزیه آب آبیاری استفاده شده است همچنانکه در ضمائیم ۶ و ۷ مشخص شده است. اختلاف ها در نحوه برداشت نمونه و متد بدست آوردن محلول خاک از نمونه میباشد.

محلولهای خاک هم از نظر مکان و هم در طول زمان بشدت غیر یکنواخت اند بنابر این متد، تراکم، و تکرار نمونه برداری از نظر ارزیابی اطلاعات بدست آمده مهم میباشد باوجودیکه در این مورد گزارش نشده است ولی بنظر میرسد که اغلب کشورها نمونه را در اعماق بفواصل ۳۰ سانتیمتری برداشت مینمایند بجز برای خاک سطحی که ۱۵ سانتیمتر یا کمتر برداشت میشود. تعداد نمونه‌های برداشت شده از هر محل نمونه‌گیری گزارش نشده است در حالیکه بعلت غیر یکنواختی های موجود در اطراف محل، نمونه ارائه شده میباشد مخلوطی از تعدادی خاک چاهکهای مختلف باشد. همچنین اطلاعات جزئی در مورد توزیع نهائی نمونه برداری توسط چند کشور داده شده است. ایران، اسرائیل، ترکیه و شوروی که بسئالات جواب داده‌اند حداقل دو مرتبه در سال اول و آخر فصل رشد و بعضی اوقات در وسط تابستان نمونه بر میدارند.

گام حساس دیگر در عملیات تجزیه، مسئله عصاره‌گیری از محلول خاک یک نمونه است. متداولترین متد توسط آزمایشگاه شوری ایالات متحده در آمریکا پیشنهاد شده است که عصاره‌گیری از خمیر اشباع (SPE) میباشد. روش معمول اینست که یک وزن مشخص خاک را با اضافه نمودن آب مقطر به نقطه اشباع میرسانند. بعد از مخلوط کردن و حداقل ۴ ساعت نگهداشتن آن، نمونه محلول خاک را بوسیله عمل مکش خارج میسازند. نقطه اشباع با سانی تشخیص داده میشود و درصد اشباع (SP) یک خصوصیت مشخص کننده خاک است که بسایر خصوصیات خاک از قبیل بافت، مساحت سطح ویژه و ترکیبات شیمیائی وابستگی دارد. مهمتر آنکه یک نسبت مشخص و ثابتی بر طوبیت خاک در حالت عدم زرع FC دارد (۲) $(SP/FC \approx)$. بنابراین عصاره اشباع یک رقت ثابتی از آب خاک که در حد

رطوبتهای مزرعهای نهدمداری میشود میتواند ارائه نماید. این مهمترین مزیت این متد بر سایر متدهای عصاره‌گیری است که براساس اختلاط نسبتهای ثابت آب بخاک مثل ۱:۱، ۱:۵ و ۱:۲۰ میباشد. با این وجود چنین متدهائی برای آنالیز روتین نمونه‌های زیاد برداشته شده از یک ناحیه مناسب میباشد و این امر توسط کشورهای شوروی، مصر، بلغارستان، عراق، استرالیا و مراکش گزارش شده است.

درکانادا یک برنامه کامپیوتری جهت محاسبه غلظت یونی در رطوبتهای مختلف با استفاده از غلظت اندازه‌گیری شده در یک نسبت آب بخاک تهیه گردیده است.

مهمترین عیب متد عصاره‌گیری بطریق نسبت مشخص آب بخاک در زیاد رقیق نمودن محلول خاک است. در اثر رقیق نمودن غلظت حلال‌ها و همچنین ترکیبات محلول تغییر مینماید. بعضی از املاح کم محلول خاک (از قبیل گچ و کربنات کلسیم) در محلول وارد میشود کاتیونهای دوظرفیتی، تمایل به تبادل با کاتیونهای یک ظرفیتی پیدا مینمایند. با وجودیکه استفاده از عصاره اشباع خاک نسبت به متد نسبتهای بزرگ آب به خاک ترجیح داده میشود ولی این روش نیز محلول خاک را رقیق مینماید. بنابراین صحیحترین روش اندازه‌گیری و بیان شوری خاک، ترم غلظت یون و یا هدایت الکتریکی در محدوده رطوبتی خاک (بدون آنکه خاک را اضافه نمایند - مترجم) میباشد. اینچنین اندازه‌گیری مستقیماً با رشد گیاه در مزرعه و همچنین عملیات شستشو در تحت شرایط عادی آبیاری مرتبط است.

با معرفی و شهرت متدهای اندازه‌گیری شوری در محل (بدون جابجا نمودن خاک)

(۹۹) از قبیل **Salinity Sensors** (۹۶)، **Prob (۱۰۱) Suction Cups**، **Four Electrode** (۱۰۸) بیان نتایج در رطوبت مزرعه آسانتر و عملی تر است تا آنکه نمونه خاک جهت گرفتن عصاره اشباع با آزمایشگاه آورده شود. کاربرد چنین روشی باعث از بین رفتن احتیاج به تخمین نتایج برای یک محل از روی نتایج محل دیگر میشود.

۳-۴ طبقه‌بندی خاکهای شور و قلیائی

آزمایشگاه شوری ایالات متحده پیشنهاد کرده است که خاکها برای شوری براساس هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک و برای قلیائیت براساس درصد سدیم قابل تعویض ESP طبقه بندی شود. این طبقه بندی بوسیله اکثرکشورها، پذیرفته شده است (ایران، اسرائیل، کانادا، پاکستان، هندوستان، ترکیه، یونان، مصر و مراکش). مطابق این طبقه بندی پنج درجه شوری وجود دارد، ۲-۵ میلی موس در سانتیمتر، ۴-۲ میلی موس در سانتیمتر، ۸-۴ میلی موس در سانتیمتر، ۱۶-۸ میلی موس در سانتیمتر و بیش از ۱۶ میلی موس در سانتیمتر. گروهها براساس امکانات باروری گیاهان حساس و مقاوم در هر

یک از محدوده‌های مختلف شوری تعریف شده‌اند. از نظر قلیائیت، یک خاک را موقعی قلیائی گویند که متوسط ESP آن بزرگتر از ۱۵ درصد باشد.

چهار گروه خاک پیشنهاد شده است:

غیر شور غیر قلیائی: $ESP < 15$ ، $EC < 4$

شور: $ESP < 15$ ، $EC > 4$

شور قلیائی: $ESP > 15$ ، $EC > 4$

قلیائی: $ESP > 15$ ، $EC < 4$

در استرالیا Northcote و Skene (۱۰) طبقه‌بندی زیر را که برای شرایط محلی عالی تشخیص داده شده پیشنهاد کرده‌اند:

گروه‌های شوری:

(۰) غیر شور: درصد NaCl طبقات فوقانی خاک کمتر از ۱/۰ و در طبقات زیرین کمتر از ۲/۰.

(۱) شوری سطحی: درصد NaCl در خاک‌های فوقانی با بافت درشت بیشتر از ۱/۰ و با بافت ریز بیشتر از ۲/۰.

(۲) شوری تحتانی: عدم وجود شوری سطحی ولی درصد NaCl بیشتر از ۳/۰ در خاک تحتانی.

گروه‌های قلیائی خاک (Sodicity):

(۰) غیر قلیائی: $ESP < 6$

(۱) قلیائی: $ESP = 6 - 14$

(۲) قلیائی شدید: $ESP > 14$

گروه‌های بازی خاک (Alkalinity):

(۱) غیر باز: $PH < 8$

(۲) باز: $PH = 8 - 9.5$

(۳) باز شدید: $PH > 9.5$

سمینار شوری فائو در بغداد (۱۹۷۰) طبقه‌بندی جدول ۶ را جهت قلیائیت پیشنهاد نمود:

جدول ۶

شرح	ESP	طبقه
بدون قلیائیت	کمتر از ۱۰	۰
قلیائیت ملایم	۱۰ - ۲۰	۱
قلیائیت متوسط	۲۰ - ۳۰	۲
قلیائیت شدید	۳۰ - ۵۰	۳
قلیائیت خیلی شدید	بیشتر از ۵۰	۴

در مراکش طبقه‌بندی ایالات متحده را بنحوی تغییر داده‌اند که بالاترین طبقه بجای ۱۶ میلی موس در سانتیمتر تا ۲۰ میلی موس در سانتیمتر را شامل می‌شود. شش طبقه قلیائیت نیز استفاده می‌شود که عبارتند از ESP کمتر از ۲، ۲-۱۰، ۱۰-۲۰، ۲۰-۴۰، ۴۰-۶۰ و بیشتر از ۶۰.

در عراق خاکها بدین طریق طبقه‌بندی میشوند: (۱) $Cl < 0.03\%$ خیلی خوب، (۲) $0.03\% < Cl < 0.12\%$ خوب، (۳) $0.12\% < Cl < 0.18\%$ مناسب برای گیاهان حساس، (۴) $Cl > 0.18\%$ هیچ گیاهی محصول رضایتبخشی نمیدهد.

در مصر هیچ طبقه‌بندی بطور خالص مورد استفاده نیست. بهر حال بر اساس اطلاعات بدست آمده از روی TDS، SAR و ESP خاک، عصاره اشباع خاک و کل Cl^- ، $CO_3^{=}$ ، HCO_3^- ، در عصاره ۲۰؛ ۱ خاک، توصیه‌هایی جهت انتخاب گیاه و وارتیسه های مربوطه، رژیم شستشوئی و احتیاجات گچی خاک داده میشود. از ترکیه گزارش شده است که علیرغم وجود شوری زیاد در بعضی خاکها، تأثیر نسبتاً کمی بر روی محصول گیاهان داشته است و این امر را غالب بودن نمکهای سولفات کلسیم و منیزیم در محلول خاک بستگی داده‌اند.

۴-۴ تغییرات خصوصیات خاک در آبیاری

نتیجه آبیاری بر روی اراضی که قبلاً آبیاری نشده‌اند ممکن است در جهت اصلاح و یا تخریب خاک و خصوصیات آب زیرزمینی باشد. جهت تغییرات بستگی زیادی بمدیریت آبیاری و شرایط آب و هوایی دارد.

۱-۴-۴ تسطیح زمین قبل از آبیاری

در بسیاری از موارد قبل از آبیاری میبایستی زمین تسطیح گردد. این امر مخصوصاً زمانی که متدهای آبیاری ثقلی مد نظر است بیشتر صادق میباشد. در بعضی موارد تسطیح باعث ظهور لایه‌های خاک با خصوصیات غیر مناسب می‌شود. برای مثال در شوروی که عموماً تسطیح ضروری است حاصلخیزی خاک در ابتدای تسطیح معمولاً تقلیل مییابد ولی بررور اراضی دوباره حاصلخیز میشوند. در اسرائیل در بعضی موارد تسطیح باعث ظهور لایه‌های با ESP و یا بر زیاد شده که بالنتیجه محصول پنبه بطور کلی کم می‌شود که در اینصورت میزان محصول تنها پس از شستشو و اضافه نمودن مواد آلی بحالت اولیه خود باز میگردد. در عراق و ترکیه معمولاً تسطیح تأثیر زیانبخش ندارد. در جمهوری چین مشخص شده که قبل از آبیاری احتیاج است که خصوصیات خاک را با شخم عمیق و بالا آوردن لایه‌های شنی جهت مخلوط نمودن با خاک رس سنگین تغییر داد تا بتوان مزرعه را اصلاح نموده و ساده شستشو کرد.

۲-۴-۴ افزایش شوری و قلیائیت

آبیاری خاکهای غیر شور در تحت هرگونه شرایطی در ابتدا باعث افزایش شوری خاک میگردد. این افزایش ممکن است دائمی باشد مثل بعضی نواحی عراق، کلمبیا، بلغارستان، پاکستان، مراکش، سوریه، هندوستان و شوروی (اکثراً در خاکهای سنگین) و یا فصلی باشد که در اینصورت در طول فصل آبیاری افزایش پیدا مینماید و در ایام بارندگی شسته میشود مثل کانادا، یونان، ایران، اسرائیل، جمهوری چین، ترکیه و شوروی. در تحت بعضی شرایط افزایش شوری همراه با افزایش SAR و ESP است مثلاً در عراق، اسرائیل، پاکستان، رودزیا، ترکیه، مراکش، تونس. در بعضی کشورها از جمله استرالیا، کانادا، عراق، مراکش، پاکستان، آمریکا و شوروی انجام آبیاری بدون در نظر گرفتن وضعیت زهکشی باعث خیز و بالا آمدن سفره آب زیر زمینی شده است.

بعد از اولین خیز دیگر هیچگونه خیز سفره آب در اثر آبیاری در Prairies کانادا دیده نشده است. این امر قسمتی بخاطر کاربرد آبیاری بارانی در ۳۰ درصد اراضی آبیاری است. شوری خاک بعلت کم شدن شستشو و وجود خیز موئینگی (تبخیر) از سفره آب زیر زمینی افزایش یافت. در حقیقت سقوط تمدنهای قدیمی در بین‌النهرین احتمالاً به این علت و همچنین بعلت فقر تکنولوژی زهکشی جهت مقابله با آن بوده است.

معمولاً ایجاد زهکش قبل از بوجود آمدن مشکلات زهکشی غیر منطقی است و در حقیقت هیچ کشوری نیز چنین عملی را گزارش نداده است. بهر حال وقتیکه مسئله زهکشی ظاهر میشود مخصوصاً وقتیکه با افزایش شوری همراه باشد ایجاد زهکش ضروری است. در

جمهوری چین شوری خاک از ۱۰/۲ بد ۲/۵ میلی موس در سانتیمتریدنبال ایجاد امکانات زهکشی در مزرعه‌ای که با آب شور آبیاری میشد تقلیل یافت. امروزه مناطق وسیعی در جنوب عراق و در دره فرات سوریه از شوری صدمه دیده و بدون اصلاح و زهکشی نمیتوان در آن بصورت اقتصادی زراعت نمود. در این خاکها هدایت الکتریکی عصاره اشباع ممکن است تا ۶۵ میلی موس در سانتیمتر و یا بیشتر باشد. معمولاً کلر با زیاد شدن فاصله از سفره آبی که در عمق ۱۶۰ تا ۲۲۰ سانتیمتری است افزایش مییابد. سدیم محلول معمولاً بیشتر از کلسیم و یا منیزیم است. شوری آب زیرزمینی نیز زیاد بوده و منیزیم در آن غالب است.

بعلت اضافه آبیاری و فقر زهکشی در دره رودخانه خابور سوریه، سفره آب با سرعت ۷۵ سانتیمتر در سال از عمق ۱۵-۲۰ متری پس از شروع آبیاری بالا آمد و امروزه در عمق ۱۲۵-۸۰ سانتیمتری سطح زمین است. این امر باعث شوری گسترده خاک شده است. در پروژه قاب ۲۴ درصد خاکها تحت نفوذ شوری درآمدند. در پروژه آبیاری تیزا شماره یک لهستان که در سال ۱۹۵۳ شروع شد حدود صد هزار هکتار از اراضی بعلت ضعف مدیریت و خیز سفره آب شور و قلیائی گردید.

تعادل نمک در دشت سند پاکستان نشان میدهد که سالیانه حدود یک تن نمک به هر هکتار زمین نواحی شمالی بطور خالص افزوده میشود (نمک حاصله در هر هکتار در سال از منابع زیر تأمین میشود: آب آبیاری ۱/۴۸- تن، شستشو بوسیله باران ۱/۴۸- تن، جذب بوسیله گیاه ۵/۲۴- تن جمعاً ۴/۶۸ تن در هکتار در سال. بعلت عدم وضوح تعادل فوق، با مراجعه بمرجع شماره ۵۲ و تطابق ارقام و انجام بعضی محاسبات بنظر میرسد که تعادل نمک فوق را میتوان بصورت زیر مشخص تر نوشت: ورود املاح به خاک توسط آب آبیاری ۴/۶۸ + تن در هکتار در سال = خروج در اثر زه آب آبیاری ۱/۴۸-، خروج در اثر زه آب بارندگی ۱/۴۸-، خروج در اثر مصرف گیاه ۵/۲۴، تجمع در خاک ۱/۴۸- تن در هکتار در یکسال - مترجم). در ناحیه جنوبی دشت شرایط بدتر است و افزایش خالص ۲/۴۸ تن در هکتار در سال میباشد. قسمتی از علل افزایش شرکت آب زیرزمینی در شور نمودن خاک بخاطر تراوشات کانالها است که سفره آب را بالا میآورد. در نتیجه جهت نگهداری رضایتبخش تعادل نمک با پائین بردن سفره آب بوسیله زهکشی مزارع، قطع تراوشات کانالها و شستشو ضروری است (لازم بتوضیح است که سفره آب ناحیه شمالی سند توسط حلقه‌های چاه و ناحیه جنوبی توسط زهکشهای روباز پائین برده میشود - مترجم) معمولاً پس از حفر زهکشها و شروع شستشو کیفیت آب زهکشها به مرور بهتر شده و در

نتیجه کیفیت آب زیرزمینی نیز بهتر میشود. بطور مثال در مزرعه اصلاح اراضی Chakauwali کیفیت زه آب از ۱۰۱۵ پی پی ام در سال ۱۹۳۰ به ۲۵۵ پی پی ام در ۱۹۶۷ بهبود یافت

وقتی از آب زیرزمینی با کیفیت ضعیف جهت آبیاری استفاده شد افزایش قابل ملاحظه‌ای در شوری و قلیائیت پدید آمد. در ناحیه SCARP (پروژه کنترل شوری و اصلاح ارضی - مترجم) شماره ۱ مقدار ESP خاک در اثر استفاده از آبی با SAR حدود ۱۴ - ۳۰ حدود ۸۷ درصد افزایش یافت. در حالیکه در اثر استفاده از آبی با SAR برابر ۲/۰ - ۶/۳ فقط ۷ درصد افزایش یافت.

یک علت جالب در افزایش شوری خاک پاکستان، افزایش راندمان آبیاری و در نتیجه کم شدن شستشواست که بخاطر وسعت بخشیدن باراضی تحت آبیاری بدون دستیابی هم زمان بمقدار بیشتر آب آبیاری میباشد. در این مورد میتوان منطقه تحتانی کانال جناب را مثال زد که در آن درصد اراضی آبیاری از ۲۵ به ۴۵ افزایش یافته و در نتیجه مصرف آب از ۱۱۴۰ به ۶۳۵ میلیمتر تنزل نموده است. باید توجه داشت که رقم ۶۳۵ میلیمتر آب از رقم احتیاج آبی گیاهان موجود منطقه کمتر میباشد.

در هندوستان (منطقه Hissar در Haryana معلوم گردیده است که تجمع املاح بستگی به بافت خاک دارد. جائیکه مقدار رس خاک از ۱۰ درصد کمتر بود در مقابل هر یک میلی موس در سانتیمتر افزایش شوری آب آبیاری ((EC_i))، مقدار ۰/۴۳ میلی موس در سانتیمتر افزایش در شوری عصاره اشباع خاک پدیدار گردید و جائیکه مقدار رس از ۲۰ درصد بیشتر بود در مقابل هریک میلی موس در سانتیمتر افزایش شوری آب آبیاری، ۱/۵۲ میلی موس در سانتیمتر شوری عصاره اشباع خاک افزایش یافت. رابطه مشابهی در مطالعات شناسائی شوری اسرائیل پیدا گردیده است. افزایش شوری خاک بستگی زیادی به درصد اشباع خاک دارد و درصد اشباع خاک معمولاً با افزایش درصد رس خاک زیاد میگردد. همراه با افزایش در شوری آب معمولاً SAR آب نیز افزایش می‌یابد که بالنتیجه در اثر آبیاری ESP خاک نیز زیاد میگردد. در هندوستان رابطه ESP و SAR بصورت

$$ESP = 7.39 \times 1.5 \cdot SAR$$

پیدا گردیده است.

مورد مهم دیگر افزایش در غلظت بر (B) خاک است. در هاریانه هندوستان مقدار بر خاک در اثر آبیاری با آبی که دارای ۰/۳ پی پی ام بر بود بمیزان ۶/۶ برابر (تامقدار ۱/۹ پی پی ام) افزایش یافت. سطح ۲ پی پی ام بر برای اکثر گیاهان مضر است.

۳-۴-۴ افزایش شوری آب زیرزمینی

بخاطر عمل تبخیر و تعرق، آب آبیاری در طول پائین رفتن از پروفیل خاک مرتب شورتر میگردد. بنابراین املاحی که در خاک سطحی جمع شده است معمولاً یابوسيله باران و یا اضافه آبیاری بطرف پائین شسته میشود. در نتیجه اگر سفره آب در عمق نسبتاً کمی قرار گرفته باشد شوری آب زیرزمینی افزایش مییابد. افزایش شوری آب زیرزمینی بوسیله

کانادا ، اسرائیل ، مراکش و شوروی گزارش شده است . در شوروی ۵ مرحله شور شدن آب زیرزمینی تشخیص داده شده است : (۱) زیاد شدن غلظت املاح با بالا آمدن سطح آب زیرزمینی در طول سالهای اول (حل املاح طبیعی خاک) ، (۲) تقلیل احتمالی غلظت املاح بعلت انتقال توده نمک بوسیله تراوش که برحلالیت غلبه دارد ، (۳) افزایش شوری در اثر تبخیر آب زیرزمینی و خیز ۲ تا ۳ متری آن در داخل پروفیل ، (۴) تقلیل در اثر بهبود وضع زهکشی با حفر زهکش های مصنوعی ، و (۵) حصول ثبات در شوری آب زیر زمینی .

در اسرائیل افزایش تدریجی شوری آب زیر زمینی نواحی ساحلی با شدت یک میلی اکوالنت کلر در سال ، مصرف آینده اینگونه آب ها در باغات مرکبات را تهدید مینماید . افزایش کلر بعلت عرضه آب سیستم انتقال ملی آب با میزان ۱۷۰ پی پی ام کلر به نواحی است که دارای شوری آب زیرزمینی حدود ۱۰۰-۱۵۰ پی پی ام کلر میباشد .

در ناحیه بنی امیر مراکش آب زیرزمینی از ۵۵-۸۷۳ میلی گرم در لیتر کلر در سال ۱۹۴۷ و قبل از شروع آبیاری بمقدار ۲۱۱-۶۴۶۲ میلی گرم در لیتر کلر در سال ۱۹۶۸ رسید . هرچه که سفره آب بسطح زمین نزدیکتر بود افزایش بیشتری در اثر آبیاری پدید آمد .

ترکیه و جمهوری چین گزارش عدم تغییر در شوری آب زیرزمینی پس از شروع آبیاری داده اند . از طرفی دیگر ایران تقلیل شوری آب زیرزمینی از ۶۰-۷۵ به ۱۰-۲۳ میلی موس در سانتیمتر در عرض دو سال در مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر مشاهده شده است . در همین مدت نسبت کلر به سولفات از ۵/۷۵ به ۳۱/۰ کاهش یافت .

سیمای دیگر اثر شوری آبیاری ، افزایش شوری رودخانه ها در اثر زمان و در طول مسیر رودخانه است که قبلاً در این مورد بحث شده است .

۴-۴-۴ تغییر در حاصلخیزی فیزیکی خاک

آبیاری ممکن است دارای نتیجه های در جهت بهبود یا تخریب خصوصیات فیزیکی خاک داشته باشد . خصوصیات که بحرانی تر و حساس تر نسبت به سایرین است یکی گنجایش نفوذپذیری خاک و دیگری منافذ هواست . بهبود شرایط فیزیکی و حاصلخیزی خاک ممکن است بعلت افزوده شدن مواد آلی با بهای مختلف و یا افزوده شدن با آب آبیاری در جهت رشد بیشتر گیاه (طبق گزارش کانادا و شوروی) و افزوده شدن مواد تعلیقی رودخانه ها (طبق گزارش مصر و عراق) میباشد . بهبود حاصلخیزی درجائی اتفاق می افتد که مدیریت آبیاری خوب باشد . در شوروی این مدیریت که تناوب زراعی را در بر میگیرد شامل غلات ، زراعت های ردیفی ، بقولات دائمی و علوفه ، شخم خوب ، کود مناسب ، تدارک زهکشی ،

کنترل آفات و برنامه مناسب آبیاری است. بعضی اوقات افزایش سطح شوری محلول های خاک باعث دانه بندی ذرات خاک شده که ساختمان و آبدگزی بهتری را ایجاد می نماید. این تأثیر مثبت فقط توسط مصر گزارش شده است که در آنجا خاکهایی که با آب شور آبیاری میشوند دارای آبدگزی بهتری نسبت به خاکهای آبیاری شده توسط آب نیل میباشند. از آنجا که با افزایش غلظت مجموع یونها SAR نیز افزایش مییابد لذا معمولاً سطح بسیار زیاد شوری لازم است تا شرایط فیزیکی خاک بهبود یابد ولی معمولاً "بعثت زیاد شدن ESP به همراه شوری امکان تخریب نسبت بشوری بیشتر است."

از مدتها پیش مشخص شده است که نسبت زیاد سدیم در کمپلکس تبادل، بر روی انقباض و پخشیدگی ذرات خاک تأثیر میگذارد و همچنین شدت انبساط و پخشیدگی بستگی به غلظت مجموع الکترولیت های محلول محیط دارد. انبساط و پخشیدگی مواد رسی خاک باعث شکستن ساختمان و کم شدن آبدگزی خاک میشود که این نیز باعث اشکال در آبیاری و زهکشی میگردد.

آبدگزی خاک تحت تأثیر مربع شعاع متوسط منافذ است بنابراین عملی که باعث کم شدن اندازه منافذ میشود بطور معکوس در آبدگزی خاک تأثیر میگذارد.

تقلیل منافذ بزرگ خاک در اثر تأثیر متقابل رس و سدیم ممکن است از طریق انبساط داخلی (افزایش حجم مواد جامد و کم شدن منافذ) و از طریق پخشیدگی و حرکت ذرات خاک صورت پذیرد. در تحت بعضی شرایط (مثل خاک با رس مونت موریلونیت) عمل اول و در تحت شرایط دیگر (مثل خاک شنی همراه با کمی رس) عمل دوم غالب است.

تشخیص بین این دو عمل خیلی مهم است. انبساط اصولاً یک عمل قابل برگشت میباشد بنابراین تقلیل پرمابیلیتی ممکن است با افزایش الکترولیتها و یا یونهاى دوظرفیتی سیستم جبران شود. در مقابل انبساط، عمل پخشیدگی و حرکت ذرات غیر قابل برگشت میباشد بنابراین درجائی که در آن این عمل اتفاق میافتد تقلیل در پرمابیلیتی ممکن است دائمی باشد.

انبساط و پخشیدگی ذرات خاک ممکن است از طریق تئوری غشاء مضاعف پیش بینی شود. این تئوری همراه با رابطه Van't Hoff پیش بینی میکند که یونهاى دوظرفیتی مثل کلسیم و محلولهای با غلظتهای زیاد بیشتر از یون سدیم و محلول های رقیق غشاء مضاعف دیفیوز مستقیماً بستگی به فشار انبساط دارد.

در رسهای کلسیمی، محاسبه فشار انبساط از روی تئوری غشاء مضاعف احتیاج به فرض دارد که برای هر تکتوید یا ساختمان پاکتی متغیر میباشد (۷۱). تئوری و محاسبه نشان میدهند که در یک سیستم مخلوط از سدیم و کلسیم وقتی که غلظت سدیم قابل تبادل کم باشد (ESP حدود ۱۵ - ۲۰)، درجه فشارهای انبساط بوجود آمده را می توان به وسیله

تئوری Domain بیان نمود (۹۰). بنا براین تئوری یونهای سدیم بر روی سطوح خارجی تاکتویدها (مجموع صفحات ساختمان یک رس - مترجم) و یونهای کلسیم بر روی سطوح داخلی آن متراکم میشوند. از آنجا که سیستم مونت موریلونیت اشباع از کلسیم دارای پاکت هائی است که هر یک شامل ۴ تا ۹ صفحه رسی است مقدار نسبتاً کمی از یون سدیم ممکن است سطح خارجی را اشباع نماید و نتیجتاً "انبساط شدیدی ایجاد نماید. در اسرائیل Shainbery مشخص کرد که در ESP ۱۵-۲۰ یک افزایش سریع در امر انبساط پدید میآید و انبساط کامل در ESP حدود ۲۵ اتفاق میافتد. این نتایج با توصیه کلی اعضاء آزمایشگاه شوری ایالات متحده که میگویند یک خاک وقتی قلیائی است که ESP آن از ۱۵ بیشتر باشد موافقت دارد.

حدی از ESP که در آن انبساط شروع میشود (Threshold ESP = ای اس پی درگاهی) بستگی بمجموع غلظت الکترولیت دارد. Mc Neal در آمریکا یک دسته منحنی ارائه داده است که رابطه هدایت هیدرولیکی نسبی خاک را با ESP و مجموع غلظت الکترولیت نشان میدهد. در غلظت الکترولیتهی پائین (کمتر از ۱ میلی اکیوالنت در لیتر) SAR_۱ برابر ۱۵ هدایت هیدرولیکی تقلیل مییابد. حال اگر غلظت زیاد باشد (برای مثال ۱۰۰ میلی اکیوالنت در لیتر) SRA حدود ۵۰ لازم است که همان تقلیل پائین آید. نتایج نامبرده ممکن است بوسیله رابطه $(1 - Y) = CX^n / (1 + CX^n)$ بیان گردد که در آن $X = \text{فاکتور انبساط میزان رس غالب است و } C \text{ و } n \text{ برای یک خاک مشخص و در محدوده مشخص ESP مقدار ثابت است. این متد که برای محاسبات آزمایشگاهی تهیه شده هنوز بطور موفقیت آمیزی برای شرایط مزرعهای آزمایش نشده است. مشخص شده که تلاش فوق قابل استفاده برای شرایط جریانهای غیر اشباع نیز هست (۹۵).$

Schofield و Quirk (۱۲) در استرالیا اولین افرادی بودند که بطور وضوح رابطه مجموع غلظت الکترولیت و ترکیبات محلول را برای محلولهای تک یونی و یا مخلوط خاک را پیدا نمودند. آنها ایده غلظت درگاهی (Threshold Concentration) را عنوان نمودند که عبارت از غلظتی از الکترولیتهاست که در آن برای یک سطح مشخص سدیم، آبگذری ۱۰-۱۵ درصد تقلیل یابد. Quirk (۱۱) مقادیر SAR را در مقابل غلظت درگاهی الکترولیت ترسیم کرد که بوسیله رابطه تجربی زیر بیان میگردد.

$$X = 0.156 \frac{Na^+}{\sqrt{Ca^{++}}} + 0.6 \quad (4-1)$$

که در آن X غلظت درگاهی الکترولیت است.

بحث ارائه شده در فوق مناسب خاک نواحی خشک است که رس مونت موریلونیت فراوان دارند. نوع رس همچون مقدار آن بشدت بر روی رابطه سدیم با آبگذری تأثیر

میگذارد. سلیکاتهای دو به یک لایه‌ای اغلب نسبت به پائین آمدن هدایت هیدرولیکی حساس میباشند در حالیکه خاکهای کائولونیت دار ویا خاکهایی که از لحاظ سسکوئیداکسید غنی اند غیر حساس میباشند (McNeal, ۱۹۰) و همکارانش در ایالات متحده (۹۱) نشان دادند که رابطه‌ای قوی بین درصد رس و حساسیت خاک نسبت به تغییرات آبگذری نسبی وجود دارد. همچنین مواد محکم کننده ((Cement Agents)) مثل اکسیدهای آزاد آهن تأثیر قوی بر روی پایداری خاک و مقاومت نسبت بانسبساط وپخشیدگی دارند Thomas , Yaron (۱۱۶) در ایالات متحده آمریکا اثر تغییرات غلظت سدیم را بر روی آبگذری خاک ستونهای خاک مطالعه نمودند. آنها نشان دادند که در مونت موریلونیت در $10 = ESP$ و در کائولونیت در $23 = ESP$ تقلیلی حدود ۲۰ درصد در آبگذری خاک پدید میآید.

در اسرائیل Felhender و همکارانش (۴۰) بر روی خاک لوم شنی و لوم سیلتی مطالعه کردند و نشان دادند که وقتی SAR برابر ۱۰ باشد بخاطر پخشیدگی و حرکت ذرات تقلیل هدایت هیدرولیکی در خاک اول ۱۰۰ درصد و در خاک دوم تنها ۵۰ درصد میباشد گرچه مقدار هدایت هیدرولیکی اولیه در یک محلول نمک یک نرمال برای خاک شنی بیشتر از خاک سیلتی است.

جائی که رسوب کلسیم کربنات وجود ندارد رابطه بصورت زیر تقلیل پیدامینماید.

$$ESP_s = \frac{1}{\sqrt{LF}} SAR_{iw} \quad (4-2)$$

Rhoades در آمریکا (۱۰۵) نشان داده است که در تحت شرایط خاکهای بیابانی تکامل نیافته، عمل هوازگی (ودرینگ) مینرالهای خاک و در نتیجه افزایش کلسیم و منیزیم بمحلول خاک بر روی محاسبه ESP_s بطریق فرمول فوق بطور مشخصی اثر میگذارد. نامبرده پیشنهاد کاربرد یک ضریب ترمی را در رابطه ۲-۴ نمود تا میزان ESP محاسبه شده را بخاطر هوازگی مینرالهای پائین بیاورد. این ترم مستقیماً به نسبت شستشوئی مربوط است و برابر میباشد با $(1+2 LF) Y$ که در آن هم Y و هم LF مقادیری بین صفر تا یک میباشند. رابطه ۲-۴ ممکن است در این ترم ضرب شود تا هوازگی مینرالها تصحیح گردد. مقدار Y را میتوان بطور آزمایشگاهی همان طور که Rhoades و همکارانش پیشنهاد نموده اند تعیین نمود. نامبردگان Y متوسط ۶ خاک ناحیه خشک که در آزمایششان بکار رفت را حدود ۷۰/۰ محاسبه نمودند. Pla-Sentis (۱۳۲) در ونزوئلا نیز یک ایده جهت محاسبه احتیاجات کلسیم بر اساس رابطه LF و $SAR-ESP$ ارائه داده است.

تخریب خصوصیات فیزیکی خاک اصولاً یک پدیده عمومی نیست. بین کشورهای

گزارش دهنده تنها کانادا ، کلمبیا ، یونان ، مراکش و شوروی چنین تغییراتی را داشته‌اند و ترکیه هم گزارش هیچگونه تغییری نداده است . بهر حال معلوم است که عراق و پاکستان نیز از مسائلی که بستگی به تخریب خصوصیات فیزیکی خاک دارد صدمه دیده‌اند .

۵- تأثیر شوری آب آبیاری روی گیاهان

رشد گیاه مستقیماً تحت تأثیر مقدار شوری خاک است تا مقدار شوری آب آبیاری . استثناء در جایی است که بین برگ درختان و آب آبیاری (در آبیاری بارانی) تماس مستقیم برقرار است و این آب باعث سوختگی برگ گردد . با این وجود در تحت اغلب شرایط عملی آبیاری ، خاک سطحی بطور قابل ملاحظه‌ای شسته میشوند و تعادلی بین شوری آب آبیاری و شوری خاک ناحیه ریشه بوجود می‌آید . در ضمن باید توجه داشت که بعضی اوقات مدیریت غلط آبیاری با آب شیرین باعث شوری بیشتر خاک نسبت بحالتی گردد که در کاربرد آب شور مدیریت خوبی اعمال شود .

۵-۱ متدهای تجزیه شیمیائی و ترکیبات شیمیائی گیاه

کشورهای معدودی بر روی تجزیه شیمیائی گیاه و ترکیبات آنها گزارش داده اند . متدهای مورد استفاده معمولاً متدهای استاندارد است که توسط هاندبوک شماره ۶۰ دیارتمان کشاورزی ایالات متحده گزارش شده است . یونهای که جهت آزمایش فرستاده میشوند مواد غذایی اصلی N ، P و K و همچنین یونهای Ca^{++} ، Mg^{++} ، Na^{+} ، Cl^{-} و B است . بعضی اوقات تجزیه‌های عناصر کم‌اهمیت‌تر Mn ، Fe ، Cu و Zn نیز انجام میشود (ایران) . در شوری آنالیز برای Al و Si نیز انجام میشود . نتایج اکثراً بر حسب درصد وزن خشک و یا PPM بیان میگردد . اغلب نمونه برگی برای تجزیه انتخاب میشود خصوصاً در درختان دائمی که تجزیه برگ در آنها متداول است . در ایران تمام انواع گیاهان تجزیه شده است . در شوری پنبه ، در جمهوری چین نیشکر و در اسرائیل بیشتر مرکبات تجزیه شده‌اند . ترکیه و مصر تجزیه گیاهی انجام نمیدهند .

۵-۲ عکس‌العمل گیاه بشوری

قدرت رشد و باردهی گیاهان در تحت شرایط شوری بسیار متغیر است . بعضی گیاهان نسبت بشوری خیلی حساسند در حالیکه بعضی دیگر بسیار مقاوم . این حساسیت و یا مقاومت گیاهان بشوری است که باعث تعریف و یا اهمیت شوری در خاک میگردد . یک خاک ممکن است برای یک گیاه خیلی شور باشد در حالیکه همین خاک برای گیاه دیگر مناسب و حاصلخیز .

منحنی تیپیک رابطه محصول و سطوح مختلف شوری را نشان میدهد که در سطوح پائین شوری یک کرسی (Plateau) بلند برای محصول وجود دارد (وقتی شوری در سطح پائین قرار دارد میزان محصول با تغییرات شوری تغییر نمی‌یابد - مترجم) ، در سطوح متوسط شوری تقلیل محصول نسبتاً سریع و در سطوح زیاد شوری تقلیل آرام‌تر است تا حدی از شوری که در آن محصول بضر میرسد . پهنای کرسی ، شیب ناحیه بینابینی ونقطه برخورد با محور منحنی (در محل صفر محصول) هر یک از خصوصیات هر محصول است که از روی منحنی مشخص میشود . گیاهان مقاوم را از روی پهنای وسیع کرسیشان شناخته‌میشوند در حالیکه کرسی منحنی گیاهان حساس ناچیز بوده و بسختی قابل تشخیص است .

بعضی از کشورها مقاومت بشوری بسیاری از گیاهان را در تحت شرایط مختلف معین نموده‌اند . اخیراً Hoffman و Mass (۸۸) از آزمایشگاه شوری ایالات متحده مقالات متعدد کشورهای مختلف را در مورد این موضوع خلاصه نموده‌اند و از بین آنها مطالعاتی را انتخاب کردند که با رابطه پارامترهای شوری خاک و محصول ارتباط دارند . نامبردگان اطلاعات مربوطه را در جدولی ارائه دادند که در آن جدول شوری نقطه‌ای که محصول شروع بتقلیل مینماید (شوری درگاهی = Threshold Value) (مشخص شده با حرف a) و همچنین شدت تقلیل محصول در اثر افزایش شوری (مشخص شده با حرف b) را نشان میدهد . قسمتی از اطلاعات و ارقام آنها در ضمیمه ۱۲ تکرار شده است . رابطه کلی که عکس‌العمل محصول گیاه را بشوری تشریح مینماید از نوع :

$$Y = 100 - (EC_e - a)b$$

میباشد که در آن Y محصول نسبی برحسب درصد و EC_e متوسط شوری خاک برحسب هدایت الکتریکی عصاره اشباع است . در شوریهای کمتر از شوری درگاهی محصول در مقدار ۱۰۰ درصد ثابت است .

اطلاعات ارائه شده در این جدول برای شرایط متغیر آب وهوائی وخاک مناسب است . بهر حال ، شرایطی که در تحت آنها اکثراً این ارقام جمع آوری شده میبایستی کاملاً تمیز داده شود و محدودیتهای آنها بروشنی مشخص گردد . این شرایط عبارتند از : توزیع یک نواخت نمک در پروفیل خاک و در طول زمان کشت ، کشت وجوانه زدن گیاه در تحت شرایط شوری کم ، و اعمال مدیریت بسیار خوب از نظر حاصلخیزی ، آبیاری و دفع آفات در طول رشد .

اکثراً کشورهای گزارش دهنده اطلاعاتی در مورد مقاومت گیاهان (محصول در مقابل شوری خاک) نداده‌اند . آشکار است که اطلاعاتی از این قبیل در بیشتر کشورها موجود نیست . در عین حال بعضی از کشورها در مورد رشد گیاه در تحت شرایط شوری مزرعه گزارشاتنی داده‌اند .

ایران گرافهائی را ارائه داده است که محصول نسبی یونجه، آفتابگردان، چغندر قند و گندم را برحسب کیفیت آب آبیاری برحسب پی پی ام نشان می دهد. این گرافها مقاومت کمتر از آنچه از ضمیمه ۱۲ میتوان برداشت نمود مشخص مینماید. از آنجا که شوری خاک گزارش نشده مقایسه روابط این دو (گراف و جدول) مشکل است.

در استرالیا (ویکتوریا) خاکی که کلرورسدیم کمتر از $2/5$ درصد در عمق ۱۲۰-۱۰۰

سانتیمتری (ناحیه ریشه) دارد مناسب برای باغداری فرض میشود. در New South Wales طبقه بندی آزمایشگاه شوری ایالات متحده مناسب فرض گردیده است. بر این اساس با ۲۵ درصد شستشو، آبی با غلظت ۲۶۵ پی پی ام کلر (۶۰۰ پی پی ام TDS) رامکن است برای آبیاری مرکبات و سیاه درخت بدون تأثیر منفی بکاربرد. در غرب استرالیا آبهای با شوری ۲۵۰۰ پی پی ام TDS جهت آبیاری سیب و آبیاریهای کوتاه مدت درختان مومناسب بوده است و برای مرکبات آب با شوری ۹۰۰ پی پی ام TDS مسائلی را بوجود آورده ولی ۴۰۰ پی پی ام رضایتبخش بوده است. بهنگامی که آب شور مورد مصرف است پایه *Trifolia* از سایر پایهها مناسبتر است. در جنوب استرالیا مشخص شده که آبهای ۳۳۰ تا ۴۳۰ پی پی ام TDS جهت پرتقال، انگور، هلو و زردآلو مناسب بوده بطوریکه محصول متوسط آنها بترتیب برابر $15/6$ ، $16/3$ ، $13/3$ و $15/3$ تن در هکتار میباشد.

در مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر در اثر افزایش شوری خاک از $4/8$ به ۱۵ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع، محصول چغندر قند ۲۲ درصد تقلیل پیدا نمود. در هفت تپه در اثر شوری بالاتر از ۵ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع، محصول نیشکر ۵۰ درصد تقلیل یافت.

در عراق محصول گندم، شیرد شیرین و یونجه تا شوری ۸ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک عمق ۶۰ سانتیمتری تقلیلی نیافت و میزان آن بترتیب برابر $1/7$ ، $19/5$ و $10/4$ تن در هکتار بود. در شوری ۱۶ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک محصول بمیزان ۳۶، ۵۴ و صفر درصد بترتیب تقلیل یافت. محصول سیب زمینی بخاطر افزایش شوری از ۲ به ۶ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک ۷۵ درصد تقلیل یافت و محصول جو بخاطر افزایش شوری از ۲ به ۸ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع ۳۴ در صد و از ۴ به ۸ میلی موس در سانتیمتر ۱۹ درصد تقلیل یافت در حالیکه محصول حداکثر آن $2/6$ تن در هکتار بوده است.

در گجرات هندوستان محصول گندم تحت تأثیر شوری آب آبیاری تا ۳۰۰۰ پی پی ام TDS قرار نگرفته است ولیکن با افزایش SAR آب از ۱۸ به ۲۶ محصول ۵۰ درصد تقلیل یافت (محصول بترتیب $1/18$ و $0/78$ تن در هکتار بوده است). در راجستان محصول گندم در شوری $5/6$ میلی موس در سانتیمتر آب آبیاری ۸۰ درصد و در شوری ۲۰ میلی موس

در سانتیمتر آب آبیاری ۲۰ درصد حد زراعی بهترین شرایط عملکرد داشت. برای ذرت میزان نسبی محصول برای شوریه‌های فوق بترتیب ۶۵ و ۲۵ درصد می‌باشد. در گجرات مرکزی افزایش شوری آب آبیاری از ۱۵۰۰ پی پی ام TDS به ۲۰۰۰ پی پی ام باعث افزایش شوری خاک از ۱۱/۰ درصد به ۲۲/۰ درصد گردید.

از پاکستان تقلیل ۵۲ درصد محصول در زراعت "برسیم" بهنگام مصرف آبی بشوری ۸ میلی موس در سانتیمتر گزارش شده است. برای جو تقلیل ۵۵ درصد بهنگام مصرف آبی بشوری ۱۰ میلی موس در سانتیمتر بدست آمده است.

گزارش یونان حاکی از افزایش محصول است که احتمالاً نتیجه آبیاری Per Se. می‌باشد. این افزایش برای برنج از ۴ به ۶ تن در هکتار و برای حبوبات از ۸/۰ تا ۱/۶ تن در هکتار و برای پنبه از ۵/۰ تا ۱/۵ تن در هکتار بوده است. پنبه، چغندر قند، سیسبانیو و *macrocarpa* جزء گیاهان مقاوم بشوری محسوب میشوند.

اسرائیل محصول گیاهان مختلف را در نقاط مختلف که با آبهای شور آبیاری شده‌اند با مقایسه به متوسط کل کشور محصول همین گیاهان آبی گزارش داده شده است. در اغلب موارد محصول بدست آمده از آب شور برابر و یا حتی بیشتر از متوسط محصول بوده است باید در نظر داشت که متوسط شامل محصولات بدست آمده از شرایط نامساعد آب و هوا، خاک و مدیریت نیز می‌شده است در حالیکه موقعیکه آب شور مصرف می‌گردد معمولاً مدیریت خوب است. با توجه باطلاعات حاصله از اسرائیل، ذرت، سیب زمینی و سبزیجات مختلف با آبی بشوری ۳/۱ میلی موس در سانتیمتر (۴۱ میلی اکوالنت در لیتر نمک) در تحت آبیاری قطره‌ای رشد موفقیت آمیزی دارد. پنبه آبیاری شده با آب بشوری ۳/۶ میلی موس در سانتیمتر (۲۵۰۰ پی پی ام TDS) در ماساب سعد محصول ۵/۴ تن در هکتار داد در حالیکه در همین آزمایش مزرعه‌ای محصول بدست آمده از آب خوب ۴/۶ تن در هکتار بود. از طرف دیگر رشد سبزیجات با آب خوب بیشتر بود. شوری ۳/۶ میلی موس در سانتیمتر باعث ۱۰ درصد تقلیل در محصول سورگوم گردید.

در آزمایشات کوچک کرتی منحنیهای تأثیر محصول از شوری Yield response Curves بادام زمینی، گوجه فرنگی و سیب زمینی مشخص شد. تقلیل ۵۰ درصد محصول بادام زمینی در شوری ۴/۸ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک دیده شد. ماکزیمم محصول در شوری ۳/۲ و محصول صفر در شوری ۶/۲ میلی موس در سانتیمتر بدست آمد. برای گوجه فرنگی ۳۰ درصد تقلیل در شوری ۷ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک حاصل شد.

کانادا اطلاعاتی راجع به تأثیر شوری ارائه نداده و ذکر نموده که اطلاعات آزمایشگاه شوری ایالات متحده مورد استفاده قرار میگیرد. ترکیه نیز هیچگونه مطالعه ویژه‌ای را گزارش

نداده است و فقط مشاهدات زیر را ارائه نموده است: (الف) وقتی که شستشوی زمستانه انجام نشود جوانه زدن تابستانه گیاهان خیلی کند است، (ب) در تحت شرایط شوری، گیاه از رشد باز میماند و به بلوغ زودرس دست مییابد، (ج) در برگ بهنگام مصرف آبی با شوری بیش از ۴ میلی موس در سانتیمتر سوختگی دیده میشود، (د) هندوانه، برنج، چغندر قند، بادمجان، یونجه *agropyron elongatum* دارای مقاومت زیاد نسبت بشوری هستند، (ه) گندم، چغندر قند، ذرت، برنج و *agropyron elongatum* مقاوم بقلیائیت تا ۴۰ ESP میباشد، (و) تمام گیاهان بخصوص پنبه و یونجه به هنگام جوانه زدن حساس میباشند، و (ز) زیتون روسی شدیداً بشوری مقاوم است در حالیکه زیتون و زردآلو دارای مقاومت متناسبی هستند.

جمهوری عربی مصر مقاومت پنبه، جو، برسیم، ذرت و برنج را در چهار دوره از رشد (جوانه زدن، رشد علفی، گل دادن و رسیدن میوه) گزارش داده است. پنبه بهنگام گل دادن حساس بوده ولی بهنگام رشد علفی و رسیدن مقاوم است و بهنگام جوانه زدن حساسیت آن متوسط است و این موضوع با گزارش ترکیه که مرحله جوانه زدن پنبه را خیلی حساس نسبت بشوری میدانند تا حدودی برخوردار دارد. برای "برسیم" حساسیت متوسط در اغلب دوره رشد مشخص گردیده است در حالیکه این گیاه در تونس حساس تلقی شده است برنج و ذرت خوراکی نسبتاً مقاوم فرض گردیده است. ذرت دامی تنها محصولی است که در دوره جوانه زدن نیز مقاوم ذکر شده است.

در کلمبیا پنبه و جو را مقاوم میدانند در حالیکه چغندر، کلم، هویج و پیاز نسبتاً مقاوم و گوجه فرنگی را حساس میدانند. بعلت مقاومت غلات و فصل رویش زمستانی آنها این دسته از گیاهان، کشت عمده مراکش در خاکهای شور میباشند.

در جمهوری چین سه واریته نیشکر (نیکو، اف ۱۶۴ و اف ۱۶۶) مقاوم شناخته شده که در شوری ۶/۵ تا ۸ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع حدود ۵۰ درصد محصول را کم مینمایند. در اوایل شروع آبیاری ۱۲۰ تن در هکتار نیشکر بدست آمد. بعد از ۵ سال آبیاری با آب ۲-۲/۵ میلی موس در سانتیمتر، محصول به ۵۰ تن در هکتار تقلیل یافت. بهر حال بوسیله شستشو امکان تحصیل محصول بمیزان اولیه وجود دارد.

در رودزیا یک تقلیل مشخصی در میزان محصول نیشکر از مقدار ۱۶۰-۱۸۰ تن اولیه پس از چهار سال آبیاری مشاهده گردید. این تقلیل ممکن است در اثر تقلیل عمومی محصول در *ratoon Cane* میباشد.

شوروی یک جدول ارائه داده که نشان دهنده سطوح مقاومت گیاهان در بیابان فرکانا در آسیای مرکزی است که بر حسب درصد کلر در خاک خشک شده توسط هوا میباشد. گیاهان گزارش شده بر حسب ازدیاد مقاومت بترتیب زیر میباشد: یونجه، کنجد، لوبیا،

ارزن ، گندم ، یولاف ، سورگوم (یونقاراه) ، چغندر قند ، چغندر لیبو ، پنبه و آفتابگردان . که در این میان سطوح کلر بین ۱/۰ تا ۶/۰ درصد میباشد . این ارقام با مقایسه با آنچه که معمولاً انتظار می رود بنظر پائین میرسد . بعلاوه گزارش شده است که تأثیر شوری در جوانه زدن و رشد از شوری ۷/۰ - ۸/۰ درصد شروع میگردد و در شوری ۱ تا ۵/۱ درصد هیچ گونه جوانه زدنی را نیاستی انتظار داشت . محصول پنبه ایستگاههای مختلف تحقیقاتی نیز گزارش شده است . در Fedchenko محصول ۵/۰ تن در هکتار با مصرف آبی با ۴ گرم در لیتر نمک بدست آمده است . در Chardzhion آب ۷-۵ گرم در لیتر استفاده شد . در Khorezm محصول ۲/۴ تن در هکتار با استفاده از آب شور در مقایسه با محصول ۷/۴ تن در هکتار آبیاری شده با آب خوب به دست آمد . محصول متوسط کل کشور برای پنبه ۴/۲ تن در هکتار میباشد .

(دو نوع تأثیر شوری بر روی گیاهان تشخیص داده شده است : تأثیر اسمزی و یا غلظت کل و تأثیر ویژه . معمولاً اغلب گیاهان مزرعای نسبت به غلظت کل عکس العمل نشان میدهند در حالیکه اغلب گیاهان چوبی و بعضی سبزیجات حساسیت ویژه بیون کلرودسیم نشان میدهند . وقتی که اطلاعات مقاومت بر حسب کلرودسیم گزارش میشود (مثل استرالیا و شوروی) ، احتیاج نیست که پیشنهاد شود که گیاه مخصوصی حساسیت ویژه ای باین یون دارد . مهمترین گیاه مورد احتیاج که دارای حساسیت ویژه به کلر و سدیم در کشورهای ناحیه مدیترانه است مرکبات میباشد .

در اسرائیل ۱۰ - ۲۰ درصد تقلیل محصول پرتقال شاموتی بر روی پایه لیمو شیرین بعلت استفاده از آبهای ۳۰۰ - ۳۵۰ پی پی ام کلر در آبیاری پیدا گردید . شوری تا ۲۰۰ پی پی ام کلر هیچگونه تقلیلی در محصول دیده نمیشود (۲۷) . رابطه ای قوی بین بافت خاک که بوسیله درصد اشباع SP میتوان بیان نمود و تأثیر شوری مشخص شده است . در محدوده شوری فوق الذکر ، محصول گریپ فروت تحت تأثیر قرار نمیگیرد . مرکبات در قبرس با آب ۵۰۰ تا ۱۲۰۰ پی پی ام کلر بترتیب برای خاکهای سنگین تا شنی وبه شرط انجام شستشوی لازم موفقیت آمیز بوده است . تحت شرایط آزمایش ، آب بشوری ۴ تا ۵ میلی موس در سانتیمتر (۱۲۰۰ تا ۱۴۰۰ پی پی ام کلر) جهت آبیاری پرتقال شاموتی بکار رفت و هیچگونه تأثیر منفی در محصول ایجاد ننمود . بنابراین احساس میشود که طبقه بندی آب ایالات متحده برای شرایط قبرس خیلی سخت است .

در ایالات متحده آمریکا Pearson (۵۱) گیاهان را بر اساس مقاومت به درصد سدیم قابل تعویض خاک ردیف بندی نموده است . جدول نامبرده شبیه طبقه بندی آبهای قلیائی پیشنهادی سمینار شوری بغداد است و در جدول ۱۷ ارائه شده است .

جدول ۷

گیاه	درجه حساسیت	حدود ESP
مرکبات ، درختان خزان شونده ، خانواده گردو ، آواکادو	شدیدا حساس	۲۰-۱۰
حبوبات	حساس	۱۰-۲۰
شبدر ، یولاف ، برنج ، tall fescue	نیمه مقاوم	۲۰-۴۰
گندم ، جو ، پنبه ، خانواده چغندر ، گوجه‌فرنگی ، یونجه	مقاوم	۴۰-۶۰
رودس گراس ، تال ویت گراس	خیلی مقاوم	بیشتر از ۶۰

اغلب گیاهان نسبت به برد در سطوح پائین خیلی حساس می‌باشند. ضمیمه ۱۳ حساسیت نسبی بعضی گیاهان را به بر نشان میدهد گرچه هیچ کشوری اطلاعی مربوط به مقاومت گیاهان به بر نداده است.

۵-۳ فاکتورهای تغییر دهنده مقاومت

ضرائب مقاومت شوری که در ضمیمه ۱۲ بیان گردیده‌اند (مقدار شوری در گاهی ، شیب حساسیت محصول و درجه دسته بندی) ممکن است در اثر تغییر شرایط آزمایش تغییر نمایند. چهار فاکتور تغییر دهنده که از اهمیت خاصی برخوردارند عبارتند از: ۱- آب و هوا ، ۲- حاصلخیزی خاک و نحوه توزیع نمک در عمق خاک ، ۳- واریته گیاه و دوره رشد و ۴- مدیریت آبیاری .

همچنین ابهامات و پیچیدگی‌هایی در تطبیق اطلاعات مربوط به مقاومت به شوری کشورهای مختلف بخاطر متدهای مختلف بیان شوری خاک وجود دارد . همان طور که در ضمیمه ۱۱ مشاهده میشود بعضی کشورها شوری خاک را بوسیله هدایت الکتریکی یا غلظت عصاره اشباع ، عده‌ای بوسیله ترم نسبت‌های مختلف آب بخاک و عده‌ای دیگر با ترم درصد نمک در خاک خشک بیان مینمایند . احتیاج فوری است که متدهای اندازه‌گیری و بیان ترم های شوری یکنواخت گردد . تبدیل ضرائب مقاومت از یک واحد به واحد دیگر بهنگامیکه اطلاعات کافی در مورد خصوصیات رطوبتی خاک موجود نیست ممکن است باعث تعویض داده‌ها و اطلاعات اساسی گردد . برای مثال با وجودیکه جهت تبدیل داده‌های عصاره اشباع به محدوده رطوبتی مزرعه ((FC)) فاکتور ۲ را بکار می‌برند امکان ۵۰ درصد اشتباه نیز وجود دارد (نسبت رطوبت موجود در حالات SP/FC ممکنست بین ۱/۷ تا ۳/۰ برای خاکهای مختلف متغیر باشد) .

۱-۳-۵ آب و هوا

مقاومت گیاهان ممکنست بشدت تحت تأثیر تغییرات جوی قرارگیرد . درجه حرارت رطوبت و بارندگی ممکنست چنان با شوری تأثیر متقابل داشته باشد که سطوح مقاومت گزارش شده از یک ناحیه برای ناحیه دیگر قابل انطباق نباشد . جای تعجب است که یک توافق عمومی در دنیا نسبت به مقاومت نسبی بسیاری از گیاهان وجود دارد . برای این بررسی هیچگونه داده و اطلاعی در این زمینه دریافت نگردیده است . به هر حال میتوان نتایج زیر را از منابع عمومی استخراج نمود :

۱- مهمترین فاکتور ، درجه حرارت است . حرارت زیاد مقاومت گیاه را بنمک تقلیل میدهد همانطور که در آمریکا Magisad و همکارانش (۸۷) برای یونجه ، لوبیا ، چغندر ، کلم پنبه ، پیاز و گوجه فرنگی ، Lunt و همکارانش (۸۶) برای گل دآودی و مینای چینی و لوبیا و Hoffman و Rawlins (۷۷) برای نخود نشان داده اند .

۲- رطوبت تأثیری خیلی کمتر از درجه حرارت دارد . باین وجود رطوبتهای زیاد آتمسفر باعث جزئی از دیاد مقاومت گیاهان ، طبق گزارشات رسیده از آمریکا Gale و همکارانش (۷۶) ، Nieman و Paulson (۹۱) و Hoffman و همکارانش (۷۸) برای

حبوبات و پنبه میگردد .

۳- بارندگی که مستقیماً تأثیری روی مقاومت گیاهان ندارد و تأثیر غیر مستقیم آن از طریق عکس العمل گیاه نسبت به آبیاری با آب شور است . با مقایسه به نواحی که خشک اند در نواحی که بارندگی فصلی زیاد میباشد اغلب امکان استفاده از آبهای شور بیشتر میباشد بدون آنکه ترسی از تأثیر منفی شوری وجود داشته باشد . این امر بطور مشروحتری در جای دیگری از این مطالعه بیان خواهد شد .

۲-۳-۵ حاصلخیزی خاک و توزیع املاح

ظرفیت حاصلخیزی خاک تأثیر مهمی روی عکس العمل گیاه بشوری دارد . سه فاکتور از مهمترین فاکتورهای حاصلخیزی عبارتند از : ۱- سطح کودی ، ۲- ساختمان و وضعیت تهویه خاک ، ۳- رژیم رطوبتی . طبق نتایج بدست آمده از آمریکا ، مصر و تونس ، در سطوح زیاد حاصلخیزی (وضعیت خوب خاک) تأثیر شوری در تقلیل میزان محصول بیشتر از وقتی است که وضعیت حاصلخیزی ضعیف باشد .

در مصر (۴) میزان محصول در سطوح بالای شوری (۱۲ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع) با افزایش کود نیتروژن بخاک حدود ۱۰ درصد افزایش پیدا نمود در حالیکه در سطوح پائین شوری با افزایش میزان مشابه کود نیتروژن بخاک ۱۰۰ درصد افزایش یافت نتایج مشابهی در آمریکا (۹۳) و تونس (۵۸) بدست آمده است . در اسرائیل (۴۴) از

طرف دیگر افزایشی در مقاومت بشوری بعلت عرضه زیاد کود (ازت و فسفر) حاصل شد بدین ترتیب که تقلیل ۵۰ درصد در محصول شیدر وقتی که حاصلخیزی خاک زیاد بود در شوری ۹ میلی موس در سانتیمتر ظاهر گردید . این اختلاف در ارزن بیشتر بود . نتیجه ای مشابه در عراق (۳۲) بدست آمده است . آزمایشات تازه آمریکا (۶۷) نشان میدهد که در معدودی از گیاهان مزرعهای و سبزیجات (ذرت ، گندم ، جو ، کلم ، بروکلی ، پیاز ، کاهو ، چغندر و هویج) کود تأثیر شوری را افزایش میدهد . عکس العمل نسبی به کود نیتروژن در تمام سطوح شوری یکسان است . در همین آزمایش در سطوح بالای شوری و فسفر مشکل سمیت فسفر به ظهور رسید .

بنابراین سه تأثیر متقابل کود و شوری را میتوان چنین مشخص نمود .

(۱) زیاد شدن مقاومت گیاهان با افزایش شوری ،

(۲) کم شدن مقاومت گیاهان با افزایش شوری ،

(۳) عدم تأثیر متقابل شوری و حاصلخیزی (۶۹) .

این سه نوع عکس العمل بستگی به گیاه و شرایط محیطی دارد .

ایران گزارش داده که با دادن کود کامل بزمین شسته شده (شوری در سطح پائین) ۵۰ درصد بمیزان محصول افزوده شده (از ۱۳/۶ به ۲۷/۳ تن در هکتار) ، در حالی که در شوری زیاد (هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک برابر ۱۵ میلی موس در سانتی متر) افزایش فقط ۴۰ درصد بود (از ۱۱/۹ به ۱۷/۷ تن در هکتار) .

رطوبت خاک تأثیر پیچیده تری دارد به علت آنکه هر چه خاک خشک تر شود هم پتانسیل رطوبتی و هم پتانسیل اسمزی کم میشود . تصور میشود که اثرات این دو فاکتور در رشد گیاه بر روی هم جمع گردد . بنابراین ، شدت خشک شدن خاک (که شدت تبخیر و تعرق است) ، ممکن است در مقاومت گیاهان یک تأثیری بعلت ایجاد افزایش در غلظت نمک محلول خاک بگذارد . از طرف دیگر شوری باعث میشود که میزان جذب آب توسط گیاه کم گردد در نتیجه در تحت شرایط شوری سرعت خشک شدن خاک کمتر از شرایط غیر شور میباشد .

اطلاعات عملی مربوط به روابط رطوبت و شوری بر روی گیاهان ناچیز است . هیچ اطلاعی از کشورهای گزارش دهنده در این زمینه واصل نشده و تنها اطلاع موجود مربوط به کارهای منتشر شده آمریکاست (۶۲ و ۱۱۴) . نتایج نشان میدهد که که در اثر یک کمبود رطوبتی محصول در خاک شور تقلیل بیشتری نسبت بخاک غیر شور پیدا مینماید . این امر بعلت آنستکه در یک خاک شور و در یک رطوبت مشخص ، مجموع کل پتانسیل آب کمتر از یک خاک غیر شور است . چون پتانسیل متریک در هر دو یکسان است و پتانسیل اسمزی بدان

اضافه میشود. نتیجه آنکه در یک خاک شور آبیاری بایستی در رطوبتهای بیشتر نسبت به خاک غیر شور مشابه انجام گیرد.

در تحت شرایط متعارف آبیاری مزرعه، آبیاری در زمانی انجام میگیرد که بیشتر از ۵۰ درصد آب قابل استفاده تحلیل رفته باشد. در خاکی که حالت ظرفیت زراعی در ۳۵ درصد حجمی رطوبت اتفاق میافتد جذب آب باعث ازدیاد غلظت نمک تا حداکثر ۲۰ درصد میگردد که این مقدار مربوط به اواخر دور آبیاری است و در طول مدت بین دو آبیاری این ازدیاد بسیار کمتر است. با تکنیکهای معمولی آزمایشات تشخیصی تأثیر کم این ازدیاد شوری بر روی محصول سخت است.

اغلب ارقام و اطلاعات بدست آمده از مقاومت گیاه بشوری مربوط بشرایط یکنواخت شوری در پروفیل خاک بوده است. در تحت آبیاری معمولی مزرعه، توزیع نمک در اعماق خاک یکنواخت نیست و تعمیم نتایج آزمایشگاهی به مزرعه ممکن است گمراه کننده باشد. لازم است تا ارزیابی شود که کدام بیان نماینده شوری مؤثر خاک است. سه امکان موجود است: ۱- متوسط شوری، ۲- متوسط شوری با دادن اهمیت بیشتر بناحیه شوری کمتر و ۳- متوسط شوری با دادن اهمیت بیشتر بناحیه شورتر.

رجوع بهریک از این امکانات احتمالاً بستگی به شرایط محیطی و توسعه ریشه گیاه (نحوه توزیع ریشه، نحوه جذب آب و سرعت تعرق، نوع گیاه، سرعت توسعه ریشه و غیره) دارد.

در ایالات متحده آمریکا (۷۳، ۷۹، ۸۱) و در اسرائیل (۴۷) بعضی از تحقیقات مشخص مینمایند که رقم متوسط شوری اعماق مختلف نماینده شوری مؤثر در ریشه گیاه است از طرف دیگر تحقیقاتی در آمریکا نشان میدهد که اعماق با شوری کمتر اهمیت بیشتری داد (۸۲، ۷۰، ۶۶). بتازگی یک مطالعه دقیق بر روی احتیاجات شستشویی در آزمایشگاه شوری ایالات متحده (۶۶) نشان داد که شوری ۸ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع (که اگر بصورت یکنواخت در ناحیه ریشه خاک باشد سبب ۵۰ درصد تقلیل در محصول یونجه میشود) در زمانی که منحصر به قسمت انتهائی ناحیه ریشه گردد هیچگونه اثری بر روی میزان محصول نمیگذارد. بدین ترتیب شوری ۱۶ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک ۱۵ درصد محصول را تقلیل میدهد در صورتیکه اگر در ناحیه ریشه پخش بود میزان محصول را بصر میرساند. افزایش هر میلی موس در سانتیمتر در ناحیه ریشه باعث ۱۰ درصد تقلیل در میزان محصول است. این نتایج قابل مقایسه با نحوه توزیع جذب آب است که در آن ریشههای فوقانی آب بیشتری را جهت تعرق گیاه جذب مینمایند. این نتایج اگر بوسیله مشاهدات بیشتری در مورد گیاهان دیگر نیز تأیید شود به نتیجه وسیعتری میرسیم این امر در بخش مربوط به احتیاجات شستشویی برای مجاسبه شوری مجاز آب آبیاری بحث

خواهد شد .

فاکتور مهم دیگری که در شوری تأثیر میگذارد تهویه خاک است . نحوه تأثیر بدین صورت است که بهنگام تهویه خوب اثر زیان بخش شوری بمراتب بیش از آنچه است که در آمریکا نشان داده شده است (۹۲، ۶۱) .

۳-۳-۵ دوره رشد گیاه و نوع وارپته

در مراحل تعیین مقاومت گیاهان ، روش متداول اینست که پس از استقرار کامل گیاه ، محیط خاک را مصنوعاً شور مینمایند و مقاومت گیاه را در مراحل جوانه زدن و اوایل رشد طی آزمایشات جداگانه مشخص میگردند . این امر بدین خاطر است که گیاهان عموماً در مراحل اولیه رشد نسبت بمراحل بعدی خیلی حساس ترند . برنج طبق گزارش هندوستان (۲۷) یک استثنا است . در یک آزمایش در بهیهار هند ۲۵ درصد تقلیل محصول بهنگام مصرف آبی با شوری ۱۳/۵ میلی موس در سانتیمتر تنها برای ایام جوانه زدن و مرحله استقرار مشاهده شد . وقتی که این آب برای دوران گل دادن تا رسیدن دانه بکار رفت ۴۵ درصد تقلیل در محصول ملاحظه گردید . در این آزمایش با استفاده از این آب تعداد جوانه ۲۳ درصد کم شد در حالیکه آبیاری با آن در طول زمان رشد باعث تقلیل ۶۸ درصد محصول گردید . نتایج متفاوتی در آمریکا توسط Pearson و Bernstein (۶۸) بدست آمده است . آنها پیدا نموده اند که مقاومت با افزایش سن گیاه زیاد میگردد بطوریکه اگر رشد خوب در اوایل پنجه زدن در شوری ۳ میلی موس در سانتیمتر باشد در هنگام خوشه زدن میتواند در شوری ۸ میلی موس در سانتیمتر باشد . Ghowai و Kaddah در مصر (۳) Greenway در استرالیا (۸) Meiri و Poljekoff - Mayber در اسرائیل (۴۳) و Lunin و همکارانش در آمریکا (۸۴) نتایجی بر روی ذرت ، جو و بقولات منتشر کرده اند که نشان میدهد حساسیت گیاهان بجای دوران بخصوصی از رشد مستقیماً بستگی به طول زمانی است که گیاه در تحت رژیم شوری قرار دارد .

انواع اختلاف وارپته در گیاهان نیز ممکن است ابهامات شدیدی را در مورد مقاومت آن گیاه نسبت بشوری پیش آورد . چنین اختلافی در وارپته و پایه درختان میوه و انگور خیلی شدید است (۶۵) ولی برای گیاهان مزرعه و سبزیجات چندان مهم نیست . در ایران مانند آمریکا (۱۱۲) اختلاف مقاومت در وارپته های گندم نسبت به شوری دیده شده است . وارپته محلی در ایران مقاومت بیشتری نسبت به وارپته های وارداتی دارد . این امر ممکن است بخاطر سطح زیاد محصول در وارپته های وارداتی باشد . در آزمایشات مزرعای اسرائیل که با آب ۳/۴ میلی موس در سانتیمتر (۲۳۰۰ پی پی ام نمکهای محلول) انجام گرفت ۲۷ تا ۴۶ درصد تقلیل در محصول گوجه فرنگی بر

حسب نوع وارپته با مقایسه به آب شیرین ۸۰۰ پی پی ام نمک دیده شد. شوری نهائی خاک پس از ۴ ماه آبیاری با این دو آب بترتیب ۳/۱ و ۱/۴ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع بود.

۴-۳-۵ متد آبیاری

متد آبیاری ممکن است اثر مهمی در حساسیت گیاه داشته باشد. این تأثیرات ممکن است بخاطر جذب املاح توسط برگ، عدم توزیع یکنواخت نمک در خاک و درجات شستشو پدید آید. در استرالیا آبیاری بارانی بر روی درختان مرکبات سبب شده که کلر برگ ۱۸/۰ تا ۳۰٪ درصد نسبت به آبیاری بارانی زیر سایه انداز درختان زیاد گردد. در جنوب استرالیا، آبیاری بارانی روی درختان خزان شونده در اوایل استفاده از آبیاری متداول بود ولی در طول ۱۰ سال آبیاری درختان شروع بنشان دادن سوختگی شدید برگ نمودند. با تغییر سیستم فوق به بارانی زیر سایه انداز درخت، و با وجود استفاده از آب ۳۰۰ پی پی ام کلر، تغییر مهم در بهبود وضع درختان ظاهر شد و تقلیل در سوختگی برگها ملاحظه گردید. این امر برای بسیاری از مرکبات اسرائیل نیز صادق است. امروزه ۹۰ درصد آبیاری در اسرائیل با سیستم آبیاری بارانی است و در مرکبات اگر آب بیش از ۱۲۰ پی پی ام کلر داشته باشد اغلب آبیاریها در زیر سایه انداز درختان است. در مصر تا غلظت ۱۰۰۰ پی پی ام TDS فرض بر سالم بودن آب جهت آبیاری بارانی شده است و بنا بر این آب نیل همیشه قابل استفاده است. در یونان ۷۰۰ پی پی ام حد بی زیان بودن آب برای سیستم بارانی تعیین شده است آبهای شور بین ۵۰۰ تا ۱۲۰۰ پی پی ام سدیم کلرید که در میزان محصول تقلیلی ایجاد نمیکند بر روی برگ درختان مرکبات قبرس (اگر مستقیماً بر روی آنها پاشیده شوند) ایجاد سوختگی میکنند. درجه سوختگی بستگی بغلظت نمک، درجه حرارت محیط و مقاومت گیاه دارد.

سیستم جدید آبیاری قطره‌ای مزایای زیادی در مقابله با شوری نشان داده است. در این سیستم آب از طریق قطره چکانها با فواصل یکنواخت (حدود یک متر) در طول لوله های پلاستیکی بزمین عرضه میگردد. بنا بر این بلافاصله در زیر قطره چکانها شستشوی زیادی انجام میگردد. بعلاوه از آنجا که سرعت عرضه آب بخاک نسبت بسیستم بارانی کمتر است دور آبیاری معمولاً کمتر است (۱ تا ۳ روز) و خاک زیر قطره چکانها دائماً در رطوبت زیاد نگهداری میشود. بنا بر این عملاً با استفاده از سیستم قطره‌ای مقاومت ظاهری گیاهان به شوری آب آبیاری بطور مشخصی افزایش یافته است. در اسرائیل معلوم گردیده است که ۸۰ درصد ریشه‌های سبزیجات در بیازرطوبتی بشعاع ۲۰ سانتیمتر زیر قطره چکانها متراکم میشود. در نتیجه در تحت این سیستم گیاهان با آب شورتری نسبت بسایر متدها میتوانند رشد

نمایند . در ناحیه آراوا در اسرائیل پیش رس زمستانی محصولات زراعی تنها بوسیله این سیستم انجام میگیرد

با کاربرد سیستم قطره‌ای هیچ گونه اختلاف وزنی بین محصول فلفل و گوجه فرنگی حاصله از آبیاری با آبی بَشوری ۴/۰ میلی موس در سانتیمتر و آبیاری با آب‌هائی ناشوری ۵ میلی موس در سانتیمتر دیده نشد . با این وجود در اراضی آبیاری شده با آب شور اندازه میوه بطور مشخص ریزتر بود که جبران زیادی تعداد را مینمود .

متد آبیاری Pipe-basin مناسبترین متد جهت کنترل شوری در قبرس مشخص گردیده است . این متد آب یکنواختی عرضه میکند و شستشو یکنواخت خواهد بود . متد شامل یک سیستم لوله پلاستیکی با فشار کم است که آب را مستقیماً "جداگانه بسایه انداز زیر هر درخت میرساند .

بطور خلاصه مقاومت گیاهان بشوری برای انواع گیاهان و در تحت شرایط آب وهوائی مختلف و شرایط متفاوت خاک و با استفاده از آزمایشات مختلف تعیین گردیده است . اطلاعات بدست آمده از یک دسته شرایط نمیتواند بسادگی بجای دیگر منتقل نمود مگر آنکه شرایطی که در تحت آن ، اطلاعات جمع آوری شده است بروشنی تشخیص و شرح داده شود . نکات مهمی که میبایستی ارزیابی شود ؛ درجه حرارت و رطوبت هوا ، حاصلخیزی رطوبت و شرایط زهکشی خاک ، توزیع نمک در پروفیل خاک ، سن و رشد گیاه بهنگام مواجه شدن بشوری ، واریته گیاه که عملیات زراعی بخصوص متد آبیاری میباشد .

۶- اصلاح خاکهای شور و قلیائی

قسمت زیادی از اراضی قابل کشت مخصوصاً در نواحی خشک و نیمه خشک بحالت شور، قلیائی و یا هر دو است. غلت اصلی چنین شرایطی همانطور که در بحث قبلی نیز بیان گردید ممکن است عملیات آبیاری باشد. اینگونه اراضی قبل از آنکه مورد استفاده کشاورزی قرار گیرند میبایستی اصلاح گردند. هدف از اصلاح اراضی کم نمودن غلظت املاح در ناحیه ریشه است بحدی که برای رشد گیاه متناسب باشد و همچنین کم نمودن مقدار سدیم قابل تعویض (در صورتیکه احتیاج باشد) بنحویکه شرایط فیزیکی خاک در رشد گیاه اثر منفی نداشته باشد.

۶-۱ کشت در طول اصلاح

تنها وسیله عملی تقلیل شوری با شستشو و تقلیل ESP؛ اضافه نمودن منبعی از کلسیم است. بهرحال اغلب وجود گیاه بر روی خاک در عملیات اصلاح خاک ایجاد تسریع مینماید. اثر مفید گیاه ممکن است بخاطر عمل فیزیکی ریشه‌های گیاهان و جابجایی سریع حبابهای محبوس هوا توسط ریشه‌ها باشد که در نتیجه آبگذری خاک را بهبود میبخشد و یا ممکن است بخاطر افزایش حلالیت آهک $CaCO_3$ در حضور CO_2 خارج شده از ریشه گیاه و همچنین افزایش مواد آلی خاک دانست. در بعضی موارد در ترکیه، رشد گیاه به تنهایی باعث فعالیت مقدار کافی $CaCO_3$ شده که در نتیجه اصلاح بدون افزایش رشوه شیمیائی (مواد اصلاحی) ب خاک امکان پذیر گردیده است.

استفاده از گیاه جهت بهبود شستشو بستگی بسطح شوری اولیه دارد. بعضی اوقات که مقدار شوری زیاد است لازم میباشد که خاک سطحی را بوسیله یک شستشوی اولیه جهت کشت گیاهان (حتی آنها که مقاوم هستند) آماده نمود. در هر مورد، رشد گیاه در طول اصلاح خاک روش عاقلانه ایست حتی اگر فقط از نقطه نظر اقتصادی باشد. این روش از طرف کلیه کشورهایی که به اصلاح خاک محتاجند بکار گرفته میشود. در عراق جریان بسیار کند اصلاح خاک پس از آنکه یک شستشوی اولیه برابر ۲۵ سانتیمتری خاک انجام شد با رشد گیاهان مقاومی همچون جو و گندم و آیش تابستانه در تعقیب این کشت تسریع داده شد. در طول دومین زمستان یک نوع لگومینوز (شیدر برسیم، شیدر شیرین یا باقلا) که توسط لوبیا، کنجد و یا greengram ادامه مییافت کشت گردید. سومین زمستان آیش گذارده شد که در ادامه آن پنبه و یا نخود کشت گردید و بالاخره در چهارمین زمستان، دوباره گندم یا جو کشت گردید که با آیش تابستانه ادامه یافت. بطور تقریب در هر فصل

کشت ۲۵ سانتیمتر از خاک شسته شد. در مصر همین تناوب با استقرار یک یا دو مرحله برنج در آن اجرا گردید (در سالهای اول و دوم و سوم برای خاکهای خیلی شور؛ جو-برنج، گندم-برنج، شیدر-پنبه؛ و برای خاکهای نیمه شور: برسیم، شیدر-سورگوم، شیدر-پنبه، گندم-برنج). برنج این مزیت را دارد که خاک را همیشه غرقاب نگه میدارد در جمهوری چین و عراق نیز برنج بطور گسترده برای اصلاح خاک بکار می‌رود.

در مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر در ایران یک شستشوی اولیه شوری عمق ۳۰ سانتیمتر اولیه خاک را از ۳۱ به ۱۲ میلی موس در سانتیمتر رساند. بدنبال آن در طول رشد چغندر قند شوری تا ۴/۱ میلی موس در سانتیمتر با اضافه آبیاری ۴ سانتیمتر در هفته رسید در حالیکه در طول کشت غرقاب برنج شوری به رقم ۲/۷ میلی موس در سانتیمتر تنزل نمود.

در ترکیه (Tarsus Alifaki) ، شوری خاک پس از دو نوبت کشت برنج و یک نوبت شستشوی زمستانه از ۴/۰ درصد به ۰/۰۸ در لایه ۶۰-۰ سانتی مترواز ۵/۰ درصد به ۱۲/۰ در لایه ۹۰-۶۰ سانتیمتر رسید. در ناحیه Konya Cumra شوری خاک عمق ۶۰-۰ سانتیمتری از رقم ۶/۵۱ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع پس از یک نوبت کشت برنج به رقم ۷/۰ میلی موس در سانتیمتر تقلیل یافت.

در پاکستان اصغر اشاره بموردی میکند که خاک بعلت سنگینی بافت و زیادی سدیم بشدت غیر قابل نفوذ بود. گچ بنتنهائی کمکی به اصلاح ننمود ولیکن استفاده از خانواده لگومنیوز (*Sesbania aculaeta*) در شکافتن خاک و بالنتیجه عملیات خاک شستشو مؤثر افتاد. یونان و جمهوری چین نیز از سسبانيا جهت بهبود خاک در طول ایام نمک زدائی استفاده مینمایند. در دشت بزرگ جنوبی کانادا یونجه را جهت اصلاح خاک بکار می‌برند، همچنین زیر خاک نمودن شیدر شیرین رانیز مؤثر یافته‌اند. در ترکیه پی بدین مطلب برده‌اند که یونجه و شیدر در دوره‌های آخر اصلاح خاک خوب است در حالیکه در دوره‌های اول *Agropyron elongatum* بهتر است. در شوروی علوفه دائمی و یا یونجه و غلات جهت اصلاح خاک بکار می‌برند. در اسرائیل عملیات اصلاح اراضی بسیار کم است و در رودزیا باصلاح احتیاجی نیست.

در استرالیا (مزرعه تحقیقات آبیاری Swan Hill) ، شخم، کشت و مالج باعث تسریع در عملیات اصلاح اراضی شور گردیده است. عملیات بدینگونه است که درست پس از شستشو، یک نبات تابستانی از قبیل ارزن ژاپونی کشت میگردد. اگر شوری خیلی زیاد باشد ۲ تا ۳ سال زراعت یکساله با یولاف یا جو برای زمستان بمنظور اصلاح اعمال میگردد تا امکان جوانه زدن برای یک مرتع دائمی بوجود آید. اولین نباتاتی که برای مرتع مصرف می‌شود گیاهان مقاومی همچون *Phalaris* و *Paepalum* و

Strawberry Clover میباشند .

۶-۲ شستشوی خاکهای شور

شستشو عبارت است از عمل جابجائی محلول شور خاک از ناحیه ریشه که توسط آبی با غلظت کمتر نمک انجام میشود . شستشو تنها راه عملی اصلاح خاکهایی است که یا ذاتاً شور بوده و یا در اثر مدیریت غلط آبیاری و زهکشی شور شده اند . مقدار آب لازم جهت شستشو و درجه‌ای که خاک قادر به شسته شدن است بستگی به شوری ابتدائی خاک ، کیفیت آب شستشو ، مدت شستشو ، عمق خاک مورد نظر و رطوبت و خصوصیات فیزیکی خاک دارد .

۶-۲-۱ کیفیت آب شستشو

کمترین غلظت شوری که یک خاک بدان میرسد غلظت آب شستشو است بنابراین کیفیت آب شستشو است که شدت شستشوی یک خاک را تعیین مینماید . معمولاً کیفیت آب شستشو تابع آبی است که در دسترس می باشد . اغلب آب آبیاری که بطور معمول مورد استفاده قرار میگیرد برای شستشو نیزیکار میروند (کشورهای استرالیا ، بلغارستان ، کانادا ، مصر ، هندوستان ، عراق ، اسرائیل ، پاکستان و تونس) . بندرت منابع آب مختلف جهت آبیاری در دسترس میباشد . در شوروی غلظت آب شستشو معمولاً از ۲ گرم در لیتر (معادل ۳ میلی موس در سانتیمتر) کمتر است . وقتی که شستشو توسط آبی بشوری ۵ تا ۷ گرم در لیتر صورت پذیرد (که بندرت چنین اتفاقی میافتد) ، مراحل آخر آن از آبی رقیق شده استفاده خواهد شد . متد استفاده از آب دریا که در هر مرتبه شستشو آب رقیقتر می شود در آمریکا برای اصلاح خاکهای قلیائی بوجود آمد . این متد بعداً شرح داده میشود .

۶-۲-۲ متد شستشو و کمیت آب شستشو

راندمان شستشو بمقدار زیاد بستگی بمتد آن دارد . متدهای موجود عبارتند از غرقابی (دائمی یا متناوب) و بارانی . تفاوت عمده در راندمان متدهای مختلف بخاطر رطوبت خاک در طول شستشو است . هم از نظر تئوری و هم بطریق عملی نشان داده شده که هرچه رطوبت خاک کمتر باشد آب کمتری لازم است که یک مقدار معینی نمک را از ناحیه ریشه خارج نماید . حجم کل محلول خاک در ناحیه ریشه بعمق Z را میتوان برابر $V = \theta Z$ دانست که در آن θ رطوبت حجمی خاک است . برای هر عمق معین Z هرچه رطوبت خاک کمتر باشد (حجم محلول خاک نیز کمتر بوده - مترجم) حجم آب شستشوی کمتری

نیز لازم است که محلول خاک را جابجا نماید. از آنجا که شدت راندن نمک مستقیماً" مربوط است به تعداد مرتبه‌هایی که آن قسمت از حجم منافذ خاک که حاوی محلول خاک بوده از آب شستشو پیر می‌گردد لذا برای جابجا نمودن املاح از یک حجم خاک که دارای رطوبت کم است آب کمتری لازم می‌باشد.

در تحت شرایط غرقاب مداوم، بطور متوسط یک واحد عمق آب میتواند ۸۰ درصد املاح اولیه یک واحد عمق خاک را بشوید. این نتیجه در مصر، عراق، ترکیه و آمریکا حاصل شده است. این امر همچنین با آنالیز تئوری حرکت نمک و دیسپرژن موافقت دارد. رابطهای که جهت توضیح حرکت دیسپرژن نمک بوجود آمده بدین قرار است:

$$C/C_0 = \frac{1}{Z} \operatorname{erfc} \frac{Z - Vt}{\sqrt{4Dt}}$$

که در آن،

C = غلظت محلول خاک،

C_0 = غلظت اولیه محلول خاک،

erfc = متمم تابع خطائی،

Z = عمق خاک شسته شده،

V = سرعت متوسط جریان،

t = زمان، و

D = ضریب دیسپرژن می‌باشد.

وقتی که باندازه یک حجم از محلول خاک جابجا شود $Z = Vt$ و $C/C_0 = 0.5$ می‌گردد و وقتی که آب جابجائی باندازه دو برابر حجم محلول خاک باشد C/C_0 برابر 0.25 میشود و این بدان معنی است که غلظت نهائی ۲۰ درصد غلظت اولیه است. از آنجا که بطور متوسط، حجم کل منافذ خاک حدود ۵۰ درصد حجم خاک است لذا اگر خاک در حالت اشباع باشد جابجائی ۲ برابر محلول خاک این معنی را می‌دهد که یک واحد عمق آب از یک واحد عمق خاک (که دو برابر حجم محلول خاک است) عبور نماید (بدین ترتیب همانطور که قبلاً اشاره شد اگر بازا^۲ هر عمق خاک مورد نظر عمق برابری از آب شستشو از خاک عبور نماید ۸۰ درصد املاح خاک این ناحیه شستشو میشود - مترجم) طبعاً هرچه خاک سنگین تر باشد آب بیشتری برای شستشوی لازم است همچنانکه در عراق (۳۲) مشخص گردیده است.

در یک آزمایش صحرائی در ایران که از آبهای با کیفیت مختلف شستشو استفاده شد شوری نهائی خاک با عبور آب کمتری از خاک بهنگام استفاده از کیفیت ۱۲ میلی موس در سانتیمتر با مقایسه به کیفیت ۱ میلی موس در سانتیمتر حاصل شد. از طرف دیگر شوری

خاک که ابتدا ۳۰ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع بود با آب شیرینتر به ۸ درصد و با آب شورتر به ۱۹ درصد شوری اولیه رسید. هردو آب شوری خاک را به ۲۰ درصد مقدار اولیه با $D_w/D_s = 1$ رساندند.

در تحت شستشوی متناوب مخصوصاً وقتی که یک نبات نیزکشت شده باشد، متوسط رطوبت در طول شستشو کمتر از وقتی است که متد غرقابی مداوم اعمال شود بنابراین راندمان شستشو بیشتر است و این امر توسط کانادا و ترکیه که در آنجا متد کرتی برمند نواری رجحان دارد و همچنین مصر که در ابتدای اصلاح اراضی شستشوی مداوم را اعمال مینمایند تا شوری را به ۱۰۰۰-۸۵۰۰ پی پی ام برسانند و سپس شستشوی متناوب را جهت جلوگیری از برگشت نمک بکار میبرند گزارش شده است. از طریق آزمایش (۱) مشخص شده است که راندمان ۱۱۰۰ میلی متر آب در شستشوی متناوب معادل ۲۰۰۰ میلی متر در شستشوی مداوم در امر راندن مقدار مساوی نمک از ناحیه ریشه است. در آزمایشی دیگر ۴۵۰ میلی متر آب در شستشوی متناوب معادل ۸۰۰ میلی متر آب در شستشوی مداوم بود. دوره ۱۰ روزه برای شستشوی متناوب در تابستان و ۲۰ روزه در زمستان توصیه شده است. از طرف دیگر از لحاظ زمانی شستشوی متناوب ۴۰ درصد وقت بیشتری نسبت به مداوم برای شستشوی خاک سطحی لازم دارد. شستشوی متناوب همچنین در ترکیه دارای راندمان بیشتری بود.

در کالیفرنای آمریکا (۹۲) مقدار ۹۱۰ میلیتر آب در متد غرقاب مداوم معادل ۶۱۰ میلیتر در متد شستشوی متناوب بود. از طرف دیگر متد غرقاب متناوب (۱۰۰ میلیتر در دور دوهفتگی) به آبی حدود نصف مقدار غرقاب مداوم نیاز دارد تا شوری خاک سیلنتی کلی را به ۵۰ درصد مقدار اولیه خود تقلیل دهد ($D_w/D_s = 2/9$) در مقابل $5/8 =$ (D_w/D_s)

در شوری شستشوی مداوم در خاکهایی که قابل نفوذ بوده و ضریب زهکشی بیشتر از ۱ تا ۲ لیتر در ثانیه در هکتار دارند بکار میرود در حالیکه شستشوی متناوب را برای خاک های با کمتر از ۱-۲ لیتر در ثانیه در هکتار ضریب زهکشی بکار می برند. عملیات این نوع شستشو بدین قرار است که زمین را برای مدت ۵ تا ۶ روز غرقاب میکنند و استراحت ۷ تا ۱۲ روزه بین دو نوبت شستشو میدهند. معمولاً وقتی که شستشوی سنگین مورد نیاز باشد ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیتر آب بر اساس شوری اولیه، وضع زهکشی، عمق سفره آب زیرزمینی و خصوصیات فیزیکی خاک بزمین داده میشود.

مطالعات شستشو در مزرعه ایالتی Pakhtaakal ازبکستان شوری نشان داد که خاکهای شور و سالان چاک در یک دوره سه ساله با مجموع ۲۰۰۰ میلیتر آب (سال اول ۸۰۰، سال دوم ۶۰۰، و سال سوم ۵۵۰ میلیتر) اصلاح میشود. خاکهای با

شوری متوسط در عرض دو سال و با ۱۲۵۰ میلیمتر آب (۷۰۰ و ۵۵۰ میلیمتر بترتیب در سالهای اول و دوم) اصلاح میگردد و خاکهای با شوری کم در عرض یک سال و با ۳۰۰ میلیمتر آب میتوان مقدار املاح آنرا تحت کنترل قرار داد.

در Tozeur تونس شوری یک خاک لوم شنی توسط شستشوی متناوب با مجموع ۲۵۰ میلیمتر آب در طول یکسال پائین آورده شد. این تقلیل برای عمق ۱۵۰ سانتیمتر خاک از متوسط ۲۵ میلی موس در سانتیمتر به ۸ میلی موس در سانتیمتر بود. پس از آن، این سطح شوری با آبیاری سه هفته‌ای، دوهفته‌ای و ده روزه‌ای که به ترتیب در زمستان، بهار و تابستان با آبی بغلظت ۲/۱ گرم در لیتر نمک (شوری ۳/۱ میلی موس در سانتیمتر) انجام گرفت ثابت نگهداشته شد.

نسبت شستشویی ۰/۲ برای این منظور بکار رفت که باعث ایجاد ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیمتر زه آب در سال گردید. نتیجه مشابهی در آزمایش‌های سیلندری که از خاک مشابهی استفاده شد بدست آمد (۸۰ درصد نمکها با ۳۰۰ میلیمتر آب شسته شد - درصد شستشویی ۵۰ با ۲۰ در مزرعه مقایسه شد). شوری ۶ میلی موس در سانتیمتر خاک احتمالاً حداقل رقمی است که این خاک گچی با این آب بدان میرسد (خاک اشباع از گچ دارای شوری عصاره اشباع برابر ۲ میلی موس در سانتیمتر است).

در کانادا مقدار بسیار کمی شستشوی خاک توسط زارعین اعمال می‌شود در یک آزمایش مشخص شد که ۵۰۰ میلیمتر آب املاح را تا عمق ۱۲۰ سانتیمتری در خاک یخچالی glacial till Soil میشود. مقدار آب مورد نیاز شستشو در مصر بمقدار زیاد بستگی به آبگذری خاک، آب و هوا و منبع آب دارد. ضمناً مقدار آن توسط مشاهدات تغییرات عمق سفره آب زیرزمینی کنترل میگردد. آزمایشات Elgabal در مصر نشان میدهد که حداقل ۲۰۰ میلیمتر آب شستشو با کیفیت خوب لازم است تا املاح خاک را با شوری اولیه ۲/۳ درصد بطور مؤثر تا عمق ۱۵۰ سانتیمتری جایجا نماید.

در پروژه سالما در مصر که خاک نفوذپذیری ضعیفی دارد، شستشوی ۶ سانتی متر خاک ۳ تا ۴ سال طول میکشد در حالیکه خاک با نفوذپذیری خوب پروژه آبیس در ظرف یکسال ۹۰ سانتیمتر شسته میشود و خاک با نفوذپذیری کند IDK V Project 20 که زهکشی آن نامناسب و کیفیت آب شستشوی آن نیز بد است احتیاج به ۱۰ سال جهت اصلاح و شستشو دارد.

کارهای عملی اصلاح اراضی در سوریه بسیار کم است. بهر حال در آزمایشات صحرائی مشخص شده است که آب رودخانه فرات بسادگی میتوانند خاک با شوری عصاره اشباع ۳۰ تا ۱۳۴ میلی موس در سانتیمتر و ESP ۱۸ تا ۳۳ را اصلاح نمایند. مقدار آب مورد نیاز از منحنی تیپیک شستشوی خاک که توسط عراق (۲۲) گزارش شده است مطابقت مینماید.

اگر به خاکهای شسته شده کود اضافه شود محصول عالی برداشت میشود .
در عراق مقدار آب لازم جهت شستشو با بافت خاک متغیر است . در خاکهای لوم و
سیلتي لوم برای ۸۰ درصد تقلیل املاح ، نسبت آب شستشو به عمق خاک شسته شده ۵/۵۰
و در یک خاک کلی لوم ۱/۸ است .

در سواحل خشک پرو مقدار ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلی متر آب در امر شستشو نمیتواند بر روی
املاح باقیمانده از شستشوی لایه ۲۰-۵ سانتیمتری اثر چندانی داشته باشد . شوری نهائی
آن ۵-۴ میلی موس در سانتیمتر است . این مقدار آب برای شستشوی خاک سطحی کافی
است .

در شوروی سه متد شستشوی غرقابی متداول است (۱) غرقاب مداوم کلیه سطح فاصله
بین زهکشها بنحویکه یک سطح ثابت آب داخل نوار باشد و آب یا از طریق جریان از یک
نوار بنوار دیگر و یا مستقیماً از طریق کانال آبیاری تأمین شود (۲) غرقاب قسمت مرکزی
سطح فاصله بین زهکشها در مرحله اول و متعاقب آن شستشوی نوارهای نزدیک زهکشها (۳)
شستشوی جانبی . نیازهای اولیه یک عمل موفقیت آمیز در این مورد از این قسراست :
وجود یک سیستم خوب زهکشی ، تسطیح خوب ، تقلیل تراوش از کانال ، و زیرکشت قرار
دادن بلافاصله اراضی شسته شده . دو مرحله در عملیات شستشوی مشخص شده است (الف)
دوره اول سازندگی (۱ تا ۳ سال) که زهکشها ایجاد شده و اراضی شسته شده اند (ب)
دوره بهره برداری که شستشوی بازدارنده از شوری مجدد در طول آبیاری و بین فصول
اعمال میگردد .

یک مطالعه شستشوی متناوب در مقابل مداوم در آهوچر ایران نشان داد که متسد
متناوب دارای راندمان بیشتری است . با عرضه مداوم ۶۰ سانتیمتر آب شوری خاک عمق
۲۵ - ۵۰ سانتیمتری از ۲۰ به ۸/۴ میلی موس در سانتیمتر تقلیل یافت . در حالیکه با تقسیم
این آب به ۴ نوبت ۱۵ سانتیمتری شوری تا ۶/۷ میلی موس در سانتیمتر تقلیل یافت .
وقتی که سفره آب شور در عمق سطحی (در این شرایط ۱۶۰ سانتیمتری) قرار داشته باشد
دور طولانی بین دونوبت شستشو گرچه ممکن است راندمان شستشو را از طرفی اضافه نماید
ولی از طرف دیگر بر روی خیز موئینگی سفره آب نیز اثرگذارده باعث بازگشت شوری میشود .
در اسرائیل و در بعضی موارد آمریکا ، شستشو توسط سیستم بارانی انجام میگیرد .
اغلب سیستم بارانی با سرعت کمتر از گنجایش نفوذ پذیری آب در خاک بکار میرود . بدین
ترتیب از تراکم آب بر روی سطح خاک جلوگیری میشود و شستشو در تحت شرایط رطوبت
کمتر از اشباع انجام میپذیرد . همانطور که قبلاً نیز تذکر داده شد راندمان شستشو در
اینگونه شرایط افزایش مییابد . عملیات در اسرائیل (دره رود اردن) شامل شستشوی ۳۰
سانتیمتری اولیه خاک میباشد که کشت یک گیاه و ادامه عملیات شستشو را بدنبال دارد .

حدود ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیمتر آب جهت شستشوی اولیه بکار میرود و قبل از شروع هر فصل یک شستشوی دیگر با ۲۰۰ الی ۳۰۰ میلیمتر آب توصیه میشود.

در ایالات متحده آمریکا از طریق آزمایش مشخص شده که برای بدست آوردن نتیجه مساوی در امر شستشو، عمق ۲۵۰ میلیمتر آب از طریق سیستم بارانی معادل ۷۵۰ میلیمتر آب از طریق غرقابی است و غرقاب متناوب دارای احتیاجاتی مابین ایندو است. در مورد دیگر معلوم گردید که غرقاب متناوب از سیستم بارانی ارجح تر است. بهر حال مشخص نیست که سیستم بارانی آنها در یک سرعت کمتر از گنجایش نفوذ آب در خاک کارمینوده است.

۳-۲-۶ عمق اصلاح خاک

عمق اصلاح بستگی به نوع کشاورزی دارد. در مصر (۱) برای درختان میوه با ریشه سطحی و مرتع ۶۰ سانتیمتر شستشو، برای درختان میوه ۲۵۰ سانتیمتر و برای گیاهان متنوع مزرعه ۱۵۰ سانتیمتر کافی میدانند. در کانادا، اسرائیل، جمهوری چین و شوروی حدود ۱۰۰ تا ۱۲۰ سانتیمتر خاک شسته شده را تا قبل از شروع آبیاری مزرعه کافی میدانند. در ترکیه و کلمبیا بترتیب ۵۰ سانتیمتر و ۲۵ سانتیمتر را کافی میدانند (ضمیمه ۱۰).

۴-۲-۶ روابط عملی شستشو

۱-۴-۲-۶ مدل‌های بیان شده بر فواصل زمانی طولانی (اصول تعادل املاح)

عمومی ترین و مشخص ترین فرمول شستشو فرمولی است که توسط آزمایشگاه شوری ایالات متحده در کالیفرنیا پیشنهاد شده است. این فرمول بر اساس روابط تعادل املاح تهیه گردیده و بهمین جهت فقط برای شرایط متوسط یک دوران طولانی سازگار است. در این فرمول فقط مرز بالائی و پائینی سیستم خاک مورد نظر است بدون آنکه اتفاقات ناحیه ریشه را در نظر گیرد. طبق این ایده در شرایط ماندگار *Steady State* که هیچگونه تغییری در پروفیل خاک در طول زمان اتفاق نمیافتد، تمام املاحی که به سطح خاک وارد میشوند میبایستی از مرز تحتانی توسط زه آب خارج گردند. این بیان رابطه ریاضی میتوان بصورت زیر نوشت:

$$D_i C_i = D_d C_d \quad (6-1)$$

$$D_d / D_i = C_i / C_d = LF \quad (6-2)$$

که در آن : $D =$ عمق آب بر حسب سانتیمتر ،
 $C =$ غلظت نمک (پی پی ام ، میلی اکوالنت در لیتر) میلی موس در سانتی
 متر) ،

$$LF = \text{نسبت شستشو (کسر آبشویی)}$$

زیرنویسهای d و i بترتیب مشخص کننده آب زهکشی و آب آبیاری میباشند .
 با مشخص بودن شوری آب آبیاری (C_i) میتوان توسط LF مقدار شوری زه آب
 (C_d) را کنترل نمود البته شوری خاک سطحی خود توسط C_i کنترل میشود .
 جهت استفاده عملی از این فرمول بجای D_d میتوان $(D_i - D_e)$ را گذارد
 که در آن D_e عمق آب مورد نیاز گیاه (تبخیر و تعرق) میباشد که با جابجا کردن آن در
 فرمول میتوان نوشت :

$$D_i = D_e C_d / (C_d - C_i) \quad (3-6)$$

وقتی از رابطه (۲-۶) برای محاسبه مقدار لازم آبیاری D_i استفاده میشود لازم
 است که شوری انتهای ناحیه ریشه (C_d) از حد بخصوصی (که معمولاً سطح مقاومت
 گیاه بشوری است) تجاوز ننماید . بدین ترتیب میتوان مقدار C_d را برای گذاردن در
 فرمول مشخص نمود ، C_i نیز معلوم است و بجای نسبت شستشویی LF می توان از
 احتیاجات شستشویی گیاه مورد نظر LR استفاده نمود . C_d را اغلب توسط ترم هدایت
 الکتریکی عصاره اشباع خاک که در آن میزان محصول بمقدار ۵ درصد تقلیل مییابد بیان
 مینمایند .

انتخاب شوری انتهای ناحیه ریشه در محاسبه LR برای رقمی که در آن میزان محصول
 ۵ درصد نقصان مییابد بعلت توجه باین واقعیت است که در تحت شرایط ماندگار ، آبیاری
 یک خاک یکنواخت غیر شور اغلب باعث توزیع پروفیلی نمک به نحوی می شود که شوری با
 عمق خاک افزایش مییابد (تبخیر ممکن است باعث تجمع املاح بر روی سطح خاک تا حدودی
 شود) . بدین ترتیب اغلب اجازه داده میشود که شوری انتهای ناحیه ریشه تا حدی بالا
 رود که در آن حد قاعدتاً میزان محصول تا ۵ درصد تقلیل مییابد بدون آنکه عملاً محصول
 در مزرعه بیشتر از ۱۰ درصد کم شود (از آنجائی که شوری در پروفیل خاک و ناحیه ریشه
 عملاً خیلی کمتر از شوری انتهای ناحیه است بنابراین تقلیل محصول عملاً به اندازه ۵
 درصد نمیتواند باشد بلکه تقریباً ۱۰ درصد و یا کمتر است - مترجم) ، این نظریه
 کاملاً عملی است و برای شرایط ویژه میبایستی آنرا تطبیق داد .

نتایجی که اخیراً در آزمایشگاه شوری ایالات متحده آمریکا حاصل شده (قسمت ۲-
 ۳ از بخش ۵) نشان میدهد که استفاده از ایده ۵ درصد تقلیل محصول مدلل نیست .

گیاهان ممکن است بیش از آنچه تا بحال تصور میرفت نسبت بشوری زه آب مقاومت نمایند . در حقیقت همانطور که برای یونجه معلوم گردیده گیاهان در شوری زه آب (یا پتانسیل اسمزی) تا حدی که قادر ب جذب آب در خاک هستند مقاومت مینمایند . این حد برابر شوری است که در آن میزان محصول صفر میگردد (بجای میزان تقلیل ۵۰ درصد ، تقلیل محصول برابر ۱۰۰ درصد است - مترجم) . مقدار این شوری را میتوان از طریق ادامه دادن خط رابطه محصول و شوری (ارقام ضمیمه ۱۲) و محل برخورد آن با محور شوری به دست آورد . مقادیر بدست آمده از این طریق را برای C_d مصرف مینمایند بنابراین میبایستی شوری محلول خاکی باشد که در آن محصول بصفر میرسد بجای آنکه میزان محصول ۵۰ درصد کم گردد . این امر باعث کم شدن ۲ تا ۳ مرتبه نسبت شستشوئی میشود بدون آنکه عملاً بیش از ۱۵ درصد محصول کم گردد . استفاده از این نظریه احتیاج به بررسیهای بیشتر دارد . در اسرائیل شوری عصاره اشباع ۶ میلی موس در سانتیمتر در عمق ۶۰ - ۹۰ سانتی متری بهنگامی که شوری عمق ۶۰ - ۷۰ سانتیمتری از مقدار ۱/۵ میلی موس در سانتیمتر کمتر بود تقلیل معنی داری در محصول گریپ فروت نداشت .

در عراق Dieleman و همکارانش (۳۲) یک ضریب راندمان را پیشنهاد نمودند که جهت در نظر گرفتن خصوصیات خاک در فرمول بکار میرود . این ضرایب ((f)) ، نسبت بین غلظت نمک زه آب لایه خاک و غلظت نمک محلول خاک همان لایه را مشخص مینماید . هرچه خاک سنگین تر باشد این ضریب کوچکتر است . رابطه آنها بدین قرار است .

$$\frac{D_d}{D_i} = \frac{C_i}{C_{ex}} \times \frac{M_{fc}}{f M_{ex}} \quad (6-4)$$

که در آن M_{ex} و M_{fc} رطوبت خاک بترتیب در حالات حد مزرعه و خمیر اشباع میباشد .

در ایالات متحده آمریکا Bernstein (۶۳) یک تغییر تکاملی برای رابطه LF (رابطه ۲-۶) با معرفی رابطه :

$$D_i = I t_i \quad \text{و} \quad D_e = E t_e \quad (6-5)$$

پیشنهاد نمود که در آن D_i = عمق آب آبیاری ،

I = سرعت نفوذ آب در خاک (سانتیمتر در روز) ،

E = سرعت تبخیر (سانتیمتر در روز) ،

t_i = زمان نفوذ آب در خاک (طول مدت آبیاری در روز) ، و

t_e = دور آبیاری (روز) است

با قرار دادن روابط فوق در رابطه (۶-۲) و انجام جابجائی های لازم داریم .

$$LF = 1 - \frac{Et_e}{It_i} \quad (6-6)$$

از طریق این رابطه میتوان شستشو را بر اساس گنجایش نفوذ پذیری خاک و دور آبیاری به طریق دقیق تر محاسبه نمود و طول مدت آبیاری را برای رسیدن به شستشوی لازم تغییر داد .

رابطه زیر برای استفاده در جمهوری چین پیشنهاد شده است :

$$D_i = aD_e \frac{C_i}{C_t} + bE \quad (6-7)$$

که در آن D_i عمق آب آبیاری ، D_e احتیاجات آبی گیاه ، C_i شوری آب آبیاری ، C_t حد شوری قابل مقاومت گیاه در ناحیه ریشه ، E تبخیر روزانه در زمان آبیاری و

a و b ارقام ثابت میباشند ($a = 1/2 - 1/4$ و $b = 3 - 5$)

با توجه بفرمول (۶-۷) آب مورد نیاز آبیاری کمتر از احتیاجات آبی گیاه میگردد

که در اینصورت کاربرد آن مورد سؤال قرار میگیرد .

Durand (۱۲۵) در شمال آفریقا رابطه ای را پیشنهاد کرد که سرعت افزایش

شوری را در دفعات مختلف آبیاری محاسبه مینمود .

$$X_n = \frac{S - K}{(Q/R)^n} + K \quad (6-8)$$

که در آن K برابر است با $\frac{C_i Q}{(Q/R) - 1}$.

C_i = غلظت آب آبیاری (گرم در لیتر) ،

Q = مقدار آب آبیاری (لیتر در کیلوگرم خاک) ،

R = کمبود آب خاک Soil water Deficit

n = تعداد آبیاری ، و

S = شوری اولیه (گرم در کیلوگرم خاک)

برای دفعات زیاد آبیاری یک خاک غیر شور رابطه را میتوان بصورت :

$X_n/R = CQ/(Q-R)$ خلاصه نمود که بارابطه (۶-۲) یعنی :

معادل است. $C_d = \frac{C_i D_i}{Q D_d}$ (وقتی n زیاد شود، چون $Q > R$ است بنا بر این $(\frac{Q}{R})^n$ خیلی زیاد شده یعنی $\frac{S-K}{(Q/R)^n} = 0$ میگردد در نتیجه $X_n = K$ میشود که میتوان نوشت $X_n = \frac{C_i Q}{(Q-R)/R}$ که با یک طرفین وسطین خلاصه فرمول را میتوان بدست آورد: $X_n/R = C_i Q / (Q-R)$ که در آن X_n/R معادل C_d و $(Q-R)$ معادل D_d میباشد - مترجم).

براساس مشابهی **Darab** (۱۷) در مجارستان ثابت رژیم نمک، ((SRC)) را جهت تخمین مقدار تجمع نمک وارده از آب آبیاری در خاک پیشنهاد نمود. رابطه زیر برای شرایطی که تعادل نمک ثابت است (عدم تغییر در مقدار نمک خاک در پروفیل) صادق است.

$$C = \frac{dMt_{fc}}{V \times 10^{-5}} \quad (9-6)$$

که در آن: C = غلظت نمک آب آبیاری (گرم در لیتر)،
 d = ثابت رژیم نمک خاک (گرم در ۱۰۰ گرم خاک)،
 M (را میتوان برابر حداکثر مجاز نمک خاک دانست)
 M = ضخامت لایه مورد نظر خاک (متر)،
 t_{fc} = وزن حجمی خاک (کیلومتر در متر مکعب)، و
 V = مقدار آب آبیاری داده شده بخاک (مترمکعب در هکتار) .

در شوروی از معدودی نظریه‌ها استفاده میشود **Averyanov** براساس حل روابط پخشیدگی هیدرودینامیک است و بنظر میرسد که برای استفاده عمومی تا اندازه‌ای پیچیده باشد. **Volobuev** رابطه عملی زیر را جهت بیان شستشو پیشنهاد کرد.

$$M = 10,000 \text{ ea} \log \frac{S_n}{S_0} \quad (10-6)$$

که در آن: M = سرعت شستشو (متر مکعب در هکتار)،
 e = عمق شستشو (متر)،
 a = ضریب تشکیل نمک **Saltyield Coeff** (که عملاً تعیین میشود)،
 S_n = نمک اولیه خاک (درصد)، و
 S_0 = نمک نهائی مورد نظر در خاک (درصد) .

این رابطه را میبایست در خاک‌هایی بکار برد که از نظر خصوصیات خیلی شبیه آنچه باشد که در روسیه استفاده شده است. در آمریکا **Reeve** و همکارانش (۱۰۳) رابطه

عملی زیر را جهت تشریح منحنی شستشوی یک خاک دره Coachella در کالیفرنیا معین کردند .

$$\frac{D_w}{D_s} = \frac{1}{\Delta C/C_0} + 0.15 \quad (6-11)$$

که در آن C/C_0 نسبت شوری آخربه به اولیه خاک و $\frac{D_w}{D_s}$ نسبت عمق آب شستشو به عمق خاک شسته شده است .

منحنیهای شستشوی مشابهی در ایران ، عراق ، روسیه ، استرالیا و احتمالاً در سایر نقاط بدست آمده است . از طریق استفاده از یک منحنی عملی شستشو ممکن است که بتوان خصوصیات شستشوی یک خاک مشابه را پیش بینی نمود . در اسرائیل Bresler (۳۸) رابطه زیر را جهت محاسبه تغییرات شوری خاک پیشنهاد نمود . رابطه او بر اساس مدل پشت سر هم است و فرضیات او عبارتند از : (الف) حرکت آب در یک رطوبت مشخص عمودی است ، (ب) غلظت محلول خاک قرار گرفته در یک لایه آبیاری j متوسط غلظت لایه j در قبل از آبیاری (و یا شستشوی) مرتبه $(i-1)$ و بعد از مرتبه i است ، و (ج) هیچگونه رسوب ، حلالیت و جذب نمک صورت نمیگیرد . رابطه عبارتست از :

$$D_i C_i - (D_i - \sum_{K=1}^j E_{Kij}) \frac{C_{j,i-1} + C_{j,i}}{2} = \sum_{K=1}^j [C_{K,j} - C_{K(i-1)}] B_K$$

که در آن زیر نویس های i و j بترتیب مشخص کننده لایه های متعاقب خاک و آبیاری های متعاقب میباشد ، D عمق آب آبیاری ، C غلظت محلول خاک ، E_d کمبود آب خاک از حالت حد مزرعهای و B_K رطوبت لایه خاک در طول شستشواستلا پیش بینی شده که این رابطه پیش بینی صحیحی از شرایط شستشو در مزرعه مینماید .

نظریه های مشابهی در تونس و ایران پیشنهاد شده است .

یک محدودیت مهم این و یا هر نوع رابطه لایه های مجزا ، حساسیت زیاد آنها نسبت به چگونگی شمارش است . انتخاب اختیاری فواصل عمق و زمان بر روی توزیع بدست آمده شوری تأثیر میگذارد . یک محاسبه جهت پیش بینی شوری در بیروفیل خاک با کاربرد پارامتر های معلوم (C_i برابر ۲۶ میلی اکوالنت در لیتر ، LF برابر ۰/۱۷۶ ، و D_e برابر ۱۰ میلیمتر در روز) با استثناء پارامتر فواصل زمانی و عمق که متغیر بود انجام شد . دو حالت یکی Δt برابر ۳ روز و Δx برابر ۲۰ سانتیمتر و دیگری Δt برابر ۱ روز و Δx برابر ۲ سانتیمتر در نظر گرفته شد . بعد از ۹۰ روز آبیاری برای حالت فواصل کوتاه زمانی و عمق حداکثر غلظت در عمق ۸۰ سانتیمتری برابر ۱۱۵ میلی اکوالنت در لیتر پیدا شد و برای

حالت فواصل بزرگ زمانی و عمق، حداکثر غلظت در عمق ۶۰ سانتیمتری برابر ۹۰ میلی اکوالنت در لیتر مشخص گردید.

۶-۲-۴-۲ مدل‌های بنیان‌شده بر فواصل زمانی کوتاه (تشریح دیفرانسیالی جریان)

در تمام مدل‌های فوق فرض شده که نمک همراه آب حرکت مینماید. این حرکت هم آهنگ آب و املاح با دقت بیشتر بوسیله یک رابطه عمومی بیان میگردد که دونه‌حرف حرکت املاح یعنی دیفیوژن و دیسپرزین را در برگیرد. حل معادلات با انتخاب شرایط مناسب اولیه و مرزی یک تصویر کاملی از توزیع نمک در پروفیل خاک را ترسیم مینماید که شامل دوران تبخیر و حرکت بطرف بالای املاح نیز میشود. مسئله تبخیر در مدل‌هایی که قبلاً بیان شد حذف شده است در حالیکه ممکن است تأثیر زیادی در توزیع پروفیلی نمک در مزرعه داشته باشد. با ترکیب حرکت یکجانبه دیفیوژن و دیسپرزین برای شرایط ماندگار نتیجه زیر بدست می‌آید.

$$J = D(\bar{V} + \theta) \frac{dc}{dz} + qc \quad (6-13)$$

و برای شرایط ترانزیت:

$$\frac{\delta(c\theta)}{\delta t} = \frac{\delta}{\delta z} [D(\theta\bar{V}) \frac{\delta c}{\delta z} - \bar{V}\theta c] \quad (6-14)$$

که در آن Z = فاصله حرکت (حرکت بطرف پائین) (سانتیمتر)،

D = ضریب ترکیبی دیسپرزین (h) و دیفیوژن (P) که برابر است با:

$$D_h[V + D_p(\theta)]$$

J = سرعت جریان (گرم در سانتیمتر مربع در ثانیه)،

q = سرعت حجمی محلول خاک (سانتیمتر مکعب در سانتیمتر مربع در ثانیه)،

$\bar{V}$ = متوسط سرعت جریان (سانتیمتر در ثانیه) برابر q/θ ،

D_h = ضریب دیسپرزین (سانتیمتر مربع در ثانیه)

D_p = ضریب دیفیوژن (سانتیمتر مربع در ثانیه)

یک راه حل مشهور آنالیز رابطه ۶-۱۳، که در جهت ساده کردن آنست مربوط به

Scheidigger است که با فرض ثابت بودن D و θ معادله را فقط برای قسمت

دیسپرزین حل نمود.

در آمریکا Warrick و همکارانش (۱۱۵) یک حل آنالیزی برای ساده نمودن

رابطه (۱۴-۶) ارائه داد که گاملاً با نتایج مزرعهای وفق میدهد . در اسرائیل Bresler (۳۹) یک حل عددی برای رابطه (۱۴-۶) با شرایط مرزی ویژه ارائه داد که از یک راه حل improved finit difference استفاده شده است . نتایج حاصله بخوبی با اندازه‌گیریهای مزرعهای وفق میدهد .

بخاطر استفاده از این نظریه میبایستی تخمینی از پارامترهای مختلف زده شود . در

تحت شرایط حرکت آب از سطح خاک پروفیل (آبیاری و یا شستشو - مترجم) ، Bresler نشان داد که اختلاف سه تا چهار برابر بین D_p و D_h وجود دارد بنابراین D_p قابل صرفنظر است . برای یک محیط متخلخل ، D_h بستگی به متوسط سرعت جریان دارد $D_h = \lambda \bar{v}$ که در آن λ مقدار ثابتی است که بین $0/3$ تا $0/5$ میباشد .

در تحت شرایط تبخیر ، D_p و D_h بیک میزان تأثیر دارند بنابراین دیفیوژن در

انتقال املاح مؤثر است . D_p رامیتوان از رابطه‌ای که توسط Van Schaik و Kemper (۸۰) پیشنهاد شده ، یعنی $D_p(\theta) = D_0 a e^{b\theta}$ ، تخمین زد که در آن b و a اعداد ثابت هستند $a = 0/005 - 0/001$ بر حسب بافت خاک (شنی لوم تارس) و $b = 10$ برای مگشی در فاصله $0/3$ تا 15 بار است .

۶-۳ اصلاح خاکهای قلیائی

۶-۳-۱ نوع و مقدار مواد اصلاحی

در طول شستشو خاکهای شور که دارای گچ نباشند بطرف حالت قلیائیت پیش میروند ضمناً بعضی از خاکها طبیعتاً خود قلیائی هستند . خصوصیت خاکهای قلیائی زیاد بودن سدیم قابل تعویض (بیش از ۱۵ درصد گنجایش تبادل) و غلظت کم الکترولیت (کمتر از ۴۵ میلی اکوالنت در لیتر عصاره اشباع) میباشد . جهت مقایسه اضافه مینماید که خاک های شور دارای غلظت $100 - 400$ میلی اکوالنت در لیتر عصاره اشباع (برابر ۸ تا ۴۰ میلی موس در سانتیمتر) میباشد .

غلظت زیاد الکترولیت خاکهای شور باعث فلاکوله شدن ذرات خاک میشود بنابراین

این ساختمان ایجاد شده خوب است و نفوذ پذیری خاک خوب میشود . با تقلیل یافتن غلظت کل املاح ، بعلت تأثیر سدیم ، ذرات خاک از هم پاشیده میشوند و نفوذ پذیری خاک نیز بطور مؤثر کم میگردد . کم شدن ظرفیت نفوذ پذیری خاک ، ادامه عملیات شستشو را مشکل میسازد مگر آنکه جهت جابجائی سدیم اضافی اقدامی بعمل آید .

معمولی ترین جابجائی سدیم قابل تعویض ، اضافه نمودن Ca^{++} و یا اضافه نمودن اسید و یا ماده اسید ساز (سولفور ، سولفات آهن ، آلومینیم سولفات) به خاک می باشد که آهک موجود در خاک را حل نموده و کلسیم را وارد محلول خاک مینماید . ارزان ترین و

متداولترین منبع کلسیم، گچ ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) میباشد. در نقاطی که منبع ارزان CaCl_2 وجود دارد (مانند نزدیکیهای بعضی از کارخانجات شیمیائی) استفاده از این ماده شیمیائی بعلت حلالیت زیاد آن توصیه میشود.

با فرض کمیتی بودن عمل تبادل، مقدار $4/2$ تن گچ یا $2/7$ تن کلسیم کلرید خالص در هر هکتار احتیاج است که یک میلی اکوالنت سدیم قابل تعویض در هر صد گرم خاک بعمق 30 سانتیمتر را جابجا نماید و از آنجاکه تبادل بطور کامل انجام نمیشود مقدار گچ میبایست در ضریب $1/25$ ضرب گردد. سرعت عکس العمل گچ بخاطر حلالیت کم آن (کمتر از $0/2$ درصد در شرایط مزرعه) محدود است بنابراین بیشتر از 1200 متر مکعب آب لازم است که یک تن گچ درجه اعلا راحل نماید و یا 500 میلیتر آب آبیاری لازم است که یک میلی اکوالنت سدیم را در عمق 30 سانتیمتری خاک بشورد.

فقط در خاکهای قلیائی و یا شور قلیائی که ESP آن زیاد باشد، افزودن گچ و یا منابع دیگر کلسیم بخاک مؤثر است. برا خاکهای شور معمولاً افزودن گچ در بهبود شستشو مؤثر نیست با وجودیکه مقدار $2/5$ تن در هکتار گچ در هندوستان برای این نوع خاکهائیز توصیه میشود.

آب لازم برای اصلاح خاکهای قلیائی که گچ بدانها اضافه میشوند، بمقدار قابل ملاحظه‌ای بیشتر از مقدار آب لازم جهت اصلاح خاکهای شور میباشد. وقتی که یک منبع کلسیم با حلالیت زیاد مثل CaCl_2 بخاک اضافه شده باشد، آب لازم جهت شستشوی شبیه حالت شستشوی خاکهای شور است یعنی مقدار آن بصورت هم عمق با خاک مورد نظر است (عمق آب شستشو برابر با عمق خاک مورد شستشو).

کشت برنج بصورت گسترده در خاکهای رسی رسوبی استرالیا بعلت آبگذری کم خاک قلیائی تحتانی (قلیائی شدید تا متوسط) متداول است. نشان داده شده که افزایش $4/9$ تن گچ در هکتار قبل از کشت برنج، مقدار سدیم قابل تعویض را تا عمق 30 سانتیمتری کم مینماید. در استرالیا مشخص شده است که برنج اگر خوب جوانه بزند و در زمین مستقر شود در طول اصلاح خاکهای قلیائی کشت خوبی است. گچ بخاطر اصلاح خاک سطحی و کمک بجوانه زدن بخاک اضافه میشود.

هفت هزار هکتار از اراضی پروژه Tolima در کلمبیا قلیائی بود ($ESP = 34 - 77$) پس از شستشو و اضافه نمودن حدود 2 تن سولفور در هکتار در دونوبت، محصول برنج از 75 تا 2000 کیلوگرم در هکتار به 5000 کیلوگرم در هکتار رسید. پس از 12 ماه زراعت و شستشو مقدار ESP به $10 - 6$ رسید. هزینه اصلاح در هر هکتار بالغ بر 110 دلار گردید.

اغلب خاکهای شور عراق قلیائی نیز هستند تا جایی که ESP بیش از 50 معمولی

است در حالیکه رقم متوسط ۲۰ تا ۲۵ میباشد. این خاکها بهیچوجه خصوصیات خاکهای قلیائی را حتی پس از شستشویی که جهت اصلاح خاکهای شور انجام میشود نشان نمیدهند. نفوذپذیری آنها با ESP و بافت خاک و فوق نمیدهد و ارتباط ندارد و این امر با خطر غنی بودن خاک از گچ و کمی SAR: آبیاری (۲/۰ تا ۱/۰) است. معمولاً خاک گچ اضافی احتیاج ندارد. در هندوستان اغلب توصیه عمومی زیر میشود: (الف) افزودن گچ بخاک به نسبت ۱/۲ تن در هکتار، (ب) افزودن کود دامی به نسبت ۲۲/۵ تن در هکتار و یا سولفور به نسبت ۱۱۴۰-۵۵۴ کیلو در هکتار، و (ج) افزودن دومین ماده اصلاحی از قبیل گل فشرده یا فضولات آهکی بنسبت ۱۰-۱۵ تن در هکتار همراه با ۵-۳ تن ماس در هکتار. در پروژه اصلاح خاک Ranbirpur پنجاب که دارای سیستم زهکشی است مقدار ۲/۵ تن گچ در هر هکتار مصرف میشود.

اغلب خاکهای قلیائی اسرائیل نیز شور میباشد. با ارتباط شدت قلیائیت مقدار گچ موجود خاک، مقدار ۱۰ تا ۲۰ تن گچ بهر هکتار داده میشود. آزمایشات اصلاح خاک دو تا سه سال ادامه داده میشود. در آزمایشات $CaCl_2$ را مصرف نموده اند که نتیجه درخشانی داشته است. این ماده در اسرائیل بشکل محلول و به قیمت ارزان بصورت ضایعات کارخانجات شیمیائی وجود دارد. در کانادا خاکها شور قلیائی هستند که دارای گچ میباشد بنابراین هیچگونه ماده اصلاحی بخاک اضافه نمی شود. معمولاً شستشو در کرت و در دو فصل انجام میگردد که مقدار ۷۵۰ میلی متر آب برای شستشوی املاح اضافی خاک عمق ۱۲۰-۱۵۰ سانتیمتری بکار میرود. بعضی اوقات مصرف کود دامی یا کود سبز مؤثر بوده است. آزمایشاتی هم اکنون در حال اجراست که مواد اصلاحی را با آب آبیاری بخاکهای قلیائی برسانند.

در ترکیه گچ را زمانی که خاک قلیائی دارای منبع کلسیم محلول نیست و با آب آبیاری دارای SAR بالاست مصرف می نمایند. سولفور نیز بر از چندی که خاک دارای مواد عالی زیاد است مصرف میشود. مقدار گچ مورد مصرف معمولاً ۵۰ تن در هکتار است که همراه با ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ میلی متر آب شستشو داده میشود. اصلاح خاکهای قلیائی ۳ تا ۴ سال طول میکشد در حالیکه اصلاح خاکهای شور یکسال وقت لازم دارد.

در تونس خاکهای قلیائی از نظر کلسیم محلول غنی است. بنابراین اصلاح تنها با عمل شستشو انجام میگردد. در کلمبیا (پروژه شماره ۳ آتلانتیک) عرضه ۱۱/۲ تن گچ در هکتار همراه با شستشو مقدار محصول را بطور چشم گیر زیاد نمود در حالیکه مقدار ۵/۲ تن در هکتار محصول را خیلی کم افزایش داد. در مصر ۲ تا ۳ سال پس از اصلاح وقت لازم است که میزان محصول زراعی بحد قابل قبولی برسد و برای برداشت حداکثر اقتصادی در خاکهای رسی ۵ سال وقت لازم است.

دو دسته خاک قلیائی در روسیه شوروی مشخص شده است؛ یکی در ناحیه چرونوزوم است و بصورت خاکهای سدیم و سدیم سولفات شناخته شده است و دیگری در ناحیه خشک و نیمه خشک است که خاکهای قلیائی کلرید و سولفات است. گچ برای اصلاح گروه اول لازم است در حالیکه بعلت فراوانی کلسیم خاک هیچگونه مقدار گچ برای اصلاح گروه دوم لازم نمیشود. حداقل ده سال طول میکشد که نتیجه کاملی از دادن گچ بزمین گرفته شود. نتیجه دادن گچ بخاک از روی افزایش زیاد محصول در نقاط مختلفه مشخص میشود. در ناحیه Genichensky در اوکراین افزایش ۵،۶/۲ و ۴/۳ تن در هکتار بترتیب در محصول سیب زمینی، کاهو و خیار با ارائه سه تن گچ در هکتار به دست آمد. در ناحیه Kiev در Sovkhozها گندم زمستانه ۵۰ درصد و چغندر قند ۶۳ درصد محصول بیشتری داد. در یک مطالعه آزمایش از پلیمرها (پلی الکترولیتها) بجای کلسیم جهت جانشینی سدیم استفاده شد.

در جمهوری چین مسئله جدی در مورد خاکهای قلیائی وجود ندارد و در جاهائی که مسئله تا حدودی وجود دارد توصیه میشود که گچ، مواد صافی پخت در تهیه قند، خمیرهای کارخانجات، و کمپوست بکار میرود. مواد اضافی پخت ممکن است تا ۲۵ درصد گچ داشته باشد. شستشو بوسیله بار زدن آب در کرت انجام میشود و ۲ تا ۳ سال وقت جهت اصلاح کامل لازم است.

۲-۳-۶ متدهای کاربرد گچ

گچ در مزرعه براههای مختلف بزمین داده میشود؛ با آب آبیاری، پخشروی سطح خاک، مخلوط کردن با خاک زیر دیسک، مخلوط کردن با خاک بوسیله شخم. متداولترین متد پخش بر روی سطح خاک است که توسط کشورهای بلغارستان، کلمبیا، مصر، مجارستان، هندوستان، اسرائیل، جمهوری چین، ترکیه، و شوروی گزارش شده است. معمولاً هرچه خاک کمتری با گچ مخلوط شود و یا آنکه اصلاً مخلوط نشود بهتر است. بنابراین زیر نمودن با دیسک بر عمل شخم رجحان دارد. در استرالیا ثابت شده که دادن یکمترتبه ۶/۲ تن گچ در هکتار به خاک فوقانی غیر اقتصادی است. ایده تناوب توسط Quirk و Davidson داده شد که هم اقتصادی و هم مؤثر است. مقدار ۶۳۰ کیلوگرم گچ در هکتار در آب آبیاری حل شد و بزمین داده شد این مقدار برای فلاکوله نگهداشتن خاک سطحی کافی بود و محیط را جهت جوانه زدن مساعد نمود. این متد خاکهای رسی خوب عمل نمود در حالی که برای خاکهای شنی متد پخش نمودن بهتر است. در روسیه شوروی نیمی از گچ را قبل از شخم و نیمه دیگر را در طول کشت بزمین میدهند. عمل دادن گچ را ممکن است با کود و کمپوست همراه نمود.

۳-۳-۶ متدهای زراعی یاری دهنده اصلاح

متدهای کشت معدودی توسط کشورهای مختلف جهت کمک و تسریع عمل اصلاح به کار گرفته میشود. متداولترین عمل انجام شخم عمیق مخصوصاً برای اراضی که خاک زیرین آنها دارای گچ است میباشد. چنین جایجائی خاک توسط کانادا، مصر، هندوستان، ترکیه و روسیه گزارش شده است. مند همچنین در آمریکا (آیداهو - کالیفرنیا) شناخته شده است که در آنجا خاکهای با لکههای قلیائی بوسیله شخم عمیق اصلاح گردید. شخم عمیق (تا ۴۰ سانتیمتر) و ایجاد زهکش بطریق حفره‌های مخروطی (mole draining) در عمق ۶۰ سانتیمتر و با فواصل ۲ متری در تسریع حرکت نمک بوسیله شستشوی متناوب در مصر بسیار مؤثر بوده است. بعضی اوقات شن به خاکهای سنگین وسیلت رودخانه نیل به خاکهای شنی اضافه میشود. در روسیه شرووی، این عمل بنام "اصلاح خودکار" نامیده میشود و در خاکهای قلیائی کلرید و سولفات و خاکهای شورنواحی نیمه بیابانی و بیابانی استفاده میشود.

۳-۳-۶ اصلاح با آب رقیق شده دریا

مند دیگر اصلاح خاکهای قلیائی که بتازگی در آمریکا مورد بررسی قرار گرفته رقیق نمودن تدریجی آبهای است که در ابتدا خیلی شور هستند (مثل آب دریا). شروع با آبی که دارای غلظت زیاد است آبگذری خاک را همچنان خوب باقی نگه میدارد. این مند رقیق نمودن براساس قاعده ایست که کاتیونهای دو ظرفیتی در نتیجه رقیق نمودن محلول خاک درصدد جایجا نمودن کاتیونهای یک ظرفیتی میشوند (۱۰۰) که قبلاً بدان اشاره شد.

اگر فاکتور رقت $d = \frac{V_w}{V_s} + 1$ باشد که در آن V_w حجم آب بدون نمک و V_s حجم آب شور باشد داریم:

$$(SAR)_{dil} = \frac{\sqrt{Na^+/d}}{\sqrt{\frac{Ca+Mg}{2} \sqrt{1/d}}} (SAR)_c d^{-1/2} \quad (6-15)$$

که در آن $(SAR)_{dil}$ و $(SAR)_c$ بترتیب مربوط بمحلول رقیق شده و محلول اصلی است.

وقتی آب دریا که دارای $(SAR)_c = 6$ است با آب مقطر هم حجم خود ($d=2$) رقیق شود مقدار $(SAR)_{dil}$ با مراجعه به فرمول (۶-۱۵) برابر ۴۲ میشود و با رقیق نمودن تدریجی مقدار SAR نیز تدریجاً به مقدار کمتر از ۱۰ نزول مینماید که در آن حد فرض میشود که خاک اصلاح شده است.

نشان داده شده (۱۰۲) که وقتی نسبت کاتیونهای دوظرفیتی بکل کاتیونها (R) برابر ۰/۲ باشد نسبت عمق آب به عمق خاک شسته شده D_w/D_s برابر ۱۵/۳ میشود. وقتی $R = ۰/۳$ باشد در نتیجه $D_w/D_s = ۶/۰$ ، وقتی $R = ۰/۵$ ، $D_w/D_s = ۱/۵$ ، و وقتی $R = ۱$ باشد (یعنی آب فقط دارای کاتیونهای دوظرفیتی باشد) $D_w/D_s = ۱/۲$ میگردد که در اینصورت شبیه اصلاح خاکهای شور است که قبلاً بحث گردید.

در مصر مشخص شده است که شروع اصلاح با آب ۲۰۰۰ پی پی ام و تغییر آن تا مرحله آخر با آب با کیفیت بهتر قابل توصیه است.

۶-۴ بررسیهای زهکشی

وقتی از آب شور در آبیاری استفاده میشود باید توجه داشت که به شستشویز احتیاج است. بدون شستشو، کشاورزی استوار بر آبیاری عملاً پایه دائمی نخواهد داشت. جهت یک شستشوی مفید، وضع زهکشی خاک نیز میبایست مناسب باشد. بدون زهکشی طبیعی مناسب و یا سیستم زهکش مصنوعی، عمل شستشو ناچاراً "سفره آب را بالا آورده و در نتیجه خاک شور میشود و تهویه نیز ضعیف میگردد. در خاکهای رسی سنگین، تهویه ضعیف ممکن است در اثر زهکشی نامناسب بوجود آید (حتی بدون آنکه سفره آب بالا رود).

احتمالاً ضعف امکانات زهکشی علت شکست بسیاری از پروژههای آبیاری درگذشته بوده است. زیاد شدن شوری در بعضی از پروژههای آبیاری استرالیا، کلمبیا، مراکش، پاکستان، سوریه و آمریکا (کالیفرنیا) بعلت عدم زهکشی است. وقتیکه شرایط زهکشی رضایتبخش است (یعنی خاک و اکیوفر در برگیرنده آب دارای آبگذری خوب باشند یا سفره آب در عمق بسیار پائین قرار گرفته باشد) هیچگونه احتیاجی به زهکش مصنوعی نیست. وقتی که شرایط زهکش طبیعی محدود باشد و یا بالآمدن سفره آب تا ناحیه ریشه قابل پیش بینی باشد، تدارکات زهکشی را میبایستی در سیستم آبیاری و طرح فعالیت های اصلاح خاک در نظر گرفت.

طرح سیستم زهکشی برای پروژههای اصلاح اراضی معمولاً قابل مقایسه با طرحی که برای خارج نمودن زه آب معمولی فصل زراعی و یا زه آب مربوط به عملیات شستشو در آبیاریهای معمولی فصل دنیال میشود. نیست. وقتی که لازم است یک خاک قبل از عملیات آبیاری اصلاح شود. طرح سیستم زهکشی آن میبایستی چیزی بین دو خواسته (زهکشی برای جمع آوری زه آب اصلاح اراضی و برای زه آب احتیاجات شستشوی در طول آبیاری - مترجم) باشد.

دو نوع سیستم زهکشی شناخته شده است که یکی سطحی و دیگری زیرزمینی است.

قسمت اعظم عملیات زهکش سطحی شامل تسطیح و ایجاد بعضی جویچه‌های کوچک ضروری جهت حرکت درآوردن سریع آبدوییها و جلوگیری از بارزدن آب است. این سیستم نسبتاً ارزان است و بوسیله اکثر کشورهای گزارش دهنده استفاده شده است (استرالیا، کلمبیا، کانادا، مصر، یونان، ایران، عراق، اسرائیل، مراکش، پاکستان، پرو، جمهوری چین، تونس، ترکیه و روسیه شوروی).

زهکش زیرزمینی شامل مراحل بیشتری میشود و احتیاج به مطالعات اولیه تقریباً قابل توجهی دارد و بستگی فراوانی به خصوصیات فیزیکی خاک دارد. بوسیله این سیستم هم آب سطحی و هم آب سفره زیر زمینی کنترل میشود. سیستم زیرزمینی میتواند شامل یکی از سیستمهای کانالهای روباز، ردیفهای تنبوشای (tile)، حفره‌های مخروطی (mole channel) و یا چاهها باشد. یک چنین سیستمی میتواند از یک ردیف حائل تنها، (interceptor)، یک زهکش تنها یا یک چاه تنها، یک شبکه ردیفهای تنبوشه و حفره‌های مخروطی عمود بر آن، یک سری ایستگاههای پمپاژ و غیره تشکیل شده باشد.

یک سیستم زهکشی (۲ متر عمق و ۴۹ تا ۹۸ متر فاصله) در پروژه آتلانتیک کلمبیا ایجاد شد. شوری که د اثر بالا بودن سفره آب زیاد شده بود با آب باران کم شد. هر جا که بمناسبت شور بودن آب آبیاری به شستشو احتیاج است اگر سفره آب بالا باشد زهکش چیرزمینهی نیز احتیاج است. در بسیاری از مواد تراوشات کانالهایی که بدون آستر آب را در مزرعه انتقال میدهند دلیل عمده برخاستن سفره آب است. این امر در کشورهای استرالیا، عراق، پاکستان، سوریه، و کالیفرنیا جنوبی (آمریکا) دیده شده است.

طرح سیستم یک زهکش بوسیله سه فاکتور اصلی مشخص میشود: (الف) عمق مجاز سفره آب بصورت دائمی و یا موقتی، (ب) سرعت لازم تخلیه آب های اضافی، و (ج) خصوصیات فیزیکی خاک.

(الف) عمق سفره آب: عمق مناسب سفره آب بستگی به گیاه و خاک دارد. برای نواحی زیر آبیاری در کشورهای خشک و نیمه خشک بهتر آنست تصور شود که آب زیر زمینی که معمولاً دارای شوری زیادی است نمیبایستی بعنوان یک منبع مستقیم آبیاری (آبیاری زیرزمینی) استفاده شود مگر در موارد بسیار مخصوص. بنابراین برای اغلب گیاهان زراعی یکساله، یک سفره آب عمیقتر از ۱۰۰ سانتیمتر در طول فصل آبیاری اجازه رشد معمولی ریشه و تهویه مناسب را در اغلب خاکها میدهد. بالا آمدن سفره آب تا عمق ۳۰ سانتیمتری برای مدت کوتاه بلافاصله پس از یک آبیاری نمیبایستی چندان مضر باشد. برای گیاهان دائمی سفره آب عمیقتر یعنی حدود ۱۵۰ تا ۱۸۰ سانتیمتری لازم است. در نقاطی که شوری آب زیر زمینی و یا آب آبیاری و یا هر دو زیاد است لازمست

که سفره آب زیر زمینی در عمق بیشتری باشد تا از حرکت املاح بطرف سطح خاک جلوگیری شود و امکاناتی جهت شستشو بوجود آورد . این امر با شرایط شوری ، ایران ، مجارستان و کالیفرنیا جنوبی آمریکا وفق میدهد . بطوریکه عموم کشورها گزارش داده اند (ضمیمه ۱۴) توصیه‌ها برای عمق زهکش بر روی محدوده ۱ تا ۲ متری با متوسط ۱/۵ متر میباشد .

در مجارستان ، Szaboles و همکارانش (۱۵) ، متدی را جهت ارزیابی " عمق بحرانی " سفره آب گزارش داده‌اند که خطر حرکت املاح را بطورف بالا کاهش میدهد . در محاسبه فرض شده که غلظت و ترکیب محلول خاک در طول عمل خیز موئینگی تغییر نمیکند و تنها یون متحرک سدیم است ، مقدار خیز موئینگی تابع خطی ازفاصله نسبت به سفره آب فرض شد . محاسبه انجام شده براساس تعادل املاحی است که در عرض یک دوره ۱۰ ساله وارد و یا خارج میشود و نشان داده شد که عمق بحرانی سفره آب باید بین ۲ تا ۴ متر (برای محدود شوری ۱ تا ۸ گرم درلیتر آب زیرزمینی و همچنین شوری اولیه ۰/۵ تا ۰/۲ درصد خاک بالای سفره) باشد .

(ب) جابجائی آب اضافی آبیاری : مقدار آبی که میبایست توسط زهکشها خارج شود بمقدار زیاد بستگی بمقدار احتیاج شستشوئی دارد که جهت جلوگیری از زیادتراز مقدار مشخص شور شدن خاک استفاده میشود . ایده احتیاجات شستشو قبلا" مورد بحث قرار گرفت و مثال زیر نشان دهنده چگونگی استفاده عملی از آنست .

فرض شود که مقاومت یک گیاه بشوری (C_d) برابر ۶ میلی‌موس در سانتیمتر ، هدایت الکتریکی آب آبیاری (C_i) برابر ۲ میلی‌موس در سانتیمتر و احتیاجات آبی گیاه (D_c) برابر ۶۰ سانتیمتر برای فصل زراعی باشد که در ۶ نوبت آبیاری ۱۰ سانتیمتری بزمین داده شود . عمق زه آب احتیاجی جهت نگهداری ماکزیمم شوری مجاز در انتهای ناحیه ریشه برابر است با :

$$D_d = \left(\frac{C_i}{C_d - C_i} \right) D_c = \frac{2}{6 - 2} \times 60 = 30 \text{ سانتیمتر}$$

بنابراین در هر نوبت آبیاری ۵ سانتیمتر آب از ناحیه ریشه میبایست خارج شود و D_i بجای ۱۰ سانتیمتر ۱۵ سانتیمتر گردد . سیستم زهکشی میبایستی بنحوی طرح ریزی گردد که ۵۰۰ متر مکعب آب را ظرف چند روز پس از آبیاری از هر هکتار خارج نماید . بعضی اوقات شستشودر هر دو یا سه نوبت آبیاری یکبار انجام میشود و بتناسب درجه مقاومت گیاه گذارده میشود که املاح در خاک تا حد معینی متناوبا" تجمع نماید . اگر شستشو بعد از هر سه نوبت آبیاری انجام شود گنجایش سیستم زهکشی اجبارا" زیاد میشود و در مثال قبلی ۱۵ سانتیمتر آب میبایست ظرف چند روز از زمین خارج شود و یا آنکه شستشورادر

دوره طولانی تری بزمین داد که امکان غیر عملی بودن آن وجود دارد. بنابراین انتخاب نحوه شستشو نیز بر روی مخارج سیستم زهکشی تأثیر میگذارد.

(ج) خصوصیات فیزیکی خاک: مهمترین خصوصیات خاک برای زهکشی، دو عامل هدایت هیدرولیکی (K) و منافذ آبد (P) خاک میباشند. اگر بخواهیم مقدار معینی آب را جابجا کنیم، هدایت هیدرولیکی وسعت فاصله بین زهکشها را معین میکند. هدایت هیدرولیکی یک خاک سرعت حرکت آب اشباع در خاک و در تحت یک واحد گرادیان است سرعت عملی حرکت به طرف زهکشها عموماً بطور قابل ملاحظه ای کمتر است. هدایت هیدرولیکی حالت اشباع و در نتیجه فاصله زهکشها علاوه بر خصوصیات شیمیائی خاک (EC و ESP) بستگی به بافت خاک، ساختمان و لایه بندی دارد. مقدار آن در خاکهای شنی بیشتر از خاکهای رسی است با وجودیکه یک خاک رسی که خوب اشباع باشد ممکنست دارای هدایت بهتری نسبت به شن باشد. از آنجا که خصوصیات خاک در یک محدوده وسیع میباشند بنابراین فواصل پیشنهادی کشورهای مختلف نیز در محدوده وسیع میباشند. اغلب مقادیر در اطراف $60 - 80$ متر میباشند که بنظر میرسد بطور متوسط فاصله قابل قبول و مؤثر اقتصادی باشد (ضمیمه ۱۴).

در بعضی حالات که مقدار K بحد کافی بزرگ است و کیفیت آب زیرزمینی در حد قابل قبولی است پمپاژ جهت آبیاری نیز میتواند کار زهکشی را بنماید. این امر در پاکستان، شوروی و آمریکا انجام میشود. این متد تنها در نقاطی عملی است که بارندگی سالبانه بحدی زیاد باشد که آب زیرزمینی را رقیق نماید. در غیر اینصورت افزایش غلظت آب زهکشی در یک آبخیز ($Basin$) بسنه، آخر الامر و شاید در زمان نسبتاً کوتاه باعث میشود که آب غیر قابل استفاده شود.

مورد مهم دیگر که میبایستی مورد توجه قرارگیرد مسئله خروج زه آب است بنحویکه خطر آلودگی محیط را ایجاد ننماید. افزایش غلظت آب قسمت انتهائی رودخانه ها در بخش ۲ مشخص شد. جهت غلبه بر این امر، زه آب با کیفیت پرنواحیه *New South Wales* استرالیا بطرف آبخیزهائی هدایت میشود که در اثر تخییر خشک شوند و آلودگی نمک رودخانهها را تقلیل دهند. راه حل پیشنهادی برای رودخانه گلرادو (جریان یافته از آمریکا به مکزیکو) که مرتب شوری آن افزایش مییابد نمک زدائی است.

جهت جلوگیری از اثر آلودگی زه آب میبایستی به کنترل عملیات شستشو در طول آبیاری اهمیت زیادی داد. حد اقل مقدار لازم آب شستشو را میبایست بکار برد تا شوری را تا یک حد قابل قبول کنترل نماید. شستشوی اضافی نه تنها هدر دادن آب و منابع مالی است (شستشوی بیشتر ضمناً احتیاج به امکانات زهکشی بیشتری دارد) بلکه برای مصرف مداوم آب رودخانه و آبهای زیرزمینی جهت آبیاری مضر است.

۷- جوانب اقتصادی آبیاری با آب شور

((دو جنبه اقتصادی را میتوان در این مورد تمیز داد که یکی مربوط باصلاح خاکهای شور وقلیائی قبل از کشت است و دیگری استفاده مداوم از آب شور برای آبیاری است . تنها دو شق ساده جهت جنبه اول وجود دارد که یکی خاکهای اصلاح شده و دیگری اصلاح نشده است . بنابراین تجزیه اقتصادی نسبتاً ساده است . البته امکانات متعددی با توجه بمتد و شدت اصلاح وجود دارد . در ویکتوریا استرالیا یک تجزیه بر روی کسر محصول زراعی بعلت هجوم شوری بعمل آمد و مشخص شد که درآمد مزرعه بعلت شوری ۷۳ درصد تقلیل یافت . مخارج اصلاح آن ذکر نگردیده است . در عراق تجزیه هزینه و درآمد بصورت زیر است :

مخارج

- (۱) سیستم زهکشی (سیستم اصلی و زهکشی مزرعه)
- (۲) تطبیق سیستم آبیاری
- (۳) اصلاح (تسطیح و شستشو)
- (۴) بهبود صنعتی (تعلیمات ، خدمات و غیره)

درآمد

(۱) محصول بیشتر گیاهان متداول منطقه و همچنین گیاهان تازه و افزایش اراضی زراعی

(۲) توسعه صنایع وابسته به کشاورزی

(۳) افزایش قدرت خرید زارعین

(۴) بهبود بهداشت و تولیدات کارگران بخاطر بهبود استاندارد زندگی

در سال ۱۹۵۹ شرایط و نتایج بنحوی بود که انتظار میرفت که اضافه محصول گیاه اصلی (جو) در عرض ۷ سال بتواند جبران هزینه اصلاح اراضی (بخصوص زهکشی) را بنماید . برآورد فوق یک تخمین حداقل است و در حقیقت درآمد حاصله بیش از افزایش محصول جو خواهد بود .

در مصر امکانات اقتصادی یک پروژه به پنج مرحله تقسیم می شود (الف) مرحله سازندگی (۲ سال) که در آن هیچگونه درآمد ناخالص وجود ندارد ، (ب) مرحله شستشو (۲ سال) که در آن انتظار مقداری در آمد ناخالص وجود دارد که معمولاً کمتر از مخارج است ، (ج) مرحله لبالب (۴ سال) که در آن درآمد ناخالص و مخارج در یک حدودند ، (د) مرحله اقتصادی (۱۰ سال) که درآمد ناخالص ۲۰ تا ۴۰ درصد بیش از مخارج است ، و بالاخره (ه) مرحله حداکثر محصول (حداقل ۱۰ سال) که در آن درآمد دو برابر مخارج

است. در طول تمام مراحل شدت اولیه برگشت سرمایه initial rate of return حدود ۱۴ درصد مشخص شده است (۱۲).

در پاکستان یک مطالعه بر روی ۱۰۷ هکتار اراضی که ۶۵ درصد آن اصلاح، ۳۰ درصد نیمه اصلاح و ۵ درصد بدون اصلاح بود نشان داد که حتی در اراضی اصلاح شده که محصول بصورت قابل توجهی ازدیاد نموده بود کشاورزی بمقدار زیاد سودبخش نبوده است. در اراضی غیر اصلاح شده و یا نیمه اصلاح شده مخارج چندین برابر برگشت مالی بود. بر اثر اصلاح اراضی ازدیاد محصول گیاهان مختلف بدین ترتیب بود:

برنج ۳۶ درصد، پنبه ۲۵ درصد، ذرت ۲۵ درصد، گندم ۱۸ درصد، Jowar Bajra و غلات ۳۰ درصد. بطور کلی پس از بهبود وضع محصول مقدار آن برای زراعتهای فوق بترتیب برابر ۱۶۹۰، ۵۴۰، ۱۳۵۰، ۱۰۸۰ و ۶۷۴ کیلوگرم در هکتار بوده است (۳۳). در جمهوری چین افزایش محصول در اثر اصلاح اراضی برابر ۲/۵ تا ۳/۰ تن قند در هکتار بوده است.

یک آزمایش شستشو در ایران (کرخه - خوزستان) افزایش زیاد محصول را نشان داد. شوری اولیه ۰/۳ تا ۲/۵ درصد در ۱۵۰ سانتیمتر خاک بود که محصولی حدود ۵۴ کیلوگرم در هکتار جو را عاید کرد. در اثر شستشوی این خاک با ۶۰۰ میلیمتر آب محصول ده برابر شد و با ۱۲۰۰ میلیمتر آب ۲۰ برابر (۹۳۳ کیلوگرم در هکتار) گردید. آخرین حد شوری ۰/۲ تا ۰/۴ درصد شد. برای خاک های سنگین استفاده شده در آزمایش فوق هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک شسته شده ۴ تا ۸ میلی موس در سانتیمتر بود (۲۸).

در سوریه تقلیل فاحشی در محصول پنبه از ۲ تا ۵ تن در هکتار به ۱/۵ تن در هکتار پس از استفاده از آبیاری در اوایل سال ۱۹۵۰ پیش آمد. در دره رودخانه فرات شوری با شدتهای متفاوتش باعث کمبود ۷۰۰۰۰ تن محصول پنبه در سال شد که قیمت آن در سال ۱۹۷۰ معادل ۱۷ میلیون دلار آمریکائی گردید (۵۶).

امکاناتی که بهنگام استفاده از آب شور وجود دارد بسیار پیچیده است و به همین خاطر آنالیز اقتصادی آن مشکل است. بین کیفیت و کمیت آب یک روابط اقتصادی وجود دارد بطوریکه با کم شدن کیفیت (زیاد شدن شوری) بمقدار آب بیشتری جهت شستشو احتیاج است. مقدار شستشوی لازم در اثر استفاده از آب با شوری مشخص بستگی به دینامیک تجمع املاح در خاک و درجه مقاومت گیاه به شوری دارد. بعضی اوقات بسیار اقتصادی تر است که بهیچوجه شستشوی انجام نشود چون بارندگی تعادل بین شوری آب و تجمع املاح را بنحو مناسبی بوجود میآورد. امکان دیگر، نمک زدائی آب های نامناسب Brackish یا مخلوط کردن آنها با کیفیتهای بهتر است. در اسرائیل یک مدل اقتصادی جهت ارزیابی آبیاری با آب شور پیشنهاد شده است که در آن تجمع املاح در

خاک و عکس‌العمل گیاه مد نظر گرفته شده است .

یک حالت جالب اقتصادی برای استفاده از آب شور در زمانی که ناحیه از نظر اقلیمی و آب و هوایی مناسب باشد مثل ناحیه آراوا در اسرائیل بدست می‌آید . / از آنجاکه محصولات ویژه مثل سبزیجات را میتوان خارج از فصل رشد داد بنابراین کم بودن محصول و یا زیاد بودن مخارج نمک زدائی ، بعلت شرایط بسیار مناسب بازار ممکنست قابل قبول باشد .

هفتاد درصد از کل آبهای شوری که در حال حاضر در کشاورزی در اسرائیل مصرف میشود (۹۰ میلیون متر مکعب) به حوضچه های مخصوص پرورش ماهی فرستاده می‌شود . مقاومت بشوری نوعی از ماهی کاپور (Carp) که در حوضچه‌ها پرورش مییابد ۱۳۰۰ پی‌پی‌ام کلر مییابد . اینچنین استفاده‌ای در حال حاضر در شرایط اسرائیل بسیار اقتصادیتراست . سایر کشورهای گزارش دهنده مستقیماً" باین سؤال جواب نداده‌اند .

۸- خلاصه و توصیه کلی ،

جواب بسئالات بحد کافی نبود که تصویری روشن از وضع شوری در دنیا را ارائه و فاکتورهای مختلف مؤثر در شوری در کشورهای متفاوت را معلوم سازد . در ذیل کوشش بعمل آمده که مطلب مهم هر بخش استخراج و خلاصه گردد تا بتوان یک توصیه کلی برای استفاده از آبهای شور در آبیاری نمود همانطور که بعضی از کشورهای گزارش دهنده خود توصیه‌هایی نموده‌اند .

۸-۱ اطلاعات کلی

یک گزارش تقریباً کامل در مورد منابع آب و خاک کشورهای مختلف موجود است . بهر حال اطلاعات خیلی کمی در مورد وضع موجود و یا پتانسیل استفاده از آب‌های شور در کشاورزی گزارش شده است . در نتیجه هیچ مدرکی را نمیتوان جهت روشن نمودن وسعت و اهمیت آبهای شور در کشاورزی دنیا ارائه داد . در مورد وسعت اراضی که از شوری صدمه دیده‌اند اطلاعات بیشتری موجود است . این اطلاعات نشان میدهد که شوری مسئله مهمی در آبیاری است و این امر قبلاً نیز بخوبی مشخص شده بود . بنابراین شوری نه تنها وقتی آب شور بکار رود ایجاد میگردد بلکه وقتی آبهای تقریباً خوب را هم بیش از اندازه بکار برده شود بوجود میآید .

۸-۲ کیفیت آب آبیاری

تغییرات زیادی بین کیفیت منابع آبهای دنیا وجود دارد . بطور کلی آب رودخانه ها املاح کمتری نسبت به آبهای زیرزمینی دارند ، آبهای پائین دست رودخانه ها شورتر از آبهای بالادست رودخانه است ، آب رودخانه در بهار دارای شوری کمتری نسبت به پائیز میباشد و آب رودخانه و آب زیرزمینی در نواحی خشک شورتر از نواحی مرطوب است . بخاطر تغییرات زیاد موجود ، نوبتهای برداشت نمونه ، تراکم و متد آنالیز بسیار مهم است . اطلاعات خیلی کمی در مورد متد نمونه برداری شده است در حالیکه فاصله نمونه ها بنظر میرسد که ماهی یکبار باشد . متدهای تجزیه آب و آزمایشات عناصر و واحدهای مورد استفاده در تمام دنیا تقریباً بصورت خوبی استناد دارد شده است .

ارزیابی کیفیت آب بستگی به دوفاکتور دارد : غلظت کل املاح آب آبیاری (TDS) و ترکیبات یونهای ویژه . یونهای ویژه که اهمیتی دارند عبارتند از : سدیم ، کلرید ، کربنات ها ، بیکربناتها ، و بران .

تعداد معدودی شمای طبقه‌بندی آب براساس شوری پیشنهاد شده است که طبقه‌بندی

آزمایشگاه شوری ایالات متحده در ریورساید کالیفرنیا بیش از بقیه مورد قبول واقع شده است. گ بعضی کشورها (استرالیا ، مصر و هندوستان) این شمای راتا حدودی تغییر داده اند تا بشرايط محلی خود تطبیق بیشتری نماید . شمای متفاوت دیگری در شوروی استفاده میشود . تمام شمای طبقة بندی بخاطر خشکی و غیر قابل انعطاف بودن محدودیت هائی در استفاده دارند . مناسبت آب تاحدزیادی به شرايط محلی آب وهوائی خاک وتکنولوژی زراعت وابسته است . برای این منظور بعضی از کشورها (مصر ، اسرائیل) از کاربرد هرگونه شمای طبقة بندی اجتناب می نمایند و یک منبع آب را برای هر شرايطی و بنا به چگونگی استفاده از آن ارزیابی مینمایند .

سدیم دوگونه خطر دارد : یکی بخاطر شرايط فیزیکی خاک و دیگری بعلت رشد گیاه است . معمولاً مسئله توجه به آبگذری خاک در شمای طبقة بندی آب در حد کمالاً مشخصی است . در این مورد نیز شمای پیشنهادی آزمایشگاه شوری ایالات متحده متداولترین است . این طبقة بندی تأثیر مهم غلظت کل الکترولیتها را بر روی اثر سدیم در نظر گرفته است . چهار گروه قلیائیت مشخص شده است . بهرحال حدود گروهها بستگی به سطح شوری دارد هرچه شوری بیشتر باشد خطر سدیم نیز بیشتر است . غلظت سدیم بوسیله نسبت آن به ریشه دوم غلظت کاتیونهاى دوظرفیتی (SAR) بیان میشود . طبقة بندی شوروی براساس نسبت کاتیونهاى تک ظرفیتی محلول به دوظرفیتی است .

وجود کربناتها و بیکربناتها در آب خطر سدیم را با رسوب کلسیم از طریق کلسیم کربنات افزایش میدهد . دو سیستم طبقة بندی باتوجه بغلظت بیکربناتها در ایالات متحده آمریکا پیشنهاد شده است . خطر سدیم و بیکربنات در اغلب کشورهای گزارش دهنده غیر از پاکستان چندان عمومی نبوده است .

کلر برای بعضی گیاهان بخصوص درختان چوبی سمیت دارد . بعضی از شمای طبقة بندی آب براساس غلظت کلر پیشنهاد شده است . بران برای اغلب گیاهان در غلظت نسبتاً کم سمی است . یکی دو کشور در مورد مسائل بران در آب آبیاری گزارش داده اند . (خاک نیز در مناسب بودن آب تأثیر میگذارد بطوریکه تجمع املاح وشستشو تا حدودی بستگی به بافت خاک دارد . هرچه گنجایش نگهداری آب کمتر باشد وآبگذری خاک بیشتر باشد (خاکهای شنی در مقایسه به خاکهای رسی) شستشو ساده تر است و خطر شوری و قلیائیت پائین میآید) چنین تأثیری بوسیله هندوستان ، مصر ، سوریه ، اسرائیل وشوروی گزارش شده است .

(متد انتخاب شده در آبیاری تأثیر شدیدی در شستشو ونحوه توزیع املاح در خاک دارد . آبیاری جوی و پشتهای ممکن است منتج به تجمع زیاد نمک بر روی پشته گردد . آبیاری بارانی ممکن است برگ بعضی گیاهان را بسوزاند گرچه در امر شستشو بیش از آبیاری

سطحی مؤثر است .

۸-۳ تأثیر شوری آب آبیاری در خاک

با فرورفتن آب آبیاری در خاک و سپس محوشدن آن از طریق تبخیر و یا فروروی بیشتر و عمیق ، محلول خاک غلیظ میشود و الکترولیت ها در پروفیل خاک با توجه بجهت حرکت آب بطرف بالا و یا پائین میروند ، املاحی رسوب میکنند و یا حل میشوند ، و عکس العمل های تبدلی صورت می پذیرد . در نتیجه این اتفاقات ، خصوصیات شیمیائی آب آبیاری بطور قابل ملاحظه ای تغییر مینماید . پارامتر مهمی که بشدت در فعالیتهای فوق تأثیر میگذارد نسبت شستشوئی ((LF)) است .

اغلب خصوصیات فیزیکی که در ابتدا تعیین میشوند بقدرت آبشویی خاک مربوط میشوند (سرعت نفوذ آب ، لایه بندی خاک و غیره) . خصوصیات شیمیائی مربوط بغلظت کل املاح و ترکیبات آن میشود (EC ، TDS ، Ca ، Mg ، Na ، Cl ، SO_4 ، CO_3 ، HCO_3) . این دو دسته از خصوصیات ، بوسیله اغلب کشورهای گزارش دهنده معین می شوند . خطر قلیائیت بوسیله SAR محلول خاک تخمین زده میشود . بعضی از کشورها همچین ESP را معین میکنند (مصر ، یونان ، اسرائیل ، مراکش ، رودزیا ، جمهوری چین و تونس) .

متدهای تجزیه در سراسر جهان بصورت خیلی خوبی استاندارد شده میباشد . تأثیر جزوه شماره ۶ کشاورزی USDA کاملاً آشکار است . اختلافاتی در بعضی کشورها موجود است که مربوط به نحوه عصاره گیری میگردد . با وجودیکه اغلب کشورها ، از مند عصاره خمیر اشباع استفاده مینمایند بعضی کشورها نیز نسبتهای آب و خاک را مثل ۱:۱ ، ۱:۵ و ۱:۲۵ را ترجیح میدهند . عموماً بیان ترم شوری بصورت هدایت الکتریکی و یا غلظت عصاره اشباع را ترجیح میدهند مگر کشورهای استرالیا ، بلغارستان و شوروی که در صدر برمبنای خاک خشک را مورد استفاده قرار میدهند .

خصوصیات خاکهای تحت آبیاری در کشورهای مختلف بطور آشکاری متغیر است همان طور که در داخل هر کشوری نیز متغیر است . بافت بین شن تا رس سنگین متغیر است ، شوری بین مقدار ناچیز در کانادا تا خیلی شور در عراق تغییر مینماید و درصد سدیم قابل تعویض از خیلی کم در اسرائیل تا مقدار خیلی زیاد در بعضی نواحی استرالیا میباشد . شامهای متفاوتی برای طبقه بندی خاک براساس شوری پیشنهاد شده و استفاده گردیده است . طبقه بندی ایالات متحده با تغییرات خیلی کم در اغلب کشورها استفاده میشود . با توجه باین طبقه بندی چهار گروه تشخیص داده شده است ؛ غیر شور و غیر قلیائی ، شور ، قلیائی و شور قلیائی . حدود این گروهها باترمهای EC و ESP معین میشود . شامهای

دیگر بوسیله استرالیا ، عراق (بر اساس درصد نمک در خاک) و سمینار شوروی فائو (۱۹۷۰) پیشنهاد شده است .

(ارائه آب شور بیک خاک غیر شور همیشه باعث افزایش شوری خاک می‌گردد . این افزایش ممکن است دائمی باشد چنانچه در عراق ، کلمبیا ، پاکستان ، استرالیا ، سوریه ، هندوستان و شوروی اتفاق افتاده است یا فصلی باشد که در طول فصل آبیاری شوری افزایش مییابد . مانند کشورهای کانادا ، یونان ، اسرائیل ، جمهوری چین ، ترکیه و شوروی . افزایش دائمی معمولاً "بخاطر بالا آمدن سفره آب و زهکشی نامناسب است" زهکشی در بعضی از این کشورها پس از ظهور مشکل ایجاد میگردد که منتج به بهبود شرایط خاک میگردد . در بعضی حالات مانند پاکستان افزایش شوری بجای آنکه اضافه آبیاری باعث آن باشد بخاطر کافی نبودن آبیاری و شستشو مییابد . وقتی که سفره آب زیرزمینی بعلت اضافه آبیاری بالا میآید معمولاً "شوری آن نیز افزایش مییابد ، بنابراین آبهای زیرزمینی که قبلاً" مورد استفاده آبیاری قرار میگرفت ممکن است غیر مناسب گردد .

خصوصیات فیزیکی خاک از قبیل گنجایش نفوذ پذیری و خلل و فرج خاک ، به علت افزایش ESP ممکن است تخریب گردد (کانادا ، کلمبیا ، یونان ، پاکستان و شوروی) و با افزایش مواد آلی و مواد متعلق در آب آبیاری بهبود یابد (مصر ، عراق و شوروی) و با اصلاً تغییر نکند (ترکیه و اسرائیل) .

۴-۸ تأثیر شوری آب آبیاری در گیاهان

(رشد گیاه بطور مستقیم تحت تأثیر شوری خاک و بطور غیر مستقیم تحت تأثیر شوری آب آبیاری است) با این وجود اغلب کشورها عکس العمل گیاه را نسبت بشوری آب آبیاری گزارش داده اند . این امر بخاطر آنستکه در تحت شرایط عادی آبیاری مقدار قابل ملاحظه ای شستشو در طبقه فوقانی خاک که محل تراکم ریشهها است صورت میگیرد که در نتیجه شوری خاک فوقانی بستگی زیادی به شوری آب آبیاری پیدا مینماید .

فقط چند کشور معدود اطلاعات محدودی در مورد مقاومت گیاه نسبت بشوری و آنالیز شیمیائی گیاه داده اند . کاملترین اطلاعات مربوط به رابطه محصول با شوری خاک توسط آزمایشگاه شوری ایالات متحده تهیه شده است که در دنیا بطور عموم مورد قبول واقع شده است . بعضی کشورها گزارش محصول رضایتبخشی را به هنگام استفاده از آب خیلی شور داده اند . بهر حال مشخص نکرده اند که شوری خاک به هنگام رشد گیاهان مورد بحث چه مقدار بوده است . همچنین مشخص نشده که رابطه ارقام گزارش شده محصول با میزان محصولی که میتواند در شرایط مناسب (نه متوسط محصول) بدست آید چه بوده است . (وقتی محصول بدست آمده در شرایط شور با متوسط محصول مملکت که شامل زراعت های

خوب و بد با هم میشود مقایسه گردد رقم به دست آمده از شرایط شور خود را زیاد نشان میدهد - مترجم) .

(سیستم آبیاری ممکن است تأثیر زیادی بر روی عکس‌العمل گیاه داشته باشد . جذب توسط برگ درختان وقتی که آب آبیاری بارانی بر روی شاخه‌ها میریزد یکی از این تأثیرات است (استرالیا ، اسرائیل ، قبرس) . آبیاری قطره‌ای محدودیتهای استفاده از آب شور را با ایجاد مناسبترین شرایط خاک برای ریشه و رشد گیاه با توجه به شستشوی املاح و رطوبت موجود در خاک کم مینماید .)

۸-۵ اصلاح خاکهای شور و قلیائی

(شرایط ایجاد شوری ممکن است در خاک ذاتی باشد و یا ممکن است با استفاده از آبهای نامناسب و وضع بد زهکشی ایجاد شده باشد . چنین شرایطی میبایستی قبل از آنکه مزرعه به زیرکشت اقتصادی درآید برطرف گردد .

تنها راه عملی کم نمودن شوری ، راندن املاح به منطقه پائین تر از ناحیه ریشه است . اصلاح ممکن است توسط کشت گیاهان نیز همراهی گردد . اغلب کشورهای گزارش دهنده باین متد متوسل شده‌اند که بخاطر جنبه‌های اقتصادی آن بوده است . از نظر اقتصاد بهتر آنست که بمجرد کم شدن شوری از حد بسیار زیاد اولیه ، درآمدی نیز از زمین حاصل آید . برنج یک گیاه بسیار متداول است که در طول اصلاح خاک بکار می‌رود (مصر ، ترکیه ، جمهوری چین و پاکستان) ولی علوفه و لگومینوز نیز متداول اند (استرالیا ، عراق ، کانادا ، اسرائیل) .

(مقدار آب لازم جهت شستشو و نهایت درجه‌ای از شوری که خاک تا آن حد شسته خواهد شد بستگی به شوری اولیه خاک ، کیفیت آب شستشو ، متد شستشو ، عمق مورد نظر شستشو ، رطوبت خاک و خصوصیات فیزیکی خاک دارد .)

کیفیت آب شستشو مقدار حداقل ممکن شوری خاک را پس از شستشو معین مینماید . در اغلب کشورها ، آب آبیاری را نیز برای شستشو مصرف مینمایند و امکان انتخاب نوع بخصوصی آب برای اصلاح وجود ندارد . (متداولترین متد آبیاری که استفاده میشود عرفایی است .) در تحت مداوم بطور متوسط یک واحد عمق آب بنحوی عمق برابری از پروفیل خاک را شستشو میدهد که ۸۰ درصد املاح اولیه آن خارج میگردد . راندمان شستشو با استفاده از متدی که بتواند رطوبت خاک را در طول شستشو در حد کمتر از اشباع نگهدارد ممکن است زیاد شود . غرقاب متناوب یکی از متدهائی است که در کشورهای مصر ، ترکیه ، تونس ، آمریکا و شوروی مورد استفاده قرار میگیرد . متد دیگری که در اسرائیل و قسمتی از آمریکا عمل میگردد شستشو با آبیاری بارانی است . سیستم بارانی برای شستشوی خاک به‌بیشتر

از ثلث آبی که در غرقاب مداوم مصرف میشود احتیاج ندارد. از طرف دیگر بعلت سرعت کم حرکت آب در خاک، عملیات شستشو در متد بارانی احتیاج بزمان بیشتری دارد. (عمق توصیه شده جهت اصلاح با توجه به نوع گیاه بین ۵۰ تا ۲۵۰ سانتیمتر توصیه شده است. عموماً طرز کار بدین نحو است که شستشوی اولیه را برای یک عمق کم شروع میکنند و در طول رشد گیاه عملیات شستشو را ادامه میدهند.)

روابط متفاوت شستشو توسط کشورهای مختلف پیشنهاد شده است. در تمام این روابط مقدار آب داده شده وزه آب گرفته شده از خاک به شوری اولیه خاک (ویا شوری آب آبیاری) و شوری انتهائی بستگی دارند. این روابط جهت پیش‌بینی تخمینی شستشوی مفید میباشد. از لحاظ عملی باید گفت که هنوز بهتر است که یک منحنی شستشوی ابتدائی تهیه نمود سپس در مناطق وسیعتر شستشو را بر اساس آن ادامه داد.

برای اصلاح خاکهای قلیائی شستشو بتنهائی کافی نیست و لازمست که یک نوع ماده اصلاحی نیز بخاک اضافه گردد تا سدیم قابل تعویض را بوسیله کلسیم قابل تعویض جابه جا نمود. متداولترین نوع مواد اصلاحی مصرفی گچ ($CaSO_4$) می‌باشد که در هندوستان، استرالیا، مجارستان، اسرائیل، ترکیه، کلمبیا، شوروی و آمریکا استفاده میشود. مقدار گچ مصرفی در هر هکتار بین ۲/۵ تا ۵۰ تن متغیر است که بستگی به مقدار سدیم قابل تعویض دارد از نظر تئوری ۴/۲ تن گچ درجه یک لازمست که یک میلی‌اکوالنت سدیم قابل تعویض در ۱۰۰ گرم خاک را بعمق ۳۰ سانتیمتری سطح خاک براند. بخاطر حلالیت کم گچ، مقدار ۵۰۰۰ متر مکعب آب در هر هکتار لازمست تا تمام سدیم را بشورد (برای راندن هر میلی‌اکوالنت سدیم در ۱۰۰ گرم خاک به عمق ۳۰ سانتیمتری سطح زمین مقدار ۵۰۰۰ متر مکعب آب در هر هکتار که معادل ۵۰ سانتیمتر آب است لازم میباشد - مترجم) در تحت بعضی شرایط خاکهای قلیائی (عراق، تونس) که یک منبع کلسیم حلال بسادگی در دسترس خاک است، هیچگونه افزایش مواد اصلاحی بخاک لازم نیست. بهترین متد عرضه گچ بخاک، پخش آن بر روی سطح خاک و سپس اختلاط آن با خاک بوسیله دیسک است.

بعضی اوقات از عملیات زراعی نیز جهت کمک به اصلاح استفاده میشود. افزایش کود دامی بخاک در پاکستان و هندوستان متداول است. شخم عمیق مخصوصاً در جائیکه خاک زیرین دارای گچ است در بعضی نقاط انجام می‌گیرد (مصر، هندوستان، ترکیه، شوروی، آمریکا). در تمام حالات اگر زهکش طبیعی ضعیف است اراضی میبایستی زهکشی گردند. ضعف امکانات زهکشی علت شکست بسیاری از پروژه‌های آبیاری در دنیا بوده است (پاکستان، سوریه، عراق، آمریکا). بعضی اوقات زهکش سطحی کافی است و لسی اغلب زهکش‌های زیرزمینی (کانال و یا تنبوشه) میبایستی تعبیه گردد. زمانیکه تراوش

از کانال علت اساسی مسئله است (استرالیا ، عراق ، پاکستان ، سوریه ، آمریکا) ، یک‌زهکش حائل ممکن است مؤثر باشد .

عمقی که در آن سطح سفره آب میبایستی ثابت نگهداشته شود بستگی بمقدار خطری دارد که از حرکت بالا رونده املاح متوجه میگردد . محدوده عمق توصیه شده ۱ تا ۲ متر با متوسط ۱/۵ متر است . اغلب کشورها توصیه ۶۰ تا ۸۰ متر برای فاصله بین زهکش‌ها داده‌اند که بنظر میرسد (بدون توجه بشرایط مختلف) یک فاصله مؤثر و اقتصادی باشد . بهرحال توصیه بین ۱۵ تا ۱۲۰ متر میباشد .

۶-۸ جوانب اقتصادی آبیاری با آب شور

اطلاعات بسیار کمی از طرف کشورهای گزارش دهنده در مورد این جنبه از شوری دریافت شده است . این امر مورد قبول است که هرچا شوری مسئله اساسی منطقه است اصلاح خاک شور و یا قلیائی اگر بطریق صحیح انجام‌گیرد اقتصاداً خواهد بود . پولی که بوسیله اضافه محصول باز میگردد جبران مخارج رامینماید (استرالیا ، ایران ، عراق ، مصر ، سوریه ، جمهوری چین) . در پاکستان بخاطر آنکه سایر شرایط کشاورزی محدود است اصلاح همیشه اقتصادی نیست .

(ارزیابی اقتصادی استفاده از آب شور برای آبیاری بستگی بمقدار افزایش آب جهت شستشو ، کسری محصول و مخارج اضافی ایجاد زهکش دارد) . یک تجزیه و تحلیل اقتصادی آبیاری با آب شور در اسرائیل و در آمریکا بعمل آمده است .
پیشنهادات ، :

توصیه‌های عمومی که توسط بعضی کشورها شده بشرح زیر است
مصر : (۱) برای خاک‌های مناسب آب‌های مناسب توصیه میشود گرچه انتخاب آب آبیاری بیشتر بستگی به دسترسی به آب دارد تا به نوع کیفیت آن (۲) داده‌های اساسی که قبل از آبیاری میبایستی جمع‌آوری گردد عبارتند از کمیت و کیفیت آب موجود ، خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاک مورد آبیاری و امکانات زهکشی (۳) وقتی آب آبیاری شور است گیاهانی همچون پنبه ، برنج ، برسیم ، گندم و نیشکر کشت گردد .

استرالیا : (۱) تسطیح دقیق اراضی آبیاری لازم است . وقتی که اراضی مسطح نباشند آب فراوانی بنقاط پست رانده میشود که در نتیجه سفره آب بالا می‌آید و شوری ایجاد میگردد همچنین آب کم بنقاط مرتفع میرسد که باعث کم شدن تأثیر شستشو میگردد (۲) نوارهای آبیاری میبایستی دقیقاً در مورد پهنا و پیب طرح ریزی گردد برای شیب ۲۵/۰ درصد پهنای زمین می‌بایستی ۲۰ متر ، برای ۴/۰ درصد ۱۱ متر و برای شیبهای تیزتر ۷ متر باشد . خاکهای بانفوذ پذیری کم سطح طولانی‌تری (۲۴۰ متر) بایستی

داشته باشند (۲) آبیاری میبایستی بر اساس احتیاج آبی گیاه داده شود و آبی که LR گیاه را تأمین کند بدان اضافه شود (۴) گنجایش نگهداری آب خاک میبایستی معین شود و آبیاری بر اساس آن و با در نظر گرفتن راندمان آبیاری، ترکهای خاک و غیره انجام شود. کانادا: ناحیه دشت بزرگ جنوبی؛ (۱) در اراضی خوب آبیاری و در تحت شرایط معمولی که آب کافی جهت تأمین احتیاجات گیاه داده میشود تنها ۱ یا ۲ درصد شستشو لازم است. در خاکهای شور و یا قلیائی، زهکشی برای شستشوی اولیه ضروری است. در حالیکه خاکهای شنی ۲ تا ۳ سال طول میکشد برای خاکهای سنگین یخچالی (Glacial till) توصیه شستشو نمیشود (۲) در خاکهای خیلی شور از ((tall wheat grass)) میتوان استفاده کرد. گیاهان را بر اساس تعیین قبلی EC، SAR، عمق آب زیر زمینی و همچنین مقاومت نسبت بشوری و یا قلیائیت میتوان انتخاب نمود (۳) بدنبال اصلاح، سطح آب زیر زمینی میبایستی در دوره‌های معین کنترل شود (حد اقل ۲ مرتبه در سال). در کلمبیای انگلستان بندرت بشوری توجه میشود.

مجارستان: بررسی امکانات آبیاری دشت مجارستان بر اساس مشخصات زیر است (۱) اراضی که میخواهد آبیاری گردد بایستی دارای کیفیت خوب آب باشد (۲) انتظار هیچ گونه تغییر قابل ملاحظه‌ای در شرایط خاک در نتیجه آبیاری نرود. افزایش سفره آب نمیبایستی بیش از ۲ متر (شاید ۰/۲ متر باشد - مترجم) از انتظار قبلی بیشتر باشد. اگر مقدار نمک آب زیر زمینی از ۰/۵ گرم در لیتر کمتر باشد اهمیتی ندارد که سفره آب در چه عمقی است. اگر مقدار نمک بین ۰/۵ تا ۱ گرم در لیتر باشد سفره آب بایستی در عمق کمتر از ۲ متر باشد و چنانچه مقدار نمک بین ۱-۲ گرم در لیتر باشد عمق سفره آب نباید کمتر از ۳-۲ متر باشد این مشخصات در ناحیه فلات شنی واقع بین رودخانه‌های دانوب و Tisza پیاده شده است. این مشخصات در اراضی که جهت علوفه نمک دوست و یا کشت برنج در نظر گرفته شده است پیاده نمیگردد.

ایران: (۱) از مزارع زارعینی که عملاً آب شور را بکار میبرند اطلاعات میبایستی جمع آوری شود (۲) ترجیح داده میشود که عصاره از محدوده رطوبتهای مزرعه گرفته شود تا از خمیر اشباع (۳) آبیاری با آب شور نمیبایستی در مزارعی که وضع زهکشی آنها فقیر است انجام گیرد (۴) در جاهائیکه NaCl در ترکیبات نمک آب و خاک غالب است (مثل ایران) غلظت کل و یا EC برای مشخص نمودن صدمات شوری کافی نیست ترکیبات ویژه نیز میبایستی مورد توجه قرار گیرد (۵) ESP به تنهایی جهت مشخص نمودن و طبقه بندی خاکهای قلیائی ایران کافی نیست.

عراق: قبل از آنکه عملیات اصلاح اراضی در یک ناحیه شور شروع گردد تمام نقشه‌ها، گزارشات و سایر داده‌های موجود میبایستی جمع آوری گردد. از روی این نقشه‌ها، و

گزارشات ارزیابیهای زیر میبایستی انجام گیرد: کمیت، کیفیت و فصل دسترسی به آب، شرایط سفره آب، کیفیت آب زیر زمینی و شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک (عمق، آبگذری، TDS، ESP، احتیاجات گچی، آهک، کاتیونها و آنیونها، محلول و عناصر سمی). پس از اصلاح، سفره آب میبایستی در سطحی عمیقتر از ۱ متر نگهداری شود.

اسرائیل: (۱) قید و شرط بخصوصی در استفاده از آب شور در خاکهای سبک با زهکش مناسب وجود ندارد. تنها فاکتوری که معین مینماید چه کیفیت آبی میبایستی مصرف شود درجه مقاومت بشوری گیاه است (۲) وقتی که آب دارای SAR زیادی است، میبایستی گچ در همان اوایل بخاک اضافه گردد تا خصوصیات فیزیکی خاک خراب نشود (۳) وقتی که به شستشوی اولیه احتیاج است معادل مواد غذایی شسته شده میبایستی قبل از کشت بزمین برگردانیده شود تا حاصلخیزی خاک آن احیاء گردد (۴) در خاکهایی که مواد آلی آنها زیاد است از آب با شوری نسبتاً زیاد (EC برابر ۳/۵ تا ۵/۵ میلی موس در سانتی متر) ممکن است استفاده شود.

جمهوری چین: (۱) قبل از اصلاح خاکهای شور میبایستی امکانات زهکشی بوجود آید. بهبود اراضی تخریب شده تنها پس از مطالعه علت تخریب صورت گیرد (۲) اطلاعات اولیه که احتیاج است جمع آوری گردد عبارتند از: خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاکها (گنجایش نفوذ پذیری، جذب رطوبت، بافت، ساختمان، ESP، CEC، کربناتها، احتیاجات گچی، بران، مواد آلی و غیره)، شرایط آب و هوایی (بارندگی و تبخیر) و درجه مقاومت گیاهان (۳) در اراضی شرکتهای تعاونی فند جمهوری چین به نظر میرسد که نیشکر برای کنترل شوری مناسبترین است. برنج گیاه خوبی است که در تناوب زراعی گنجانده شود (۴) تغییرات در خصوصیات خاک و کیفیت آب آبیاری میبایستی مرتب (حداقل سالانه) مشخص گردد.

شوروی: (۱) آبهای شور زیرزمینی و زه آبها با رعایت جزم و احتیاط ممکن است که برای آبیاری مورد استفاده قرار گیرد (حداکثر غلظت نمک ۵ گرم در لیتر). در خاکهای سبک و زهکشی شده با مقایسه به خاکهای سنگین بازهکش ضعیف، آبهای شورتری را میتوان بکار برد (۲) وقتی که از آب شور استفاده میشود عملیات شستشو را همیه میبایستی به کار برد. مقدار آب شستشو برای خاکهای سبک، متوسط و سنگین میبایستی بترتیب ۹۰-۱۱۰-۱۱۰-۱۲۰-۱۲۰-۱۱۰ میلیمتر، و ۱۲۰-۱۵۰-۱۲۰ میلیمتر باشد (۳) ترکیبات آب میبایستی مد نظر گرفته شود، مشخص شده که سدیم و کلر سمی ترین یونهای گیاهان اند (۴) آبیاری با آب دارای SAR زیاد احتیاج به دادن گچ، سولفور یا اسیدهای قوی در دوره های مشخص است.

۵	۴	۳	۲	۱
میلی اکوالنت در لیتر، میلی موس در سانتیمتر، میلی گرم در لیتر	استاندارد	کامل + بر آن	برای یک سال بطور ماهیانه و در مواقع دیگر بطور اتفاقی	ایران
میلی اکوالنت در لیتر، میلی موس در سانتیمتر	اصلاح شده	کامل برای نمونه برداری اول و چهارم - $Ca + Mg, Na, Cl, EC$ و برای نمونه برداری دوم و سوم EC و Cl	دربزرگسرای شوری ۴متر به دور سال	اندونزی
میلی موس در سانتیمتر، میلی گرم در لیتر، میلی اکوالنت در لیتر	اصلاح شده	کامل B + Fe	در سیستم انتقال ملی آب بطور دائمی در منابع کوچکر آب بطور پراکنده	جمهوری کره
میلی اکوالنت در لیتر، میلی موس در سانتیمتر	اصلاح شده	کامل + بعضی اوقات CO_2, Cl, S, Ar, EC	هر هفته دو سر به در طول فصل آبیاری فصلی و یا ماهیانه	مراکش
میلی اکوالنت در لیتر، میلی موس در سانتیمتر	اصلاح شده	کامل B, SO_4, NO_3, Si	۱۰ نمونه در در سال	برو
میلی اکوالنت در لیتر، میلی موس در سانتیمتر	اصلاح شده	کامل در سالهای ۱۹۶۲-۱۹۶۳	توزیع نمونه های روزانه برای تجزیه ماهیانه بوسیله دست	جمهوری چین
میلی اکوالنت در لیتر، گرم در لیتر	اصلاح شده	کامل	فصلی	رودزیا
میلی اکوالنت در لیتر، گرم در لیتر	اصلاح شده	کامل در سالهای ۱۹۶۲-۱۹۶۳	ماهیانه در طول ۱۹۶۳-۱۹۵۹	تونس
میلی اکوالنت در لیتر، گرم در لیتر	اصلاح شده	کامل	قبل از آبیاری و ۲ تا ۳ دفعه در طول فصل	ترکیه
				شوروی

* یک تجزیه کامل شامل: $Ca^{++}, Mg^{++}, Na^+, Cl^-, SO_4^{--}, HCO_3^-, CO_3^{--}, EC$ و (با) TDS

خلاصه روشهای نمونه برداری و تجزیه آب آبیاری

کشور	دوره و تکنیک نمونه برداری	اجزاء تجزیه	روش تجزیه	بیان نتایج
۱	دوره ۲ ماهیانه بطری‌های پلاستیکی یک لیتری استفاده میشود	۳ کامل TDS, Cl, EC (بعضی اوقات کامل) K ⁺ * K ⁺	۴ استاندارد	بی‌بی‌ام یا میلی‌اکوالنت در لیتر
مصر	چندین نوبت در سال برای آب سدهای بزرگ	کامل PH + تلاطم	استاندارد	گرم در لیتر، میلی گرم در لیتر، درصد
بلغارستان	نمونه برداری در دو نوبت در سال های ۱۹۵۴ و ۱۹۵۸ بوسیله دست یک پادمر تبه در سال	کامل + هراز گاهی Mn, Fe, O.M., Zn	استاندارد	میلی موس در سانتیمتر، بی‌بی‌ام
۱- Br-columbia کانادا	هراز گاهی در طول ۱۸ سال گذشته دوره‌های متغیر ۱۵ روزه تا یکساله	EC کامل + بران	استاندارد	میلی موس در سانتیمتر، میلی اکوالنت در لیتر
۲-S. Gr. Plains	۶۰۰۰ نمونه در سال	کامل NO _۳ , Fe, K ⁺	استاندارد	بی‌بی‌ام
۳- Ontario کلمبیا	ماهیانه - وسط رودخانه، ۱۵ تا ۲۰ سانتیمتر زیر سطح آب	کامل	استاندارد	میلی گرم در لیتر

گیاه	کشور	تاریخ کشت	تاریخ برداشت	احتیاجات آبی گیاه* (میلیمتر)	محصول** (تن در هکتار)	ملاحظات	
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	
گندم	مصر	اکتبر - نوامبر	جون	۲۵۰ - ۳۷۰	۳/۱۰		
	استرالیا	می - جون	نوامبر - دسامبر	۲۵۰ - ۵۰۰	۳/۰۰		
	بلغارستان	اکتبر	جون - جولای		۳/۷۲		
	کانادا	می	اگوست	۵۵۰	۱/۶۸		
	کلمبیا	مارچ - می	اگوست - دسامبر	۲۵۰	۱/۲۵		
	هند	اکتبر - نوامبر	آوریل - می		۱/۳۸		
	ایران	اکتبر - نوامبر	می - جون	۳۴۰ - ۶۴۰	۰/۹۰	مناطق گرم	
			اواخر سپتامبر - اوایل نوامبر	جون - جولای			مناطق معتدل
			اوایل سپتامبر - اوایل نوامبر	جون - اگوست			مناطق سرد
		عراق	اکتبر - نوامبر	می	۴۰۰ - ۴۸۰	۱/۳۷	
برنج	اسرائیل	اکتبر - نوامبر	می - جولای	۳۷۰ - ۴۲۰	۲/۷۶		
	جمهوری کره	اکتبر	جون		۲/۲۴		
	مراکش				۱/۲۹		
	پاکستان	اکتبر - نوامبر	آوریل - می	۳۳۰ - ۵۹۰	۱/۱۹		
	ترکیه	اکتبر	جون	۴۰۰ - ۴۵۰	۱/۳۹		
	شوروی	پائیز (زمستان) (آوریل) بهار	جولای	۱۰۰ - ۲۰۰	۱/۴۷	آسیای مرکزی و اروپا	
	جمهوری عربی مصر	آوریل - جون	اکتبر	۳۷۰۰	۵/۳۳		
	استرالیا	سپتامبر - اکتبر	آوریل - می	۱۶۰۰ - ۱۷۰۰	۳/۰		
	بلغارستان	آوریل	اکتبر		۴/۰۰		
	کلمبیا	ژانویه - مارچ	می - جون	۱۵۰۰	۶/۰ - ۸/۵	ناحیه هونگیا و تولیما	
ذرت	یونان	می	اکتبر	۵/۰۷			
	هند	جون - جولای	اکتبر - نوامبر		۱/۶۱		
	ایران	می - جون	اگوست - سپتامبر	۸۸۰ - ۱۲۴۰	۳/۱۶		
	پاکستان	جون - جولای	اکتبر - نوامبر	۱۲۸۰ - ۱۷۲۰	۲/۲۶		
	جمهوری چین	جولای	نوامبر				
	ترکیه	مارچ - می	سپتامبر - اکتبر		۳/۶۹		
	آمریکا (کالیفرنیا)			۱۲۲۰			
	جمهوری عربی مصر	آوریل - می	سپتامبر - اکتبر		۳/۷۵		
	استرالیا	سپتامبر - اکتبر	آوریل - می	۵۰۰ - ۶۳۵	۵/۶۰		
	بلغارستان	آوریل	اکتبر		۴/۳۲		
پنبه	کلمبیا	فوریه - آوریل	سپتامبر - اکتبر	۴۷۰	۳/۵		
	ایران	می	اگوست	۹۶۰ - ۱۰۹۰			
	اسرائیل (علوفه)	آوریل - جولای	جولای - اکتبر	۳۰۰ - ۴۰۰			
	پاکستان	آوریل - جولای	جولای - اکتبر		۱/۲۷		
	تونس (علوفه)	آوریل - می	اکتبر - نوامبر	۴۵۰			
	ترکیه	آوریل - می	اگوست - سپتامبر	۷۰۰ - ۹۰۰	۱/۶۸		
	شوروی (علوفه)			۲۵۰ - ۳۰۰			
	جمهوری عربی مصر	مارچ	سپتامبر	۸۶۰	۲/۱۹		
	استرالیا	اکتبر	آوریل - می	۵۰۰ - ۶۳۵	۳/۲۶		
	بلغارستان	آوریل	اکتبر		۱/۳۵		
چغندر قند	کلمبیا	جولای - اگوست	دسامبر - فوریه (ساحلی) جولای - سپتامبر (داخلی)	۵۰۰	۲/۵۰	پروژه آتلانتیک	
	یونان	آوریل	اکتبر - نوامبر		۲/۳۰		
	ایران	آوریل	سپتامبر - اکتبر	۶۰۰ - ۱۱۷۰	۲/۵۰		
	اسرائیل	آوریل	سپتامبر - نوامبر	۳۵۰ - ۸۲۰	۳/۰۰		
	مراکش				۱/۳۹		
	پاکستان	می - جون	دسامبر	۸۲۰ - ۱۲۰۰	۱/۰۴		
	شوروی	آوریل	سپتامبر	۴۶۰	۲/۶۴		
	آمریکا (کالیفرنیا)	آوریل	سپتامبر - نوامبر	۷۶۰ - ۸۳۰			
	بلغارستان	مارچ	اکتبر		۳۵/۰۵		
	کانادا	آوریل	اکتبر		۲۹/۹۵		
برسم	یونان	آوریل	سپتامبر - اکتبر		۴۶/۹۶		
	ایران	مارچ - آوریل	اکتبر - نوامبر	۷۶۰ - ۱۱۹۰	۲۵/۰۰		
	اسرائیل	اکتبر - نوامبر	مارچ - جولای	۳۵۰ - ۴۵۰	۴۳/۸۵		
	مراکش				۲۱/۲۰		
	ترکیه	آوریل - می	اگوست - سپتامبر		۳۶/۱۳		
	آمریکا (کالیفرنیا)	آوریل - می	اگوست - سپتامبر	۸۶۰ - ۹۴۰			
	جمهوری عربی مصر	اکتبر - نوامبر	می	۶۲۵			
	پاکستان	اکتبر	می	۱۰۳۰ - ۱۴۳۰			
	تونس	سپتامبر	نوامبر	۸۵۰ - ۱۱۵۰	۶۵ - ۹۰	اولین چین	
	استرالیا	اکتبر - نوامبر	مارچ - آوریل	۴۵۰ - ۶۰۰	۱/۵۰		
آفتابگردان	بلغارستان	مارچ	اکتبر		۱/۸۰		
	ایران	ژانویه - می	جولای - دسامبر	۶۰۰	۰/۸۰		
	ترکیه	آوریل - می	اگوست - سپتامبر	۱۲۶۰ - ۲۰۶۰	۱/۲۷		
	جمهوری عربی مصر			۵۰۰۰			
	کلمبیا	تمام سال	تمام سال	۲۰۰۰	متغیر		
	یونان	آوریل	سپتامبر - اکتبر				
	پاکستان	مارچ	ژانویه		۳۶/۱۴		
	ایران	اگوست - اکتبر	۱۹ - ۱۴ ماه	۳۰۰۰	۱۲۰/		
	جمهوری چین			۱۵۰۰ - ۲۰۰۰			
	بلغارستان	آوریل	اکتبر				
نیشکر	کانادا	آوریل - می	اگوست - سپتامبر				
	کلمبیا	ژانویه - فوریه	جولای - اگوست	۴۵۰ - ۵۰۰	۱۰۰/۰۰	شامل سبب زمینی	
	اسرائیل	مارچ - جولای	تابستان			شامل سبب زمینی	
	تونس	آوریل	اکتبر - نوامبر	۷۵۰ - ۸۰۰	۴۰/۰۰	شامل گوجه فرنگی	
	ترکیه						
	شوروی			۳۰۰ - ۴۰۰			
	استرالیا	مارچ	اکتبر - آوریل	۱۰۰۰ - ۱۸۰۰	۱۰ - ۱۵		
	کانادا	بهار		۶۵۰			
	کلمبیا			۶۰۰	۳۵/۰۰		
	یونان	اکتبر - آوریل					
یونجه	ایران	آوریل	آوریل - اگوست	۸۸۰ - ۲۱۰۰	۱۲		
	اسرائیل	پائیز یا بهار	تابستان	۸۵۰ - ۹۵۰			
	مراکش						
	تونس	مارچ	اکتبر - نوامبر	۱۴۰۰ - ۱۶۰۰	۴۰/۰۰		
	آمریکا (کالیفرنیا)			۱۲۱۰	۶۵ - ۸۰		
	شوروی	بهار یا پائیز				۳ تا ۵ مرتبه چین	
	کلمبیا			۷۲۰			
	اسرائیل	آوریل	اگوست	۵۵۰ - ۶۵۰	۲/۸۶		
	اسرائیل		نوامبر - آوریل	۵۵۰ - ۷۵۰	۴۲/۰۰		
	مراکش			۹۶۰	۱۶ - ۷۵		
ایران		نوامبر					
بادارم زمینی	کلمبیا						
	اسرائیل						
مرکبات	اسرائیل						
	مراکش						
ایران							

۵	۴	۳	۲	
اغلب آبها کم و بیش شوند		۲/۰۰	آب سطحی	س
		۰/۷۰	آب زیرزمینی	
		۱۵۵/۰۰	آب سطحی	ب
		۴/۰۰	آب زیرزمینی	
	۱۹۶/۰۰	۴۲۵/۰۰	جریانات و رودخانهها	بک
		۳۰۸/۰۰	آب زیرزمینی	
* در ۱۷ ایالت غربی	۱۳۲/۰۰	* ۲۳۴/۰۰	آب سد	
		۴۳۴۰/۰۰	آب سطحی	وی

زارشات کشورها

رجع شماره ۱۳۸

۵	۴	۳	۲	۱
	۲۸/۰۰	۷۸/۰۰	مجموع	ایران
	۱۹/۰۰	۸/۷۱	آب رودخانه	
	۹/۰۰	۵/۵۵	آب سد	
			آب زیرزمینی	
جریان کم	۴۴/۰۰	۴۰(۳۲/۴)	دجله	عراق
جریان کم		۲۶/۴(۷/۲) *	فرات	
کل موجودی *	۰/۵۲	۱/۷۰ *	روداردن	اسرائیل
	۰/۹۸		آب زیرزمینی	
آبهای شور و فاضل	۰/۱۰	۰/۳۰	آبهای مشکوک	
آبها **				
	۳/۵	۱۵/۵	آب سطحی	جمهوری کره
	۲/۵	۲/۵	آب سد	
	۰/۳	۷/۰	آب زیرزمینی	
	۰/۸۴	۱۳/۰۰	تمام منابع شامل	مراکش
		۷/۱۰	رودخانه‌های سیبو	
			ولائونریا	
۲/۳ در طول	۱۱۸/۲۰	۱۷۵/۰۰	رودخانه سند	پاکستان
جریان تند	۱۳/۰۰		آب زیرزمینی	
* ۴۸ رودخانه از			آب رودخانه *	برو
آندس که ۴ تا ۱ آن			آب زیرزمینی	
دائمی است				
چیکو، چیبافانگ			جمهوری چین آب رودخانه	جمهوری چین
دریاچه کرال			آب سد	

X

ضمیمه ۳- کیفیت آبهای موجود و همچنین مورد مصرف آبیاری برحسب میلیارد مکعب در سال (B.C.M)

کشور	منبع آب	مقدار سالانه (میلیارد مکعب)		ملاحظات
		مجموع	برای آبیاری	
۱	۲	۳	۴	۵
مصر	رودخانه نیل	۸۹	۱/۸۰	
	آب سد		۱/۸۰	
استرالیا	آب سطحی		۲۴/۶۶	
بلغارستان	آب سطحی	۱/۷۰		
	آب سد	۲/۴۰		
	آب زیرزمینی	۰/۱۵		
کانادا	دشت بزرگ جنوبی		۰/۰۰۴۸	
کلمبیا	آب رودخانه	۲۰۰	۵/۷	اکثراً "رود ماگدالنا"
	آب سد	۰/۶۳	۰/۱۱	اکثراً "مورد استفاده"
	زیر زمینی	۲	۰/۳	در دره کواوکا
قبرس	آب سطحی	۰/۲۸	۰/۱۳	
	آب زیرزمینی	۰/۱۷	۰/۱۵	
یونان	آب سطحی	۲/۴۵		
	مخازن	۰/۱۰		
	آب زیرزمینی	۰/۹۵		
هندوستان	آب سطحی	۶۶۶	۲۴۱	
	آب زیرزمینی	۲۰۴	۹۶	

کشور و شهر	درجه حرارت (سانتیگراد)			بارندگی میلیمتر		ارتفاع (متر)	آب و هوای فیزیوگرافی اراضی آبیاری
	ماه	حداکثر	حداقل	جمع	فصل		
مصر:							
زاگازو (شرق)	ژانویه	۲۰	۶	۶۶	دسامبر-فوریه		آب و هوای مدیترانه‌ای، دشتهای آبرفتی، نراس‌های دشتهای بادی
ساخا (مرکز)	ژانویه	۲۰	۶	۵۰	دسامبر-فوریه		دشتهای آبرفتی و دشتهای ساحلی
اسکندریه (غرب)	ژانویه	۱۹	۹	۱۸۰	نوامبر-فوریه	۳۱	فلاتهای شنی و آهکی، آب و هوای بین‌کرانه‌ای و خشک
استرالیا:							
گریفیت (M.I.A.)	ژانویه	۳۲	۱۹	۳۸۵	زمستان	۱۳۵	مواد آبرفتی و آبریزی
شبارتون (گلبرن-آر)	ژانویه	۳۰	۱۴	۴۹۵	زمستان	۱۴۰	مواد آبرفتی
رنمارک (لوکستون I.O.A.)	ژانویه	۳۳	۱۷	۲۵۰	زمستان	۳۰	آب و هوای آبرفتی (آلوویم)
کارناروون	ژانویه	۳۱	۲۲	۲۲۰	زمستان	۵	مواد آبرفتی
بلغارستان:							
پلودیو	ژانویه	۴	۱	۴۹۰	اکتبر-جون		آب و هوای مدیترانه‌ای در جنوب کشور
کانادا:							
بریتیش کلمبیا	ژانویه	۳۵	-۲۵	۱۵۰	انگلی		آب و هوای معتدل، دشتهای بین سلسله جبالهای شمالی جنوبی مخصوصاً وگاناگو و کوتنای
دشت بزرگ (آلبرتا)	ژانویه	-۹	-۲۵	۳۰۰ تا ۴۰۰	اکتبر-آوریل-سپتامبر	۲۵۰ تا ۱۲۵۰	شیب منطقه از شرق به شمال شرقی، آبرفتی در مناطق آبرفتی آبیاری اضافی در مواقع کم بارندگی
انتاریو (جنوب غربی)	ژانویه	-۲	-۹	۶۵۰ تا ۱۰۰۰	پراکنده		
کلمبیا:							
والدوینا	متوسط	۳۰	۲۷	۱۲۰۰	آوریل-جون	۱۷۵	۷۶/۵ درصد کشور حاره ای با حداکثر ۱۳۰۰۰ میلیمتر بارندگی
لایونون	متوسط	۲۵	۲۳	۱۲۰۰	آوریل-جون	۹۰۰	
قبرس:							
نیکوزیا	ژانویه	۱۵	۵	۳۸۰		۲۲۰	نیمه خشک مدیترانه‌ای
یونان (متوسط)	ژانویه	۱۲	۶	۷۵۰	اکتبر-مارچ	۵۰۰	آب و هوای مدیترانه‌ای حدود ۲/۳ کشور دشت های مسطح و بقیه کوهستانی
گویانا:							
دژ تاون	ژانویه	۲۷ متوسط	۲۷ متوسط	۲۳۶۰	تمام سال		اراضی مسطح
هندوستان:							
احمدآباد	ژانویه	۲۹	۱۴	۷۴۵	جون-سپتامبر	۵۵	
بمبئی	ژانویه	۳۱	۱۷	۱۸۱۰	جون-اکتبر	۸	
حیدرآباد	ژانویه	۲۹	۱۵	۷۵۰	آوریل-نوامبر	۵۳۰	
دهلی نو	ژانویه	۲۱	۶	۶۴۰	جون-سپتامبر	۲۱۲	
ایران:							
یزد	ژانویه	۱۳	-۴	۵۷	نوامبر-مه	۱۲۳۳	خشک
اهواز	ژانویه	۳۹	۲۴	۱۷۲	اکتبر-مه	۲۰	نیمه خشک (گرم)
مشهد	ژانویه	۴۴	۲۷	۲۲۳	اکتبر-مه	۹۸۵	نیمه خشک (سرد)
عراق:							
بغداد	ژانویه	۱۸	۵	۱۴۰	نوامبر-آوریل	۳۵	آب و هوای خشک، اراضی مسطح بین رودهای دجله و فرات
بصره	ژانویه	۱۸	۷	۱۸۵	نوامبر-آوریل	۲	
موصل	ژانویه	۱۲	۲۱	۳۸۶	نوامبر-آوریل	۲۲۰	بدون آبیاری
اسرائیل:							
اورشلیم	ژانویه	۱۴	۷	۵۱۰	نوامبر-آوریل	۸۱۰	کشور شامل سه نوار طولی از شمال به جنوب است: دشت کرانه ای (تل آویو)، ناحیه تبه ماهوری (اورشلیم)، دره رود اردن (ارتفاع ۲۷۰ تا ۸۰۰ متر، بارندگی ۵۰-۳۰۰ میلیمتر). آب و هوای مدیترانه‌ای
اورشلیم	ژانویه	۱۸	۱۸	۵۲۰	نوامبر-آوریل	۵	
تل آویو	ژانویه	۱۸	۹	۲۲			
بیرشوا	ژانویه	۱۸	۶	۲۰۰	نوامبر-آوریل	۲۷۰	
جمهوری کره:							
سئول	ژانویه	۹/۲	-۱۶	۱۰۴۹	جون-سپتامبر	۸۷	
تونسو	ژانویه	۳۲	۱۹	۱۳۶۰	(سالانه)		
مراکش:							
مراکش	ژانویه	۲۱	۵	۲۴۰	اکتبر-آوریل		آب و هوای مدیترانه‌ای، کشور دارای آب و هوای خشک تا مرطوب با کوهستان های مرتفع و فلات وسیع است.
رباط	ژانویه	۱۷	۸	۵۰۰			
پامسن:							
کراچی	ژانویه	۲۵	۱۳	۲۰۰	پراکنده-اگست	۴	نیمه خشک، اراضی مسطح، دشتهای از شمال به جنوب کشیده شده است.
مولتان	ژانویه	۲۰	۶	۱۸۰		۱۲۱	
جمهوری چین:							
تویوگرافی مسطح	ژانویه	۲۲	۱۳	۱۲۷۰	آوریل-سپتامبر	۲۰	تویوگرافی مسطح
تویوگرافی ساحلی غربی	ژانویه	۳۲	۲۵				در دشتهای ساحلی غربی
رودزیا:							
رودزیا	ژانویه	۲۲	۲۰	۶۲۲	اکتبر-مارچ	۴۲۰	تویوگرافی مسطح
سوریه:							
دیراز دور	ژانویه	۱۶	۶	۱۷۱			تراشهای رودخانه‌ای، با شیب ملایم، زمین‌های مسطح رودخانه
تونس:							
تونس (شمال)	ژانویه	۱۵	۶	۴۳۶	اکتبر-آوریل		خشک تا نیمه خشک، آب و هوای مدیترانه‌ای، تویوگرافی مسطح
مسعودی (مرکز)	ژانویه	۱۶	۱۹	۲۶۱	اگست-ژانویه		خشک تا نیمه خشک، آب و هوای مدیترانه‌ای، تویوگرافی مسطح
ناکتا (جنوب)	ژانویه	۱۶	۶	۱۴۷	سپتامبر-نوامبر-آوریل		
ترکیه:							
ازمیر	ژانویه	۱۳	۴	۳۸۰	اکتبر-آوریل	۳۰	آب و هوای نیمه خشک، دره‌های مسطح در جنوب غربی کشور
شوروی:							
اودسا	ژانویه	-۲	-۶	۳۶۰	پراکنده	۶۵	بیابانی و نیمه بیابانی
استانبول	ژانویه	۹	-۱۶	۳۱۰		۴۱	

بقیه ضمیمه ۱ - خلاصه اراضی زیرکشت و بیاری کشورهایی که بیش از یک میلیون هکتار اراضی تحت آبیاری دارند (برحسب هکتار)

قاره	تمام کشورهای مورد آبیاری قاره		فقط کشورهای گزارش دهنده	
	زیر آبیاری	زیر کشت	زیر آبیاری	زیر کشت
اروپا	۹۲۰۰	۵۸۱۰۰	۱۸۰۰	۷۱۰۰
آمریکای جنوبی	۸۱۰۰	۶۲۵۰۰	۱۲۰۰	۸۰۰۰
آسیا	۶۳۳۰۰	۲۷۲۶۰۰	۵۰۷۰۰	۲۳۸۱۰۰
آفریقا	۳۲۰۰	۱۵۲۰۰	۳۲۰۰	۱۵۲۰۰
استرالیا	۱۴۸۰	۴۴۶۱۰		
آمریکا و شوروی	۲۶۶۰۰	۴۱۵۳۰۰		

مجارستان									
هندوستان	۶۰۰۰	۳۲۶۴	۲۲	۳۱۲۹۲	۳۱۱	۱۶۷۴۱۲	۳۲۸۰۴۸		
ایران	۲۳۵۰۰		۴۷	۳۵۰۰		۷۵۰۰	۱۶۴۸۸۰		
عراق	۱۵۰۰		۲۷	۳۶۷۰		۱۰۱۶۰	۴۳۴۹۰		
اسرائیل	۲۸	—	۴۱	۱۷۳		۴۱۰	۲۰۷۰		
کره			۴۶	۱۰۴۲		۲۲۴۱	۹۸۷۶		
مراکش			۵	۳۸۰		۷۸۰۰	۴۱۰۰۰		
پاکستان	۶۸۰۰		۶۳	۱۲۵۰۰		۱۹۲۳۰	۸۰۳۹۰		
یو	۱۴۶		۷	۱۲۱۰		۳۰۸۰	۱۲۸۵۲۰		
جمهوری چین	۲۳/۳		۵۸	۵۰۵		۸۷۰	۳۶۰۰		
روڈییا			۲/۵	۴۶		۱۸۴۰	۳۹۰۶۰		
سوریه	۱۱۰		۷/۵	۵۰۰		۶۶۰۰	۱۸۴۸۰		
تونس			۲	۸۰		۲۵۱۰	۱۶۴۱۰		
ترکیه	۳۳۳۳	۶۰۰	۸	۱۸۱۳		۲۲۸۰۰	۷۸۰۶۰		
ایالات متحده شوری	۸۵۱۷		۸	۱۵۸۳۰		۱۹۲۳۲۰	۹۳۶۳۳۰		
			۵	۱۰۸۰۰		۲۲۳۰۰۰	۲۲۴۰۲۲۰		

* اطلاعات مربوط بکشورهای که گزارش ندادند از روی گزارش سالیانه تولیدات فائو تهیه گردیده است

ضمیمہ ۱ - کل اراضی زیر کشت ، آبیاری و تحت نفوذ شوری در کشور های گوارش دهنده (بر حسب هزار هکتار) *

کشور	کل مساحت	مساحت زیر کشت	مساحت آبیاری	درصد اراضی آبیاری	اراضی تخریبی	اراضی تحت نفوذ شوری
مصر	۱۰۰۱۴۰	۲۸۳۰	۲۸۳۰	۱۰۰	—	۲۲۵/۸
استرالیا	۷۴۸۶۸۰	۱۴۲۹۵	۱۶۶۴	۴	—	۸۵
بلغارستان	۱۱۰۹۰	۴۷۷۰	۱۰۲۱	۲۱	—	—
کانادا	۹۹۷۶۱۰	۴۱۴۰۰	۶۵	۵	—	—
بریتیش کلمبیا، انگلستان	۲۵۰۰۰	۱۳۴۰	۶۵	۵	—	—
گرت - پلیپر	۲۵۰۰۰	۸۲۳۰	۲۰۵	۵	۲۰	۲۲/۴
اوانتا ریو	۵۰۰۰	۴۸۶۰	۲۲	۱	—	—
کلمبیا	۱۱۳۸۹۰	۴۳۰۰	۲۵۰	۷	—	۶۴/۴
قبرس	۹۰۶	۴۴۲	۸۷	۲۰	—	۱۸
یونان	۱۳۱۹۰	۴۹۱۰	۷۲۰	۱۰	—	۷۵/۹
گواتمالا	۲۱۶۰۰	۲۰۰	۱۶۰	—	—	—

روش‌های مورد استفاده در تعیین اجزای شیمیایی آب

روش تجزیه	جزء و یا خاصیت
باقیمانده خشک (۱۰۵ یا ۱۸۰ درجه سانتیگراد)	TDS
تیتره نمودن با EDTA و استفاده از ایندیکاتور موریکساید برای Ca و بلاک‌تی برای Ca+Mg	Ca+Mg
قلیم‌فتمتری با استفاده از استانداردها	Na و K
تیتره نمودن با $AgNO_3$ و استفاده از ایندیکاتور K - chromate	Cl
تیتره نمودن با سولفوریک اسید (یا هیدروکلریک اسید) و استفاده از فنل‌فتالین برای CO_3 و HCO_3	CO_3 و HCO_3
وزنی برای $BaSO_4$	SO_4
کالوریمتری و استفاده از کارمین	B
دستگاه ویستون بریج	EC
Potentiometric و استفاده از الکتروودشیشه	PH

طرحهای طبقه‌بندی آب آبیاری بر اساس صدمه شوری

ارزیابی	شوری		طبقه	کشور
	بی‌بی‌ام	میکروموس در سانتیمتر		
آب خوب	< ۵۰۰		C _۱	مصر
مناسب	۵۰۰-۱۰۰۰		C _۲	
ضعیف	۱۰۰۰-۲۰۰۰		C _۳	
غیر مناسب	> ۲۰۰۰		C _۴	
رضایتبخش	۰-۶۰۰	< ۹۰۰	C _۱	استرالیا
متوسط - احتیاج به شستشو	۶۰۰-۱۰۰۰	۹۰۰-۱۵۰۰	C _۲	
گیاهان زیاد مقاوم	۱۰۰۰-۱۶۵۰	۱۵۰۰-۲۵۰۰	C _۳	
خیلی مقاوم و تنها تحت شرایط خاص	۱۶۵۰-۲۵۰۰	۲۵۰۰-۵۰۰۰	C _۴	
	> ۲۵۰۰	> ۵۰۰۰	C _۵	
کم - خوب برای اغلب خاکها و گیاهان	< ۲۰۰	< ۲۵۰	C _۱	ایالات
متوسط - مقداری احتیاج به شستشو برای گیاهان حساس	۲۰۰-۵۰۰	۲۵۰-۷۵۰	C _۲	متحدہ آمریکا

زیاد - گیاهان مقاوم و شستشو	۵۰۰-۱۵۰۰	۷۵۰-۲۲۵۰	C _r	اصلاح یافته
خیلی زیاد - تنها برای خاکهای با نفوذ پذیری زیاد و گیاهان خیلی مقاوم	۱۵۰۰-۳۰۰۰	۲۲۵۰-۵۰۰۰	C _r	توسط
	> ۳۰۰۰	> ۵۰۰۰		Thorne
زیاد - تنها برای خاکهای نفوذ پذیر و گیاهان مقاوم		۲۲۵۰-۴۰۰۰		و
خیلی زیاد - تنها برای خاکهای با نفوذ پذیری زیاد و گیاهای خیلی مقاوم		۴۰۰۰-۶۰۰۰		Peterson
		> ۶۰۰۰		(۱۱۱۱)
بیش از حد - غیر مناسب				برای نواحی
				که منابع آب
				شور مهم در آنند
فوق العاده شیرین	< ۱۰۰			شوری
شیرین	۱۰۰-۱۰۰۰			
کمی شور	۱۰۰۰-۳۰۰۰			
شور	۳۰۰۰-۱۰۰۰۰			
زیاد شور	۱۰۰۰۰-۵۰۰۰۰			
آب نمک	> ۵۰۰۰۰			

طرحهای طبقه‌بندی آب آبیای بر اساس صدمه قلیائیت

ارزناپی	مقدار SAR برای سه سطح شوری زیر			طبقه	کشور
	EC=۵۰۰	EC=۷۵۰	EC=۱۰۰۰		
کم - مناسب برای اغلب خاکها، ممکن است مضر برای گیاهان حساس باشد متوسط - مضر برای خاکهای با بافت ریز زیاد - مضر برای اغلب خاکها خیلی زیاد - بی خطر خطرناک خیلی خطرناک	میکروهوس در سانتیمتر				
	۰-۲/۵	۰-۶	۰-۱۰	S _۱	ایالات متحده آمریکا
	۲/۵-۶/۵	۶-۱۲	۱۰-۱۸	S _۲	
	۶/۵-۱۱	۱۲-۱۸	۱۸-۲۶	S _۳	
	۱۱ <	۱۸ <	۲۶ <	S _۴	شوروی
	نسبت Na+K محلول به کل کاتیونها				
	<۰/۶۵			S _۱	
	۰/۶۵-۰/۷۵			S _۲	
	۰/۷۵ <			S _۳	

مطالعات خاکشناسی و عملیات قبل از شروع آبیاری

عمق شنشوسا سانتیمتر	تدارك زهكشی	خصوصیات شیمیائی خاک	خصوصیات فیزیکی خاک	مقیاس نقشه	کشور
۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۰-۶۰	امكانات زهكشی فراهم میشود	TDS، کاتیونها و آنیونهای محلول، OM، CaCO _۳ ، CEC قابل تعویض، ESP، CEC، EC، کاتیونها، آنیونها، PH	اندازه ذرات، نفوذپذیری PWP، FC، وزن مخصوص	۱:۱۰،۰۰۰-۱:۲۵،۰۰۰	مصر
	زهكشی سطحی تنبوشهای و زهكشهای عمیق ناحیه‌ای تدارك زهكشی جهت نگهداشتن سفره آب پائین عمق ۲/۵-۲/۰ متری		لایه بندی پروفیل خاک وزن مخصوص، منافذ، گنجایش هوا، آبگیری بافت، عمق سفره آب، K بافت ساختمان، Consistency، FC تحلیل رطوبتی، K، Plasticity	۱:۱۰،۰۰۰-۱:۵۰،۰۰۰ ۱:۲۰،۰۰۰ ۱:۵۰،۰۰۰-۱:۲۰،۰۰۰ ۱:۴۰،۰۰۰-۱:۲۰،۰۰۰ ۱:۲۵،۰۰۰-۱:۱۰،۰۰۰ ۱:۲۰،۵۰۰	استرالیا بلغارستان
۱۲۰	ایجاد زهكشهای سطحی	SP، SAR، ESP، CEC، PH، O.C.، NPK، Ca+Mg			کانادا
۶۰					کلمبیا
۶۰-۲۰۰	وقتی لازم باشد وقتی لازم باشد ایجاد میشود، اغلب ایجاد نمیگردد	CEC، CaCO _۳ ، PH، EC، TSS، ESP، کاتیونها و آنیونهای محلول، MO، NPK	زهكش طبیعی بافت، ساختمان، منافذ آبد، FC، I، K، PWP، وزن مخصوص	۱:۲۵۰،۰۰۰-۱:۵۰۰،۰۰۰ ۱:۲۰۰،۰۰۰-۱:۲۰،۰۰۰	ایران
		CaCO _۳ ، NPK، TDS، PH، CEC، کاتیونها قابل تعویض	ساختمان، SP، آبگیری	۱:۵۰،۰۰۰-۱:۲۰،۰۰۰ ۱:۱۰،۰۰۰-۱:۵۰،۰۰۰	یونان

۲	۴	۳	۲	۱
<p>۱۰۰ وقتی احتیاج باشد، زهکشی سطحی ناحیای زهکشی در بنی امی بوسیله پیمان و کانال نامنق ۴ متر ایجاد شده وقتی لازم باشد</p>	<p>PH, ESP, SAR, کاتیونها و آنیونهای محلول و قابل تعویض TDS, کاتیونها و آنیونهای محلول, CEC, کاتیونهای قابل تعویض PH, EC, CEC, کاتیونها و آنیونها, هوموس، P₂O₅ PH, EC, OM, CO₂, CEC, ESP</p>	<p>آبگیری، بافت، ساختمان، I، وزن مخصوص، PWP, FC, SP وزن مخصوص، PWP (۵ بار)، ساختمان بافت، ساختمان، Plasticity وزن مخصوص، K، تحلیل رطوبتی تجزیه‌های مکانیکی، PWP, ME لایه‌های خاک، وزن مخصوص</p>	<p>۱:۲۰۰۰۰۰-۱:۵۰۰۰۰۰ ۱:۱۰۰۰۰۰۰ - ۱:۱۶۰۰۰۰۰۰۰۰ ۱:۵۰۰۰۰۰۰-۱:۲۰۰۰۰۰۰ ۱:۵۰۰۰۰۰۰-۱:۲۵۰۰۰۰۰ ۱:۵۰۰۰۰۰۰-۱:۳۰۰۰۰۰۰ ۱:۴۰۰۰۰۰۰-۱:۱۰۰۰۰۰۰ ۱:۸۰۰۰۰۰۰ اغلب</p>	<p>اسرائیل مراکش جمهوری کره جمهوری چین</p>
<p>۱۰-۱۲۰ در ابتدا هیچ زهکشی ایجاد نمی‌شود. کانالهای روباز ۱۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر عمق و زهکشی زیر زمینی ۱۵۰ تا ۲۰۰ سانتیمتر عمق</p>	<p>PH, EC کاتیونهای قابل تعویض، CEC PH, EC, CO₂, کاتیونها و و آنیونها، کاتیونهای قابل تعویض، OM</p>	<p>تجزیه مکانیکی بافت، ساختمان، خصوصیات رطوبتی، SP, FC SP، عمق سفره آب زیر زمینی</p>	<p>۱:۱۰۰۰۰۰۰-۱:۵۰۰۰۰۰۰ ۱:۲۰۰۰۰۰۰</p>	<p>روژنا تونس ترکیه شوروی</p>
<p>۵۰ زهکشی طبیعی کانالست، پیچ در پیچ، زهکشی مصنوعی ایجاد نشده ۱۰۰ در ابتدا ایجاد نمی‌شود و بعداً اگر لازم بود تهیه می‌گردد</p>	<p>PH, EC, CaCO₃, SO₄, Cl Mg, Ca, K, Na</p>	<p>بافت، ساختمان، میکرو و ماکرو، وزن مخصوص خنل و فرج، نفوذ پذیری، PWP, FC</p>	<p>۱:۱۰۰۰۰۰۰-۱:۵۰۰۰۰۰۰ ۱:۲۰۰۰۰۰۰</p>	<p>شوروی</p>

روشهای نمونه برداری و تجزیه شیمیایی خاکها برای شوری و قلیائیت

توضیحات در مورد قلیائیت	واحد	یونها و شوری کل مورد نظر	متد عصاره گیری	زمان نمونه برداری	کشور
۶	۵	۴	۳	۲	۱
از طریق تجزیه عناصر قابل تعویض سدیم جذب شده PH و بیان کننده شری ابط قلیائیت اند	میلی مومس در سانتیمتر برای عصاره اشباع و میلی اکوالنت درصد گرم خاک یا میلی اکوالنت در لیتر برای عصاره ۱:۲۰	Co _۳ و Hco _۳ و Cl و Ca + Mg Na و K	۱:۲۰ و ** SPE		مصر
PH از روی عصاره ۱:۱ یا ۱:۵ معین میشود	meq/l *ms/cm	کاتیونها و آنیونها	۱:۵ و SPE		استرالیا
تعیین از روی ESP آن محاسبه میگردد	mg/l میلی مومس در سانتیمتر	EC	آب SPE		بلغارستان
معین میگردد	ppm * meq/l * mmhos/cm	SAR, EC	SPE		کانادا
PH و ESP، SAR و کج	meq/l * ppm * μmhos/cm meq/l * mmhos/cm	EC کامل ***	SPE و هر از گاهی ۱:۱	قبل و بعد از کشت	ایران
	نمک / . : mmhos/cm	Na و Ca ، Mg و Cl و so _۴	۱:۵ و ۱:۲ بعضی اوقات ۱:۱		عراق
			ECe/ECi = ۱/۸ - ۲/۲		

۱	۲	۳	۴	۵	۶
اسرائیل	دومرتبه : باثیرویهار	SPE (برای خاکهای شنی سبتر ابرسخت مرز صفت)	EC و Cl و B	meq/l, mmhos/cm	هم از طریق تجزیه و هم بحسابه SAR
جمهوری کره		SPE	EC و کابل	meq/l, mmhos/cm	ESP, SAR
برو		۱:۲۰ ، SPE	EC	ppm ، mmhos/cm	ESP, pH
مراکش		۱:۵ ، SPE	EC	meq/l ، mmhos/cm	ESP ، SAR
جمهوری چین		SPE	کابل و EC	% ppm, meq/۱۰۰g	PH
رواندا	در طول فصل	SPE	کابل و EC	meq/۱۰۰g, mmhos/cm	همکاره ایشیا، ESP، بحسابه احتیاجات گچ
ترکیه	قبل از در طول رودریان	۱:۵ و بعضی اوقات	Ca, Mg, Na, Co _۳ , Hco _۳	mmhos/cm	ESP و CEC
شوروی	فصل رشد	عصاره محلول خاک توسط کاپیلاریمتر	Cl, So _۴	درصد یا میلی اکوالنت درصد گرم خاک خشک	قیانیت بر سیاه تیره نمودن با H _۲ SO _۴ برای محاسبه ESP (۲۰٪ نرمال) ، SAR برای محاسبه ESP بحار مورد

* SX۱۰۰ مایل با یک میلی سوس در سانتیمتر است (S سیمونز) - مترجم

** SPE مخفف عصاره خیمبر ایشیا است

*** کامل یعنی تجزیه کامل است شیشه ضمیمه ۶

مقاومت بشوری گیاهان زراعی

درجه بندی مقاومت بشوری	درصد تغذیل محصول بازاء افزایش هر واحد شوری بسیار نقطه در گامی (b)	شوری عصاره اشباح خساک در ابتدای تغذیل محصول (a)	نام لاتین گیاه	نام انگلیسی گیاه	نام فارسی گیاه
۶	۵	۴	۳	۲	۱
نیمه حساس	۷/۳	۲/۰	Medicago Sativa	Alfalfa	بویجه
حساس	۱۹/۰	۱/۵	Prunus amygdalus	Almond	بادام
حساس	۲۴/۰	۱/۶	Pyrus arménia	Apricot	زردآلو
نیمه مقاوم (۱)	۷/۱	۶/۰	Hordeum vulgare	Barly (forage)	جو علوفه‌ای
مقاوم (۱)	۵/۰	۸/۰	Hordeum vulgare	Barly (grain)	جو
حساس	۱۹/۰	۱/۰	Phaseolus vulgaris	Bean	لوبیا
نیمه مقاوم (۲)	۹/۰	۴/۰	Beta vulgaris	Beet, garden	چغندر لوبیوی
مقاوم (۳)	۶/۴	۶/۹	Cynodon dactylon	Bermudagrass	برمودا گراس
حساس	۲۲/۰	۱/۵	Rubus SPP.	Blackberry	توت جنگلی
حساس	۲۲/۰	۱/۵	Rubus SPP.	Boysenberry	
متوسط	۹/۶	۱/۶	Vicia faba	Broadbean	باقلا
نیمه مقاوم	۹/۲	۲/۸	Brassica Oleracea italica	Broccoli	کلم بروکلی
نیمه حساس	۹/۷	۱/۸	Brassica Oleracea Capitata	Cabbage	کلم پیچ
حساس	۱۴/۰	۱/۰	Daucus Carota	Carrot	هویج
نیمه حساس	۱۲/۰	۱/۵	Trifolium SPP.	Clover, alsike, ladino, red, Strawberry	انواع شبدر

ادامه ضمیمه ۱۲

۶	۵	۴	۳	۲	۱
		میلی موس درسا تیمش			
نیمه حساس	۵/۷	۱/۵	<i>Trifolium alexandrinum</i>	Clover, berseem	شید پرسم
نیمه حساس	۷/۴	۱/۸	<i>Zea mays</i>	Corn (forage)	ذرت علوفه‌ای
نیمه حساس	۱۲/۰	۱/۷	<i>Zea mays</i>	Corn (grain)	ذرت دانه‌ای
مقاوم	۵/۲	۷/۷	<i>Gossypium hirsutum</i>	Cotton	پنبه
نیمه حساس	۱۴/۰	۱/۳	<i>Vigna sinensis</i>	Cowpea	لوبیا چشم بلبلی
نیمه حساس	۱۳/۰	۲/۵	<i>Cucumis sativus</i>	Cucumber	خیار
مقاوم	۳/۶	۴/۰	<i>Phoenix dactylifera</i>	Date	خرما
نیمه مقاوم	۵/۳	۳/۹	<i>Festuca elatior</i>	Fescue, tall	پکنوع علوفه گرامینه
نیمه حساس	۱۲/۰	۱/۷	<i>Linum usitatissimum</i>	Flax	کتان
نیمه حساس	۹/۶	۱/۵	<i>Vitis SPP.</i>	Grape	انگور
حساس	۱۶	۱/۸	<i>Citrus paradisi</i>	Grapefruit	گریب‌فروت
نیمه مقاوم	۷/۶	۴/۶	<i>Phalaris tuberosa</i>	Hardinggrass	پکنوع علوفه گرامینه
نیمه حساس	۱۳/۰	۱/۳	<i>Lactuca sativa</i>	Lettuce	کاهو
نیمه حساس (۴)	۸/۴	۲/۰	<i>Eragrostis SPP.</i>	Lovegrass	پکنوع علوفه گرامینه
نیمه حساس	۹/۶	۱/۵	<i>Alopecurus pratensis</i>	Meadow Foxtail	پکنوع علوفه گرامینه
حساس	۱۶/۰	۱/۲	<i>Allium Cepa</i>	Onion	پیاز
حساس	۱۶/۰	۱/۷	<i>Citrus Sinensis</i>	Orange	پرتقال

ادامه ضمیمه ۱۲

۶	۵	۴	۳	۲	۱
نیمه حساس	۶/۲	۱/۵	<i>Dactylis glomerata</i>	Orchardgrass	پاک‌نوع علوفه گر امنیه
حساس	۲۱/۰	۱/۷	<i>Prunus persica</i>	Peach	هلو
نیمه حساس	۲۹/۰	۳/۲	<i>Arachis hypogaea</i>	Peanut	بادام زمینی
نیمه حساس	۱۴/۰	۱/۵	<i>Capsicum frutescens</i>	Pepper	فلفل
حساس	۱۸/۰	۱/۵	<i>Prunus domestica</i>	Plum	آلوجه
نیمه حساس	۱۲/۰	۱/۷	<i>Solanum tuberosum</i>	Potato	سیب زمینی
نیمه حساس	۱۳/۰	۱/۲	<i>Raphanus sativus</i>	Radish	نرچه
نیمه حساس (۱)	۱۲/۰	۳/۰	<i>Oryza sativa</i>	Rice, Paddy	برنج
نیمه مقاوم	۷/۶	۵/۶	<i>Lolium perenne</i>	Ryegrass, Perennial	چاودار
نیمه حساس (۱)	۷/۰	۲/۳	<i>Sesbania macrocarpa</i>	Sesbania	سببایا
نیمه مقاوم	۲۰/۰	۵/۰	<i>Glycine max</i>	Soybean	سوزا
نیمه حساس	۷/۶	۲/۰	<i>Spinacia oleracea</i>	Spinach	اسفناج
حساس	۳۳/۰	۱/۰	<i>Fragaria SPP.</i>	Strawberry	توت فرنگی
نیمه مقاوم	۴/۳	۲/۸	<i>Sorghum sudanense</i>	Sudangrass	سودان گراس
مقاوم	۵/۹	۷/۰	<i>Beta vulgaris</i>	Sugar - beet	چندرند
نیمه حساس	۵/۹	۱/۷	<i>Saccharum officinarum</i>	Sugar - Cane	نیشکر
نیمه حساس	۱۱/۰	۱/۵	<i>Ipomoea batata</i>	Sweet Potato	سیب زمینی شورین

۱	۲	۳	۴	۵	۶
کوچه فرنگی	Tomato	<i>Lycopersicon esculentum</i>	۷/۵	۹/۹	نیبه حساس
پنبه کلانتری درشت	Trefoil , Big	<i>Lotus uliginosus</i>	۷/۳	۱۹/۰	نیبه حساس
پنبه کلانتری برگ باریک	Trefoil, Birdsfoot narrowleaf	<i>Lotus corniculatus tenuifolius</i>	۵/۰	۱۰/۰	نیبه مقاوم (۵)
ماش	Vetch	<i>Vicia sativa</i>	۳/۰	۱۱/۰	نیبه حساس
گنیم	Wheat	<i>Triticum aestivum</i>	۶/۰	۷/۱	نیبه مقاوم (۶)
یک نوع علوفه کز امدیه	Wheatgrass, crested	<i>Agropyron desertorum</i>	۳/۵	۴/۰	نیبه مقاوم
،	Wheatgrass , fairway	<i>Agropyron cristatum</i>	۷/۵	۶/۹	مقاوم
،	Wheatgrass, slender	<i>Agropyron trachycaulum</i>	—	—	نیبه مقاوم
،	Wheatgrass , tall	<i>Agropyron elongatum</i>	۷/۵	۴/۷	مقاوم
،	Wildrye, Altai	<i>Elymus angustus Trin.</i>	—	—	مقاوم
،	Wildrye, Beardless	<i>Elymus triticoides</i>	۲/۷	۶/۰	نیبه مقاوم
،	Wildrye, Russian	<i>Elymus junceus</i>	—	—	مقاوم

۱- دارای مقاومت کمتر در طول جوانه زدن. هدایت الکتریکی عصاره اشیاع خاک از ۴ یا ۵ میلی مویس در سانتی متری نباید بیشتر باشد.

۲- حساس در طول جوانه زدن، هدایت الکتریکی عصاره اشیاع خاک برای چندین و چندندقت از ۴ میلی مویس در سانتی متری نباید تجاوز نماید.

۳- مدل چندین واریته. واریته های *Coastal* و *Suwannee* حدود ۲ درصد مقاومت بیشتر و *Greenfield* حدود ۲ درصد مقاومت کمتر نسبت به مدل دارد.

۴- مدل واریته های *Boer*، *Wilman*، *Sand* و *Weeping*. واریته *Lehmann* بطر سبک ۵۰ درصد مقاومتش باشد.

۵- شیدر (نوبچه) پنبه کلانتری برگ پهن دارای مقاومت کمتری از پنبه کلانتری برگ باریک میباشد.

۶- داده های مقاومتی ممکن است برای واریته های جدید نیبه کوتاه مناسب نباشد.

مقاومت نسبی گیاهان به بران (۱۱۳)

 $C_i =$ حداکثر مجاز غلظت آب آبیاری

مقاوم	نیمه حساس	حساس
$C_i = ۴$ PPM	$C_i = ۲$ PPM	$C_i = ۱/۱۰$ PPM
مارچوبه	سیب زمینی	گردو
خرما	پنبه	لوبیا سورمه‌ای
چغندر قند	گوجه فرنگی	آلوجه
یونجه	نخود فرنگی	گلابی
باقلا	زیتون	سیب
پیاز	جو	انگور سلطانی
کلم پیچ	گندم	هلو
کاهو	ذرت	پرتقال
هویج	فلفل سبز	آواکادو
	باقلا درشت	گریب فروت
		لیمو
$C_i = ۲$ PPM	$C_i = ۱$ PPM	$C_i = ۰/۵$ PPM

مشخصات زهکشی - عمق ، فاصله زهکشی و نوع آن

کشور	جاگهای زهکشی شده	عمق تا سفوف آب زیر زمین (متر)	فاصله بین زهکشها (متر)	نوع زهکشهای مورد استفاده	توضیحات
۱	مصر استرالیا (جنوب) بنگلادش کانادا کلمبیا فرانس یونان هندوستان (راشیپرور) ایران (خوزستان) عراق اسرائیل (دره رود اردن)	۱/۵۰ ۱/۰۰ ۲-۲/۵ ۱/۲۰ ۱/۰-۲/۰ ۲/۳ ۱/۸۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰ ۱/۵۰-۲/۵۰	۲ ۳ ۴ ۵ ۶	زهکشهای عمودی در دره نیا لوله‌های پلاستیکی سنگین، تنبوشه زهکشی سطحی زهکشیهای روباز و تنبوشهای زهکشیهای روباز و تنبوشهای قطر زهکشیهای روباز لوله‌های موجود پلاستیکی لوله‌های موجود پلاستیکی زهکشیهای سطحی پیاز از چاه مناسب است لوله‌های پلاستیکی زهکشیهای روباز زهکشیهای زیرزمینی تنبوشه تنبوشه پیاز مخصوصاً در آبهای یزرگی از عمق ۴۰ تا ۱۰۰ متر	زهکشی سطحی حسب جاگهای زهکشیهای سنگ خاص یعنی بکار می‌رود زهکشی عمودی فقط از محدود لازم است ، زهکشی حالت تر و حالت کاتال زیله کاتالهای سطحی ، فورد پذیرایی ابتدائی بسیار کند ، کج اضافه می‌شود شیب ۲ در هزار لوله کاتالهای سطحی (۷/۰ - ۱/۰ متر) بیشترین شیب از کاتال است سیستم کامل سنگ پیوسته می‌باشد جمع کننده جمع کننده به عمق ۲/۷۰ متر وقتی که آب شیرین مورد استفاده است . در جاگهای گرا احتیاج به سیستمی سنگین است

شناسائی مسائل شوری در جنوب ایران

تهیه کننده: پرهام جواهری

اصل این مقاله که بزبان انگلیسی است در آوریل ۱۹۷۵ تحت نشریه شماره ۴۳۲
از طرف مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاگ منتشر گردیده است.

پیش‌گفتار

کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی گزارش مقدماتی تحت عنوان "Irrigation and Salinity : A world - Wide Survey" توسط دکتر ژوزف شالهوات و خانم ژوزفین کامبور او از اسرائیل منتشر نموده است *

گزارش مقدماتی بکمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران فرستاده شد و درخواست گردید که اطلاعات مربوط بایران کنترل و کامل گردد . در گزارش مقدماتی اطلاعات مربوط بایران بسیار نادر بود در حالیکه ارقام نسبتاً زیادی در ایران موجود است . در این مقاله سیستم مشابه گزارش مقدماتی جهان بکارگرفته شده تا استفاده از اطلاعات مربوط بایران برای تهیه کنندگان گزارش نهائی ساده‌تر باشد .

بخش اول: مقدمه

منابع آب در ایران محدود است و کیفیت آن برای آبهای سطحی بین ۲۵۰ تا ۷۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر و تا ۷۰۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر برای آبهای زیرزمینی متغیر است کشاورزان آبی را که در دسترس دارند برای برداشت محصول مصرف میکنند و استفاده از آبهای شور در آبیاری مسائلی را برای آنان آفریده است . زراعین در گذشته راههایی پیدا کرده‌اند که بر بعضی از این مشکلات فائق آیند . آنها آبهای شور را برای محصولات مقاوم

---

* هم اکنون این گزارش بصورت نهائی و تحت همین نام منتشر گردیده است که ترجمه آن در قسمت اول این نشریه میباشد .

بشوری مانند پسته و خرما بکار میبرند . بعضی دیگر از مشکلات مانند تجمع املاح در بعضی خاکها بحدی شدید بوده که در اغلب موارد زارع مجبور به ترک زمین شده است . در این مقاله سعی شده مسائل شوری در ایران و مخصوصاً "جنوب" که مشکل به صورت حادثه است و همچنین راههای مبارزه و یا سازگاری با آن بررسی گردد .

بخش دوم: اطلاعات عمومی

ایران مساحتی را بوسعت ۱۶۴۸۸۰ میلیون هکتار میپوشاند که از آن ۱۸ میلیون هکتار قابل استفاده میباشد . کل اراضی زیر کشت $\frac{7}{5}$ میلیون هکتار است که ۴۷% آن (برابر $\frac{3}{5}$ میلیون هکتار) تحت آبیاری میباشد .
جدول ۱- مساحت اراضی زراعی ، تحت آبیاری و شور ایران بر حسب ۱۰۰۰ هکتار

مساحت کل	مساحت زیر کشت	مساحت اراضی تحت آبیاری	درصد اراضی آبیاری شده	اراضی شور
۱۶۴۸۸۰	۷۵۰۰	۳۵۰۰	۴۷	۲۳۵۰۰

قسمت بزرگی از ایران توسط کوهها پوشیده شده است. سلسله جبال البرز از غرب به شرق و سلسله جبال زاگرس از شمال به جنوب شرقی کشیده شده است. این سلسله جبالها سطح مثلثی شکل بزرگی را در مرکز و شرق ایران در بر میگیرند. سطحی که توسط این دو سلسله جبال محاط شده فلات مرتفعی است که شیب آن بتدریج کم میشود تا بصورت بیابان و کویر در میآید. این فلات شامل کوهها و تپهها، اراضی پست آبگیر و چندین دشت رسوبی است. فلات را به چهار واحد بزرگ ژئومورفولوژیکی میتوان تقسیم نمود.

۱- دشت لوت (با ارتفاع ۵۰۰ تا ۶۰۰ متر از سطح دریا)

۲- دشت کویر (با ارتفاع ۶۰۰ تا ۱۰۰۰ متر از سطح دریا)

۳- دشت اصفهان - سعیدآباد (با ارتفاع ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ متر از سطح دریا)

۴- فلات مرتفع شمال غربی - مرکزی ایران (با ارتفاع ۱۲۰۰ تا ۲۵۰۰ متر از سطح دریا)
خارج از سطح مثلث بزرگ شرق مرکزی، دو دشت دیگر، یکی در شمال و دیگری در جنوب ایران قرار دارد. جلگه جنوبی شامل جلگه پست و کم ارتفاع خوزستان و سایر جلگه های پست حاشیه خلیج فارس و دریای عمان است و جلگه شمالی در حاشیه دریای خزر واقع میباشد. با توجه بمقدار کل بارندگی در نقاط مختلف ایران، ۱۳٪ کل اراضی کشور را میتوان جزء مناطق خشک، ۶۱٪ نیمه خشک، ۱۷٪ نیمه مرطوب، ۸٪ نیمه مرطوب مایل بمرطوب و ۱٪ مرطوب بحساب آورد. در این تقسیم بندی فرض شده که کل بارندگی در نواحی خشک، نیمه خشک، نیمه مرطوب، نیمه مرطوب مایل بمرطوب و بالاخره مرطوب بترتیب برابر: کمتر از ۱۰۰، ۱۰۰ تا ۲۵۰، ۲۵۰ تا ۵۰۰، ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ میلی متر در سال میباشد.

فصل بارندگی در ایران اغلب زمستان و هنگامی میباشد که گیاه احتیاج چندانی به آب ندارد. بطور کلی ۴۶٪ کل بارندگی ایران در زمستان، ۲۷٪ در بهار، ۲۲٪ در پائیز و تنها ۵٪ در تابستان ریزش مینماید که بارندگی تابستان فقط مربوط به نواحی محدودی همچون حاشیه جنوبی دریای خزر میباشد. تابستان در اکثر نقاط ایران خشک می باشد و تنها از طریق آبیاری میتوان احتیاجات آبی گیاهان زراعی این فصل را برطرف نمود. کل آب موجود جهت مصرف و مقداری که به آبیاری تخصص داده شده در جدول ۳ گزارش شده است. محدودیت آب در ایران باعث شده که مقدار خیلی کمی از آب جهت شستشو و آبیاری اراضی شور مصرف گردد و البته در بعضی اراضی شور که آب به حد وفور وجود دارد از آن جهت آبیاری استفاده میگردد.

جدول ۲- شرایط آب و هوایی و طبیعی ایران

شهر	متوسط درجه حرارت (بسانتگراد)		بارندگی (به میلیمتر)		ارتفاع از سطح دریا (به متر)		ماه	
	میانگین	حداکثر	میانگین	حداکثر	فصل	کل	می	نیم
یزد	دی	۱۳/۱	-۰/۴	۵۶/۸	آبان تا اردیبهشت	۱۲۳۳	خشک	۱۳۰۰
	تیر	۳۹/۱	۲۴/۱				نیمه خشک (گرم)	۱۳۰۰
اهواز	دی	۱۷/۷	۶/۸	۱۷۲/۰	مهر تا اردیبهشت	۲۰	نیمه خشک (سرد)	۱۳۰۰
	تیر	۴۶/۰	۲۶/۹				نیمه مرطوب	۱۳۰۰
مشهد	دی	۷/۷	-۴/۷	۲۲۲/۷	مهر تا اردیبهشت	۹۸۵	نیمه مرطوب	۱۳۰۰
	تیر	۳۳/۸	۱۸/۲				نیمه مرطوب	۱۳۰۰
شیراز	دی	۱۲/۴	-۰/۱	۳۲۱/۳	آبان تا اردیبهشت	۱۵۳۰	نیمه مرطوب	۱۳۰۰
	تیر	۳۷/۱	۱۹/۶				نیمه مرطوب	۱۳۰۰
کرگان	دی	۱۳/۷	۴/۴	۶۳۹/۷	همه ماهه	۱۲۰	نیمه مرطوب	۱۳۰۰
	تیر	۳۲/۷	۲۲/۴				نیمه مرطوب	۱۳۰۰
رشت	دی	۱۲/۶	۲/۵	۱۳۰۰/۲	همه ماهه	۳	نیمه مرطوب	۱۳۰۰
	تیر	۳۰/۰	۱۹/۰				نیمه مرطوب	۱۳۰۰
بطور کلی	دی	۲۴/۰	-۸/۸	۲۵۶/۰	بهمین ۱۷٪ کل	۱۳۰۰	خشک تا نیمه خشک ،	۱۳۰۰
	تیر	۴۶/۰	۱۲/۹		آذر تا فروردین ۷۲٪		اغلب مناطق کشاورزی ،	۱۳۰۰
					آبان تا اردیبهشت ۸۷٪		۵۲٪ سطح کومستانی و بیابان	۱۳۰۰

پراکنش بارندگی ماهیانه در ایران (متوسط سالهای ۲۵۲۶ تا ۲۵۳۳)

میانگین بارندگی			ماه
درصد	میلیمتر	میلیاردمترمکعب	
۲/۸۰	۷/۱	۱۱/۸	مهر
۸/۵۰	۲۱/۸	۳۵/۹	آبان
۱۰/۸۵	۲۷/۸	۴۵/۸	آذر
۱۴/۳۸	۳۶/۸	۶۰/۷	دی
۱۶/۹۹	۴۳/۵	۷۱/۷	بهمن
۱۴/۸۸	۳۸/۱	۶۲/۸	اسفند
۱۵/۵۹	۳۹/۹	۶۵/۸	فروردین
۸/۵۰	۲۱/۸	۳۵/۹	اردیبهشت
۲/۶۵	۶/۸	۱۱/۲	خرداد
۱/۵۴	۳/۹	۶/۵	تیر
۱/۴۴	۳/۷	۶/۱	مرداد
۱/۸۷	۴/۸	۷/۹	شهریور
۱۰۰/۰۰	۲۵۶/۰	۴۲۲/۰	مجموع سالانه

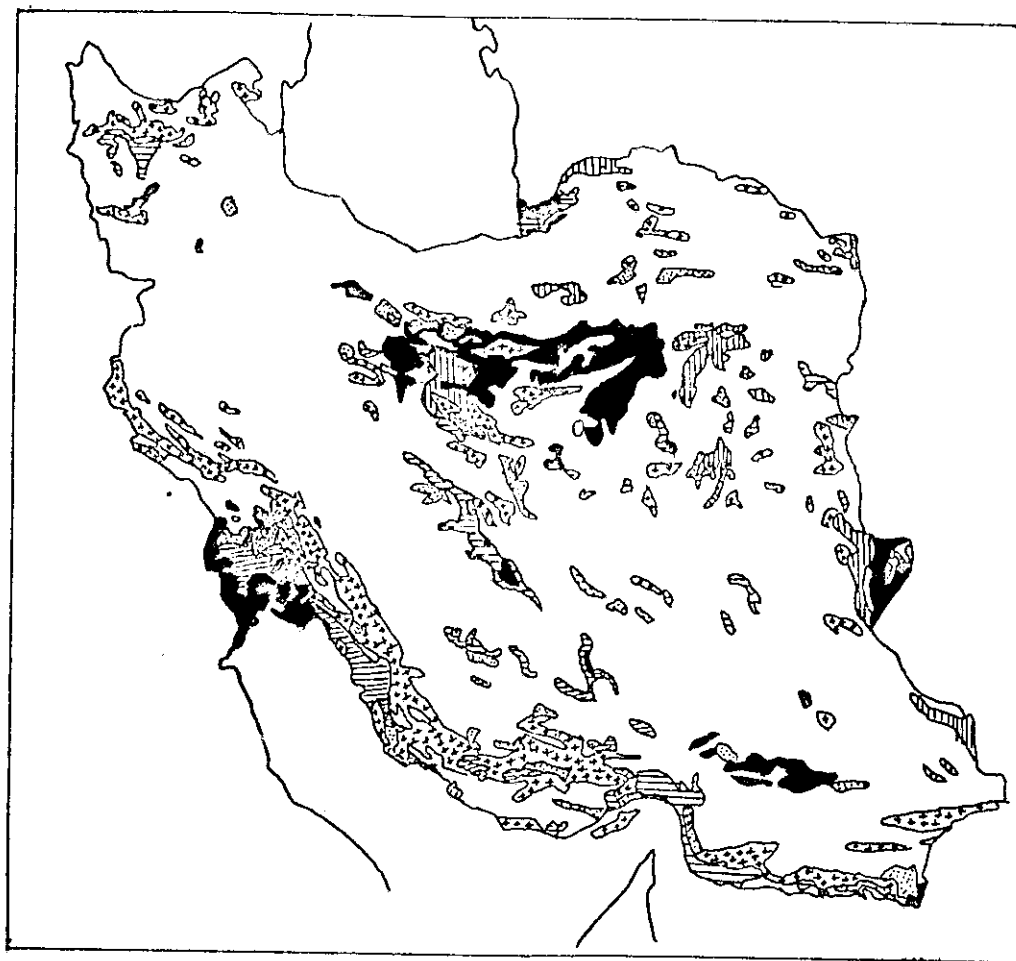
جدول ۳- کمیت آب های موجود و مورد مصرف آبیاری برحسب میلیارد مترمکعب در سال

ملاحظات	کمیت سالیانه		منبع آب
	جهت آبیاری	کل	
۲۳ میلیارد مترمکعب آب سالانه بطور متوسط توسط ۱۳ مخزن سد ذخیره میگردد .	۲۸	۴۰۰	کل آب رودخانه ها و نزولات
		۲۴۰	تبخیر
		۳۰	تبخیر و نترق از مراتع و جنگلها
	۱۹	۹۰	جریانهای سطحی
	۹	۴۰	نفوذ آب

سطحی که تحت تأثیر شوری قرار گرفته ۲۳/۵ میلیون هکتار برآورد شده است (۳۱) که حدود ۱۴/۲٪ سطح کل ایران میباشد . اراضی شور ایران به پنج گروه تقسیم میشوند :

- ۱- لیتوسل آهکی متشکل از مارنهای نمکی و گچی در ناحیه بیابانی و سیروزم (به وسعت ۰/۳ میلیون هکتار)
- ۲- خاکهای شور و قلیائی (بوسعت ۷/۳ میلیون هکتار)
- ۳- خاکهای باتلاقی شور (بوسعت ۸/۲ میلیون هکتار)
- ۴- خاکهای بیابانی و سیروزم توأم با خاکهای شور (بوسعت ۲/۶ میلیون هکتار)
- ۵- خاکهای رسوبی شور (بوسعت ۵/۱ میلیون هکتار)

بطور کلی گروههای ۱ و ۲ برای اصلاح خوب نیستند گروه ۳ را با بررسی زیاد میتوان اصلاح نمود و گروههای ۴ و ۵ مناسبترین جهت اصلاح میباشدند (۲۲) .

- خاکهای رسوبی شور
- لیتوسل آهنی متشکل از مارنهای نمکی و گچی در ناحیه بیابانی و سیروزم
- خاکهای شور و قلیائی
- خاکهای باتلاقی شور
- خاکهای بیابانی و سیروزم توأم با خاکهای شور

جدول ۴- تاریخهای کشت و برداشت، آب مورد نیاز و متوسط برداشت محصولات عمده

گیاه	تاریخ کشت	تاریخ برداشت	آب مورد نیاز	محصول تن در	سطح زیر کشت
			(میلیمتر)	هکتار	(هزار هکتار)
گندم	مهر و آبان	اردیبهشت و تیر	۳۴۰-۶۴۰	۱/۳۰ آبی ۰/۴۲ دیم	۴۰۰۰
برنج	اسفند و فروردین	مرداد و شهریور	۸۸۰-۱۲۴۴	۳/۱۶	۳۵۵
ذرت	اردیبهشت	مرداد	۹۶۰-۱۰۹۰	۱/۵	۱۱/۴
پنبه	فروردین	شهریور-مهر	۶۰۰-۱۱۷۰	۱/۷	۴۰۰
چغندر قند	اسفند و فروردین	مهر و آبان	۷۶۰-۱۰۹۰	۲۵/۰	۱۴۰
آفتابگردان	فروردین	مرداد	۶۰۰-۷۰۰	۰/۸	۲۵
نیشکر	مرداد - مهر	درسال اول ۱۹-۱۴ ماه بعد درسال	۳۰۰۰-۳۵۰۰	۱۲۰	۹
		های بعد ۱۲ ماه بعد			
بونجه	فروردین	فروردین - مرداد	۸۸۰-۲۱۰۰	۱۲ (خشک)	۱۰۰
پرتقال	بهمن	آبان	۹۰۰-۱۰۰۰	۵/۲	۲۵

جدول ۵- شوری و اجزاء مربوطه در آب رودخانه‌ها و آبهای زیرزمینی (۲-۱۱)

EC × ۱۰ ^۶	SAR	HCO ₃	SO ₄	Cl	Na	Mg	Ca	کل املاح	آب
میکروموسدان سانتیمتر	میلی اگوالنت در لیتر							میلگرم در لیتر	
۶۵۰	۱/۴۲	۲/۷۶	۱/۸	۱/۹	۲/۱	۱/۴	۳/۰	۲۸۰	رودخانه در
									<u>رودخانه</u>
۱۴۴۲۴۰	۵۵	۱/۳	۷۶/۶	۱۵۹۰	۹۵۸	۴۵۴	۱۵۸	۱۰۰۲۰۰	مردشت ماکزیمم
۴۲۰	۰/۱۶	۲/۳	۱/۵۷	۰/۲	۰/۲۴	۰/۹	۳/۲	۲۷۰	می‌نیمم
									<u>آب زیرزمینی</u>
									<u>آب قنات</u>
۳۷۰	۰/۵	۲/۷	۰/۲۱	۰/۲۶	۰/۴۴	۰/۵۷	۲/۱	۲۶۰	حسن‌آباد داراب
۸۸۵۰	۳۶	۲/۳	۲۰	۷۶	۸۲	۲/۳	۸/۵	۶۱۵۴	جنوت برازجان

بخش سوم: کیفیت آب آبیاری

۱- خصوصیات عمومی منابع آب آبیاری

کیفیت آب رودخانه نسبت به تشکیلات زمین شناسی منطقه‌ای که رودخانه از آن عبور مینماید متغیر است بطور مثال رودخانه شاهپور با شوری ۵۹۰۰، هنديجان با شوری ۴۹۰۰ و حبله رود با شوری ۱۶۲۰ میکروموس در سانتیمتر از تشکیلات زمین شناسی فارس که یک تشکیلات شور و گچی است عبور مینمایند .

شوری آب رودخانه‌ها در طول مسیر مرتب افزایش مییابد مثلاً در یک اندازه‌گیری شوری رودخانه کرد در فارس از ۶۵۰ به ۱۰۳۰ میکروموس در سانتیمتر در طول ۶ کیلو متر مسیر افزایش یافت . بخاطر بارندگی و در نتیجه دبی زیاد رودخانه‌ها در زمستان و اوایل بهار ، شوری آب رودخانه‌ها در آخر تابستان بیشتر از اوایل بهار میباشد بطوریکه شوری آب رودخانه کر از ۵۶۰ در اواخر فروردین به ۸۰۰ میکروموس در سانتیمتر در اواخر مهر میرسد . هدایت الکتریکی آب زیرزمینی از حدود ۳۰۰ تا بیش از ۱۰۰۰۰ میکروموس در سانتی متر ، (بدون مشخص بودن نحوه توزیع) متغیر میباشد .

۲- متد مطالعه کیفیت - نمونه برداری و تجزیه

در جدول ۶ اطلاعات مربوط به تکنیک برداشت نمونه و تجزیه‌های آن و انواع و متد تجزیه‌ها و واحد بیان نتایج خلاصه شده است .

جدول ۶- خلاصه تکنیک نمونه برداری و تجزیه آبهای آبیاری

تکنیک و فواصل زمانی نمونه برداری	نوع تجزیه	متد تجزیه	واحد بیان نتایج
اوایل نمونه برداریها بصورت ماهی یکمرتبه وهم اکنون فصلی یکمرتبه میباشد ، نمونه‌ها در نقاط مختلف مسیر رودخانه و در محلی کمی دورتر از کناره رودخانه برداشته میشود .	کامل باضافه‌بر	استاندارد میلی اکوالنت در لیتر میکروموس در سانتیمتر	پی پی ام ،

۳- تقسیم بندی و ارزیابی کیفیت آب آبیاری

۳-۱ خطر شوری

تقسیم بندی ارائه شده توسط آزمایشگاه شوری ایالات متحده U.S.S.I بخوبی در ایران شناخته شده است ولی تلاشهایی که جهت کلاسه نمودن آبهای ایران در این سیستم شده چندان موفق نبوده است. وان آرت (۲۲) سیستم تجدید نظر شده U.S.S.L را که توسط تورن و پیترسون پیشنهاد گردیده (که در آن C_p بجای C_e سیستم اصلی و C_2 بجای C_p آن میباشد و تا شوری ۶۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر در آن درجه بندی شده است) برای ۱۰۸ چاه دشت مرو دشت بکار برد. درصد چاههایی که در این مطالعه، کیفیت آب آنها در دسته های مختلف سیستم تورن و پیترسون قرار دارد در جدول ۸ مشخص شده است.

جدول ۷- متدهای استفاده در تعیین اجزاء شیمیائی آب (۱۷)

جزء	متد تجزیه
TDS	تبخیر
EC	دستگاه کاندکنیویتی بریج
PH	الکتروود شیشه
Na	فلیم فتومتری
K	فلیم فتومتری
Ca + Mg	تیتره نمودن با EDTA یا استفاده از معرف اریوکرم بلاک تی
Ca	تیتره نمودن EDTA با استفاده از معرف موریکساید
CO _۲	تیتره نمودن با اسیدسولفوریک با استفاده از معرف فنل فتالئین
HCO _۳	تیتره نمودن با اسیدسولفوریک با استفاده از معرف متیل اورانج
SO _۴	رسوب BaSO _۴ و یا مند حجبی بوسیله BaCrO _۴
Cl	تیتره نمودن با AgNO _۳ با استفاده از معرف کاکرومیت
B	متد کارماین و سپس کلرومتری

جدول ۸- وضعیت چاههای مرودشت در کلاسه بندی تجدید نظریافته آزمایشگاه شور، ایالات متحده

کلاس	شوری (میکروموس در سانتیمتر	ارزیابی	تعداد چاه در مرودشت
C _۱	۰ - ۲۵۰	شوری پائین	۰
C _۲	۲۵۰ - ۷۵۰	شوری جزئی	۹
C _۳	۷۵۰ - ۲۲۵۰	شوری متوسط	۵۶
C _۴	۲۲۵۰ - ۴۰۰۰	شوری زیاد	۱۸
C _۵	۴۰۰۰ - ۶۰۰۰	شوری خیلی زیاد	۶
	بیش از ۶۰۰۰	شوری فوق العاده	۱۱

آبهای با شوری کمتر از ۲۵۰ میکروموس در سانتیمتر بندرت در ایران برای آبیاری یافت میشود، ضمناً آبهای با شوری بیشتر از ۲۲۵۰ میکروموس در سانتیمتر که از نظر کلاسه بندی آزمایشگاه شور ایالات متحده در جزء دسته غیر قابل استفاده قرار دارد در آبیاری مصرف میگردد. آبهای شور بعلت آنکه از آنها بعنوان مکمل آبیاری در نقاطی که گیاه با آب باران سبز گردیده استفاده میشود و همچنین بعلت آنکه برای آبیاری گیاهان مقاوم بشوری مصرف میگردد کاربرد در آبیاری بعضی مزارع دارد. اینگونه آبها در نقاطی که بارندگی زمستانه بحد کافی باشد خطر چندانی متوجه خاک نمی سازد. بدین ترتیب کلاسه بندی آزمایشگاه شور ایالات متحده نمیتواند جوابگوی شرایط موجود در ایران باشد و هنوز کلاسه بندی دیگری که بتواند جایگزین آن بشود مشخص نگردیده است.

۳-۲ خطر قلیائیت

در ایران خطر قلیائیت و کربنات آبها بر اساس تقسیم بندی آزمایشگاه شور ایالات متحده و بر پایه روابط SAR و EC و همچنین تقسیم بندی پیشنهادی اینتون بر پایه مقدار RSC مشخص میگردد.

رابطه شوری و SAR آب چاههای مرودشت در شکل ۲ مشخص شده است که ارتباط خوبی را بین EC و SAR آب نشان میدهد؛ هرچه شوری آب آبیاری زیاد شود فعالیت یون سدیم که در تبادل با خاک است زیادتر میگردد. نسبت جذب سدیم (SAR) آب آبیاری در ارتباط با نسبت سدیم قابل تبادل (ESR) خاک طی فرمول

$$ESR = KSAR + C$$

میباشد که در آن :

$$SAR = Na^+ / \sqrt{(Ca^{++} + Mg^{++}) / 2} \quad \text{و} \quad ESP = exNa / ex[Ca + Mg]$$

میباشد. مقادیر K و C برای خاک رسی میرینچی در ناحیه قزوین به ترتیب برابر $0/0116$ و $0/0309$ پیدا گردیده است.

باقیمانده سدیم کربنات RSC نشان دهنده تمایل کلسیم و منیزیم کربنات به رسوب در خاک است، بنابراین غلظت نسبی یون سدیم و ESP را افزایش میدهد.

$$RSC = (Co_3^{=} + HCO_3^-) - (Ca^{++} + Mg^{++}) \quad \text{میلی اکوالنت}$$

طبق تعریف در صورتیکه RSC کمتر از $1/25$ میلی اکوالنت در لیتر باشد آب جهت آبیاری مناسب است و اگر RSC بین $1/25$ و $2/5$ میلی اکوالنت در لیتر باشد آب جهت آبیاری محدودیتهائی دارد و بیشتر از $2/5$ میلی اکوالنت در لیتر غیر مناسب میباشد. مطالعات آبهای زیرزمینی مرودشت نشان میدهد که 88% آب چاهها کمتر از $1/25$ و مناسب جهت آبیاری است 7% دارای محدودیت و 5% غیر مناسب جهت آبیاری است.

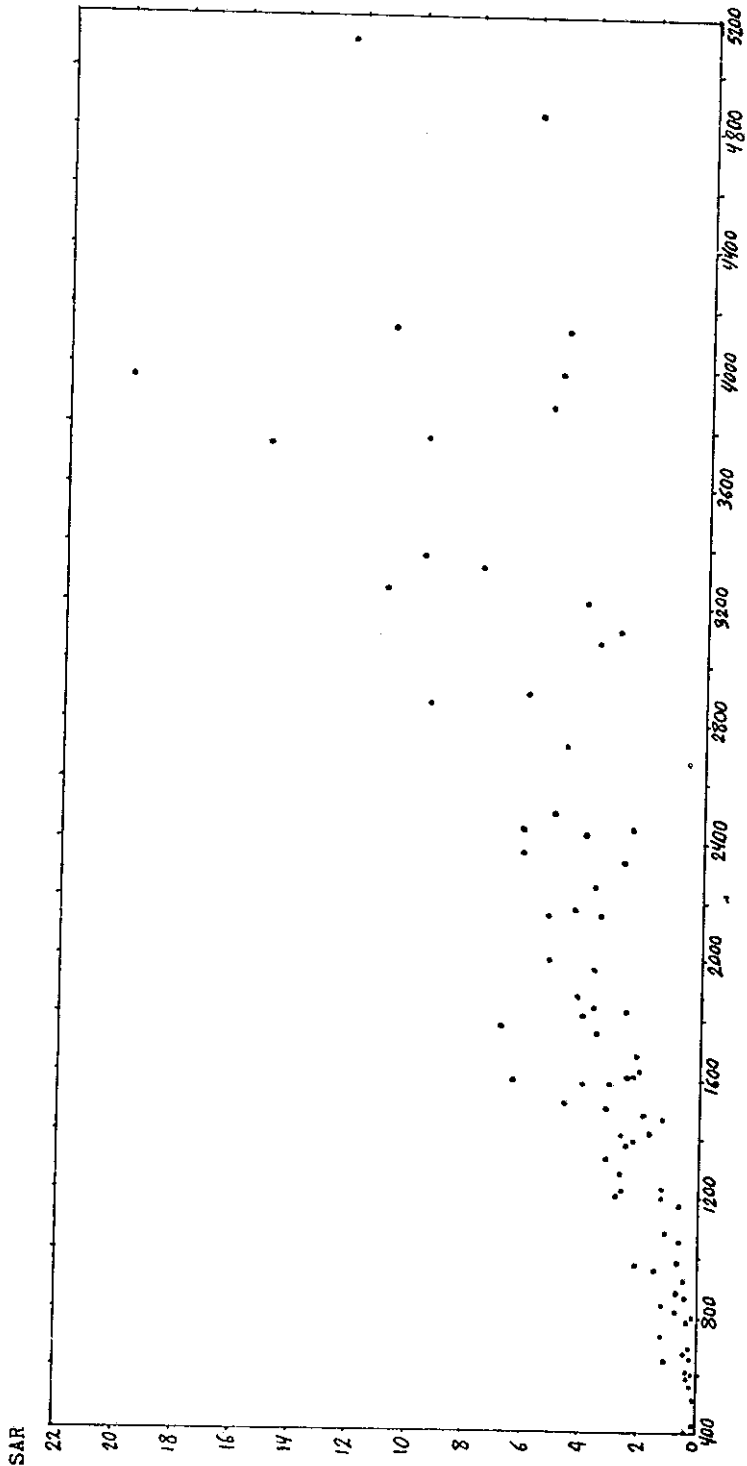
بطور کلی صرفنظر از شوری زیاد آب خطر سدیم و کربنات در ایران کم است. مقدار SAR اغلب کمتر از 10 و RSC کوچکتر از $1/25$ میباشد.

۴- فاکتورهای موثر در ارزیابی و تقسیم بندی آب آبیاری

۱-۴ آب و هوا

تأثیر باران در تقلیل شوری آبهای سطحی و زیرزمینی و تقلیل شوری خاک کاملاً شناخته شده است. کمترین شوری آب رودخانه ها و آب های زیرزمینی در زمان بیشترین جریان آب و بهنگام حداکثر ریزش باران اتفاق میافتد. حداکثر شوری آبها نیز درست در زمان قبل از شروع دوره بارندگی میباشد.

متوسط بارندگی در ایران حدود 250 میلیمتر است که در دوره کوتاه سرما و تبخیر کم (جدول ۲) ریزش مینماید. اکثراً این مقدار بارندگی باعث تعدیل شوری خاک میشود که در دوران خشکی (خرداد تا مهر) در اثر آبیاری با آب شور و یا تبخیر از آب شور زیر زمینی زیاد گردیده است. در خوزستان در نتیجه تبخیر زیاد، سطح آب زیرزمینی در طول فصل خشکی بین 20 تا 60 سانتیمتر پائین میافتد که در نتیجه حدود 1000 تا 4000 بشوری آب زیرزمینی افزوده میشود (مرجع ۱۵). در جدول زیر چهار نمونه از افزایش شوری آب زیرزمینی نقاط مختلف خوزستان در اثر پائین افتادن سفره آب در فصل خشکی نشان میدهد.

EC.10⁶

شکل ۲- رابطه بین شوری و قللیت آب چاههای مرودشت

شماره چاه محل چاه تاریخ برداشت عمق سفره آب شوری آب زیرزمینی
(سانتیمتر) (میکروموس در
سانتیمتر)

۷۰۱۰۰	۴۷	۱۳۴۸/۱/۲۵	کیلومتر ۱۴ جاده حمیدیه	۸
۸۱۰۰۰	۲۵۶	۱۳۴۸/۶/۳	به سوسگرد	
۷۰۸۰۰	۲۶۴	۱۳۴۸/۱/۲۵	کیلومتر ۷/۵ جاده	۱۸
۸۴۰۰۰	۲۷۸	۱۳۴۸/۴/۱۶	سوسگرد به بستان	
۸۷۰۰۰	۲۹۹	۱۳۴۸/۶/۴		
۱۰۴۰۰۰	۱۸۵	۱۳۴۸/۲/۳	کیلومتر ۱۴۵ جاده	۵۰
۱۱۵۰۰۰	۱۹۶	۱۳۴۸/۴/۱۷	اهواز به شاهپور	
۱۲۵۵۰۰	۲۱۲	۱۳۴۸/۶/۲۳		
۱۰۰۰۰۰	۱۳۶	۱۳۴۸/۴/۱۷	کیلومتر ۲۵ جاده	۵۹
۱۱۲۰۰۰	۱۱۴	۱۳۴۸/۵/۱۳	اهواز به مسجد سلیمان	
۱۳۲۰۰۰	۱۷۴	۱۳۴۸/۶/۲۳		

شدت تبخیر در میزان و شدت تجمع املاح در خاک و همچنین در راندمان شستشوی متناوب مؤثر است (به زیر قسمت ۲-۲ از بخش ۶ مراجعه شود) . یک مشاهده در خاک سیلنتی کلی لوم آهوچر نشان داد که وقتی سفره آب در عمق ۱۶۰ سانتیمتری سطح زمین واقع بود و دارای شوری ۶۴۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر بود ، یک افزایش ۶/۲% در شوری خاک در اثر ۱۰۸ میلیمتر تبخیر از سطح آزاد آب (اندازه گیری از طشتک کلاس) در طول ۲۱ روز عدم آبیاری و یا شستشوی خاک پدید آمد (مرجع ۵) .

۴-۲ خاک

مقدار نمک آب آبیاری که شسته و یا در خاک باقی میماند به خصوصیات فیزیکی و فیزیکی شیمیایی خاک بستگی دارد . با توجه بگزارش جواهری (مرجع ۳۰) تنها آب های فعال موجود در خاک در عملیات شستشو شرکت مینماید . تمام آبهای موجود در منافذ شن

شسته شده فعال میباشند در حالیکه در خاکهای سنگین قسمتی از آبهای موجود در آن فعال میباشند. مثلاً " ۱۲/۴ درصد آب موجود در حالت نقطه پژمردگی خاک سیلنی کلی لوم آهوچر فعال میباشند .

۳-۴ متدهای آبیاری

سیستم آبیاری ایران در حد وسیعی بصورت ثقلی (سطحی) می باشد . سیستم بارانی در بعضی پروژه‌های پیشرفته بکار میرود و آبیاری قطره‌ای در مراحل آزمایشی است اخیراً یک روش سنتی بنام آبیاری کوزه‌ای مورد توجه قرار گرفته است و تحقیقاتی جهت کاربرد آن در مناطق خشک و با آب شور شروع گردیده است . بوسیله این سیستم آبی به غلظت ۲۵ میلی موس در سانتیمتر توانسته گیاه هندوانه را رشد داده آن را به محصول بنشانند (مرجع ۷) . در امر شست‌وشوی خاک در پروژه‌های اصلاح اراضی از آبیاری کرتی استفاده میشود . آبیاری جوی پشته بهنگامی که آب آبیاری و یا خاک شور باشد سبب تجمع املاح روی سر پشته ها میگردد . بطور مثال ، در یک مزرعه چغندر قند در ایستگاه اصلاح اراضی آهوچر ، مقدار املاح روی پشته از ۴ به ۲۵ و بالاخره ۶۵ میکروموس در سانتیمتر در اثر ۲۲ دفعه آبیاری هفتگی رسید .

بخش ۴ - تأثیر آبهای شور آبیاری بر روی خاکها

کشور ایران دارای تاریخ طولانی کشاورزی و آبیاری است . هفت تا هشت هزار سال آبیاری در ایران تغییرات عمده ای را در خاکها بوجود آورده است . رسوب یک تا دو متر سیلت در اراضی خوزستان (مرجع ۳۸) . و همچنین پیدایش شوری و ماندابی شدن اراضی مثالهایی از این تغییرات است .

۱ - مطالعات اولیه

۱-۱ تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی

از سال ۱۳۳۲ مطالعات تفصیلی ، نیمه تفصیلی و اجمالی خاکشناسی در پروژه‌های متعدد ایران توسط مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک شروع گردید . نقشه خاک اکثر مناطق با استفاده از عکسهای هوایی و موزائیک آنها با مقیاس $\frac{1}{500000}$ تهیه شده است . این نقشه با استفاده از تفسیر عکسهای هوایی با مقیاس $\frac{1}{50000}$ تا $\frac{1}{60000}$ در مراحل زیادی کنترل گردیده است . در طبقه‌بندی و ارزیابی خاکها از عکسهای هوایی استفاده میشود . برای هر گروه خاکی پروفیل‌های شاهد صحرائی تشریح میگردد . نمونه خاکها برای تجزیه به آزمایشگاه ارسال میشود و این تجزیه‌ها به تفسیر و تشخیص واحدهای مختلف خاک کمک مینماید .

مقیاس نقشه‌های خاک که توسط مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک بکار میرود به شرح زیر است .

مقیاس ۲۵۰۰۰۰۰ : ۱ جهت مطالعات اجمالی گسترده

مقیاس ۵۰۰۰۰ : ۱ تا ۲۵۰۰۰۰ : جهت مطالعات اجمالی

مقیاس ۲۰۰۰۰ : ۱ تا ۵۰۰۰۰ : جهت مطالعات نیمه تفصیلی

مقیاس ۱۰۰۰۰ : ۱ تا ۲۰۰۰۰ : جهت مطالعات تفصیلی

مقیاس ۲۰۰۰ : ۱ تا ۱۰۰۰۰ : طبق درخواست متقاضی

ضمناً تجزیه‌های شیمیایی و فیزیکی زیر نیز در مطالعات خاکشناسی انجام میپذیرد :

خصوصیات فیزیکی : درصد اشباع ، حد نگهداری مزرعه ، نقطه پژمردگی دائم ، ضریب آبگذری نفوذ پذیری ، وزن مخصوص و توزیع اندازه ذرات که در آزمایشگاه و یا در صحرا تعیین میشود و بافت خاک ، ساختمان خاک ، مقاومت ذرات خاک ، رنگ ، منافذ ، وضعیت زهکشی طبیعی ، عمق سفره آب و وضع سنگلاخی منطقه که بوسیله تشخیص در صحرا معین میگردد .

خصوصیات شیمیائی : O. M. و K ، P ، N ، CaCo₃ ، PH ، EC
برای خاکهای غیر شور مورد درخواست میباشد و برای خاکهای شور کاتیونها و آنیونهای
محلول CaSo₄ ، ESP ، CEC بر درخواست قبلی اضافه میگردد . علاوه بر
خصوصیات فوق در پروفیل نیز وجود مانلینک ، آهک ، گچ ، جوشش اسیدی خاک مشخص
میگردد .

از آنجا که کمیت و کیفیت آب در ایران فاکتور محدود کننده برای توسعه کشاورزی
است اراضی مناسب کشاورزی بر اساس کیفیت و کمیت خوب آب آبیاری و ارزیابی چگونگی
مصرف اراضی انتخاب میشود .

جدول ۹

عمق شستشو (سانتیمتر)	ایجاد رهنگنی خاک	خصوصیات شیمیائی خاک	مقاومت ، ساختمان ، زهدگی طبیعی ، منافذ ، زهدگی طبیعی ، عمق سفره آب ، ظرفیت نگه داری مزرعه ، نقطه پژمردگی	مقیاس نقشه م
۲۰۰-۶۰	در موارد ضروری	CaCO ₃ ، PH ، EC O.M. ، K ، P ، N TSS ، CaSO ₄ ، S.P. ، CEC ، ESP کاتیونها و آنیونهای محلول	دائیم ، وزن مخصوص ، نفوذ پذیری ، آبگذری	۱:۲۰۰۰۰-۱:۱۰۰۰۰ ۱:۲۰۰۰۰-۱:۵۰۰۰۰ ۱:۲۵۰۰۰۰

۱-۲ خصوصیات خاکهای آبیاری

بافت خاکهای مورد آبیاری اغلب سنگین میباشد و وضعیت زهکشی ضعیف تا خوب است. یک مثال شاهد و تیپیک خاکهای قابل زراعت مرودشت نشان میدهد (مرجع ۱) که این خاکها دارای بافت سنگین، ساختمان منشوری تا مکعبی بدون گوشه برای عمق ۲۰ تا ۹۰ سانتیمتری سطح خاک، PH برابر ۸، EC کمتر از ۱/۵ میلی موس در سانتیمتر درصد $CaCO_3$ بین ۳۰ تا ۳۵، K برابر ۴۰۰ پی پی ام، P برابر ۷ پی پی ام و درصد مواد آلی ۰/۷ میباشد. در چند کیلومتری جنوب جلگه مرودشت منطقه آهوچر واقع است که دارای خاکهای شور و قلیائی میباشد. خصوصیات این خاک که مثال خوبی برای خاکهای شور ایران است نشان میدهد که بافت خاک سنگین سیلتی کلی لوم تا سیلتی کلی، ساختمان مکعبی بدون گوشه، PH برابر ۸، EC برابر ۳۰ میلی موس در سانتیمتر، SP برابر ۶۰، درصد کربنات کلسیم برابر ۴۵، $CaSO_4$ برابر ۸ میلی اکوالنت درصد گرم خاک خشک و ESP برابر ۴۰ میباشد سرفه آب در عمق ۱۷۵ سانتی متری (در خشکترین ایام سال) با شوری ۷۳ میلی موس در سانتیمتر و SAR حدود ۸۴ میباشد.

در ایران اغلب خاکهای تحت تأثیر شوری جزء دسته شور و قلیائی و قسمت کوچکی از آن جزء دسته شور طبق دسته بندی آزمایشگاه شوری ایالات متحده به حساب میآیند. خاکهای قلیائی بندرت در ایران یافت میشود و وجود آنها فقط در نواحی محدودی که از اهمیت چندانی برخوردار نیستند مثل مناطق کوچکی از مرودشت، قزوین، گرمسار و نزدیک کرج گزارش شده است. اغلب خاکهای شور قلیائی به اندازه کافی گچ، کلسیم و منیزیم محلول دارند که از سوق این خاکها بطرف قلیائیت در اثر آبیاری و شستشوی جلوگیری بنماید.

۲- روشهای تشخیص

جدول ۱۰ منندهای تعیین خصوصیات خاکهای شور را بطور مختصر بیان می نماید. عناصر شیمیائی و مندهای تجزیه شبیه همانهایی است که در تجزیه آب آبیاری در جدول ۶ و ۷ بیان گردیده است.

جدول ۱۰ متد نمونه برداری و تجزیه‌های شیمیائی شوری و قلیائیت حد

زمان نمونه برداری متد عصاره‌گیری شوری کل واحدهای مورد استفاده توضیحات قلیائیت

قبل و بعد از کشت عصاره هدایت الکتریکی و میلی موس در سانتیمتر، SAR، ESP، PH،
خمیر اشباع تجزیه کامل یونها و میلی اکوالنت در لیتر و گچ

نمونه خاک سالیانه دومرتبه قبل از کشت و بعد از برداشت تا عمق ۱۵۰ سانتیمتری سطح خاک (از هر عمق ۲۵ سانتیمتری) برداشته میشود.

متداولترین روش عصاره‌گیری، روش عصاره‌گیری از خمیر اشباع خاک است که توسط آزمایشگاه شوری ایالات متحده پیشنهاد شده است. متدهای عصاره‌گیری براساس نسبت های ثابت آب به خاک از قبیل ۱:۱، ۱:۲ و ۱:۵ در بعضی از تحقیقات و مؤسسات اعمال میشود. تلاشهایی جهت عصاره‌گیری از رطوبت طبیعی خاک بعمل آمده است. در بین متدهای موجود متد جابجائی که در آن آب بر روی یک ستون خاک میریزند وزه آب اولیه را بعنوان محلول خاک میگیرند نسبت بسایرین جهت مطالعات شستشور جحان دارد ولی برای کارهای روزمره آزمایشگاهی مناسب نیست. این متد تأثیر رطوبت خاک، پدیده جذب منفی و منافذ کور را بر روی شوری محلول خاک نشان میدهد.

۳- طبقه‌بندی خاکهای شور و قلیائی

در ایران اغلب سیستم آمریکائی طبقه‌بندی خاکهای شور و قلیائی مورد استفاده قرار میگیرد که بنظر میرسد که میبایست تغییر نماید. از آنجا که یونهای محلول غالب در خاکهای شور ایران Na^+ و Cl^- میباشند، در شاخص طبقه بندی شوری خاک می‌بایست غلظت $NaCl$ نیز در نظر گرفته شود.

صرفنظر از مقدار ESP خاکها، خطر قابل ذکری برای قلیائیت در اکثر خاکهای ایران پیش نیامده است. بنظر میرسد که همزمان با طبقه بندی قلیائیت خاکهای ایران میبایست مقدار منابع یونهای دوظرفیتی خاک از قبیل گچ نیز گزارش شود.

۴- تغییر در خصوصیات خاک در اثر آبیاری

اراضی که قبلاً آبیاری نشده اند در اثر آبیاری ممکن است یا آب دگردد و یا خصوصیات خاک و آب زیرزمینی آن خراب شود. جهت تغییرات وابستگی به مقدار آبیاری و شرایط آب و هوائی دارد.

۴-۱ تسطیح اراضی قبل از آبیاری

۴-۲ ازدیاد شوری و قلیائیت خاک

عملیات آبیاری بخصوص اگر آب آبیاری شور باشد اغلب موجودی املاح خاک های غیر شور را افزایش میدهد. این افزایش در خاکهایی که دارای زهکش خوبی بوده و میزان بارندگی زمستانه در آن محل زیاد است فصلی می باشد و در خاک هایی که دارای زهکشی ضعیفند دائمی است.

شدت شوری خاک اراضی آبیاری شده تحت تأثیر مقدار شوری آب آبیاری میباشد، مثلاً در اراضی که بوسیله رودخانه دز آبیاری میشود مشکل شوری پدیدار نشده درحالی که در اراضی مشابه و مجاور آن که بوسیله رودخانه کرخه آبیاری میگردد نشانه های از شوز شدن اراضی دیده شده است. شوری آب رودخانه دز حدود ۳۵۰ تا ۵۵۰ میکروموس در سانتیمتر و شوری آب رودخانه کرخه بین ۵۰۰ تا ۱۸۰۰ میکروموس در سانتیمتر است (مرجع ۳۸).

آبیاری بیش از حد اغلب باعث بالا آمدن سفره آب زیرزمینی می شود. تراوش از کانالها و رودخانهها نیز در بالا آمدن سفره آب زیرزمینی مؤثر میباشد. در نقاطی که سدهای بزرگ احداث شده است اغلب چنین اتفاقی افتاده است. به هر حال بالا آمدن سفره و آب زیرزمینی اکثراً با شور شدن اراضی همراه است. مصرف آبهای زیرزمینی جهت آبیاری در بعضی موارد باعث پائین افتادن سفره های زیرزمینی میگردد مثلاً درجه — ۱۰۰ بعلمت قلت آب زیرزمینی و وسعت باغهای مرکبات، اجازه احداث چاههای جدید دیگر داده نمیشود.

۴-۳ افزایش شوری آب زیرزمینی

با بالا آمدن سفره آب زیرزمینی شوری این آب اکثراً افزایش میابد. بایک سیستم مناسب زهکشی و شستشوی خاک، شوری آب زیرزمینی از ۷۵-۶۰ به ۱۰-۲۳ میکروموس در سانتیمتر در طول دو سال شستشوی خاک ایستگاه اصلاح اراضی آهوچر تقلیل یافت. در این ایستگاه در اثر دو سال آبیاری و زهکشی تیپ شوری آب زیرزمینی از کلرید $(= ۷۵/۵ \text{ Cl}/\text{So}_۴)$ به سولفات $(= ۳/۰ \text{ Cl}/\text{So}_۴)$ تغییر نمود (مرجع ۴).

بخش ۵

تأثیر شوری آب آبیاری بر روی گیاه و محصول

۱- متدهای تجزیه شیمیائی و ترکیبات شیمیائی گیاهان

تجزیه گیاهان در مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک بمنظور دست‌یافتن ترکیبات شیمیائی و روابط آن با ترکیبات خاک انجام میگردد. یونهای مورد آزمایش و متد تجزیه بقرار زیر است (مرجع ۱۷)

عنصر	متد تجزیه
N	متد کجدال
P	روش اولسون (کالریمتری)
K	فلیم فتومتری
Fe	کالریمتری
Na	فلیم فتومتری
Ca	اتومیک ابزریشن اسپکتروسکوپی
Mg	اتومیک ابزریشن اسپکتروسکوپی
Cu	اتومیک ابزریشن اسپکتروسکوپی
Zn	اتومیک ابزریشن اسپکتروسکوپی
Mn	اتومیک ابزریشن اسپکتروسکوپی
B	متد کورکامین (بعدا" کالریمتری)

تجزیه‌های گیاهی اغلب در مطالعات حاصلخیزی و تغذیه گیاهی بکار میرود. در سال ۱۳۵۳ حدود ۱۷۷۰۰ تجزیه روی ۴۴۰۰ نمونه گیاهی در مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک انجام گرفت. نمونه‌ها مربوط به چغندر قند، گندم، یونجه، برنج، چای، سیب و مرکبات بود. تجزیه گیاهی بر روی نیشکر در طرح نیشکر هفت تپه جهت مشخص نمودن مقدار قند، فسفر، ازت، پتاسیم و سایر عناصر ماکرو و میکرو در غلافهای برگ انجام میگردد (مرجع ۹).

۲- عکس العمل گیاهان بشوری

سطح مقاومت بشوری گیاهان مزرعه‌ای و علوفه‌ای بوسیله آزمایشگاه شوری ایالات متحده گزارش شده است (مرجع ۳۹). این اطلاعات در شرایط مناسب رشد و حداکثر مواظبت گردیده است. از آنجا که عواملی مثل آب و هوا، باروری خاک، مدت آبیاری و واریته‌های محلی گیاه بر روی مقاومت گیاه نسبت بشوری مؤثر است بعضی آزمایشات میبایست در شرایط مختلف در ایران انجام پذیرد.

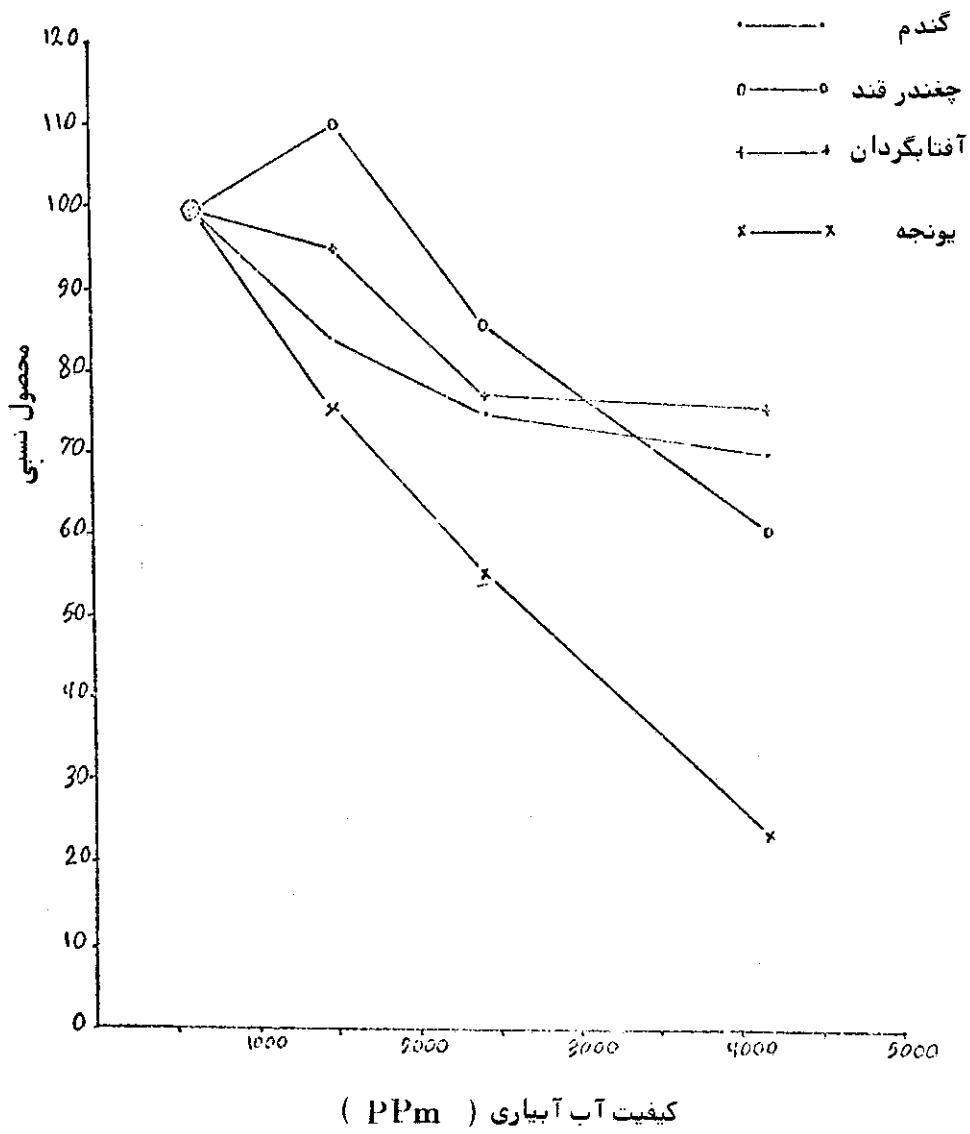
جهت تعیین تأثیر شوری آب بر روی محصولات زراعی، چهارچاه در دشت مرودشت که دارای آبهای بشوری مختلف بودند ولی اراضی آبیاری آنها دارای خصوصیات یکسان خاکی بود انتخاب گردید (مرجع ۴۰) و تأثیر شوری آب آبیاری بر روی گندم، چغندر قند آفتاب گردان و یونجه مطالعه شد (شکل ۳). با افزایش شوری آب آبیاری از ۱۵۰۰ به ۶۰۰ پی پی ام میزان محصول چغندر قند نیز افزایش یافت ولی محصول سایر گیاهان تنزل نمود. بطور کلی با افزایش شوری آب از ۶۰۰ به ۴۲۰۰ پی پی ام محصول آفتابگردان، گندم و یونجه بترتیب بمقدار ۲۵، ۳۰، ۴۰ و ۷۵ درصد تنزل نمود. در منطقه برآن اصفهان، در اثر تغییر شوری آب آبیاری از ۱۰۰۰ به ۳۰۰۰ پی پی ام میزان محصول چغندر قند ۱۳۷ درصد افزایش یافت ولی کاربرد شوری‌های بیشتر آب آبیاری باعث کم شدن محصول گردید (مرجع ۱۲). در همین منطقه در اثر افزایش شوری آب آبیاری از ۱۰۰۰ به ۲۰۰۰، ۳۰۰۰ و ۴۰۰۰ پی پی ام محصول پیاز از ۲/۴۴ به ۰/۹۱، ۰/۶۶ و ۰/۳۰ تن در هکتار کاهش یافت. احتیاج خانواده چغندر به سدیم عامل اصلی درازد یاد محصول چغندر قند بهنگام افزایش جزئی غلظت املاح در آب آبیاری میباشد.

در ایستگاه اصلاح اراضی آهوچر محصول چغندر قند در دو سطح شوری خاک مورد مقایسه قرار گرفت. محصول در اثر تغییر شوری عصاره اشباع خاک از ۴/۸ به ۱۵ میلی موس در سانتیمتر بمقدار ۲۷٪ تنزل یافت. در همین ایستگاه مشخص شد که سطح شوری خاک قبل از نشاء برنج در میزان محصول مؤثر است. سطح شوری خاک پس از برداشت بعلت آنکه در اثر شستنشویکسان شده بودند تأثیر چندانی بر روی میزان محصول نشان ندادند (مرجع ۴).

در طرح نیشکر هفت تپه میزان متوسط محصول نیشکر در شوریه‌های بفواصل (کمتر از ۲)، (۲/۱ تا ۳)، (۳/۱ تا ۴)، (۴/۱ تا ۵) و (بیش از ۵) میلی موس در سانتی متر عصاره اشباع خاک بترتیب برابر ۱۰۲، ۹۲، ۵۸، ۶۵ و ۴۸ تن در هکتار گزارش شده است (مرجع ۲۹).

اطلاعات موجود (مرجع ۱۴) نشان میدهند که در جزیره آبادان عمق سفره آب زیر زمینی تأثیر بیشتری نسبت بشوری در میزان محصول نخیلات دارد. وقتی که سفره آب در

شکل ۳ - منحنی عکس العمل محصول نسبت بشوری در مرودشت

عمق کمتر از ۷۰ سانتیمتری سطح زمین قرار داشت و شوری آن برابر ۴۰۰۰ پی پی ام بود میزان محصول ۲-۱ کیلوگرم در هر درخت گزارش شد در حالیکه وقتی سفره آب در اعماق بیشتری از سطح زمین قرار داشت و شوری آب زیرزمینی کمتر از ۳۰۰۰ پی پی ام بود محصول حدود ۳۰-۵۰ کیلوگرم در هر درخت بود. در شوری ۹۰۰۰ پی پی ام آب زیرزمینی و عمق ۷۷ سانتیمتری سفره آب، میزان محصول ۸ کیلوگرم در هر درخت گزارش شده است، در حالیکه در شوری ۶۵۰۰ پی پی ام آب زیرزمینی و عمق ۵۶/۵ سانتیمتری سطح زمین میزان محصول به یک ربع مقدار فوق میرسد.

۳- فاکتورهای مؤثر در مقاومت نسبت بشوری

۳-۱ آب و هوا

۳-۲ باروری خاک

سه فاکتور مهم باروری خاک عبارتند از سطح حاصلخیزی، ساختمان، تهویه و بالاخره رژیم رطوبتی. با توجه بازمایشات ایستگاه اصلاح اراضی آهوجر، در اراضی شور نیز محصول چغندر قند در اثر مصرف کود افزایش مییابد. جدول زیر تأثیر سطوح کود را بر روی محصول چغندر قند در دو سطح شوری خاک نشان میدهد.

شوری عصاره اشباع				
$N_{90}P_{90}$	$N_{90}P_0$	N_0P_{90}	N_0P_0	(میکروموس در سانتیمتر)
۲۷/۳	۲۴/۴	۱۱/۳	۱۳/۶	۴/۸
۱۷/۷	۱۸/۳	۸/۷	۱۰/۹	۱۵/۰

که در آن N_0 بمعنی ازت داده شده بخاک برابر صفر، N_{90} ازت برابر ۹۰ کیلوگرم در هکتار، P_0 مقدار P_2O_5 برابر صفر و P_{90} مقدار P_2O_5 برابر ۹۰ کیلوگرم در هکتار میباشد.

کودازته در خاکهای با شوری کمتر تأثیر بیشتری را بر روی افزایش محصول چغندر قند و گندم در مقایسه با خاکهای شور نشان میدهد. بعلت فیکسه شدن فسفر هیچگونه اثر معنی داری از اضافه نمودن کود فسفر بخاک شور در میزان محصول دیده نشد (مرجع ۴).

۳-۳ مرحله رشد گیاه

۳-۴ متد آبیاری

قبلاً در مبحث ۳-۴ از بخش ۳ بحث گردیده است.

۳-۵ وارپته گیاه

طی آزمایشاتی مشخص شد که وارپته طبسی گندم نسبت به وارپته‌های روشن ۱۲۰۷۰ و وارپته مکزیکی پنجامو در مقابل شوری آب و خاک مقاوم تراست (مرجع ۴) در مقایسه وارپته‌های ایرانی ۲۸۱۱ و ۳۱۵۱ گلرنگ با وارپته Tite مشخص گردید که وارپته ۳۱۵۱ بیشترین قدرت جوانه زدن را در غلظت‌های بیش از ۱٪ سدیم کلرید را داراست (مرجع ۲۸).

بخش ۶ - اصلاح خاکهای شور و قلیائی

خاکهای شور توسط عملیات شستشو و با خارج نمودن املاح اضافی از ناحیه ریشه اصلاح میگردد. اصلاح خاکهای قلیائی با جابجائی سدیم قابل تعویض با کلسیم انجام میپذیرد و کافی است که یک منبع کلسیم ب خاک داده شود و پامنع موجود در خاک را مورد استفاده قرار داد تا این اصلاح صورت پذیرد.

۱- رشد گیاه در طول عملیات اصلاح

گیاهان در اثر عملیات فیزیکی ریشه و یا بخاطر افزایش حلالیت آهک در مجاورت گاز CO_2 متساعد شده از ریشه گیاهان و بالاخره به علت افزایش مواد آلی به خاک موجب بهبود نفوذ پذیری زمین میشوند و به همین دلیل در عملیات اصلاح خاک بطور غیر مستقیم مؤثرند.

در مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر، برنج و چغندر قند همزمان با اصلاح خاک در زمین کاشته شدند. شوری عمق ۳۰-۵ سانتیمتری سطح زمین از مقدار ۳۱ به ۱۱/۷ میلی موس در سانتیمتر در طول شستشوی قبل از نشاء تنزل نمود و از ۱۱/۷ به ۳/۷ در طول کشت برنج پائین افتاد. در مزرعهای که چغندر قند به عنوان اولین کشت انتخاب گردیده بود شوری خاک از ۱۶/۷ به ۴/۱ برای عمق ۵۰-۵ سانتیمتر و از ۲۷/۷ به ۵/۷ برای عمق ۱۰۰-۵۰ سانتیمتری سطح زمین در اثر زراعت و آبیاری پائین افتاد. در این زراعت مقدار ۴ سانتیمتر آب هر هفته نسبت به مقدار تبخیر و تعرق اضافه تر بزمین داده میشد تا بتواند املاح خاک را بزهکشا هدایت نماید (مرجع ۴).

در اراضی بدون زهکشی جلگه مرودشت، زارعینی که آب کافی دارند اغلب اراضی تقریباً شور خود را برای زراعت برنج بکار میبرند که در اثر این کار اراضی آنها برای یکی دو سال بعد بطور مختصری اصلاح مییابد.

۲- شستشوی خاکهای شور

اصلاح خاکهای شور ایران در استان خوزستان که آب کافی برای شستشو و آبیاری دارد شروع گردید. طرح نیشکر هفت تپه واقع در خوزستان عملیات اصلاح اراضی را از سال ۱۳۴۰ آغاز نمود. مجموعاً آبی بارتفاع ۲۳۰ سانتیمتر در طول ۲۵ روز شوری یک متر اولیه خاک قابل نفوذ منطقه را از ۱۴/۸۵ به ۲/۲۷ میلی موس در سانتیمتر تنزل داد. در قسمت دیگر منطقه که قابلیت نفوذ خاک کم بود و سفره کم عمق آب زیرزمینی وسیله زهکش هائی در

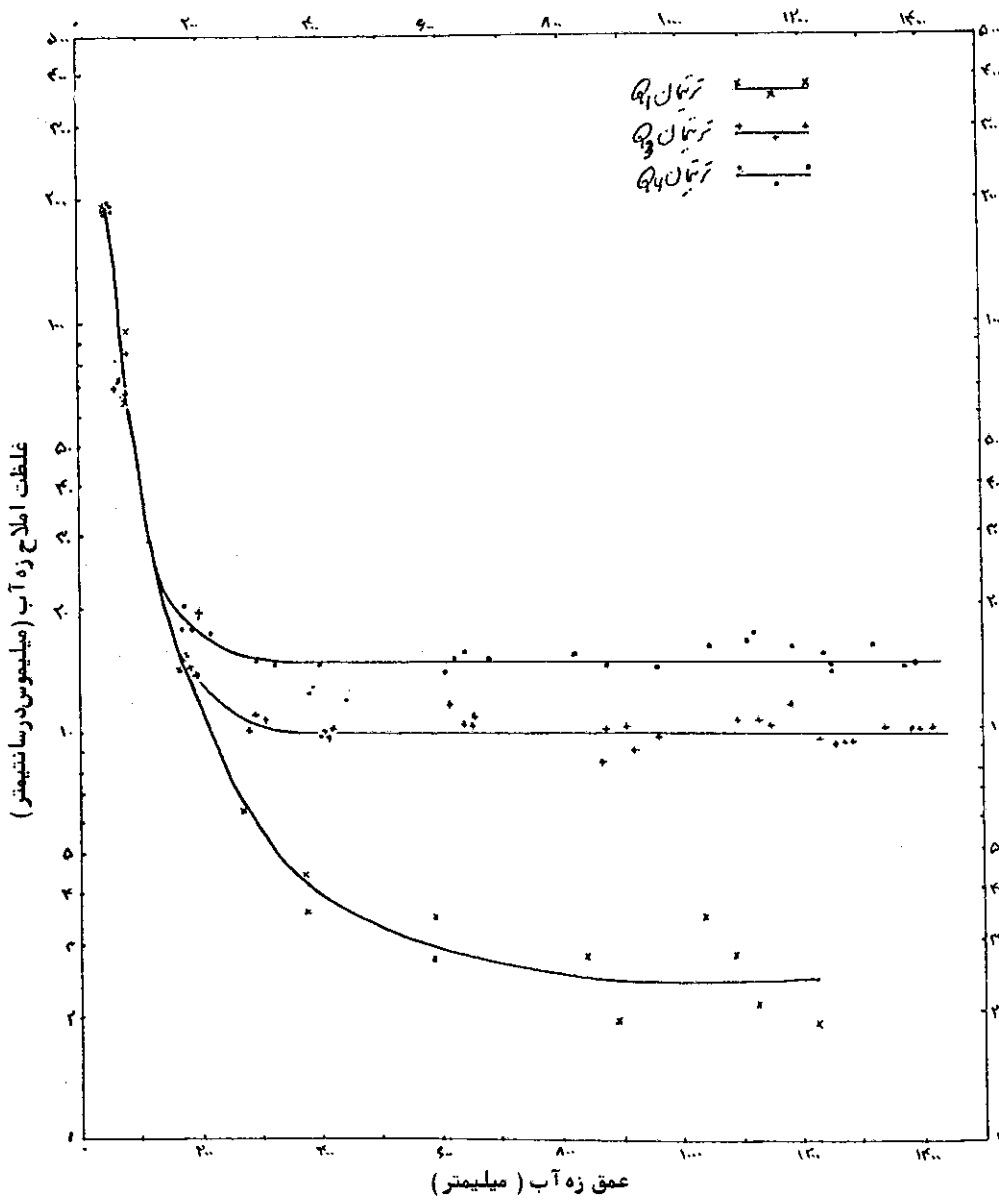
عمق ۲/۱ متری سطح زمین و بفواصل ۱۰۰ متری از یکدیگر کنترل میشد تقریباً ۴۱۰ سانتی متر آب در طول ۱۸۰ روز بزمین داده شد تا شوری ۸۰ سانتیمتر اولیه سطح زمین را از ۱۲/۸ به ۳/۸ میلی موس در سانتیمتر برساند (مرجع ۲۹). در ایستگاه شاور خوزستان تخمین آب مورد نیاز شستشو بوسیله ۴۰ جفت برینگ متحدالمرکز انجام گرفت که نتایج آن بمرزعه منتقل گردید (مرجع شماره ۱۰).

مقدار آب مورد نیاز شستشوی خاکهای شور به عوامل چندی از جمله شوری ابتدائی خاک ، شوری مورد نظر پس از شستشوی خاک ، عمق مورد نظر خاک ، کیفیت آب شستشو ، مند شستشو ، بافت خاک ، ساختمان خاک ، خصوصیات رطوبتی و مقدار رطوبت اولیه خاک بستگی دارد .

۱-۲ کیفیت آب شستشو

تأثیری که کیفیت های مختلف آب شستشو بر روی عملیات اصلاح خاک شور میگذارد در مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر هم در سیلندرو هم در مزرعه مورد بررسی قرار گرفت . در چهار تکرار سه کیفیت آب جهت شستشوی ۵۰ سانتیمتر خاک بکار برده شد . کیفیت های آب عبارت بودند از ۱۰۰۰ ، ۷۹۰۰ و ۱۱۷۰۰ میکروموس در سانتیمتر . هیچگونه اختلافی در غلظت زه آب اولیه این تربتانهها دیده نشد ولی با پیشرفت عملیات شستشو غلظت املاح زه آب کم گردید و منحنیهای غلظت زه آب تربتانهها از یکدیگر جدا شدند (شکل ۴) . منحنی تربتانه شورترین آب شستشو قبل از همه از منحنی مشترک جدا گردید و زودتر از همه نیز به تعادل رسید . نقطه شروع تعادل شوری زه آبها بترتیب در اعماق ۳۲۰ ، ۴۰۰ و ۹۰۰ میلیمتری زه آب برای تربتانههای ۱۱۷۰۰ ، ۷۹۰۰ و ۱۰۰۰ میکروموس در سانتی متر شوری آب شستشورخ داد و شوری متعادل خاک هر یک از تربتانهها بترتیب برابر ۱۵۰۰۰ ، ۱۰۰۰۰ و ۲۵۰۰ میکروموس در سانتیمتر بود . در طول تعادل ، شستشو با ۱۵ سانتیمتر آب با شوری کمتر باعث شد که شوری متعادل زه آب نیز تغییر نموده بشوری متعادل تربتانه با شوری کمتر آب شستشو برسد . بنابراین تفاوتی بین تربتانههایی که از ابتدا با آب مشخصی شسته شده بود با آنکه در ابتدا با آب شورتر و سپس با آب مشخصی شستشو گردید وجود نداشت .

در مزرعه پنج کیفیت ۱۰۰۰ ، ۴۰۰۰ ، ۸۰۰۰ ، ۱۲۰۰۰ و ۶۲۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر شوری آب شستشو بطور هفتگی در یک آزمایش شستشوی متناوب بزمین داده شد که بیشترین شوری مربوط به آب زیرزمینی ایستگاه است که در عمق کمی از سطح زمین قرار دارد و هیچگونه تأثیر شستشویی بر روی لایه های خاک بالاتر از سفره آب زیرزمینی نداشت آبهای با کیفیتهای دیگر که مخلوطی از آب شیرین آبیاری و آب زیرزمینی بودند شوری

شکل ۴- تغییرات غلظت زه آب تریتانهای شستشوده با کیفیتهای مختلف آب

خاک را که در ابتدا برابر ۳۰ میلی موس در سانتیمتر بود پس از شستشو تقلیل دادند. در مزرعه نیز همچون سیلندر، وقتی که شوری آب شستشو کم بود تعادل شوری دیرتر به وقوع میپیوست و در سطح پائینتری نیز قرار میگرفت (شکل ۵). تربیتانهای شستشو بوسیله آب های بشوری ۱۰۰۰، ۴۰۰۰، ۸۰۰۰ و ۱۲۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر بترتیب در شوری ۲/۳، ۳/۴، ۴/۵ و ۶/۵ میلی موس در سانتیمتر عصاره اشباع خاک بتعادل رسیدند. نسبت عمق آبی که احتیاج است تا این تعادل را پس از شستشو بوجود آورد به عمق خاک مورد شستشو (D_p/D_s) نیز بترتیب برابر ۳/۵، ۲/۵، ۲/۲۵ و ۲/۵۰ بود. بطور کلی این تعادل در صورتیکه توسط عصاره اشباع خاک مشخص شود غلظتی حدود نصف غلظت نمک آب شستشو دارد که این نسبت برابر نسبت درصد رطوبت خاک در حالت حد مزرعه به حالت اشباع میباشد (مرجع ۸).

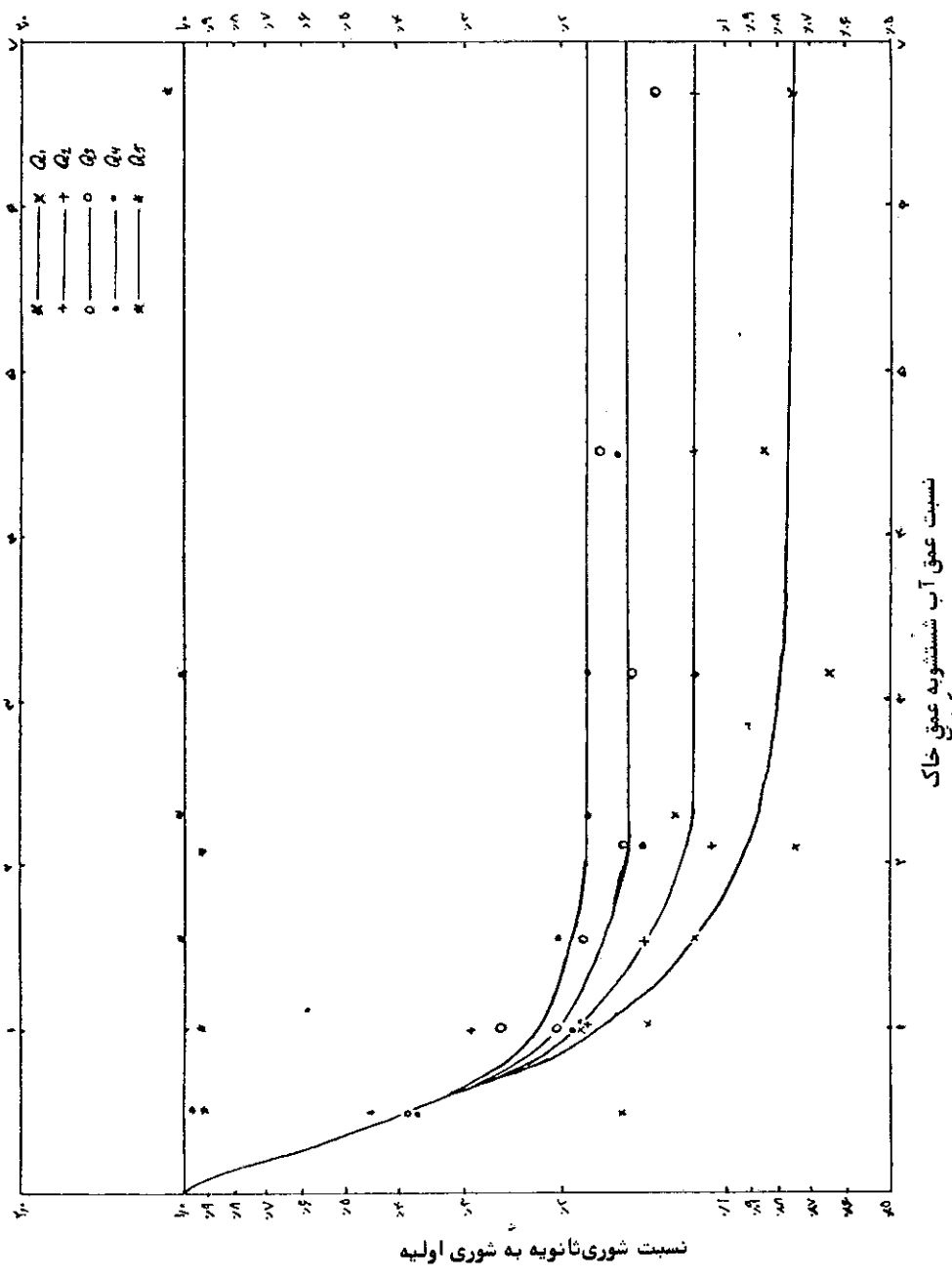
۲-۲ متد و مقدار آب لازم جهت شستشو

با توجه بنتایج حاصله از چندین بررسی مزرعهای و آزمایشگاهی (مراجع ۳، ۴، ۵، ۶، ۸) معلوم گردیده که مقدار آب لازم جهت شستشوی خاک مستقیماً بمتد شستشو بستگی دارد. نتایج آزمایشات مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر مشخص میکند که:

— هرچه خاک خشکتر باشد غلظت زه آب اولیه پروفیل خاک بیشتر بوده و در نتیجه راندمان مراحل اولیه شستشو بیشتر میگردد.

— شستشوی متناوب با ۶۰ سانتیمتر آب در ۴ نوبت هفتگی (هر هفته ۱۵ سانتی متر) در مقایسه بشستشوی مداوم که ۶۰ سانتیمتر آب یکمرتبه بخاک داده می شود دارای راندمانی برابر ۱/۴ دیگر است. آزمایش در خاک سیلنتی کلی لوم انجام گرفت که سفره آب زیر زمینی در عمق ۱۶۰ سانتیمتری سطح زمین واقع بود. شوری آب زیر زمینی ۶۰۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر و شوری عصاره اشباع خاک قبل از شستشو برابر ۲۰ میلی موس در سانتی متر اندازه گیری شد. متوسط تبخیر از طشتک از زمان انجام این آزمایش حدود ۷ میلی متر در روز گزارش شد.

شکل ۵ - منحنی نگرز داتی خاک در تریتمائهای مختلف آب شستشو

مقایسه شستشوی متناوب و مداوم در آهوچر

عمق خاک (سانتیمتر)	شوری قبل از شستشو (میلی موس در سانتیمتر)	شوری بعد از شستشو (میلی موس در سانتیمتر)	مقایسه شستشوی متناوب و مداوم در آهوچر
	مداوم	متناوب	
۰ - ۲۵	۲۰	۴/۹	
۲۵ - ۵۰	۲۱	۸/۴	
۵۰ - ۱۰۰	۲۰	۱۷/۵	

— متوسط غلظت املاح خاک عمق ۱۵۰ - ۰ سانتیمتری سطح زمین در اثر شستشوی متناوب هفتگی و دو هفتگی و پس از عبور ۶۵۰ میلیمتر آب از خاک تقریباً "بیک نسبت" تقلیل یافت. تا عمق ۵۰ سانتیمتری سطح زمین مقدار شوری خاک در تربنمان دور ۷ روزه بیشتر از ۱۴ روزه بود و از عمق ۵۰ سانتیمتری تا عمق ۱۵۰ سانتیمتری مقدار شوری خاک در تربنمان دور ۷ روزه کمتر از دور ۱۴ روزه بود.

— در اثر زیاد شدن دور شستشو، خاک خشکتر میشود و این خشکی بیشتر در سطحی باعث ازدیاد راندمان شستشوی اعماق سطحی میگردد و در عوض فاصله زمانی زیادتری بین دو نوبت شستشو باعث ایجاد خیز موئینگی از سفره آب شور زیرزمینی بطرف سطوح خاک بالای سفره شده بالنتیجه راندمان شستشوی اعماق تحتانی را تقلیل میدهد.

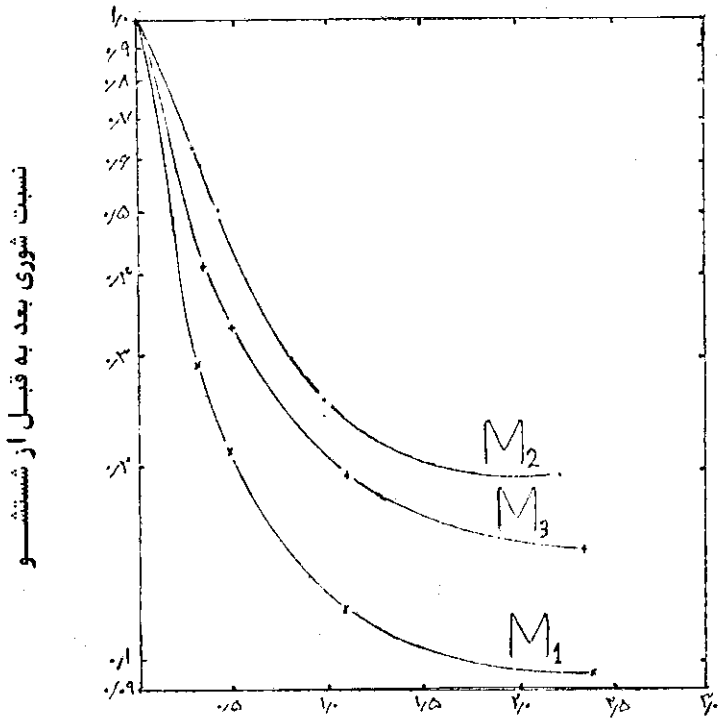
— شستشوی خاک با ۶۵ سانتیمتر آب در چهار نوبت هفتگی (۲۰ سانتیمتر در ابتدا و ۱۵ سانتیمتر در هر نوبت بعدی، در سه ماه متفاوت سال نشان داد که راندمان شستشوی تمام طبقات بالای سفره آب زیرزمینی در ماهی که میزان تبخیر کم است زیادتر از بقیه است و در ماهی که میزان تبخیر زیاد است کمتر میباشد. (شکل ۶). با افزایش میزان متوسط تبخیر روزانه از طشتک کلاس A بمیزان ۲۱۹ درصد، راندمان شستشوی پروفیل ۱۵۰ سانتی متری خاک که بر روی سفره آب قرار گرفته ۲۱۱ درصد میگردد.

۲-۳ عمق مورد اصلاح خاک

در پروژه های اصلاح اراضی اغلب اصلاح و شستشوی عمق ۱۵۰ سانتی متری سطح زمین جهت کشت بیشتر گیاهان زراعی مورد نظر میباشد.

۲-۴ روابط شستشو

جهت نمایش شوری آب فرو رو و آبی که در خاک بعنوان محلول خاک باقی می ماند

نسبت عمق آب فرو رو به عمق خاک

شکل ۶- منحنی نمک زدائی خاک آهوچر در سه ماه مختلف سال

$M_1 = 2/35$	میلیمتر متوسط تبخیر روزانه از طشتک کلاس A در بهمن
$M_2 = 5/15$	" " " " " " " " اسفند
$M_3 = 4/87$	" " " " " " " " فروردین

و باعث شوری خاک میگردد جواهری (مرجع ۶) جدول زیراتهییه نموده است . جدول زیر را تهیه نموده است . جدول بر اساس این ایده پایه گذاری شده است که عبورآبی هم حجم با محلول خاک باعث میشود که غلظت آب شوینده و محلول خاک در منافذ به حد وسط برسد . فرض شده که یک ستون خاک در رطوبت و شوری یکنواخت را میتوان به لایه‌های فرضی آنچنان تقسیم نمود که وقتی آب شوینده از این لایه‌ها عبور نماید با آب محلول خاک به تعادل کامل شیمیائی برسد . بنابراین یک واحد آب شوینده بغلظت C_i پس از عبور از یک لایه فرضی خاک بشوری C_g بغلظتی برابر متوسط مجموع C_i و C_g میرسد . غلظت محلول خاک این لایه فرضی نیز پس از عبور آب بهمین مقدار متوسط مجموع C_i و C_g میرسد . ستون عمودی جدول نشان دهنده غلظت نمک واحدهای مختلف زه آب یک لایه مشخص از ستون خاک است در حالیکه ردیفهای جدول غلظت نمک واحد آب فرو رو را در لایه‌های مختلف ستون خاک نشان میدهد . مقدار غلظت نمک هریک از لایه‌های فرضی خاک و یا هر یک از واحدهای آب خروجی از این لایه از متوسط غلظت نمک قبلی این لایه خاک و غلظت نمک آب ورودی آن لایه بدست می‌آید . این دورقم‌بترتیب در بالا و در سمت چپ هر رقم مورد محاسبه در جدول قرارگرفته‌اند . فرض شده که غلظت ابتدائی هر لایه فرضی خاک برابر واحد و غلظت آب آبیاری قبل از قرارگرفتن بر روی خاک برابر صفر است این ارقام در ردیف اول و ستون دوم سمت راست جدول به صورت ارقام یک و صفر قرار گرفته‌اند . کلیه ارقام جدول بصورت کامل محاسبه و متوسط‌گیری شده و پس از اتمام جدول از ۴ رقم اعشار اولیه استفاده شده و بقیه حذف گردیده است . شکل ۷ بر اساس این جدول تهیه شده و برک تروکرو خاکهائی را با ۱ ، ۲ ، ۵ ، ۱۰ و ۲۴ لایه فرضی خاک نشان میدهد .

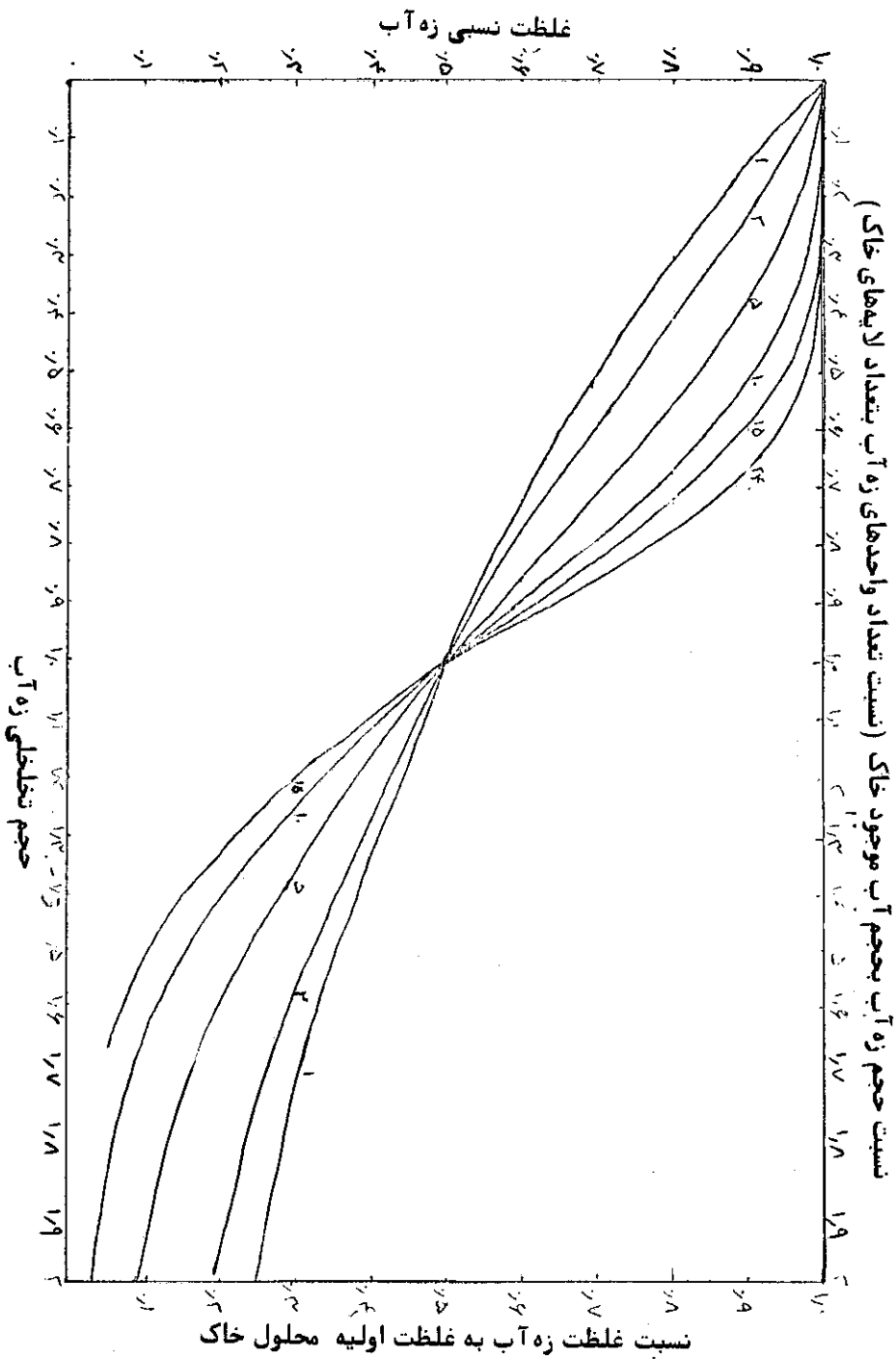
۳- اصلاح خاکهای قلیائی

همانطور که قبلاً بحث شد ایران دارای خاکهای قلیائی کمی است . بخاطر دسترسی زیاد خاک بمنابع کلسیم احتیاج چندانی با استفاده از مواد شیمیائی جهت اصلاح خاک نیست (مراجع ۲۷ ، ۴ ، ۳۵) .

۴- توجه بزهدکشی

افزایش شوری خاکهای خوزستان و سایر مناطق مورد آبیاری ایران که قبلاً حاصلخیز بودند بیشتر بخاطر فقدان زهدکشی (چه سطحی و چه زیر زمینی) در پروژه های آبیاری و اصلاح اراضی منطقه است . سه فاکتور اصلی در طرح سیستم زهدکشی مؤثر است :
(۱) عمق مجاز سفره آب (دائم یا موقت)

نسبت حجم زه آب به حجم آب موجود خاک (نسبت تعداد واحدهای زه آب به تعداد لایمهای خاک)
 شکل ۷- منحنی برگ توروستونهای خاک با اعماق مختلف
 (اعداد روی منحنیها نشان دهنده تعداد لایمهای فرضی خاک است)

(۲) شدت لازم برای تخلیه آبهای اضافی

(۳) خصوصیات فیزیکی خاک

۴-۱ عمق سفره آب

عمق مطلوب سفره آب زیر زمینی در اغلب پروژه‌های ایران برابر ۱/۵ متری سطح زمین میباشد.

جدول ۱۱ - مشخصات زهکشی، عمق، فاصله و نوع زهکشی (۱۰، ۲۹، ۱۸۴)

توضیحات	نوع زهکشی	فواصل زهکشی (متر)	عمق مورد نظر سفره آب (متر)	خاکهای زهکشی شده
شیب ۱ تا ۲ در هزار	زهکشهای روباز و زیرزمینی	۵۰ - ۸۰ - ۱۰۰	۱/۵ - ۱/۲	کلی لوم - سیلنتی کلی لوم

۴-۲ خارج کردن آبهای اضافی آبیاری

بخاطر خارج نمودن املاح آب آبیاری از منطقه ریشه توصیه میشود که آب اضافه‌تری (بیش از مقدار تبخیر و تعرق) در آبیاری ب خاک داده شود. رابطه احتیاجات شستشوئی خاک ( ) بر اساس فرضیه خروج زه آب از منطقه ریشه وعدم امکان برگشت آن بوجود آمده است لذا جهت استفاده از این رابطه لازمست که زمین دارای سیستم زهکشی خوبی باشد. بدون داشتن یک سیستم خوب زهکشی، آب خارج شده از ناحیه ریشه در فاصله بین دو نوبت آبیاری بوسیله خیز موئینگی بناحیه باز میگردد و این امر حتی در اراضی که دارای زهکشی طبیعی خوبی هم میباشد اتفاق میافتد بنابراین استفاده از رابطه احتیاجات شستشوئی در جاهائیکه دارای سیستم زهکشی مصنوعی نیستند کمک شایانی بگیاه در رهایی از تجمع املاح خاک در ناحیه ریشه نمیتواند بنماید. اضافه آبیاری با آب شور که نتیجه رابطه احتیاجات شستشوئی خاک است نه تنها کمکی در جلوگیری از تجمع املاح در خاک نمینماید بلکه باعث میشود که همراه آب بیشتر املاح بیشتر نیز ب خاک منتقل گردد. ارقام موجود از دو آزمایش کیفی آب که در آنها مقدار مختلف آب آبیاری با کیفیتهای مختلف ب خاک داده شده‌اند مؤید بیان فوق است. آبی در منطقه مرودشت دارای کیفیتی برابر ۴۰۰۰ میکروموس در سانتیمتر بود. تربیتنامه‌های اضافه آبیاری با این آب تا ۵۰٪ میزان تبخیر و تعرق بالا میرفت ولی هیچگونه تغییر مهمی در میزان محصول گندم، چغندر قند،

پنبه و یونجه در تربیت‌انتهای مختلف اضافه آبیاری دیده نشد (مرجع ۳۲). در گرمسار آب مورد آزمایش کیفیتی برابر ۲۲۵۰ میکروموس در سانتیمتر داشت. تربیت‌انتهای اضافه آبیاری با این آب تا ۳۰٪ میزان تبخیر و تعرق بالا میرفت و در اینجانب نیز همچگونه اضافه محصول آفتابگردان و ذرت در اثر اضافه آبیاری گزارش نشده است (مرجع ۲۴).

۴-۳ خصوصیات خاک

دو خصوصیت بسیار مهم فیزیکی خاک برای کارهای زهکشی، هدایت الکتریکی و منافذ آبدار خاک میباشند.

بخش ۷ - توصیه‌ها

- ۱- اطلاعات مربوط به چگونگی کار و اداره اراضی توسط زارعینی که دارای آب شور میباشند جمع آوری شود . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک مقداری از این اطلاعات را در مورد پسته در استان کرمان جمع آوری نموده است .
- ۲- در مطالعات شستشوی خاک ، عصاره بدست آمده از روش جابجائی برای تخمین میزان شوری میبایست بکار رفته شود . در این متد شوری حقیقی محلول فعال خاک در رطوبتهای مختلف خاک اندازه گیری میشود در حالیکه شوری عصاره خمیر اشباع متوسط شوری محلول فعال خاک ، آبهای موجود در منافذ کور خاک و آبهایی است که محکم به ذرات خاک چسبیده‌اند . بعلاوه شوری عصاره خمیر اشباع متوسط شوری سه نوع آب خاک را در ساختمانی کاملاً از هم پاشیده آنهم فقط در حالت اشباع نشان میدهد .
- ۳- در خاکهایی که دارای زهکشی مصنوعی نیستند اگر آب شور باشد نمی‌بایستی آب اضافی بعنوان شستشو به هر نوبت آبیاری اضافه نمود .
- ۴- در ایران که سدیم کلرید نمک غالب در آب و خاک شور میباشد ، بیان کل املاح و یا هدایت الکتریکی بتنهایی نمیتواند بیان کننده خطرات شوری باشد .
- ۵- ESP بتنهایی نمیتواند مشخص کننده خاکهای قلیائی در ایران باشد . منابع کلسیم نیز میبایستی همزمان با ESP مشخص گردد .

منابع مورد استفاده

- ۱- ابطحی ، جواد و محمد فرمان آرا ، ۱۳۴۹ گزارش خاک شناسی اجمالی دقیق منطقه درودزن (استان فارس) ، مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک . نشریه شماره ۲۰۷
- ۲- پارسا ، علی اصغر و جواد جعفری ۱۳۴۳ تجزیه برخی از آب های آبیاری و خاکهای کشاورزی استان فارس ، دانشگاه پهلوی ، دانشکده کشاورزی . بولتن شماره ۱- لابراتوار خاکشناسی
- ۳- جواهری ، پرهام ۱۳۴۹ برنامه شستشو و آبیاری اراضی شور . خلاصه سخنرانی‌های سمینار خاک و آب بهمن ۱۳۴۷ . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۲۲۳
- ۴- جواهری ، پرهام ۱۳۵۳ فعاليتها و بررسیهای مرکز تحقیقات اصلاح خاک آهوچر ، مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک . نشریه شماره ۳۹۸ .

- ۵- جواهری ، پرهام ۱۳۵۴ تأثیر میزان بارندگی و شدت تبخیر از طشنگ در راندمان شستشوی متناوب خاک . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۴۲۴ .
- ۶- جواهری ، پرهام ۱۳۵۴ غلظت زه آب اولیه محیطهای متخلخل . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۴۳۶ .
- ۷- جواهری ، پرهام ۱۳۵۵ آبیاری کوزه‌ای ، بررسی امکان استفاده از کوزه‌های سفالی در آبیاری . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۴۸۶ .
- ۸- جواهری ، پرهام ۱۳۵۵ حد نهائی شوری خاکهای شسته شده آهوچر (مرودشت فارس) مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۴۹۶ .
- ۹- حاج رسولیها ، شاپور ۱۳۵۱ تعیین احتیاجات آبی و غذائی نیشکر بوسیله تجزیه گیاه در طرح نیشکر هفت تپه ، دومین سمینار آبیاری و زهکشی ، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ، نشریه شماره ۸ صفحات ۹۹-۱۱۱
- ۱۰- حفیظی ، عبدالحسین ۱۳۴۸ گزارش مطالعات خاکشناسی و اصلاح اراضی پروژه آبیاری و زهکشی شاوور ، شرکت سهامی سازمان آب و برق خوزستان ، طرح عمرانی شاوور
- ۱۱- خدابخش ، فریدون ۱۳۴۷ رژیم هیدروژئولوژیک منطقه حوزه سد درودزن (داریوش کبیر) . شرکت سهامی سازمان آب منطقه‌ای فارس
- ۱۲- رضایان ، محمد ۱۳۴۹ کیفیت آب آبیاری و اثر آن بر روی خاک و نبات ، خلاصه سخنرانیهای سمینار خاک و آب بهمن ۱۳۴۷ . مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۲۲۳
- ۱۳- سازمان آب و برق خوزستان . ۱۳۵۰ کشت و آبیاری نیشکر در هفت تپه خوزستان ، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ، نشریه شماره ۲ صفحات ۸۹-۹۵
- ۱۴- فاطمی ، محمد رضا و اکبر شکرالهی ۱۳۵۱ تأثیر تغییر سیستم آبیاری و زهکشی روی نخیلات باغ آزمایشی مهرآباد (در جزیره آبادان) . کمیته ملی آبیاری و زهکشی نشریه شماره ۶ صفحات ۶۳-۷۰
- ۱۵- قبادیان ، عطاءالله ۱۳۴۸ بررسی آبهای تحت الارضی خوزستان بمنظور مبارزه با شورزاری ، دانشکده کشاورزی دانشگاه جندی شاپور- نشریه شماره ۲
- ۱۶- معصومی ، علیمحمد ۱۳۵۲ برآورد درجه قلیائی شدن خاکها با استفاده از ترکیب کاتیونی آب آبیاری . کمیته ملی آبیاری و زهکشی ، نشریه شماره ۹ صفحات ۲۲-۳۰
- ۱۷- منطقی ، ناهید ۱۳۵۱ پنجاه و شش روش تجزیه خاک و آب و گیاه و کود و شرح مختصری از دوازده روش تجزیه خاک متداول در آزمایشگاه های مرکز و استان ها ، مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ، نشریه شماره ۳۴۵
- ۱۸- مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک ۱۳۵۵ ، گزارش پروژه زهکشی نگارستان وحسن

- آباد . موضوع نامه شماره ۵۷۲۹ مورخ ۱۴ تیرماه ۱۳۵۵
- ۱۹- وزارت آب و برق ۱۳۵۰ بیلان آب و آبیاری در ایران ، کمیته ملی آبیاری و زهکشی
نشریه شماره ۲ صفحات ۵-۶
- ۲۰- وزارت آب و برق ۱۳۵۳ گزارش بارندگی سال ۱۳۵۲-۱۳۵۳ . موضوع نامه شماره
۲۳۱۶۲/۴۷۱/۲۱۱ مورخ ۷ آبان ۱۳۵۳
- ۲۱- هواشناسی کل کشور ۱۳۴۳-۱۳۴۶ سالنامه های هواشناسی

REFERENCES

22. Aart, R. Van, and J. L. Oosterkamp. 1968. Intern report on soil reclamitim in Iran. Soil Institute of Iran. Pub. No. 203.
23. Arasteh, M. 1971. Effect of quality and quantity of irrigation water and amendmets on yields and amelioration of soil in Garmsar Station. Soil Institute of Iran. Submitted ot R C.D. Seminar on Proper Utilization of Irrigation Water , Karaj, Iran. May 31. June 3, 1971. pp. 79-104.
24. Bernstein , L. 1965. Salt Tolerance of Plants . USDA Info . bull. 283.
25. Dewan, M. L., and J. Famouri. 1964. The Soils of Iran. FAO, Rome.
26. Famouri, J., and M. Morta Zavi. 1970. Drought Frequency in Iran. Soil Institute of Iran. Pub. No. 243.
27. Famouri, J. 1966. Effect of Leaching and Soil Amendmets on Reclamation of Saline - Alkali Soils in Karkheh Area Khuzistan. Soil Institute of Iran.
28. Ghorashy, S. R., N. Sionit, and M. Kheradnam. 1972. Salt Tolerance of Safflower Varities (*Carthelmus Tinctorius L.*) During Germanation. Agromomy Journal. 64: 256 - 257.
29. Hajrasuliha, S., 1970. Irrigation and Drainage Practice in Haft - Tappeh Cane Sugar Project, Iran. Submitted to eight

- Near East South Asia, Regional Irrigation Practides Seminar, Kabul, Afghanistan, 1970.
30. Javaheri, P. 1975. Salt Concentration of Initial Effluent of Soil Columns. Proceedings of the International Conference on Water Logging and Salinity, Lahore (13-17 Oct. 1975). P. 350 - 372.
  31. Javaheri, P. 1975 Salinity Problems in Iran. CENTO Scientific Programme, The OPTimum Use of Water in Agriculture, Lyallpur (March 3-5, 1975). P. 50 - 62.
  32. Khosravi, A. R. and A. Wahedi. 1975. water Quality Research at Marvedasht Valley. Soil Institute of Iran. Submitted to International Symposium on Brackish Water as a Factor in Development, Israel, 1975.
  33. Ministry of Water and Power. 1971. Surface Water Quality Records. (water year 1969 - 1970). Vols. 1, 2 and 3. Surface Hydrology Dept. No. 31.
  34. Ministry of Water and Power. 1969. Quality of Surface Water of Iran. (available data until September 1963). Vols. 1, 2 and 3. Surface Hydrology Dept. Rep. No. 17.
  35. Sepaskhah, A. R., 1967. The Relationship between the Depth of Water Applied and Exchangeable Sodium Percentage at different depth of Molla-Sani Soils. B.Sc. dissertation. College of Agriculture, Jundi - Shapur University, Ahwaz, Iran.
  36. Siadat, H , 1972. Water Requirement of Crops and Irrigation Practices, presented at the Seminar on Effective use of Water on the Farm (7 - 13 Dec. 1971). Soil Institute of Iran. Pub No 336.
  37. Slabbers, P. J., 1970. Draft Intern Report on Soil and Water Management in Iran. Soil Institute of Iran Pub. No. 228

38. Veenenbos, J. S., 1968. Unified Report of the Soil and Land Classification of Dezful Project, Khuzistan, Iran. Soil Institute of Iran, Joint Project with FAO/UNDP.
39. U. S. Salinity Laborators Staff. 1954. Diagnosis and Improvements of Saline and Alkali Soils. USDA Agriculture Handbook 60.
40. Wshedi, A., 1971. Effect of Water Quality on the yield of Wheat, Sugar – beet, sunflower, and alfalfa in the Marveda-sht, Fars. Soil Institute of Iran. Submitted to R.C D. Seminar on Proper Utilization of Irrigation Water, Karaj, Iran. May 31 – June 3, 1971. pp. 159 – 188.